

轉法輪

ЧЖУАНЬ

ФАЛУНЬ

Обертання Фалунь

Лі Хунчжи

Переклад українською

2022 рік

Це зображення Фалунь — мініатюрна версія Всесвіту. У кожному з інших просторів Фалунь також має свої форми існування та процес еволюції, тому я кажу, що це окремий світ.

Лі Хунчжи

Зміст

Про Дафа (Лунь Юй)	6
Лекція перша	8
Справді вести людей на високі рівні	8
Різні рівні мають різні закони.....	12
Чжень-Шань-Жень — це єдиний критерій, за яким оцінюють, добра людина чи погана	16
Цігун належить до доісторичних цивілізацій	18
Цігун означає самовдосконалювання	22
Чому під час практики не зростає Гун.....	24
Характерні риси Фалунь Дафа	32
Лекція друга	39
Про небесне око.....	39
Здатність дистанційного бачення.....	50
Здатність знати долю	52
Не перебувати в П'яти елементах, вийти за межі Трьох сфер.....	57
Питання про прагнення	61
Лекція третя	70
Я вважаю всіх учнів своїми послідовниками	70
Цігун школи будди та буддизм.....	71
У вдосконалюванні слід зосередитися на одній школі.....	75
Здатності та сила Гун.....	78
Зворотне вдосконалення та позичення Гун.....	79
Футі.....	86

Космічна мова.....	92
Що я вам дав.....	94
Енергетичне поле	101
Як тим, хто вчиться Фалунь Дафа, навчати людей практики.....	102
Лекція четверта	106
Утрата й набуття	106
Перетворення карми	108
Підвищення Сіньсін.....	117
Уливання в маківку	123
Установлення Сюеньгуань на місце	126
Лекція п'ята	134
Зображення Фалунь.....	134
Методи практики Цімень	136
Практика лихих методів	138
Парне вдосконалювання чоловіка й жінки.....	141
Одночасне вдосконалювання Сіньсін і подовження життя.....	143
Тіла закону	144
Освячення	145
Замовляння.....	153
Лекція шоста	154
«Спалахувати і втратити розум».....	154
Практика приваблює дияволів	163
Власні ідеї породжують диявола	169
Головна свідомість має бути сильною.....	174
Думки мусять бути праведними.....	175
Цігун бойових мистецтв.....	181
Схильність показувати себе	186
Лекція сьома	190
Про вбивство живих істот	190
Про вживання м'яса.....	194
Заздрість	200
Про лікування хворих.....	206

Клінічне лікування та цигунтерапія	211
Лекція восьма	216
Бігу	216
Викрадення ці.....	218
Збирання ці.....	220
Хто практикує, той і здобуває Гун.....	223
Круг неба.....	230
Надмірна радість	239
Удосконалення вуст.....	241
Лекція дев'ята	243
Цігун і спорт	243
Думки	245
Чисте серце	252
Моральна основа	257
Усвідомлення	259
Людина з видатними вродженими якостями.....	265
Словник	274

Зовні текст «Чжуань Фалунь» не вирізняється красою, навіть не відповідає сучасній граматиці. Але якби я відредагував цей Дафа відповідно до сучасної граматики, то виникла б серйозна проблема: мовні конструкції твору були б нормативними й красивими, але він би не мав більш глибокого, більш високого змісту. Це тому, що сучасною нормативною лексикою зовсім неможливо висловити настанови Дафа на різних ще вищих рівнях і прояви Закону на кожному рівні, а також викликати в учнів такі суттєві зміни, як еволюція і підвищення власного тіла та Гун.

Лі Хунчжи
5 січня 1996 року

ПРО ДАФА (ЛУНЬ ЮЙ)

Дафа — це мудрість Творця. Це основа, на якій започатковано Небо й Землю, а також створено Всесвіт. Його внутрішній зміст охоплює все від макро до мікро і розкривається по-різному на різних рівнях Небесного Тіла. З якнайменшої мікроскопічності Небесного Тіла виникли наймікроскопічніші частинки; на кожному рівні нескінченно багато частинок, їм немає ліку; з менших частинок утворюються більші, і так доходить до поверхневих відомих людству атомів, молекул, зірок, галактик і до ще більшого — усі ці різні за розмірами частинки утворили різних за розмірами істот і різні за розмірами світи, які поширені всюди в Небесному Тілі Всесвіту. Для істот, що мешкають у цих космічних тілах із частинок різних рівнів, частинки, які більші за їхній рівень частинок, — це зірки в їхньому небі. І так на кожному рівні. Істотам кожного рівня здається, що Всесвіт не має межі, не має кінця. Дафа також створив часи, простори, численні різновиди життя та все суще, і це охоплює все, нічого не пропустивши. Усе це конкретні втілення властивості Дафа 真、善、忍 (Чжень-Шань-Жень) на різних рівнях.

Незалежно від того, до якої міри люди розвинули свої методи, якими досліджують Всесвіт і життя, вони можуть досягнути лише частину цілого — простір низького рівня Всесвіту, у якому існує людство. У доісторичні часи, коли виникали численні цивілізації, людство вже досліджувало інші планети. Однак, незважаючи на те, наскільки високо й далеко літали люди, вони так і не залишили простору, у якому існують. Люди ніколи не зможуть по-справжньому пізнати реальну картину Всесвіту. Якщо людство хоче зрозуміти таємниці Всесвіту, простору-часу й людського тіла, єдиний спосіб — це самовдосконалюватися за істинним Законом, досягти Справжнього Пробудження, підвищити свій рівень живої істоти. Самовдосконалюючись, ти також можеш підвищити свої моральні якості. Коли ти вже відрізнятимеш справжнє добро і зло, добре та погане й вийдеш за межі рівня людства, лише тоді зможеш побачити справжній Усесвіт, істот різних рівнів і просторів, а також зможеш спілкуватися з ними.

Люди проводять дослідження, щоб змагатися в технологіях, начебто для того, аби змінити умови свого існування. Здебільшого вони спираються на атеїзм і небажання застосовувати до себе людські моральні норми. Ось чому цивілізації, що виникали в людей у минулому, багаторазово зазнавали знищення. Водночас у цих дослідженнях вони можуть лиш обмежуватися рамками матеріального світу. Їхній спосіб такий: щось

вивчають лише тоді, коли вже пізнали це. Однак під впливом атеїзму вони ніколи не наважуються торкатися явищ, які в просторі людства не можна відчутти на дотик чи побачити; але ці явища об'єктивно існують і можуть цілком явно відбиватися в реальності людства. Серед них дух, віра, пророцтва й чудеса.

Людська цивілізація буде довговічною і в ній знову проявляться чудеса, тільки якщо люди візьмуть добродетель за основу й відтак зможуть покращити свою поведінку та уявлення. У минулому в людей багаторазово виникали напівбожественні-напівлюдські цивілізації, і в той час людство могло дійти до справжніх знань про життя і Всесвіт. Якщо людство зможе виявити належну щирість і повагу до прояву Дафа в людському світі, тоді це принесе людині, нації або країні щастя чи славу. Небесні Тіла, усесвіти, життя та все і вся створив Дафа Всесвіту. Коли живі істоти відхилилися від нього, вони насправді вже деградували; якщо прості люди можуть діяти відповідно до нього, тоді це справді добрі люди, і водночас вони отримають за це нагороду — щастя й довголіття; якщо ти самовдосконалюєшся і в тебе вийде стати з ним одним цілим, тоді ти вже досягнув Дао й став божественною істотою.

Лі Хунчжи
24 травня 2015 року

ЛЕКЦІЯ ПЕРША

СПРАВДІ ВЕСТИ ЛЮДЕЙ НА ВИСОКІ РІВНІ

У всьому процесі викладання Закону та навчання практики Гун я базуюся на тому, що потрібно нести відповідальність перед суспільством і учнями. Це приносить гарні результати і досить добре впливає на ціле суспільство. Кілька років тому чимало майстрів цігун навчали людей, однак усе те, про що вони розповідали, належало до рівня зцілення та оздоровлення. Звичайно, я не кажу, що в інших погані методи практики. Я маю на увазі лише те, що вони не навчали речей високих рівнів. Я добре обізнаний зі становищем цігун у всій країні. Зараз у Китаї та за кордоном лише я один навчаю практики Гун справді на високому рівні. Чому ж ніхто інший цього не робить? Бо це пов'язано з величезними проблемами, з тим, що має дуже давнє історичне походження, воно стосується вельми широких аспектів і порушує дуже гострі теми. Крім того, цього не здатна навчати пересічна людина, бо це пов'язано з потребою чіпати речі багатьох шкіл цігун. Особливо це стосується того, що серед нас є велика кількість таких цігуністів: сьогодні він навчається одного цігун, завтра — іншого, доводячи своє тіло до стану повного хаосу, чим прирікає себе на неможливість удосконалитися. Інші вдосконалюються вгору, ідучи одним широким шляхом, а в цього скрізь розвилки. Коли він удосконалює перше, йому заважає друге; коли вдосконалює друге, йому заважає перше. І перше, і друге стає йому на заваді. Він уже не в змозі вдосконалюватися.

Ми все це впорядкуємо — добре залишимо, а погане відкинемо, гарантуючи, що надалі ти зможеш удосконалюватися. Але обов'язково, щоб ти дійсно прийшов учитися Дафа. Якщо ти маєш різноманітні пристрасті, прагнення набути надприродних здатностей, вилікуватися, послухати теорію чи маєш якусь недобру мету, то ефекту не буде. Адже, як я вже казав, я єдиний, хто це робить. Шанс стати свідком такої події випадає нечасто — я не буду й далі постійно так навчати. Гадаю, що тим, хто зможе на власні вуха почути, як я навчаю практики Гун і викладаю Закон, я б сказав, справді... у майбутньому ти дізнаєшся. Ти відчуєш, що цей проміжок часу надзвичайно радісний. Звичайно, ми віримо в долю. Нам усім судилося тут сидіти.

Замисліться: що означає навчати практики Гун на високому рівні? Хіба це не спасіння людей? Спасіння людей — це коли ти вже дійсно вдосконалюєшся, а не лише лікуєшся та оздоровлюєш організм. Отже, у справжньому самовдосконалюванні вимоги до Сіньсін учнів також будуть високими. Присутні тут у залі прийшли вчитися Дафа. Тоді ти маєш

уважати себе щирим практикувальником і відкинути свої пристрасті. Коли ти прийшов навчатися практики й Великого Закону заради всіляких своїх прагнень, то нічого не навчишся. Скажу тобі таку істину: увесь процес самовдосконалення людини — це процес, під час якого вона невпинно усуває свої пристрасті. Між людьми в суспільстві звичайних людей взаємна боротьба та обман, заради мізерних особистих інтересів вони шкодять іншим. Усіх таких прагнень треба позбутися. Особливо тим, хто з нами сьогодні навчається практики Гун, — їм тим паче слід це зробити.

Я тут не навчаю лікувати, і ми не лікуємо хворих. Але як справжній самовдосконалювальник, маючи хворий організм, ти не зможеш удосконалюватися. Я очищу твоє тіло. Очищення тіла поширюється лише на тих, хто прийшов справді вчитися практики, справді вчитися Закону. Ми наголошуємо ось на чому: якщо ти не відкинеш свого прагнення, не відкинеш своєї хвороби, то ми нічого не зможемо вдіяти й будемо безсилі тобі допомогти. А чому? Бо в Усесвіті є такий принцип: усі події звичайних людей, як кажуть у Школі Будди, мають причинні зв'язки. Народження — старість — хвороби — смерть — у звичайних людей усе саме так і відбувається. Хвороби чи нещастя людини обумовлені лише тим, що раніше вона, скоївши лихі вчинки, створила карму. Зазнаючи страждань, людина повертає кармічні борги. Тож нікому не можна довільно це змінювати, інакше це було б рівнозначним тому, що борги можна не повертати; нікому не можна самовільно робити що заманеться, в іншому разі це б дорівнювало скоєнню злого вчинку.

Деякі люди гадають, що коли лікуєш інших і допомагаєш їм зцілюватися та оздоровлюватися, то добре вчиняєш. На мій же погляд, від захворювання насправді зовсім не вилікували. Хай там як, недугу відсунули в часі чи трансформували, але аж ніяк не зняли з людини. Щоб дійсно позбавити людину цього лиха, треба усунути їй карму. Якби хтось справді був здатний вилікувати хворого від цієї недуги та остаточно знищити цю карму, якби він дійсно міг досягти цього, то це б означало, що рівень цієї людини вже не низький. Вона б уже побачила таку істину: не можна довільно порушувати принципи звичайних людей. У процесі самовдосконалення практикувальники з Милосердя здійснюють добрі вчинки, допомагають іншим лікуватися, зцілюватися та оздоровлюватися. Це дозволено. Проте вони не в змозі цілком вилікувати людей. Припустімо, що можна було б справді викоренити хвороби звичайної людини. Тоді ця проста людина, що не вдосконалюється, вийшла б звідси без жодних хвороб. Але, вийшовши за двері, вона залишилася б звичайною людиною, що й далі бореться за

власні інтереси так само, як це роблять звичайні люди. Як же можна довільно усувати її карму? Це категорично заборонено.

Тоді чому ж для самовдосконалювальників так робити вже можна? Бо вони найдорогоцінніші. Вони бажають удосконалюватися, а отже, ця думка, що в них виникла, найдорогоцінніша. У буддизмі надають великої ваги природі Будди. Коли в людини проявиться природа Будди, Пробуджені зможуть їй допомогти. Що це означає? Я пояснив би це так. Оскільки я навчаю практики Гун на високому рівні, то зачіпаю принципи високих рівнів і дуже серйозні теми. З позиції цього Всесвіту ми бачимо, що людська істота народилася не в суспільстві звичайних людей. Справжнє життя людини почалося в певному просторі у Всесвіті. Адже в Усесвіті є сила-силенна різноманітних життєтворчих речовин. Взаємодіючи, ці речовини можуть породжувати життя. Тобто найбільш раннє життя людини бере початок у Всесвіті. Усесвіт із самого початку був добрим і мав властивість Чжень-Шань-Жень. Коли людина з'явилася на світ, то була однакової з Усесвітом природи. Проте народжених істот стало багато, і тоді виникли певні групові соціальні відносини. Унаслідок цього в деяких з них, можливо, розвинувся егоїзм, і їхній рівень поступово знизився. Вони більше не могли залишатися на тому рівні й були змушені впасти вниз. Але й на іншому рівні ці істоти знову стали не дуже гарними, знову не могли там лишатися й далі падали вниз. Так зрештою вони впали на цей рівень — рівень людства.

Усе людське суспільство перебуває на одному рівні. З погляду надприродних здатностей чи Великих Пробуджених, коли ці істоти дійшли у своєму падінні цього етапу, насправді їх уже слід було знищити. Проте Великі Пробуджені з Милосердя надали їм ще один шанс, створивши таке особливе середовище, особливий простір. Але істоти цього простору відрізняються від істот усіх інших просторів Усесвіту. Вони не бачать істот інших просторів, не бачать справжнього вигляду Всесвіту. Отже, це рівнозначно тому, що ці люди впали до простору омани. Якщо вони хочуть вилікуватися від хвороб, позбутися нещастя і усунути карму, то мусять самовдосконалюватися, повернутися до витоків й віднайти справжнього себе. Таку думку поділяють у всіляких різновидах самовдосконалення. Людина має повернутися до витоків й віднайти справжнього себе — лише це є справжньою метою людського буття. Тому щойно людина захоче вдосконалюватися, як уважатиметься, що в неї проявилася природа Будди. Ця думка є найдорогоціннішою, оскільки людина бажає повернутися до витоків й віднайти справжнього себе, бажає вистрибнути з рівня звичайних людей.

Можливо, ви чули, що в буддизмі є такий вислів: «Коли природа Будди проявиться, це викличе потрясіння в Десятисторонньому Світі». Кожний, хто це побачить, допоможе цій людині, безумовно їй допоможе. У Школі Будди в спасінні людей не ставлять умов і не прагнуть отримати винагороду, їм можуть безумовно допомогти. Тому й ми можемо багато чого зробити для наших учнів. А для звичайної людини, що хоче залишатися звичайною людиною і лише хоче вилікуватися, так робити вже не можна. Хтось із вас думає: «Ось коли я одужаю, тоді й удосконалюватимуся». У самовдосконалюванні не може бути жодних умов. Якщо хочеш удосконалюватися — удосконалюйся. Проте деякі з вас мають хворий організм, а інші ще й дуже хаотичну інформацію в тілі; одні зовсім ніколи не практикували цігун, а є й такі, хто робив вправи цігун кілька десятків років, та все ще блукає на рівні ці, так і не вдосконалившись.

Що ж робити? Ми очистимо їм тіло, щоб вони могли самовдосконалюватися на високі рівні. Коли вдосконалюєшся на найнижчому рівні, відбувається такий процес: твій організм найбільш бездоганним чином очищують, цілком забравши все погане, що міститься у твоїх думках, кармічне поле навколо твого тіла та чинники, що спричиняють нездоров'я. Якщо це не забрати, то як же можна з таким каламутним, почорнілим тілом і брудними думками дійти до вдосконалення на високі рівні? Ми тут не робимо вправ із ці, більше не потрібно, щоб ти практикував такі речі низького рівня. Ми просуваємо тебе вперед, робимо так, щоб твоє тіло досягло стану, коли немає хвороб. Водночас ми далі вкладаємо в тебе готовий набір речей, потрібних для закладення фундаменту на низькому рівні. Отже, ми загартовуватимемо Гун уже на дуже високому рівні.

За визначенням, самовдосконалювання має три рівні (якщо враховувати рівень ці). Проте у справжньому вдосконалюванні, якщо не брати до уваги вправи із ці, то загалом є два великих рівні: удосконалювання за Законом людського світу та вдосконалювання за Законом просторів за межами людського світу. Цей Закон людського світу й Закон просторів за межами людського світу та монастирські вислови «вихід зі світського», «вхід до світського» — це цілком різні речі. В них це лиш теоретичні речі. А в нас це зміни, що відбуваються на двох великих рівнях справжнього вдосконалювання людського тіла. Оскільки в процесі самовдосконалення за Законом людського світу тіло людини знов і знов невинно очищується, то під час досягнення найвищої форми Закону людського світу його вже цілком замінено речовинами високої енергії. А вдосконалювання за Законом просторів за межами людського світу — це вже здебільшого вдосконалювання Тіла Будди — тіла, що вже складається з речовин

високої енергії, і всі здатності якого виникають заново. Отже, ми тут маємо на увазі ці два великих рівні.

Ми віримо в долю. Ви сидите тут, і я можу для вас це зробити. Нас тут нині всього понад дві тисячі людей. Я так само можу це здійснити, якщо буде й кілька тисяч чи навіть іще більше — понад десять тисяч людей. Тобто більше не потрібно, щоб ти робив вправи на низькому рівні. Після того як очищу твоє тіло й просуну тебе вперед, я вкладу в тебе повну систему самовдосконалення. І ти із самого початку вже вдосконалюватимешся на високому рівні. Однак це поширюється лише на тих слухачів курсів, що прийшли справді для вдосконалювання. Лише те, що ти присутній тут, іще не робить тебе вдосконалювальником. Якщо у твоєму мисленні стануться докорінні зміни, то ми зможемо зробити це, й навіть більше. Потім ви збагнете, що я вам дав. Ми тут не лікуємо, але всебічно налагоджуємо здоров'я наших учнів. Це дасть тобі змогу загартовувати Гун. Якщо ти маєш хворе тіло, то в тебе зовсім не може виникнути Гун. Тому не звертайтеся до мене з проханням вилікувати. Я цього не роблю. Головна мета мого виходу на люди — вести людей на високі рівні, справді вести людей на високі рівні.

РІЗНІ РІВНІ МАЮТЬ РІЗНІ ЗАКОНИ

Раніше багато майстрів цігун розповідало, що цігун має початковий, середній і вищий ступінь. Усе це — ці, усе це належить до рівня вправ із ці, а його ще й поділяють на початковий, середній і вищий ступінь. Величезна кількість наших самовдосконалювальників у колах цігун і гадки не має про справжні речі високих рівнів, зовсім про них нічого не знає. Усе, що ми відтак будемо висвітлювати, — це Закони високих рівнів. Ще я маю намір повернути самовдосконалюванню його добре ім'я. Читаючи лекції, я зупинюся на нездорових явищах у колах удосконалювальників. Розповім, як нам до них ставитися, як на них дивитися. До того ж навчання Гун і викладання Закону на високих рівнях зачіпає досить важливі й навіть дуже гострі аспекти й питання — це я теж хочу пояснити. Також я розповім про певні завади з інших просторів нашому суспільству звичайних людей, особливо про завади колам удосконалювальників, і водночас вирішу ці проблеми нашим учням. Якщо їх не вирішити, ти не зможеш практикувати Гун. Ми ж зможемо докорінно їх вирішити, тільки якщо неодмінно вважатимемо вас справжніми вдосконалювальниками. Звичайно, непросто відразу змінити твої думки. Ти зміниш їх поступово, далі слухаючи лекції. Також, сподіваюсь, ви слухатимете уважно. Я навчаю Гун не так, як інші.

Деякі люди, навчаючи, лише спрощено поговорять про основні засади свого цигун, потім установалять з вами інформаційний зв'язок, навчать комплексу рухів — і все. І люди вже звикли до такого навчання.

У справжньому навчанні Гун треба викладати Закон, розповідати про Дао. Ти зможеш удосконалюватися лише тоді, коли я в десятих лекціях розкрию принципи високих рівнів, в іншому разі вдосконалюватися було б зовсім неможливо. Усе, чого навчають інші, належить до рівня лікування та підтримання фізичної форми. Якщо ти хочеш удосконалюватися на високі рівні, але не маєш Закону високого рівня, що був би тобі путівником, то ти не зможеш удосконалюватися. Це як у здобутті освіти: якщо ти ходиш до університету з підручниками початкової школи, то ти все ще лишаєшся учнем початкової школи. Деякі люди вважають, що опанували дуже багато різновидів цигун: і такий, і інший... Мають отаку купу сертифікатів про закінчення курсів, однак їхній Гун так і не зріс. Вони вважають, що це суть цигун, що це він увесь. Ні, це лише поверхові знання про цигун, те, що належить до якнайнижчого рівня. Цигун на цьому не закінчується, він є самовдосконалюванням, річчю широкою та глибокою. До того ж різні рівні мають різні Закони. Тому це не схоже на те, що належить до відомих нам зараз вправ із ці. Хоч скільки їх вивчай, усе одно не буде користі. Наведу приклад: ти пройшов британські, американські, японські й китайські підручники початкової школи, але ти так і залишаєшся учнем початкової школи. Хоч як багато уроків цигун низького рівня ти вивчиш, хоч до якої міри заповниш себе цим, навпаки, тим шкідливішим це буде для тебе — твоє тіло вже буде в стані повної плутанини.

Я також наголошую на одному питанні. Наше самовдосконалювання вимагає навчання практики Гун і викладання Закону. Ченці з деяких буддійських монастирів, особливо дзен-буддизму, можливо, мають щодо цього свої погляди. Щойно вони почують фразу «викладання Закону», як їм уже не подобається далі слухати. Чому? У дзен-буддизмі вважається так: «Закон не можна викласти. Щойно його висловиш, він перестає бути Законом. Немає такого Закону, який би можна було виразити словами. Його можна лише сприйняти серцем». Тому дзен-буддизм, дійшовши до наших днів, не може говорити ні про який Закон. Бодхидхарма поширив Дзен на основі однієї фрази, сказаної Шак'ямуні. Шак'ямуні сказав: «Закону не можна дати жорсткого визначення». На базі цієї фрази Шак'ямуні Бодхидхарма й заснував школу Дзен. На нашу думку, ця школа «залазить у кінчик бичачого рогу». Чому так кажемо? Коли Бодхидхарма починав у нього залазити, йому ще було вельми просторо; коли залазив другий патріарх, то стало вже не дуже просторо; у третього справи були

ще так-сяк; четвертому стало вже дуже тісно; п'ятому здебільшого вже нікуди було лізти; а коли дійшло до шостого патріарха Хуейнена, це вже був кінчик рогу — далі залізти неможливо. Якщо сьогодні ти підеш до Дзену вчитися Закону, то нічого не питай. Коли ти маєш якісь запитання, які хотів би їм поставити, то тебе вдарять палицею по голові, що називається «палицею та криком». Це означає: не питай, усвідомлюй сам. Ти скажеш: «Я нічого не знаю, саме тому й прийшов учитися. Що ж мені усвідомлювати? А ви мене палицею?!» Це свідчить про те, що вони вже до кінця «залізли в кінчик бичачого рогу», і вже більше немає про що й казати. Навіть Бодхидхарма казав, що його школа зможе передаватися лише впродовж шести патріархів, після чого вже не діятиме. Давно минули сотні років, та й зараз усе ще є люди, які, не відпускаючи, намертво тримаються за принципи Дзену. А який же справжній зміст слів Шак'ямуні «Закону не можна дати жорсткого визначення»? Шак'ямуні перебував на рівні Татхагати. З багатьох ченців, що були після нього, ніхто не дійшов в усвідомленні того рівня, на якому перебував Шак'ямуні, не усвідомив душевного стану, притаманного рівню мислення Шак'ямуні, справжнього змісту викладеного ним Закону та справжнього змісту сказаних ним слів. Отже, наступники пояснювали це і так і сяк, тлумачили дуже плутано, вважаючи, що фраза «Закону не можна дати жорсткого визначення» означає: не викладайте Закону; якщо його висловите, то це вже буде не Закон. Насправді ж ця фраза має інший зміст. Після того як у Шак'ямуні під деревом бодхі відкрився Гун та усвідомлення, він досяг рівня Татхагати не відразу. Усі 49 років, протягом яких Шак'ямуні проповідував Закон, він також невпинно підвищувався. Щоразу, піднявшись на один рівень, він озирався назад і бачив, що Закон, який він щойно викладав, був помилковим. Підвищившись іще, він виявляв, що проповідуваний раніше Закон знову був хибним. Коли Шак'ямуні піднімався знов, то помічав, що Закон, про який він тільки-тільки розповів, знову виявлявся помилковим. Усі 49 років він у такий спосіб невпинно підносився. Щоразу, піднявшись на один рівень, він відкривав, що Закон, який він раніше проповідував, був дуже низьким його розумінням. Шак'ямуні також відкривав, що Закон кожного рівня є втіленням Закону на тому рівні. Кожний рівень має свій Закон, але жодний з них не є абсолютною істиною Всесвіту. Проте Закони більш високого рівня ближчі до властивості Всесвіту, ніж Закони більш низького. Ось чому він і сказав: «Закону не можна дати жорсткого визначення».

Насамкінець Шак'ямуні також сказав: «За все своє життя я не проповідував ніякого Закону». У Дзені ж знову зрозуміли це так, що немає такого Закону, який би можна було викладати. В останні роки життя

Шак'ямуні вже досяг рівня Татхагати. Чому ж він сказав, що не проповідував ніякого Закону? Що він насправді мав на увазі? Він мав на увазі ось що: «Навіть досягнувши свого рівня Татхагати, я все одно так і не побачив, що таке кінцева істина Всесвіту та його остаточний Закон». Тому він наказував своїм наступникам не приймати сказаних ним слів за абсолютну істину, незмінну істину, інакше це обмежило б їх Татхагатою чи рівнями, нижчими Татхагати, і вони не змогли б здійснити прорив у напрямку ще вищих рівнів. Наступники ж не змогли зрозуміти справжній зміст цієї фрази і сприйняли її так, ніби Закон, якщо його висловити, перестає бути Законом. Ось як зрозуміли. Фактично Шак'ямуні сказав про те, що різні рівні мають різні Закони, Закон кожного рівня — це не абсолютна істина Всесвіту, проте Закон того рівня має свої настанови для живих істот. Ось який принцип він насправді висловив.

У минулому багато хто, особливо із Дзену, постійно дотримувався такого упередженого погляду та хибного розуміння, характерного крайнощами. Якщо тебе не навчати, то як же вказувати тобі шлях у практиці? Як тобі практикувати, як удосконалюватися? У буддизмі є багато буддійських сюжетів. Можливо, хтось із вас читав про те, як дехто піднявся на Небо. Він потрапив до Небесного царства й виявив, що «Алмазна сутра» нагорі відрізняється від «Алмазної сутри» внизу і кожним словом, і змістом. Чому ж та «Алмазна сутра» відрізняється від тієї, що у світі звичайних людей? Ще дехто сказав, що канони у Світі Найвищого Щастя, якщо порівнювати з тими, що внизу, просто зовсім інакші і уже зовсім не є з ними одним і тим самим; не лише слова неоднакові, зміст і значення цілком різняться. Вони змінилися. Насправді це тому, що один і той самий Закон на різних рівнях має різні зміни і форми прояву, на різних рівнях може по-різному вказувати вдосконалювальникам подальший шлях.

Як вам відомо, у буддизмі є брошура під назвою «Опис мандрівки Західним Світом — Світом Найвищого Щастя». Там розповідається, як один чернець практикував, сидячи в медитації. Його душа потрапила до Світу Найвищого Щастя й щось побачила. Коли там минув один день і він повернувся до людського світу, тут уже минуло шість років. Він щось побачив чи ні? Побачив. Але побачене ним не було справжньою картиною. Чому? Бо його рівень був недостатнім. Могло бути лише так, що йому показали втілення Закону Будди, яке йому належало бачити на його рівні. Адже такий світ є проявом структури Закону. Тож він не міг побачити справжню картину. Саме таким, на мою думку, і є зміст фрази «Закону не можна дати жорсткого визначення».

ЧЖЕНЬ-ШАНЬ-ЖЕНЬ — ЦЕ ЄДИНИЙ КРИТЕРІЙ, ЗА ЯКИМ ОЦІНЮЮТЬ, ДОБРА ЛЮДИНА ЧИ ПОГАНА

У буддизмі люди завжди дошукувалися, що ж таке Закон Будди. Є й такі, хто вважає, буцімто Закон, про який ідеться в буддизмі, і є Законом Будди в його повноті. Насправді ж це не так. Проповідуваний Шак'ямуні Закон — це лише Закон, який він викладав 2500 років тому звичайним людям українського рівня, тобто таким, що тільки-тільки вийшли з лона первісного суспільства й мали досить просте мислення. Кінцевий період Закону, про який він казав, це сьогоднішня. Теперішні люди вже не в змозі вдосконалюватися за тим Законом. У кінцевий період Закону ченцям з монастирів важко спасти навіть себе самих, а про спасіння інших годі й казати. Свого часу Шак'ямуні проповідував Закон, урахувавши тогочасні обставини. Але Шак'ямуні не висловив усього Закону Будди, який знав, перебуваючи на своєму рівні. І неможливо, щоб він вічно залишався незмінним.

Суспільство розвивається, і мислення в людства дедалі складнішає, від чого людям уже важко й далі так удосконалюватися. Закон з буддизму не може узагальнювати весь Закон Будди, адже він є всього-на-всього мізерною його частиною. Є ще численні Великі Закони Школи Будди, що поширюються в народі. Вони споконвіку передаються лише одному наступникові. Різні рівні мають різні Закони, різні простори мають різні Закони. Це різні втілення Закону Будди в кожному просторі й на кожному рівні. Шак'ямуні казав, що для вдосконалення в Будду є 84 тисячі шкіл. А в буддизмі є лише Дзен, Чиста земля, Тяньтай, Хуаянь, Тантра — загалом більше десяти шкіл, які не можуть узагальнювати весь Закон Будди. Сам Шак'ямуні проповідував не весь свій Закон повністю, а всього-на-всього ту його частину, що відповідала здатності сприйняття тогочасних людей.

Тоді що ж таке Закон Будди? Це найбільш фундаментальна властивість Усесвіту Чжень-Шань-Жень. Вона і є найвищим утіленням Закону Будди, вона і є найбільш основним Законом Будди. Закон Будди на різних рівнях має різні форми прояву й має різні настанови для живих істот. Чим нижчий рівень, тим численніші й складніші прояви Закону. У частинках повітря, камені, деревині, землі, сталі, людському тілі та в усій матерії міститься властивість Чжень-Шань-Жень. У давнину казали, що все у Всесвіті складається з П'яти елементів. І в кожному з них також міститься властивість Чжень-Шань-Жень. Практикувальник, досягнувши в удосконалюванні якогось рівня, може пізнати лише конкретне втілення Закону Будди на тому рівні. Це і є Плід удосконалювання, рівень у самовдосконалюванні. Якщо описувати Закон розгорнуто, то він буде

величезним. Якщо ж розповідати про нього, коли він доходить до крайньої найвищої точки, то все стає дуже просто, бо Закон неначе має форму піраміди. Коли він досягає найвищого рівня, для його узагальнення достатньо трьох слів: Чжень, Шань, Жень. Коли ж він проявляється на кожному рівні, то стає вкрай складним. Візьмімо як аналогію людину. Школа Дао вважає людське тіло малим усесвітом. Людина має фізичне тіло. Але самé лише фізичне тіло ще не може утворити повноцінну людину. Ще потрібний темперамент, уроджені схильності, характер і душа — лише тоді вони зможуть сформувати повноцінну, самостійну людину, що має свою індивідуальність. Так само і з нашим Усесвітом: є Чумацький Шлях, інші галактики, є життя й вода, а також усе суще в Усесвіті — це матеріальна сторона існування; але водночас він має і властивість Чжень-Шань-Жень. Частинки будь-якої матерії містять у собі таку властивість, її містять навіть якнайменші частинки.

Властивість Чжень-Шань-Жень — це критерій, за яким оцінюють, що у Всесвіті є добрим, а що поганим. Тож, коли виникає питання, де добро, а де зло, треба оцінювати за цим критерієм. Подібним критерієм є й добродієність, про яку в нас казали в минулому. Звичайно, сьогодні моральний рівень людського суспільства вже змінився, моральні норми спотворено. Якщо зараз хтось наслідує Лей Фена, то люди, можливо, скажуть, що він душевнохворий. Але в п'ятдесятих, шістдесятих роках хто б назвав його душевнохворим? У рівні моралі людства відбувається великий обвал, моральність суспільства щодня падає, люди тільки й прагнуть наживи, шкодять іншим заради власної мізерної вигоди, борються одне з одним, роблять так, не гребуючи засобами. Замисліться: чи можна дозволити, щоб і далі так відбувалося? Коли хтось скоює поганий учинок, і ти йому скажеш, що він скоює поганий учинок, то він навіть не повірить. Він справді не повірить, що робить щось погане. Деякі люди ще й, оцінюючи себе за рівнем моралі, що сповз униз, вважають себе кращими за інших, бо змінилися критерії оцінки. Хоч як змінюються моральні норми людства, властивість Усесвіту залишається незмінною. Це єдиний критерій, за яким оцінюють, добра людина чи погана. Отже, самовдосконалювальнику слід висувати до себе вимоги згідно з властивістю Всесвіту — не можна вимагати від себе за критеріями звичайних людей. Якщо ти хочеш повернутися до витоків й віднайти справжнього себе, якщо хочеш удосконалитися, ти маєш учиняти відповідно до цього критерію. Якщо людина може відповідати властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень, лише тоді це добра людина; а той, хто відходить від цієї властивості, справді погана людина. На роботі чи в суспільстві, можливо, хтось скаже, що ти поганий, але ти навряд чи

справді поганий; хтось скаже, що ти добрий, але ти зовсім необов'язково дійсно добрий. Якщо ти самовдосконалюєшся і в тебе вийде стати одним цілим із цією властивістю, тоді ти вже осягнув Дао. Ось який простий принцип.

Школа Дао в самовдосконалюванні за Чжень-Шань-Жень робить акцент на вдосконалюванні Чжень (Істини). Тому в Школі Дао плекають свою істинну природу, кажуть істинні слова, роблять істинні вчинки, є праведниками, повертаються до витоків й знаходять справжнього себе і зрештою стають Досконалою Людиною. Проте вони мають і Жень (Терпіння), і Шань (Доброту), просто наголос роблять на вдосконалюванні Чжень. Школа Будди робить акцент на вдосконалюванні Шань із властивості Чжень-Шань-Жень. Оскільки вдосконалювання Шань може розвинути в людини велике Милосердя, а з виникненням Милосердя вона бачить, що всі живі істоти страждають, то в неї виникає бажання спасти всіх живих істот. Але вони мають і Чжень, і Жень, лише наголос роблять на вдосконалюванні Шань. У нашій школі Фалунь Дáфа вдосконалюються рівною мірою за Чжень-Шань-Жень, найвищим еталоном Усесвіту. Те, що ми практикуємо, є грандіозним.

ЦІГУН НАЛЕЖИТЬ ДО ДОІСТОРИЧНИХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ

Що таке цігун? Дуже багато майстрів цігун каже про це. Однак те, що кажу я, відрізняється від їхніх слів. Багато хто з них пояснює зі свого рівня. Я ж висловлю розуміння цігун з погляду більш високого рівня, і це різко розходиться з їхнім розумінням. Один майстер цігун каже: «Цігун у нашій країні вже дві тисячі років»; другий каже, що три тисячі; третій стверджує, що цігун п'ять тисяч років, приблизно стільки ж, скільки нашій китайській цивілізації; четвертий каже, що, судячи з археологічних знахідок, цігун уже сім тисяч років, що далеко-далеко перевищує історію нашої китайської цивілізації. Але, хоч яке в них розуміння, згідно з ним, цігун не набагато перевищує історію цивілізації людства. За еволюційною теорією Дарвіна, людство з водяних рослин еволюціонувало у водяних тварин; потім вони виповзли на суходіл; згодом залізли на дерева; далі спустилися на землю й перетворилися на мавполюдей; зрештою, згідно з теорією, вони еволюціонували в сучасне людство, що має культуру та мислення. Тож стверджується, що справжнє виникнення цивілізації людства не перевищує і десяти тисяч років. Якщо просуватися далі в минуле, то тоді ще не було навіть вузликового письма. Люди просто обмотувалися листям дерев і їли сире м'ясо; а ще раніше вони, можливо, і

вогнем не вмiли користуватися. Вони були цiлковитими дикунами, первiсними людьми.

Проте ми помітили таку проблему: у численних місцях світу залишилося дуже багато стародавніх пам'яток культури, що виходять дуже далеко за рамки історії нашої цивілізації людства. З погляду технології ці пам'ятки старовини мають дуже високий рівень. З погляду їх художнього рівня вони є надзвичайно видатними творами. Сучасні люди просто наслідують мистецтво давніх людей. Воно має дуже високу естетичну цінність. Однак ці пам'ятки було залишено понад 100 тисяч років тому, кілька сотень тисяч, кілька мільйонів чи навіть понад 100 мільйонів років тому. Замисліться: чи це не висміює сьогодишню історію? Тут немає з чого сміятися, адже людство невпинно вдосконалює себе, невпинно знову пізнає себе. Саме так суспільство й розвивається. Початкове розуміння не обов'язково буває абсолютно правильним.

Можливо, багато хто з вас чув про «доісторичні культури» чи «доісторичні цивілізації». Тож ми й поговоримо про доісторичні цивілізації. На Землі є Азія, Європа, Південна Америка, Північна Америка, Океанія, Африка та Антарктида. Геологи узагальнено називають їх материковими плитами. Відтоді як материкові плити сформувалися, пройшло вже кілька десятків мільйонів років. Тобто значна частина суходолу піднялася з океанічного дна, а значна частина, своєю чергою, осіла на дно, і відколи вони, стабілізувавшись, набули сьогодишнього стану, минуло вже кілька десятків мільйонів років. Але на дні кількох океанів було знайдено давні гігантські споруди. Ці споруди оздоблено скульптурами надзвичайно тонкої роботи, що не належать до культурної спадщини нашого нинішнього людства. Отже, їх, безперечно, було створено до осідання суходолу на океанічне дно. У такому разі хто ж створив ці цивілізації кілька десятків мільйонів років тому? У ті часи наше людство навіть і мавпами ще не стало. Як же воно могло створити те, що потребує такого високого інтелекту? Археологи виявили у світі організм, що називається трилобітом. Він існував 600–260 мільйонів років тому, після чого зник. Американський учений знайшов скам'янілість трилобіта, на якій був відбиток людської ноги. Його залишила людина у взутті, і це надзвичайно чітко відбилося на скам'янілості. Хіба це не висміює істориків? За еволюційною теорією Дарвіна, як могли 260 мільйонів років тому бути люди?

У музеї Національного університету Перу є камінь, на якому вирізьблено зображення людини. Згідно з дослідженнями, його було зроблено 30 тисяч років тому. Однак зображена людина — в одязі, головному уборі, взутті та

ще й, тримаючи в руках телескоп, спостерігає за небесними тілами. Як люди, що жили 30 тисяч років тому, могли ткати й носити одяг? Ще більш незбагненно те, що вона спостерігає за небесними тілами за допомогою телескопа, а отже, має певні знання з астрономії. Ми завжди вважали, що телескоп винайшов європеєць Галілей, і сталося це лише понад 300 років тому. Хто ж винайшов цей телескоп 30 тисяч років тому? Є ще багато-багато нерозгаданих загадок. Наприклад, у печерах Франції, ПАР та Альп є чимало настінних малюнків на кам'яних плитах, які вигравійовано цілком реалістично, вони неначе живі. Людей зображено дуже витончено й до того ж укрито мінеральною фарбою. Проте всі вони одягнені у вбрання сучасних людей, дещо схоже на європейський костюм, в обтислих штанах. Хтось із цих людей тримає в руці щось на зразок люльки, хтось тримає палицю, на голові має капелюх. Як могли мати такий високий рівень мистецтва мавпи, що існували кілька сотень тисяч років тому?

Далі поговоримо про віддаленіше минуле. Габонська Республіка, що в Африці, має поклади уранової руди. Ця держава досить відстала й сама неспроможна збагачувати уран. Вона експортує руду до розвинених країн. У 1972 році завод у Франції імпортував цю уранову руду. За допомогою лабораторного аналізу було виявлено, що руду вже раніше збагачували й використовували. Це їм здалося дуже дивним, і вони відрядили науково-технічних співробітників для вивчення на місці. Туди поїхали вчені з багатьох країн. Зрештою було доведено, що ця уранова копальня була великим ядерним реактором, до того ж надзвичайно раціонально спланованим — навіть нам, сучасним людям, було б неможливо його збудувати. Тоді коли ж його було споруджено? Два мільярди років тому. А функціонував він протягом 500 тисяч років. Це просто астрономічні цифри. Дарвінівською теорією еволюції цього зовсім не можна пояснити. Таких випадків надзвичайно багато. Відкритого в науково-технічній сфері зараз уже достатньо для того, щоб переписати наші сьогоднішні підручники. Але після того, як людство під впливом притаманних йому старих уявлень сформувало жорстко визначений метод роботи й спосіб мислення, нові пізнання вже сприймати дуже важко. Навіть коли істина проявляється, її все одно не наважуються визнати та інстинктивно відкидають. Через вплив традиційних уявлень зараз ніхто систематично не впорядковує ці факти, тому уявлення людей ніколи не встигають за розвитком. Щойно ти заведеш мову про ці речі, хоча вони ще не набули загального поширення, але їх уже було відкрито, знайдуться ті, хто назве це забобонами. Вони не можуть такого прийняти.

Ціла низка сміливих іноземних учених уже публічно визнала, що це доісторичні цивілізації — цивілізації, які були до нашої цивілізації людства. Тобто до нашої цивілізації був ще інший період цивілізації, до того ж не один. З погляду археологічних знахідок вони не є продуктами одного періоду цивілізації. Тому вважається, що з людством багаторазово повторювалася ситуація, коли після того, як цивілізація зазнавала нищівних ударів, виживала лише мала кількість людей і поверталася до первісного способу життя; поступово знову розмножувалося нове людство і входило в нову цивілізацію. Далі людство знову йшло до свого знищення, і знову розмножувалося нове людство. Воно пройшло через різні такого роду послідовні періодичні зміни. За словами фізиків, рух матерії є закономірним. Зміни ж цілого нашого Всесвіту теж закономірні.

Рух нашої Землі в неосяжному Всесвіті під час обертання Чумацького Шляху не може завжди бути спокійним і безпечним. Цілком можливе зіткнення з якимось небесним тілом чи виникнення інших проблем, що викликало б колосальну катастрофу. З погляду наших надприродних здатностей саме так заплановано. Одного разу я ретельно з'ясував і виявив, що людство було в стані повного знищення 81 раз. Виживала лише мала кількість людей, і від попередньої доісторичної цивілізації залишалася лише мізерна за кількістю спадщина. Уцілілі переходили до наступного періоду й жили первісним життям. Коли людство розмножувалося, і людей ставало багато, зрештою знову виникала цивілізація. Людство пройшло через 81 цикл таких періодичних змін, і це ще я, з'ясовуючи, не дійшов до кінця. Китайці вірять у Небесний час, сприятливість Землі та злагоду між людьми. Різні зміни небесних знамень, різні небесні часи приносять суспільству звичайних людей різні суспільні стани. Як кажуть у фізиці, рух матерії закономірний. Так само і з рухом Усесвіту.

Розповівши вище про доісторичні цивілізації, я насамперед хотів сказати вам таке: цігун теж не є винаходом нашого сьогоденного людства, він теж залишився з неймовірно далеких епох і належить до доісторичних цивілізацій. Міркування про це можна знайти і в канонічних текстах. Шак'ямуні свого часу сказав, що мільярди кальп тому він уже досягав успіху в удосконалюванні та Пробудженні. Чому дорівнює одна кальпа? Вона дорівнює мільярдам років. Такі колосальні цифри, що просто неможливо уявити. Якщо це правда, то чи не збігається це в часі з історією людства, зі змінами на всій земній кулі? Причому Шак'ямуні також казав, що до нього ще було шість первинних Будд, що він ще мав учителів тощо. І всі вони мільярди кальп тому досягли Пробудження в самовдосконалю-

ванні. Якщо все це правда, тоді чи є такі методи вдосконалення серед справжніх традиційних методів практики, які поширюються сьогодні в суспільстві? Чи є вони серед методів, де передають справжні знання від майстра до учня? Якби мене таке запитали, то я, звичайно, відповів би ствердно. Але вони рідко трапляються. Зараз удавані цігуністи, псевдоцігуністи й люди, одержимі футі, безладно щось фабрикують і дурять людей. Їх кількість у багато разів перевищує справжній цігун. Важко відрізнити оригінал від фальшивки. Справжній цігун не так просто розпізнати й не так просто знайти.

Насправді із сивої давнини залишився не один лише цігун. Тайцзі, Хету, Лошу, Чжоу-ї, Багуа тощо — усе це лишилося з доісторичних часів. Тому, коли ми сьогодні вивчаємо й пізнаємо їх з погляду звичайних людей, то, хоч як ми це робимо, вивчити як слід не вдається. Той, хто виходить із рівня звичайної людини, її кута зору й розумового рівня, не здатний зрозуміти справжнє.

ЦІГУН ОЗНАЧАЄ САМОВДОСКОНАЛЮВАННЯ

Якщо цігун має таку давню історію, то для чого ж він, зрештою, потрібний? Скажу вам, що цей наш метод є Великим Законом самовдосконалювання Школи Будди. Певна річ, він і призначений для вдосконалення в Будду. А в Школі Дао, звичайно, мають на меті вдосконалитися в Даоса та досягнути Дао. Скажу вам, що слово «Будда» — це не забобони. Слово «Будда» прийшло із санскриту, давньоіндійської мови. Коли свого часу воно проникло до Китаю, то транскрибувалося двома китайськими ієрогліфами: «фо-тó». А іноді як «фу-тú». Це слово поширювалося-поширювалося, і згодом ми, китайці, скоротили його до одного ієрогліфа і стали казати просто «фо». Що ж слово «Будда» означає в перекладі на китайську? «Пробуджений», «той, хто пробудився шляхом самовдосконалювання». Де тут забобони?

Замисліться: у самовдосконалюванні в людини можуть проявлятися надприродні здатності. Зараз у світі загально визнано шість видів здатностей. Але їх кількість цим не обмежується. Я б сказав, що справжніх здатностей є понад 10 тисяч видів. Людина, сидячи на місці, не поворухнувши ні руками, ні ногами, здатна зробити таке, чого іншим не виконати навіть за допомогою рук і ніг; вона здатна бачити справжні принципи кожного простору Всесвіту, бачити справжні картини Всесвіту, бачити те, чого звичайні люди не бачать. Хіба така людина не досягнула

Дао в удосконалюванні? Хіба вона не є Великим Пробудженим? Чи можна сказати, що вона така сама, як звичайні люди? Хіба вона не досягла Пробудження в удосконалюванні? Чи не буде правильним називати її Пробудженою? У перекладі на давньоіндійську мову це «Будда». Насправді саме так воно і є, цігун потрібний саме для цього.

Щойно мова заходить про цігун, як деякі кажуть: «Хто ж, будучи здоровим, практикуватиме цігун?» Вони мають на увазі, що цігун — це лише зцілення від хвороб, що є дуже-дуже поверховим розумінням. За це я вам не дорікатиму, адже багато майстрів цігун якраз і робить справу лікування та оздоровлення, усі вони кажуть про лікування та оздоровлення, і ніхто не розповідав з погляду високих рівнів. Цим я не намагаюся сказати, що в інших погані методи практики. Їхня місія — навчати того, що належить до рівня лікування та підтримання тіла у формі, поширювати цігун. Дуже багато хто хоче вдосконалюватися на високі рівні, має такі думки, має таке бажання, але в самовдосконалюванні не опанував Закону, що, як наслідок, спричинило величезні труднощі, і через це навіть виникло багато проблем. Звичайно, справжнє навчання Гун на високому рівні пов'язане з дуже високими темами. Тому завдяки тому, що ми відповідально ставимося до суспільства й людей, ефект від усього навчання практики Гун у нас гарний. Деякі речі й справді дуже високого рівня й на слух схожі на забобони. Проте ми цілком пояснимо їх з погляду сучасної науки.

Про певні речі варто нам лише заговорити, як деякі люди відразу ж скажуть, що це забобони. Чому? Їхній критерій такий: вони вважають забобонами та ідеалізмом усе поки що не пізнане наукою або із чим особисто не стикалися і чого, як вони гадають, не може бути. Ось яке вони мають уявлення. Чи правильне таке уявлення? Чи можна назвати забобонами та ідеалізмом все те, чого наука ще не пізнала й до чого ще не дійшла у своєму розвитку? А чи не вигадують забобони самі ці люди? Чи не сповідують ідеалізм вони самі? Якщо дотримуватися такого уявлення, хіба зможе наука розвиватися, хіба зможе прогресувати? Просування вперед людського суспільства стане неможливим. Попередні покоління не мали нічого з того, що ми винайшли зараз у науково-технічній сфері. Якби все вважалось забобонами, то, звичайно, годі було б і казати про розвиток. Цігун також не є ніяким ідеалізмом. Багато людей не знайомі із цігун, тому постійно приймають його за ідеалізм. Зараз за допомогою приладів на тілах майстрів цігун зафіксовано наявність інфразвукових, ультразвукових, електромагнітних хвиль, інфрачервоних, ультрафіолетових і гамма-променів, нейтронів, атомів, металічних мікроелементів та інших частинок. Хіба все це не є речами, що матеріально існують? Це матерія. Хіба будь-

який предмет не складається з матерії? Хіба інші простори-часи не складаються також з матерії? Як же можна казати, що це забобони? Якщо за допомогою цігун удосконалюються в Будду, то неминуче порушується велика кількість високих і глибоких питань. Про все це ми будемо розповідати.

Якщо в цігун таке призначення, то чому ж ми називаємо його цігун? Насправді він так не називається. А як же тоді? Він називається самовдосконалюванням, і це справді самовдосконалювання. Звичайно, цігун також має й інші, конкретні, назви, але загалом називається вдосконалюванням. Тоді чому ж його називають цігун? Як вам відомо, цігун поширюється в суспільстві вже понад 20 років. Це почалось у середній період «Великої культурної революції», а в пізній її період настав пік його популярності. Поміркуйте: у ті часи надзвичайно лютувало ультраліве віяння. Не будемо згадувати назви, які цігун мав за доісторичних цивілізацій. У процесі розвитку нашої цивілізації людства цігун пройшов через період феодального суспільства. Тому його назви часто мали відверто феодальне забарвлення. А цігун, що був пов'язаний з релігіями, часто мав назви з відверто релігійним забарвленням. Наприклад: «Великий Закон удосконалення в Даоса», «Ваджра-медитація», «Закон Архата», «Великий Закон удосконалення в Будду», «Техніка виготовлення дев'ятиразово перегнаного еліксиру безсмертя» — усі були такі. Якби ти вжив такої назви за часів «Великої культурної революції», то хіба не наразився б на загальний осуд? Хоча бажання майстрів цігун поширювати його було добрим: лікувати та оздоровлювати населення, покращувати фізичну форму людей, — це ж чудово! — та все одно не можна було, люди просто не наважувалися так його називати. Тому багато майстрів цігун заради його поширення вирвали з контексту із книг «Внутрішня алхімія» та «Даоський скарб» два ієрогліфи — «ці-гун». Деякі ж люди навіть заглибилися у вивчення терміну «цігун», але вивчати тут нічого, адже раніше він просто називався вдосконалюванням. Новий термін довелося ввести лише для того, щоб він відповідав ідеології сучасних людей.

ЧОМУ ПІД ЧАС ПРАКТИКИ НЕ ЗРОСТАЄ ГУН

Чому під час практики не зростає Гун? Безліч людей так думають: «Я виконую вправи цігун, та не одержав справжньої передачі. Нехай би якийсь учитель повчив мене хитромудрого способу, першокласного прийому, ось тоді б мій Гун зріс». Зараз таку думку поділяє 95% людей. Мені ж дуже смішно. Чому смішно? Бо цігун не є вмінням звичайних людей.

Це щось цілком надприродне. Отже, і оцінювати його слід за принципами високих рівнів. Я вам скажу, що головна причина того, чому Гун не зростає, така: з двох ієрогліфів «сю-лен» люди серйозно ставляться лише до «лен» і не приділяють належної уваги «сю». Ти шукаєш зовні, і хай як шукай, усе одно не знайдеш. Ти маєш тіло звичайної людини, руки звичайної людини й думки звичайної людини. І ти хочеш домогтися, щоб речовини високої енергії еволюціонували в Гун? І він просто ось так і зростає? Це легко лише на словах! Як на мене, то це просто смішно. Це рівносильно тому, що ти женешся за чимось зовні, шукаєш зовні. Ти так не знайдеш ніколи.

Це не схоже на якесь там уміння звичайних людей, коли, витративши трохи грошей, повчившись техніки, ти вже його опанував. Це зовсім не той випадок. Це те, що перевищує рівень звичайних людей. Тому до тебе треба висувати вимоги за надприродними принципами. Які вимоги? Ти маєш удосконалюватися всередині — не можна шукати зовні. Скільки людей шукає зовні! Сьогодні вони прагнуть одного, завтра — іншого, причому, маючи пристрасті, женуться за надприродними здатностями — яких тільки цілей вони не мають. Дехто навіть хоче стати майстром цігун, хоче збагатити лікуванням хворих! У справжньому самовдосконалюванні слід виправляти й загартувувати свої думки. Це називається вдосконалюванням Сіньсін. Наприклад, перебуваючи з людьми в суперечностях, ми ставимося до семи почуттів і шести пристрастей, до всіляких бажань більш байдуже. Ти змагаєшся й борешся заради власної вигоди й після цього хочеш розвинути Гун. Це лише сказати просто! Чи в такому разі ти не такий самий, як звичайні люди? Як же ти можеш розвинути Гун? Отже, треба звертати велику увагу на вдосконалювання Сіньсін, лише тоді твій Гун може зрости, а рівень — підвищитися.

Що таке Сіньсін? До поняття «Сіньсін» входить: Де (Де — це така речовина); терпіння; усвідомлення; відмовлення — усунування всіляких бажань звичайної людини, усіляких пристрастей; також треба бути здатним витримувати страждання тощо. До нього входять багатосторонні речі. Необхідно, щоб Сіньсін людини досяг підвищення в кожному аспекті, лише так ти зможеш справді підвищитися. Це один з найважливіших чинників зростання Гун.

Дехто думає: «Ви порушили питання Сіньсін, але ж це те, що належить до ідеології, це щось зі сфери мислення людини. Він не є одним і тим самим з Гун, який ми виробляємо». Як це, не є одним і тим самим? У наших колах мислителів завжди було питання про те, що є першим: матерія чи дух, — постійно йшли обговорення й дискусії на цю тему. Насправді, скажу вам,

матерія і дух — це одне й те саме. Зараз учені, які проводять дослідження людського тіла, вважають, що думки, які надсилає головний мозок людини, і є матерією. Отже, вони є тим, що існує матеріально, та хіба ж вони не є і духовними речами людини? Хіба вони не одне й те саме? Це як з Усесвітом, про що я вже розповідав, — Усесвіт має матерію і водночас має властивість. Звичайні люди не відчують існування властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень, бо вони цілком і повністю перебувають на поверхні цього одного рівня. Коли ти перевищуєш рівень звичайних людей, то вже можеш це відчутти. Як відчутти? Будь-які речовини у Всесвіті, включно з усією матерією, що заповнює цілий Усесвіт, є духами, мають мислення і є формами існування Закону Всесвіту на різних рівнях. Вони не дають тобі піднятися. Ти хочеш підвищитися, але не можеш. Вони просто не дають тобі цього зробити. Чому ж вони не дають тобі піднятися? Бо твій Сіньсін не підвищився. Кожний рівень має свої стандарти. Якщо хочеш підвищити рівень, ти мусиш відкинути свої погані думки, викинути із себе бруд і маєш відповідати вимогам стандартів того рівня. Лише так ти зможеш піднятися.

З підвищенням Сіньсін твоє тіло дуже зміниться; з його підвищенням гарантовано зміняться речовини твого організму. Як зміняться? Ти відкинеш те погане, за яким гнався й за яке міцно тримався. Наведемо приклад. Є пляшка, заповнена брудом. Коли дуже туго закрутити кришку й кинути пляшку у воду, то вона відразу ж впаде на дно. Тепер ти висипаєш ізсередини бруд. Чим більше висипаєш, тим вище пляшка спливає. Коли ти висиплеш усе, вона цілком спливе. Нам у процесі самовдосконалення якраз і треба відкидати всілякі погані речі, що містяться в людському тілі. Лише це може тебе підняти. Ось яку роль відіграє властивість Усесвіту. Якщо ти не вдосконалюєш свого Сіньсін, якщо твій моральний рівень не підвищується, якщо ти не позбуваєшся поганих думок і поганої матерії, то властивість Усесвіту просто не дає тобі піднятися. Скажи, як же це матерія і дух — не одне й те саме? Скажімо жартома, нехай хтось, перебуваючи серед звичайних людей, має всі сім почуттів і шість бажань, і йому дадуть піднятися й стати Буддою. Замисліться: хіба таке можливо? Щойно він побачить, наскільки вродлива Велика Бодхісатва, як у нього, мабуть, народиться лиха думка. Через те, що не усунув заздрості, він почне сперечатися з Буддами. Хіба можна дозволити, щоб таке сталося? Тоді що ж робити? Ти мусиш, перебуваючи серед звичайних людей, цілком позбутися всіляких поганих думок. Лише тоді ти зможеш підвищитися.

Тобто тобі слід звертати велику увагу на вдосконалювання Сіньсін, удосконалюватися відповідно до властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень,

позбуватися бажань звичайних людей, недобрих намірів і думок про скоєння злих учинків. Щойно твій рівень мислення трохи підвищиться, ти вже трохи видалаєш погане зі свого тіла. Водночас тобі слід трішки постраждати, трішки витримати муки, трішки знищити власну карму, тоді ти й зможеш трішки піднятися, тобто стримувальна сила властивості Всесвіту щодо тебе стане вже не такою великою. За вдосконалювання відповідаєш ти, за Гун відповідає Вчитель. Учитель дає тобі механізм, який відповідає за зростання Гун, і цей Гун уже починає діяти. Тоді він і може змусити Де, цю речовину зовні твого тіла, еволюціонувати в Гун. Ти невпинно підвищуєшся, невпинно вдосконалюєшся вгору, твій стовп Гун також невпинно проривається вгору. Практикувальнику слід, перебуваючи серед звичайних людей, удосконалювати себе, загартовувати себе й поступово позбутися пристрастей і всіляких бажань. Речі, які часто наше людство вважає добрими, з погляду високих рівнів нерідко є поганими. Тому (хоча люди і вважають це добрим) чим більше людина отримує серед звичайних людей особистої вигоди, чим ліпше живе, тим в очах Великих Пробуджених вона є гіршою. І в чому ж вона є гіршою? Чим більше людина отримує, тим більше шкодить іншим, адже здобуває те, що їй не належить здобути. Вона надає великої ваги славі та багатству й тоді втрачає Де. Якщо ти хочеш розвинути Гун, але не звертаєш уваги на вдосконалювання Сін'я, то твій Гун зовсім не зросте.

У наших колах удосконалювальників вважають, що душа людини безсмертна. Раніше, коли хтось казав про душу людини, то його могли звинуватити в забобонності. Як вам відомо з досліджень нашого людського тіла у фізиці, є молекули, протони, електрони, і далі вниз дослідження дійшли аж до кварків, нейтрино тощо. Коли доходиш цього кроку, то під мікроскопом уже нічого не видно. Але все це перебуває ще надзвичайно далеко від джерела життя, джерела матерії. Як вам відомо, для розщеплення атомного ядра потрібний удар достатньої енергії та величезна кількість теплоти. Лише тоді може відбутися злиття ядер, лише тоді ядро може бути розщеплено. Коли людина помирає, як можуть так просто зникнути атомні ядра людського тіла? Тому ми виявили, що, коли людина помирає, це всього-на-всього в нашому просторі скидається шар найбільших молекулярних частинок; в інших же просторах тіло аж ніяк не руйнується. Замисліться: який вигляд має людське тіло під мікроскопом? Увесь людський організм рухається. Ти сидиш там нерухомо, але все тіло перебуває в русі. Молекулярні клітини рухаються, усе тіло є пухким, неначе складається з піску. Ось яким є людське тіло під мікроскопом. Якщо ж ми подивимося на нього нашими очима, то картина цілковито змінюється. Це тому, що людські очі здатні створювати тобі викривлений образ і не

дають тобі цього бачити. Коли відкрилося небесне око, можна бачити зі збільшенням. Раніше це було вродженою здатністю людини, а тепер називається надприродною здатністю. Якщо ти хочеш, щоб у тебе проявились надприродні здатності, тобі слід повернутися до витоків й віднайти справжнього себе, удосконалитися назад.

Поговорімо про вищезгаданий Де. Який конкретний взаємозв'язок між Де та Гун? Проаналізуємо це. Ми, люди, маємо по одному тілу в багатьох-багатьох просторах. Розглянемо складові людського тіла, яке ми зараз можемо бачити. Найбільшими з них є клітини. Це наше людське фізичне тіло. Коли, припустімо, ти проникнеш між клітинами й молекулами, між молекулами й молекулами, то переживеш перехід до іншого простору. Якою є форма існування того тіла? Ти, звичайно, не зможеш це зрозуміти, користуючись нинішнім поняттям простору. Твоє тіло має відповідати вимогам такого простору щодо форми його існування. Тіла в інших просторах самі собою можуть збільшуватися й зменшуватися. Тоді ти виявиш, що то також незрівнянно великий простір. Тут я маю на увазі просту форму існування інших просторів — таких, що існують одночасно на тому ж самому місці. Людина має по одному конкретному тілу в багатьох інших просторах. І в одному особливому просторі навколо людського тіла є поле. Яке поле? Це поле і є Де, про який ми кажемо. Де є білою речовиною. Він аж ніяк не належить лише до людської розумової діяльності чи людської ідеології, як ми раніше вважали. Він цілком є матеріальним існуванням. Тому, коли в минулому старі люди казали про накопичення Де та його втрату, то були стовідсотково праві. Де оточує людське тіло та утворює поле. Раніше в Школі Дао казали, що це вчитель шукає собі учня, а не учень учителя. Що це означає? Те, що вчитель має поглянути, чи велику кількість частинок Де має тіло цього кандидата в учні. Якщо велику, то вдосконалюватися йому буде легко; якщо невелику — то важко, йому буде дуже важко розвинути високий Гун.

Водночас із білою є й чорна речовина. Ми тут називаємо її кармою. У буддизмі її називають злою кармою. Обидві речовини — і біла, і чорна — існують одночасно. Який між ними зв'язок? Речовину Де ми здобуваємо, витримуючи страждання, зазнаючи ударів, роблячи добрі вчинки; а чорну речовину людина отримує, скоюючи зло, здійснюючи погані вчинки і ображаючи інших. Зараз люди не тільки прагнуть лише наживи, деякі готові на будь-яке зло. Заради грошей вони беруться за будь-яку лиху справу: убивство невинних людей, замовне вбивство, гомосексуалізм, наркоманію тощо, буває все що тільки завгодно. Коли людина скоює лихий учинок, то втрачає Де. Як це відбувається? Коли вона сварить інших, то

відчуває, ніби перемогла, зірвала на них свій гнів. Але у Всесвіті є принцип: «Хто не втратив, не здобуде. Щоб здобути, треба втратити. Якщо не втрачаєш — тебе змусять втратити». Хто виконує цю функцію? Її виконує властивість Усесвіту. Тому, коли ти хочеш лише отримувати, так не вийде. Що ж робити? Коли людина сварить інших, кривдить інших, то вона кидає їм Де; а протилежну сторону незаслужено образили, вона зазнала втрат і пережила страждання, тому і отримує компенсацію. Коли одна людина на цьому боці лає другу, слідом за її лайкою з меж її власного просторового поля відлітає частинка Де і опускається на тіло потерпілого. Чим різкіша лайка, тим більше перша дає другій Де. Усе буде так само, коли хтось б'є та кривдить іншого. Він б'є іншого кулаком, б'є ногою. Водночас, якої сили перший завдає удару, у такому ж розмірі і опускається Де на другого. Але звичайна людина не бачить цього принципу. Вона вважає, що її образили, і не може цього витримати: «Ти мене вдарив, і я дам тобі здачі». «Бац!» — вона дає кулаком здачі й переміщує Де назад. Як наслідок, жодний з них ані втратив, ані отримав. Останній же, імовірно, подумав: «Ти вдарив мене один раз, я ж тебе вдарю двічі, інакше мені не зігнати своєї злоби». І він знову завдає удару, і від нього знову відлітає частинка Де до протилежної сторони.

Чому Де надають такої великої ваги? Який він має зв'язок перетворення? У релігії кажуть, що, здобувши Де, якщо людина не отримає в цьому житті, то отримає в наступному. Що вона отримає? Якщо людина має великий Де, то, імовірно, стане високопосадовцем, дуже збагатіє, матиме все, що тільки схоче. Усе це буде отримано в обмін на Де. У релігії також кажуть, що коли людина не має Де, то відбувається Повне знищення тіла й душі. Її душу буде знищено, після її смерті все помре, нічого не залишиться. А в наших колах удосконалювальників кажуть, що Де може безпосередньо еволюціонувати в Гун.

Тож ми й поговоримо про те, як Де еволюціонує в Гун. У колах удосконалювальників є такий вислів: «За вдосконалювання відповідаєш ти, за Гун відповідає Вчитель». Проте дехто звертає велику увагу на «встановлення триніжка, підготування печі й добування лікарських засобів для приготування Дань», а також на роботу думок. Вони вважають це дуже важливим. Скажу тобі, що це анітрохи не важливо. Якщо ти про таке багато думатимеш, то це й буде пристрастю. Коли ти вважатимеш це важливим, чи не означатиме це, що ти вперто за цим женешся? За вдосконалювання відповідаєш ти, за Гун відповідає Вчитель. Того, що ти маєш таке бажання, уже достатньо. А насправді це здійснює Вчитель. Тобі цього аж ніяк не зробити. Маючи тіло звичайної людини, чи зможеш ти

створити Вищу істоту, що складається з речовин високої енергії? Це зовсім неможливо. Навіть казати про таке смішно. Процес еволюції людського тіла в інших просторах украй дивовижний, неймовірно складний. Ти зовсім не в змозі цього зробити.

А що ж дає тобі вчитель? Він дає тобі механізм, що відповідає за зростання Гун. Адже Де перебуває зовні людського тіла. Справжній Гун людини утворюється саме з Де. Висота рівня людини та величина її сили Гун цілком породжуються з Де. Механізм зростання Гун змушує твій Де еволюціонувати в Гун, який у формі спіралі росте вгору. Гун, що справді визначає висоту рівня людини, зростає зовні тіла. Зрештою, після того як він у формі спіралі виросте до маківки людини, утворюється стовп Гун. Яку висоту Гун має ця людина, видно з одного погляду на висоту її стовпа Гун. Це і є її рівень, те, що в буддизмі називається Плодом удосконалювання. У деяких людей під час сидіння в медитації душа може залишити тіло. Вона відразу піднімається дуже високо, а ще вище піднятися вже не може — не наважується. Вона робить це, сидячи на своєму стовпі Гун, і здатна піднятися лише на таку висоту. Адже її стовп Гун лише такий заввишки. Ще вище піднятися вона вже не може. Це є Плід удосконалювання, про який розповідається в буддизмі.

Для вимірювання висоти Сіньсін також існує певне мірило. Це мірило та стовп Гун перебувають не в одному й тому самому просторі, але одночасно існують. Твій Сіньсін підвищиться, якщо, наприклад, серед звичайних людей інші тебе облають, а ти не промовиш ані слова і в душі залишишся дуже спокійним; якщо тебе вдарять кулаком, ти теж нічого не скажеш, посмієшся із цієї проблеми й залишиш її в минулому. Така людина має вже дуже високий Сіньсін. Отже, якщо ти практикувальник, що тобі належить здобути? Ти ж здобуваєш Гун, чи не так? Коли підвищується твій Сіньсін, то зростає і твій Гун. Яка висота Сіньсін, така й висота Гун. Це абсолютна істина. Раніше ж деякі люди в парках чи вдома дуже старанно й щиро виконували вправи цігун. І в них непогано виходило. Але, закінчивши заняття, вони ставали зовсім інакшими, знову бралися за своє, серед звичайних людей змагалися й боролися з іншими заради слави та грошей. Чи міг зростати їхній Гун? Аж ніяк не міг. І їхні захворювання також не могли минути — з тієї ж самої причини. Чому люди не одужують і за тривалий період практики цігун? Цігун — це самовдосконалювання, дещо надприродне. Це не гімнастика звичайних людей. Обов'язково треба звертати велику увагу на Сіньсін — лише тоді прийде одужання чи зросте Гун.

Деякі люди вважають, буцімто, коли «встановлюють триніжок, готують піч і добувають лікарські засоби для приготування Дань», цей Дань і є Гун. Ні. У Дань зберігається лише частина енергії, це не весь її обсяг. Що ж таке Дань? Як вам відомо, ми маємо ще іншу частину — практику подовження життя. У тілі людини ще мають виникнути здатності, а також багато-багато магічних речей. Переважну їх частину замкнено. Тобі не дають їх застосовувати. Є величезна кількість здатностей — понад 10 тисяч видів. Щойно якась із них утворюється, її замикають. Чому ж здатності не проявляються? Мета — не дати тобі довільно скоїти щось, застосувавши їх у межах суспільства звичайних людей. Не можна довільно заважати суспільству. І не можна, як тобі заманеться, демонструвати в суспільстві свої здатності. Бо все це порушило б стан суспільства. Багато хто самовдосконалюється за допомогою усвідомлення. Якби ти все показав їм, то, побачивши, що це правда, удосконалюватися прийшли б і всі інші, навіть люди, що накоїли таке зло, за яке не буде помилування. Тому це не дозволено. Не можна давати тобі так себе показувати. До того ж ти, імовірно, зробив би поганий учинок, бо не бачиш причинного зв'язку речей, не бачиш їх суті. Ти б думав, буцімто робиш добре, а здійснив би, імовірно, поганий учинок. Тому тобі не дозволено застосовувати здатності. Адже, щойно ти погано вчиниш, як твій рівень упаде, а вдосконалювання зійде нанівець. З огляду на це, дуже багато здатностей зачинено. Що ж робити? Коли настане день відкриття Гун і відкриття усвідомлення, згаданий Дань, наче вибухова речовина, розірветься і відчинить усі здатності, усі замкі та «отвори» в тілі людини. «Хлоп!» — станеться різкий струс, і від нього все цілком відкриється. Ось для чого потрібний Дань. Після смерті ченця та кремації його тіла залишається шаріра. Деякі люди кажуть, що це кістка чи зуб. Чому ж тоді звичайні люди такого не мають? Це Дань, вибухнувши, вивільнив свою енергію. Сама шаріра містить у собі велику кількість речовин з інших просторів. Вона, зрештою, теж є матеріальним предметом, проте не має ніякого призначення. Нинішні люди вважають її чимось дуже дорогоцінним. Вона має енергію, глянсувата й дуже тверда. Ось що це таке.

Гун не зростає і з іншої причини: не знаєш Закону високих рівнів, від чого не можеш удосконалитися. Що це означає? Це як з тим, про що я лишень розповідав, що деякі люди робили вправи багатьох методів практики. Скажу тобі таке: хоч скільки методів вивчиш, усе одно не буде користі. Ти все одно залишишся лише школярем, школярем у самовдосконалюванні. Адже то все принципи низьких рівнів. Якщо ти за допомогою таких принципів низьких рівнів станеш удосконалюватися на високі рівні, вони не зможуть вказувати тобі подальший шлях. Читаючи в університеті

підручники початкової школи, ти все одно залишаєшся учнем початкової школи. Хоч як багато ти вивчиш, користі все одно не буде, а, навпаки, тільки гірше. Різні рівні мають різні Закони. Закон на різних рівнях дає різні настанови. Тому принципи низьких рівнів, якими ти користуєшся, не зможуть указувати тобі шлях у вдосконалюванні на високі рівні. Те, що ми далі будемо висвітлювати, — це принципи вдосконалювання на високих рівнях. Я читаю лекції, поєднуючи в них речі різних рівнів. Тому у твоєму подальшому вдосконалюванні вони завжди вказуватимуть тобі подальший шлях. Я маю кілька книг, а також аудіо- та відеокасети. Ти виявиш, що, після того як прочитаєш, прослухаєш чи подивишся їх один раз, а через деякий час знову прочитаєш, прослухаєш чи подивишся, вони гарантовано й далі вказуватимуть тобі шлях. Ти невпинно підвищуватимешся, і вони невпинно вказуватимуть тобі подальший шлях. Це і є Закон. Вище я розповів про дві причини того, чому під час практики не зростає Гун: не знаєш Закону високих рівнів, а отже, не маєш Закону для вдосконалювання; і, по-друге, не вдосконалюєшся внутрішньо — Гун не росте без роботи над Сіньсін. Ось такі дві причини.

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ФАЛУНЬ ДАФА

Наш Фалунь Дафа є однією з 84 тисяч шкіл у Школі Будди. В історії цієї цивілізації людства його ніколи відкрито не передавали, але в один з доісторичних періодів він уже у великих масштабах спасав людей. У завершальний період кінцевої кальпи я ще один раз його широко розповсюджую, тому він є вкрай дорогоцінним. Я описав форму безпосереднього перетворення Де на Гун. Насправді Гун виробляється не практикою, а самовдосконалюванням. Дуже багато хто прагне зростання Гун, але звертає головну увагу лише на виконання вправ і не приділяє належної уваги вдосконалюванню. Насправді ж вироблення Гун цілком залежить від удосконалювання Сіньсін. Тоді чому ж ми тут також навчаємо людей і практики Гун? Передусім поговоримо про те, чому ченці не загартовують Гун. Вони здебільшого сидять у медитації, читають канони, удосконалюють свій Сіньсін, і в них уже зростає Гун — Гун, що визначає висоту рівня. Оскільки Шак'ямуні проповідував відмову від усього світського, включно з відмовою від власного тіла, то тілесні рухи не потрібні. У Школі Дао не здійснюють спасіння всіх живих істот. Вони не мають справи з людьми, які перебувають у всіляких душевних станах, чи з людьми дуже різного рівня (адже яких тільки людей не буває; деякі з них мають великий егоїзм, деякі — ні). Вони самі собі підбирають учнів.

Знаходять трьох учнів, і навіть серед них справжню передачу виконують лише одному. Цей учень гарантовано буде високого Де, буде добрим, і з ним не виникне проблем. Тому вони зосереджуються на тому, щоб навчити його комплексів вправ, завдяки яким він практикуватиме подовження життя. Шляхом практики він виробляє чудотворну силу, магичні та інші речі. Тут уже потрібні деякі рухи.

Фалунь Дафа — це теж метод одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя, а отже, у ньому треба практикувати рухи. Рухи, з одного боку, застосовуються для посилення здатностей. Що мається на увазі під посиленням? За допомогою твоєї могутньої сили Гун посилюються твої здатності, щоб вони ставали дедалі потужнішими. З другого боку, у твоєму тілі також має бути створено велику кількість живих істот. Коли людина досягає в самовдосконалюванні високих рівнів, у неї, як кажуть у Школі Дао, з'являється на світ Досконале немовля, чи, за виразом Школи Будди, Алмазнетлінне тіло. Також має бути створено багато-багато магичних речей. Усе це треба виробити за допомогою комплексів вправ. Ось що виробляється через рухи. Повний метод одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя вимагає і вдосконалювання, і практики. Думаю, тепер ви зрозуміли, звідки береться Гун. Гун, що дійсно визначає висоту твого рівня, виробляється аж ніяк не практикою, а вдосконалюванням. У процесі вдосконалення серед звичайних людей ти підвищив свій Сіньсін, став одним цілим із властивістю Всесвіту — саме завдяки цьому вона перестала стримувати тебе і ти можеш піднятися. Тоді Де починає еволюціонувати в Гун. Гун підноситься саме слідом за підвищенням стандарту твого Сіньсін. Саме такий взаємозв'язок.

Наш метод практики справді належить до методів практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя. Гун, який ми виробляємо, накопичується в кожній клітині тіла аж до мікрочастинок первинної матерії, що існують у найбільш мікроскопічному стані. У всіх них зберігається Гун з матерії високої енергії. Слідом за тим як твоя сила Гун ставатиме дедалі вищою, густина Гун ставатиме дедалі більшою, його могутність також ставатиме дедалі більшою. Такі речовини високої енергії мають розумові здібності. Оскільки вони накопичуються в кожній клітині людського тіла аж до джерела життя, то за тривалий час вони набувають тієї ж самої форми, що й клітини твого тіла, такого самого порядку розташування, як у молекул, однакової форми з усіма атомними ядрами. Проте змінюється сутність. Це вже не те тіло, яке складалося з клітин фізичного тіла, що були раніше. Чи не означає це, що ти вже не перебуваєш у П'яти елементах? Звичайно, твоє вдосконалювання ще не завершилося. Ти й

далі вдосконалюєшся серед звичайних людей, тому зовні ти справляєш враження звичайної людини. Єдина відмінність у тому, що, у порівнянні зі своїми ровесниками, ти маєш дуже молодий вигляд. Звичайно, передусім потрібно усунути погане з твого тіла, включно з хворобами. Але ми тут не лікуємо, а очищуємо тіло. Термін, який ми застосовуємо, — не «лікування». Ми це називаємо саме очищенням тіла — очищенням тіла для справжніх удосконалювальників. Деякі люди прийшли саме лікуватися. Ми не допускаємо на свої курси людей з дуже важкими недугами, бо вони не можуть звільнитися від бажаннявилікуватися, не можуть викинути з голови думок про те, що вони хворі. Вони серйозно захворіли, і їм дуже погано. Хіба такі люди можуть викинути це з голови? Вони не в змозі вдосконалюватися. Ми знов і знов наголошуємо, що не приймаємо важкохворих. Тут ми самовдосконалюємося. Це надзвичайно відрізняється від того, чого бажують вони. Вони можуть звернутися з таким проханням до інших майстрів цігун. Звичайно, багато наших учнів мають хвороби. Оскільки ти щирий удосконалювальник, ми зробимо це для тебе.

Наші учні Фалунь Дафа після певного часу вдосконалювання зовні дуже зміняться. Їхня шкіра стане ніжною і рум'яною, у старих людей стане менше зморщок. До такої міри, що їх навіть залишиться дуже-дуже мало. Це повсюдне явище. Я тут не розповідаю про щось неймовірне. Багато присутніх тут з нами досвідчених учнів знає це. Крім того, у старих жінок навіть з'являться місячні, бо в методах практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя потрібна менструальна ці — за допомогою неї подовжують ваше життя. Місячні будуть, але в обмеженій кількості. Буде лиш стільки, скільки потрібно на цьому етапі. Це також поширене явище. Інакше, якщо тобі бракуватиме такої ці, то як тобі подовжувати життя? Чоловіки теж — і старі, і молоді — відчують легкість у всьому тілі. Якщо ти справжній удосконалювальник, ти відчуєш на собі такі зміни.

Практика за нашим методом є грандіозною. Вона не схожа на велику кількість методів практики, що у своїх вправах імітують тварин. Ця практика просто колосальна. Усі принципи, що свого часу виклали Шак'ямуні та Лаоцзи, — це принципи в межах нашого Чумацького Шляху. А що практикує наш Фалунь Дафа? Ми вдосконалюємося за законами еволюції Всесвіту, за найвищою властивістю Всесвіту — критерій Чжень-Шань-Жень указує нам шлях у самовдосконалюванні. Ми практикуємо таку величну річ. Це рівнозначно тому, що ми практикуємо Всесвіт.

Наш Фалунь Дафа має ще одну вкрай виняткову, найбільшу особливість, якою відрізняється від усіх інших методів практики. Усі види цігун, що нині поширюються в суспільстві, належать до таких, які йдуть шляхом Дань, виробляють Дань. У цігун, у якому виробляють Дань, дуже важко досягти відкриття Гун і відкриття усвідомлення серед звичайних людей. Наш Фалунь Дафа не йде шляхом Дань. Наш метод практики вдосконалює внизу живота людини Фалунь, який я особисто вкладаю в учнів на навчальних курсах. Під час мого викладання Фалунь Дафа ми в одного за одним укладатимемо у вас Фалунь. Хтось матиме відчуття, хтось — ні. Більшість це відчуватиме. Кожна людина має різні фізичні дані. Ми загартуємо Фалунь, а не Дань. Фалунь — це всесвіт у зменшеному вигляді, він має всі функції всесвіту. Він здатний автоматично обертатися, крутитися. Фалунь буде завжди обертатися внизу твого живота. Щойно його буде в тебе вкладено, він більше не зупиниться й буде вічно так крутитися. У процесі обертання в головному напрямку Фалунь автоматично всмоктує енергію з Усесвіту, він сам також перетворює енергію і забезпечує еволюцію енергії, потрібної для кожної частини твого тіла. Водночас, коли він обертається в протилежному (годинниковій стрілці) напрямку, то випускає енергію, викидає спрацьовані речовини, і вони розсіюються навколо тіла. Коли Фалунь випускає енергію, то викидає її дуже далеко й знову приносить нову енергію. Від енергії, яку він викидає, люди навколо тебе отримують користь. Школа Будди закликає спасати й себе, й інших, спасати всіх живих істот. Треба не лише вдосконалювати себе, а й здійснити спасіння всіх живих істот. Інші теж отримуватимуть користь: ти можеш ненавмисно налагодити здоров'я інших, вилікувати їх тощо. Звичайно ж, енергія не втрачається. Коли Фалунь обертається в головному напрямку (за годинниковою стрілкою), то збирає її назад, бо він вічно без упину обертається.

Дехто з вас подумав: завдяки чому цей Фалунь може вічно без упину обертатися? Також хтось у мене спитав: «Завдяки чому ж він обертається? У чому принцип? Накопичена у великій кількості енергія здатна утворити Дань. Це зрозуміти просто. Обертання ж Фалунь незбагненне». Я наведу вам приклад. Усесвіт рухається, усі галактики в Усесвіті, усі зоряні системи рухаються, дев'ять великих планет обертаються навколо Сонця, Земля також обертається навколо своєї осі. Замисліться: хто їх штовхнув? Хто прикладає до них силу? Ти не можеш зрозуміти це за допомогою цього поняття звичайних людей. Вони просто мають такий механізм обертання. Так само і з нашим Фалунь — він просто обертається. Раніше прості люди не могли практикувати Гун за звичайних умов життя — Фалунь вирішив цю проблему, і це збільшило час вашої практики. Як збільшило? Він

невпинно обертається — невинно всмоктує енергію з Усесвіту й викликає її еволюцію. Коли ти на роботі, він загартовує тебе. Звичайно, усе-таки не лише Фалунь — ми вкладаємо у твоє тіло ще багато-багато функцій, механізмів, які у взаємозв'язку з Фалунь автоматично діють і викликають еволюцію. Тому цей Гун цілком автоматично зумовлює еволюцію людини. Отже, сформувався вираз «Гун загартовує людину», або по-іншому «Закон загартовує людину». Коли ти не практикуєш, Гун тебе загартовує; коли ти практикуєш, Гун також тебе загартовує. Коли ти їси, спиш або працюєш, то завдяки Гун постійно перебуваєш у стані еволюції. А навіщо ж тобі загартовувати Гун? Твоя практика зміцнює Фалунь, зміцнює всі функції та Ціцзі, які я в тебе вклав. Коли самовдосконалюєшся на високих рівнях, усе проходить у Недіянні, рухи йдуть слідом за механізмами, немає жодного керування за допомогою думок, не звертається увага на вдихи й видихи тощо.

Для нас також не має значення, коли й де загартовувати Гун. Хтось із вас спитав: «У який час краще практикувати? З двадцять третьої години до першої? Із сьомої до дев'ятої? З одинадцятої до тринадцятої?» Ми не звертаємо уваги на пору доби. Якщо опівночі ти не практикуєш, Гун тебе загартовує; коли вранці не практикуєш, Гун також тебе загартовує; якщо ти заснув, Гун також тебе загартовує; коли йдеш вулицею, Гун так само тебе загартовує; ти на роботі — Гун і далі тебе гартує. Це значною мірою скорочує термін твоєї практики Гун, хіба не так? Багато хто з нас має бажання дійсно осягнути Дао. У цьому, звичайно, і полягає мета самовдосконалювання. Кінцева мета вдосконалювання — осягнути Дао й домогтися Повної Досконалості. Та деякі люди вже мають такий вік, що кількість років, які їм залишилося прожити, дуже обмежена, їм навряд чи вистачить часу. Наш Фалунь Дафа здатний вирішити таку проблему. Він скорочує процес практики. Разом з тим це знову ж таки метод одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя. Коли ти невинно вдосконалюєшся, то твоє життя невинно подовжується. Ти безперервно практикуєш, і воно безперервно подовжується. Отже тим, хто має гарну моральну основу, але великий вік, часу для практики Гун вистачить. Проте є критерій: життя, що продовжилося після того, як минув на роду написаний колишній процес твого життя, цілковито призначене для твоєї практики. Коли у твоїх думках з'явиться хоч найменше відхилення, то це призведе до небезпеки для життя, адже твій життєвий процес давно вже минув. Цього обмеження не стане лише після того, як ти вийдеш за межі вдосконалювання за Законом людського світу. Тоді відбудеться перехід в інший стан.

Ми не звертаємо уваги на сторони світу й не робимо особливого завершення практики Гун. Це тому, що Фалунь завжди безупинно обертається, і його не можна зупинити. Дзвонить телефон чи хтось прийшов і стукає у двері — одразу ж іди й роби свої справи, і немає потреби спеціальним способом закінчувати практику. Коли ти візьмешся до своїх справ, Фалунь негайно почне обертатися за годинниковою стрілкою і відразу ж абсорбує назад енергію, яку було розсіяно зовні твого тіла. Якщо штучно «тримати ці обом руками і вливати її в маківку», то, хоч як тримай її, усе одно будуть утрати. Фалунь є розумною істотою. Він сам знає, що потрібно робити. Також не звертаємо уваги на сторони світу, бо весь Усесвіт рухається, Чумацький Шлях обертається, дев'ять великих планет обертаються навколо Сонця, Земля також обертається навколо своєї осі. Ми практикуємо за таким самим завбільшки принципом, як Усесвіт. Де є схід, південь, захід і північ? Такого немає. Коли практикуєш, повернувшись до будь-якої сторони світу, це означає, що повернувся відразу до всіх сторін; коли практикуєш, повернувшись до будь-якої сторони світу, це рівнозначно тому, що практикуєш, повернувшись водночас до сходу, півдня, заходу й півночі. Наш Фалунь Дафа захищає учнів від виникнення відхилень. І як же він захищає? Якщо ти дійсно є вдосконалювальником, наш Фалунь тебе захищає. Моє коріння пущене в усьому Всесвіті. Хто зазіхне на тебе, той зазіхне на мене. Відверто кажучи, він зазіхне на весь Усесвіт. Мої слова звучать дуже дивовижно, але, коли далі вчитимешся, ти їх зрозумієш. Є й інше, але речі занадто високого рівня я не можу розповідати. Ми викладатимемо Закон високого рівня систематично — від поверхового до глибшого. Якщо твій Сіньсін буде неналежним, то так нічого не вийде. Якщо ти станеш за чимось гнатися, то, можливо, виникнуть проблеми. Я виявив, що в багатьох моїх досвідчених слухачів курсів Фалунь усе ж деформувався. Чому? Виконуючи вправи, ти домішав інші речі, узяв щось в інших. У такому разі чому ж Фалунь не захищає тебе? Те, що тобі дали, — це твоє, ним керує твоя свідомість. Коли ти сам чогось хочеш, то ніхто в це не втручається — таким є принцип Усесвіту. Якщо ти більше не бажаєш удосконалюватися, то нікому не можна примушувати тебе вдосконалюватися, інакше це було б рівнозначним скоєнню поганого вчинку. Хто ж може змусити тебе змінювати свої думки? Тобі слід самому висувати до себе вимоги. Ти «запозичуєш краще з усіх шкіл», чиє тільки не береш. Сьогодні практикуєш один цігун, завтра — інший. Твоя мета — позбутися хвороб. І ти їх позбувся? Ні. Тобі лише відсунули недугу на потім. У самовдосконалюванні на високих рівнях треба зосередитися лише на одній школі. Слід удосконалюватися, дотримуючись лише однієї школи. Хоч за якою школою ти будеш удосконалюватися, ти мусиш всім серцем

практикувати в цій школі, аж поки у тебе не відкриється в ній Гун та усвідомлення. Лише тоді ти зможеш перейти до іншого методу практики, щоб удосконалюватися далі. Там буде вже інший комплекс речей. Адже такий комплекс речей, що дійсно передається з покоління в покоління, було залишено з далеких епох. Він мав неймовірно складний процес еволюції. Є такі, хто виконує вправи цігун, дослухаючись до власних відчуттів. Чого варті твої відчуття? Нічогосінько не варті. Справжній процес еволюції відбувається в інших просторах і є вкрай складним і потаємним. Не можна відхилитися від норми навіть трохи. Це так само як з точним приладом. Якщо ти додаси йому деталь від іншого пристрою, то він одразу ж зіпсується. З твоїми тілами в кожному просторі відбуваються зміни, надзвичайно дивовижні зміни. Не можна допустити навіть найменшого відхилення. Хіба я тобі не казав, що за вдосконалювання відповідаєш ти, за Гун відповідає Вчитель? Ти довільно береш щось в інших. Щойно ти додаси це всередину, як воно внесе чужу інформацію і тоді створить завади речам цієї школи, тоді в тебе виникнуть відхилення. До того ж це відіб'ється в суспільстві звичайних людей, принесе тобі людські неприємності. Ти сам цього хочеш, отже іншим не можна в це втручатися. Це є проблемою усвідомлення. Водночас примішані речі вже доведуть твій Гун до стану повного безладу. Ти вже не зможеш удосконалюватися. Виникне така проблема. Я не кажу, що всі мають учитися лише Фалунь Дафа. Якщо ти не вчишся Фалунь Дафа, але одержав справжню передачу в іншому методі практики, то я також схвалюю це. Але скажу тобі, що у справжньому самовдосконалюванні на високі рівні обов'язково слід зосередитися лише на одній школі. Я також маю ось що тобі сказати: зараз немає другої такої людини, що, як я, навчала б Гун дійсно високого рівня. Згодом ти дізнаєшся про те, що я для тебе зробив, тож сподіваюсь, твоє усвідомлення не виявиться надто низьким. Багато людей бажає вдосконалюватися на високі рівні, а цю річ уже поклали просто перед тобою, ти ж, можливо, навіть не можеш правильно відреагувати. Ти всюди поступаєш до інших в учні, витрачаєш стільки грошей, але так і не можеш знайти те, що шукаєш. Сьогодні ж тобі привезли це до дверей твого дому, а ти, можливо, навіть не можеш збагнути цього! Питання в тому, чи зможеш ти усвідомити, тобто чи можна тебе спасти.

ЛЕКЦІЯ ДРУГА

ПРО НЕБЕСНЕ ОКО

Багато майстрів цігун теж заводили мову про деякі обставини стосовно небесного ока. Але Закон на різних рівнях має різні форми прояву. Той, хто дійшов у самовдосконалюванні якогось рівня, здатний бачити лише картини того рівня. Справжні картини, що перевищують той рівень, він уже не бачить і не вірить у них, тому вважає, буцімто правильним є лише те, що він бачить на тому рівні. Коли людина не досягла в удосконалюванні настільки високого рівня, то думає, що тих речей не існує і в них неможливо повірити. Це визначається рівнем. Її мислення тоді також не може підвищитися. Тобто на тему небесного ока людини хтось розповідав одне, а хтось — інше. Як наслідок, вийшла повна плутанина. Ніхто зрештою так і не дав йому зрозумілого пояснення. Насправді ж небесне око не можна чітко пояснити на низьких рівнях. Раніше, через те, що будова небесного ока була таємницею з таємниць, звичайним людям не дозволяли її пізнати, тому ніхто її так і не пояснив. Ми ж тут не будемо вести мову навколо минулої теорії, а пояснимо небесне око за допомогою сучасної науки, найбільш простою для розуміння сучасною мовою і водночас обговоримо основні пов'язані з ним питання.

Небесне око, про яке ми кажемо, по суті, розміщене трохи вище міжбрів'я людини й сполучається із шишкоподібним тілом. Це головний прохід. Людське тіло має і багато-багато інших очей. Як уважає Школа Дао, оком є кожний «отвір». Школа Дао акупунктурні точки (термін китайської медицини) на тілі людини називає отворами. У Школі Будди ж уважається, що кожна потова пора — це око. Тому деякі люди вміють читати вухами, є й такі, хто бачить руками, потилицею, а інші — ступнями та животом. Усе це можливо.

Коли мова зайшла про небесне око, ми передусім поговоримо про наші, людські, фізичні очі. Зараз деякі люди гадають, що ці очі здатні бачити будь-яку матерію, будь-який предмет нашого світу. Тому в деяких народилося таке вперте уявлення: вони вважають цілком реальним лише те, що бачать на власні очі; а в те, чого не бачать, вони не вірять. Раніше завжди вважали, що такі люди мають погану здатність усвідомлення. Деякі ж люди не могли чітко пояснити, чому це ознака поганої здатності усвідомлення. «Не повірю, доки не побачу», — ця фраза звучить досить розумно. Але з погляду трішки вищого рівня вона вже не є розумною. Будь-який простір-час складається з матерії. Звичайно, різні простори-

часи мають різну будову матерії, і в них є різноманітні форми прояву різних істот.

Наведу вам приклад. У буддизмі кажуть, що всі явища в людському суспільстві — ілюзія, нереальні. Як це ілюзія? Це ж цілком реальний предмет, що ось там лежить. Хто може сказати, що він несправжній? Форма існування предмета одна, проте його форма прояву все-таки інша. Наші ж очі мають таку функцію: вони здатні стабілізувати предмети нашого матеріального простору в такому стані, у якому ми їх зараз бачимо. А насправді ці предмети не перебувають у такому стані — навіть у нашому просторі. Наприклад, який вигляд має людина під мікроскопом? Увесь людський організм є пухким, таким, що складається з мікромолекул, схожих на пісок, зернистих і рухомих. Електрони рухаються навколо ядер атомів, усе тіло ворухиться, рухається. Поверхня тіла є негладкою, неправильною. З усяким предметом у Всесвіті — сталлю, залізом, каменем — така ж сама справа. Молекулярні частинки всередині них рухаються. Повної ж форми ти зовсім не бачиш. Насправді вона аж ніяк не є стабільною. Цей стіл теж ворухиться, однак очі не бачать справжньої картини. Ці очі здатні створювати людям таке хибне відчуття.

Не так, що ми не в змозі бачити мікроскопічні речі і людина не має такої здатності. Людина має таку здатність від народження. Мікроскопічні до певної міри речі вона може бачити. Саме після того як у нас, людей, з'явилися очі, що належать до цього матеріального простору, вони тепер можуть створювати людям такі викривлені образи, не дають їм бачити. Тому в минулому кола вдосконалювальників завжди вважали, що коли хтось не визнає того, чого не бачить, тоді ця людина має погану здатність усвідомлення. Викривлені образи звичайних людей увели її в оману. Вона загубилася серед звичайних людей. У релігії віддавна так казали. Насправді і ми думаємо, що вони мали рацію.

Ці очі здатні фіксувати речі доступного нам матеріального простору в такому стані. Понад це, вони не мають якихось там іще великих здатностей. Коли люди щось споглядають, зображення формується не безпосередньо в очах. Очі, подібно до об'єктива фотокамери, відіграють роль лише інструмента. Коли знімають щось у дальності, об'єктив видовжується. Наші очі також відіграють таку роль. Коли людина дивиться на щось у темному місці, зіниці розширюються. Якщо ж у темному місці знімають на фотокамеру, то розширюють діафрагму, інакше буде недостатня експозиція, і весь знімок буде темним. Коли виходиш на вулицю, де дуже яскраве світло, зіниці різко звужуються, інакше сліпить очі, і чітко нічого не видно. Фотокамера

має такий самий принцип, її діафрагму також звужують. Вони здатні тільки знімати предмети. Вони лиш виконують функцію інструментів. Коли ми дійсно щось споглядаємо, дивимося на людину, дивимося на форму існування якогось предмета, це утворюється зображення в людському головному мозку. Тобто, коли ми дивимося, візуальна інформація проходить через людські очі й далі через зорові нерви передається до шишкоподібного тіла в задній половині мозку, щоб у цій ділянці мозок відтворив зображення. Це означає, що справді відтворює зображення й бачить предмети саме ця частина нашого головного мозку — шишкоподібне тіло. Це пізнали і в сучасній медицині.

Відкриття небесного ока, про яке ми кажемо, означає в обхід людських зорових нервів пробити прохід між бровами людини, щоб шишкоподібне тіло безпосередньо дивилося назовні. Це й називається відкриттям небесного ока. Деякі люди думають: це ж нереально, ці очі, зрештою, усе-таки здатні виконувати функцію інструмента, знімати предмети, без очей же не обійтися. За допомогою розтинів у сучасній медицині вже виявили, що передня половина шишкоподібного тіла має повну структуру людського ока. Оскільки воно сформувалося всередині людського черепа, вони його називають залишковим оком. Чи є шишкоподібне тіло залишковим оком, у наших колах удосконалювальників усе ж не коментують. Але все-таки в сучасній медицині вже пізнали, що в центрі голови людини є око. Пробитий нами прохід веде саме в цю точку. Це якраз збігається з тим, що пізнала сучасна медицина. Це око не створює людині викривлених образів, як це роблять наші фізичні очі. Воно здатне бачити природу речей, природу матерії. Тому люди з небесним оком дуже високого рівня крізь наш простір можуть бачити інші простори-часи, можуть бачити картини, невидимі звичайним людям. А люди з небесним оком невисокого рівня мають проникальну здатність — бачать предмети крізь стіну й просвічують людське тіло. Ось яку вони мають здатність.

У Школі Будди ідеться про П'ять ступенів прозріння: Прозріння фізичного ока, Прозріння ока неба, ока мудрості, ока Закону та ока Будди. Це п'ять великих рівнів небесного ока. Кожний рівень також поділяється на вищий, середній і нижчий. Школа Дао веде мову про дев'ять на дев'ять, тобто 81 рівень ока Закону. Ми тут відкриваємо вам небесне око. Але не на рівні Прозріння ока неба чи нижче. А чому? Хоч ти й сидиш тут і почав удосконалюватися, ти, зрештою, щойно тільки розпочав свій шлях від звичайної людини й ще не звільнився від багатьох притаманних їй пристрастей. Якби ми відкрили тобі небесне око на рівні Прозріння ока неба чи нижче, у тебе виникли б здатності, що звичайні люди вважають

надприродними — ти став би бачити предмети крізь стіну й просвічувати людське тіло. Якби ми в такий спосіб розповсюджували цю здатність у великих масштабах і кожній людині відкривали небесне око до такого ступеня, це б створило серйозні завади суспільству звичайних людей і порушило його стан. Державні таємниці не можна було б зберегти; було б однаково, носили б люди одяг чи ні; коли б людина перебувала в кімнаті, ти, стоячи надворі, міг би все бачити; ідучи вулицею і побачивши продаж лотерейних білетів, ти, можливо, витягнув би головний приз. Це неприпустимо! Замисліться: якщо кожна людина матиме небесне око, відкрите на рівні Прозріння ока неба, то хіба це буде людське суспільство? Категорично заборонено, щоб існували явища, які становлять серйозну заваду людському суспільству. Якби я дійсно відкрив тобі небесне око до цього рівня, то ти, можливо, одразу ж став би майстром цігун. Є такі, хто раніше вже бажав стати майстром цігун, а тут у них би відкрилося небесне око, і вони б уже могли лікувати хворих. Хіба тоді я не вивів би тебе на лихий шлях?

Тоді до якого ж рівня відкрити тобі небесне око? Я відкрию його тобі безпосередньо на рівні Прозріння ока мудрості. Якщо відкрити до ще вищого рівня, то твій Сіньсін буде для цього недостатнім; якщо ж відкрити до нижчого рівня, це істотно порушить стан суспільства звичайних людей. Коли відкрити його на рівні Прозріння ока мудрості, ти не матимеш здатності бачити предмети крізь стіну, просвічувати людське тіло, але ти тоді зможеш бачити картини, як живі істоти існують в інших просторах. Яка тобі з цього користь? Це може зміцнити твою віру в практику Гун. Ти цілком реально побачиш те, чого звичайні люди не бачать, і відчуєш, що воно дійсно існує. Зараз, незалежно від того, зможеш ти ясно бачити чи ні, я все одно відкрию тобі небесне око до цього рівня. Це буде корисним для твоєї практики. Ті, хто щиро вдосконалюється за Дафа й суворо вимагає від себе підвищення Сіньсін, від читання цієї книги матимуть такий самий ефект.

Чим визначається рівень людського небесного ока? Це не так, що після того як тобі відкриють небесне око, тобі все стане видно. Ні, воно ще має поділ на рівні. Тоді чим визначається цей рівень? Є три чинники. Перший чинник полягає в тому, що зсередини назовні людського небесного ока мусить бути поле. Ми називаємо його енергією сутності. Яку вона відіграє роль? Це подібно до телевізійного екрана. За відсутності люмінесцентного порошку після увімкнення телевізора екран був би просто лампою — було б лише світло без зображення. Картинка може з'явитися на телеекрані лише за наявності люмінесцентного порошку. Звичайно, цей приклад усе

ж не дуже вдалий, адже ми безпосередньо дивимося, а в телевізорі зображення демонструється за допомогою екрана. Але в загальних рисах зміст такий. Енергія сутності вкрай дорогоцінна. Вона складається зі ще цінніших речей, добутих ізсередини Де. Зазвичай кожна людина має різну кількість енергії сутності. З 10 тисяч людей, мабуть, знайдуться лише двоє таких, що перебувають на одному рівні.

Рівень небесного ока є прямим утіленням Закону нашого Всесвіту. Він є чимось надприродним і тісно пов'язаний із Сіньсін людини. Якщо її Сіньсін низький, то низький і рівень небесного ока. Через низький Сіньсін вона втратила велику кількість енергії сутності. А інша людина має дуже високий Сіньсін. Вона в суспільстві звичайних людей з дитинства до зрілості дуже байдуже ставиться до слави, грошей, суперечностей з людьми, власних інтересів, семи почуттів і шести бажань. Енергія сутності в такої людини, можливо, зберігається досить добре. Тому після відкриття небесного ока вона бачить досить ясно. Що ж стосується шестирічних дітей та ще молодших, то вони після його відкриття бачать надзвичайно ясно, і його легко відкрити: одна моя промовлена фраза, і їхнє небесне око вже може відкритися.

Забруднюючись від могутнього потоку, великого фарбувального чана суспільства звичайних людей, люди вважають щось правильним, коли насправді дуже багато з того є хибним. Усі ж люди бажають жити краще, хіба ні? Заради такої мети людина, імовірно, завдаватиме шкоди чужим інтересам, потуратиме своїм людським егоїстичним схильностям, привласнюватиме чужу вигоду, ображатиме інших, шкодитиме іншим. Коли змагаєшся й борешся серед звичайних людей заради особистих інтересів, то хіба це не є протилежним властивості Всесвіту? Тому те, що люди вважають правильним, зовсім не обов'язково є правильним. Виховуючи малих дітей, дорослі часто, щоб у майбутньому дітям удалося міцно стати на ноги в суспільстві звичайних людей, змалку виховують їх так: «Тобі слід навчитися бути хитрішим». А бути «хитрішим» у нашому Всесвіті вже вважається хибним, адже ми скоряємося природному плину справ. Слід байдуже ставитися до особистих інтересів. Людина хитрує, щоб домогтися власної вигоди. «Якщо хтось тебе образить, звернись до його вчителя, звернись до його батьків», «Знайдеш гроші — підбери», — ось як їх виховують. Змалку до зрілості ця дитина вбирає в себе багато таких речей, і поступово її егоїстичні схильності в суспільстві звичайних людей дедалі більшають, тоді вона здобуває вигоду нечесним шляхом і тоді втрачає Де.

Після такої втрати ця речовина — Де — не зникає, а переходить до іншої людини. Але енергія сутності пропадає. Якщо з дитинства й до зрілого віку людина є дуже лукавою, має дуже велике бажання задовольнити особисті інтереси, прагне лише наживи, то часто після відкриття небесне око в такої людини не діє, і вона не може ясно бачити. Але це не означає, що відтепер воно вже більше ніколи не діятиме. А чому? Бо ми в процесі самовдосконалення якраз і повернемося до витоків й віднайдемо справжнього себе. Коли невпинно практикуєш, то невпинно відновлюється й знову компенсується й нестача енергії сутності. Тому треба приділяти велику увагу Сіньсін. Ми робимо наголос на всебічному підвищенні, досягненні піднесення загалом. Якщо підвищується Сіньсін, то все інше піднімається слідом за ним; коли ж Сіньсін не підвищується, то енергія сутності небесного ока теж не може компенсуватися. Саме такий принцип.

Другий чинник: коли сам практикуєш Гун, якщо маєш гарну моральну основу, то також можна практикою відкрити собі небесне око. Деякі люди часто, коли небесне око щойно відкрилося, надзвичайно лякаються. Чому надзвичайно лякаються? Бо зазвичай для практики Гун люди обирають час від 23-ї до 1-ї години, коли пізня ніч, і панує тиша. Людина практикує-практикує і тут раптом бачить перед собою велике око, від чого відразу ж дуже лякається. Лякається страшенно: після цього вона більше не наслідатиметься практикувати. Як же моторошно! Ось таке завбільшки око, кліпає й кліпає. Це видно надзвичайно ясно. Тому одні його називають оком диявола, інші — оком Будди тощо. Насправді ж це твоє власне око. Звичайно, за вдосконалювання відповідаєш ти, за Гун відповідає Вчитель. Увесь процес еволюції Гун у вдосконалювальника в інших просторах є дуже складним процесом. І не лише в одному іншому просторі — тіла людини в усіх і кожному просторі змінюються. Чи під силу тобі самому це здійснити? Не під силу. Ці речі планує учитель, робить учитель. Тому це й називається: «За вдосконалювання відповідаєш ти, за Гун відповідає Вчитель». Ти сам лише маєш таке бажання, ти так подумав. А насправді ті речі робить учитель.

Деякі люди самі, практикуючи, відкрили собі небесне око. Ми кажемо, що це твоє око, але тобі самому його не створити. Деякі мають учителя. Учитель бачить, що в тебе відкрилося небесне око, тоді й створює тобі око, яке називається істинним. Звичайно, деякі люди не мають учителя. Але вони мають перехожого вчителя. У Школі Будди кажуть так: «Куди не глянь, там Будда». Кажуть, що Будди всюди. Їх багато до такої міри, що дехто сказав: «У метрі над головою є Божество», — тобто їх неймовірно багато. Перехожий учитель, щойно побачивши, що ти практикуєш дуже

непогано, і в тебе вже відкрилося небесне око, але не вистачає істинного ока, створює його тобі. І це також уважається, що ти сам виробив його практикою. Адже в спасінні людей не ставлять умов, не зважають на ціну, винагороду та славу. Це значно перевищує взірцевих постатей звичайних людей! Це робиться повністю з Милосердя.

Після відкриття людського небесного ока виникає такий стан: світло страшно тебе засліплює, відчуваєш, що ріже очі. Насправді воно подразнює не твої очі, а твоє шишкоподібне тіло. Ти ж відчуваєш, ніби ріже очі. Це тому, що ти ще не маєш цього істинного ока. Після того ж як у тебе вкладуть його, ти вже не відчуватимеш різі в очах. Частина наших практикувальників може відчувати, бачити це око. Оскільки воно однакової природи з Усесвітом, то є дуже наївним, а також вельми допитливим. Воно заглядає всередину, щоб перевірити, чи не відкрилося твоє небесне око, чи не може воно бачити. Це око, заглядаючи всередину, у тебе вдивляється. Цієї ж миті в тебе відкривається небесне око, а воно якраз дивиться на тебе. Раптово його побачивши, ти можеш дуже злякатися. Насправді ж це твоє власне око. Надалі ти дивитимешся саме цим оком. Якщо ти його не маєш, то зовсім не зможеш бачити. Навіть якщо відкриється небесне око.

Третій чинник полягає в тому, що під час проривання рівнів проявляються відмінності між кожним простором. Це і є тим, що справді визначає рівень небесного ока. Щоб дивитися, крім головного проходу, людина має також багато додаткових проходів. Школа Будди вважає оком кожну потову пору; а Школа Дао вважає, що всі отвори на тілі людини є очима, тобто всі акупунктурні точки — це очі. Звичайно, те, про що вони кажуть, усе ж є формами, які з'являються внаслідок еволюції Закону в тілі людини: вона здатна бачити будь-яким місцем.

Рівні, про які кажемо ми, усе-таки відрізняються від вищезгаданого. Крім головного проходу, є ще кілька найважливіших додаткових проходів у таких кількох місцях як у бровах, над верхніми повіками, під нижньою повікою та в точці шаньґень. Вони й вирішують прорив у рівнях. Певна річ, якщо у звичайного вдосконалювальника всі ці кілька місць здатні бачити, то ця людина прорвала вже дуже високі рівні. А деякі люди можуть бачити і очима. Вони вже вдосконалили свої очі, і ті мають різноманітні форми здатностей. Але якщо хтось погано володіє цим оком, то весь час буде так, що він бачитиме цей предмет, але не зможе бачити той предмет, і це теж не годиться. Тому в деяких часто одне око бачить той простір, а друге — цей простір. Під цим (правим) оком немає додаткового проходу, бо це

безпосередньо пов'язано із Законом. Коли люди коять погані вчинки, то люблять користуватися правим оком, тому під ним і немає додаткового проходу. Тут ішлося про кілька важливих додаткових проходів, що виникають у самовдосконалюванні за Законом людського світу.

Після того як досягнеш у край високого рівня й вийдеш за межі вдосконалювання за Законом людського світу, також з'являється око, подібне до складних очей. Тобто на всій верхній половині обличчя виникає велике око, усередині якого безліч дрібних очей. Деякі Великі Пробуджені дуже високих рівнів удосконалюванням виробили надзвичайно багато очей, і очі вкривають усе їхнє обличчя. Усі ці очі дивляться через це велике око. Що Пробуджений хоче побачити, те й бачить. З одного погляду він бачить усі рівні. Нині зоологи, ентомологи вивчають мух. Мухи мають дуже великі очі. Поглянувши на них у мікроскоп, можна побачити, що всередині них безліч дрібних очей. Це називається складними очима. Подібний стан може виникнути по досягненню в край високого рівня. Він може з'явитися лише в тих, хто значно-значно вищий за Татхагату. Проте звичайні люди не бачать цього ока. Ті, хто перебуває на звичайних рівнях, також не бачать його наявності. Вони бачать лише те, що ця людина така сама, як прості люди, адже це око перебуває в іншому просторі. Тут ішла мова про проривання рівнів, тобто про можливість перевищувати кожний простір.

Структуру небесного ока я здебільшого вам описав. Якщо ми відкриємо вам його за допомогою зовнішньої сили, то це пройде досить швидко, досить легко. Під час моєї розповіді про небесне око кожний з нас відчуває, як його лоб натягається, плоть збирається разом і, зібравшись, протискується всередину. Чи не так? Так. Кожний це відчуватиме, достатньо лише, щоб він тут навчався Фалунь Дафа, дійсно звільнившись від прагнень. До того ж сила, що тисне всередину, величезна. Ми випускаємо спеціальний Гун, що відповідає за відкриття твого небесного ока, і він виконує свою функцію. Водночас ми відправляємо Фалунь, щоб вони провели тобі регенерацію. Коли ми розповідаємо про небесне око, то відкриваємо його кожному, хто самовдосконалюється за Фалунь Дафа. Проте зовсім не обов'язково, що кожний зможе бачити ясно, і також не обов'язково, що кожний зможе взагалі бачити. Це безпосередньо пов'язано з тобою самим. Це не страшно. Якщо не бачиш, це не страшно. Удосконалюйся поволі. Слідом за невпинним підвищенням твого рівня ти поступово почнеш бачити, і від стану, коли бачиш неясно, поступово перейдеш до такого, коли бачитимеш ясно. Якщо ти вдосконалюватимешся, якщо будеш сповнений рішучості вдосконалюватися, то компенсуєш усе втрачене.

Самому відкрити собі небесне око досить складно. Я поговорю про кілька форм того, коли сам відкриваєш собі небесне око. Скажімо, деякі з нас, сидячи в медитації, спостерігають свій лоб, спостерігають небесне око. Їм здається, що там чорно-пречорно, нічого немає. Через довгий час вони починають відчувати, що в лобі поступово біліє. Самовдосконалюючись іще певний час, вони помічають, що там поступово світлішає, після чого починає червоніти. У цей час воно починає розцвітати, наче квітка. Як це демонструють у кіно чи по телевізору: бутони квітки в одну мить розпускаються — показують такий епізод. Те червоне спочатку є плоским. Потім воно відразу починає із центру розкриватися й невпинно розцвітає, невпинно розцвітає. Якщо ти хочеш самотужки досягти того, щоб прохід наскрізь пробився, то мало ймовірно, що це вдасться зробити навіть за вісім чи десять років, адже все небесне око виявляється цілком закладеним.

У деяких людей небесне око не закладене. Воно має прохід. Але через те, що не практикують цигун, вони не мають енергії. Тому, коли вони починають практикувати, раптом перед ними з'являється щось чорне-пречорне круглої форми. За довгий час практики воно поступово біліє і від білого поступово світлішає, зрештою стаючи дедалі світлішим і світлішим. Починаєш відчувати, що трохи ріже очі. Тоді деякі й кажуть: «Я побачив сонце», «Я побачив місяць». Насправді ти не побачив ні сонця, ні місяця. Що ж ти побачив? Лише свій прохід. Деякі люди проривають рівні досить швидко. Після того як у них укладуть око, вони вже безпосередньо зможуть бачити. А для деяких це проходить надзвичайно важко. Вони пересуваються цим проходом, що комусь нагадує тунель, а іншим — криницю. Щойно почавши виконувати практику Гун, вони біжать назовні. Навіть коли сплять, відчують, що біжать назовні. Комусь здається, що він скаче на коні, хто летить, хто біжить, хто мчить назовні, сидячи в машині. Але їм постійно здається, що до кінця не домчати, адже самому відкрити собі небесне око дуже важко. Школа Дао вважає людське тіло малим усесвітом. Якщо воно є малим усесвітом, то, замисліться: подолати відстань від лоба до шишкоподібного тіла — це навіть далі, ніж дістатися на край світу. Тому їм постійно здається, що вони мчать назовні, але ніяк не домчать до кінця.

Школа Дао вважає людське тіло малим усесвітом. Це цілком справедливо. Річ не в тому, що його будова дуже подібна до будови Всесвіту. Мова йде не про форму існування тіла в нашому матеріальному просторі. Ми скажемо так: яким є стан на рівні нижче пізнаних сучасною наукою клітин матеріального тіла? Усілякі молекулярні частинки. Нижче молекул — атоми, протони, ядра атомів, електрони та кварки. Найменші частинки, до яких

зараз дійшли дослідження, — це нейтрино. Тоді що ж будуть за частинки, якщо дійти до якнайменшого? Дослідити це вже справді надто важко. Шак'ямуні в останні роки свого життя сказав: «Він нескінченно великий і нескінченно малий». Що це означає? На рівні Татхагати Всесвіт великий до такої міри, що не видно його межі; малий до такої міри, що не видно найменшої частинки матерії. Тому він і сказав: «Він нескінченно великий і нескінченно малий».

Шак'ямуні ще розповідав про «три тисячі всесвітів». За його словами, у нашому Всесвіті, у Чумацькому Шляху є три тисячі небесних тіл, де, подібно до нашого людства, істоти мають фізичне тіло. Він також казав, що й в одній піщинці теж є такі три тисячі всесвітів. Одна піщинка неначе Всесвіт. Усередині неї теж є схожі на нас розумні люди, є такі планети, є гори й річки. Це звучить дуже дивовижно! Якщо це так, то замисліться: чи немає піску і всередині піщинки? А чи немає всередині тих піщинок ще по три тисячі всесвітів? Тоді всередині тих трьох тисяч всесвітів чи немає також піску? А чи немає в тих піщинках ще по три тисячі всесвітів? Тому на рівні Татхагати не видно цьому кінця.

Так само і з людськими молекулярними клітинами. Люди запитують, наскільки великим є Всесвіт. Скажу вам, що Всесвіт має межу. Однак на рівні Татхагати всі вважають його безмежним, нескінченно великим. А внутрішня частина людського тіла — від молекул до мікроскопічних корпускул — є такою ж великою, як Усесвіт. Звучить дуже дивовижно. Коли було створено якусь людину чи істоту, у найбільш мікроскопічному стані вже було створено індивідуальні складові її життя, її сутність. Тому наша сучасна наука у вивченні цих речей усе ще дуже відстає. Якщо порівняти з істотами вищого розуму, що існують на планетах усього Всесвіту, науково-технічний рівень людства залишається неймовірно низьким. Ми навіть не можемо прорватися в інші простори, що існують одночасно в тому ж самому місці. А іншопланетні летючі тарілки йдуть безпосередньо іншими просторами, де панує зовсім інше поняття простору-часу. Тому вони прилітають і відлітають миттєво. Це відбувається настільки швидко, що люди зі своїми уявленнями просто не в змозі такого прийняти.

Розповідаючи про небесне око, ми порушили таке питання: коли ти біжиш проходом небесного ока назовні, тобі здається, що він безкрай. А деякі люди, можливо, бачать інше: вони відчувають, ніби біжать не тунелем, а нескінченним широким шляхом, по обидва боки якого і гори, і річки, і міста. Вони прямо біжать ним назовні, що звучить іще більш незбагнено. На мойй

пам'яті був майстер цігун, що казав такі слова: «Усередині однієї потової пори людини є місто, у якому мчать поїзди та авто». Коли інші люди це чули, то дуже дивувалися, це було для них суцільною містиккою. Як вам відомо, серед частинок матерії є молекули, атоми, протони. Зрештою, якщо розслідувати, далі йдучи вниз, і на кожному рівні ти будеш здатний бачити поверхню цього рівня, а не одну точку, бачити поверхню рівня молекул, поверхню рівня атомів, поверхню рівня протонів, поверхню рівня ядер атомів, то ти побачиш форми існування різних просторів. Будь-який предмет, включно з людським тілом, одночасно існує і взаємно сполучається з просторовими рівнями Всесвіту. Наша сучасна фізика, досліджуючи матеріальні частинки, вивчає лише одну частинку. Її розкладають на елементи, розщеплюють. Атомне ядро розщеплюють, після чого вивчають утворені після цього частинки. Якби був такий прилад, за допомогою якого можна було б розгорнути й побачити цілісний прояв усіх атомних чи молекулярних частинок на цьому рівні, якби можна було побачити цю картину, тоді ти б уже перевищив цей простір і побачив би справжню картину, як живі істоти існують в інших просторах. Людські тіла відповідають зовнішнім просторам. Вони мають таку форму існування.

Коли сам відкриваєш собі небесне око, є ще кілька різних станів. Ми пояснили здебільшого досить поширені явища. Деякі люди ще бачать, що небесне око обертається. Ті, хто практикує Гун Школи Дао, часто бачать, що небесне око всередині крутиться. Диск тайцзі — «Бах!» — розколюється, після чого вони вже бачать зображення. Але це не означає, що у твоїй голові є тайцзі. Це вчитель із самого початку вклав у тебе набір речей, однією з яких був тайцзі. Він заблокував твоє небесне око. Коли настає час його відкриття, тайцзі розколюється. Учитель навмисно його для тебе запланував. Тайцзі не був у твоїй голові завжди.

Деякі люди ще женуться за тим, аби в них відкрилося небесне око. Але, хоча вони дедалі більше й більше виконують вправи, воно ніяк не хоче відкриватися. У чому ж причина? Вони й самі не розуміють. Здебільшого це тому, що за небесним оком не можна гнатися. Чим дужче женешся, тим імовірніше, що нічого не матимеш. Коли дедалі більше за цим женешся, воно не лише не відкривається, а й, навпаки, ізсередини небесного ока людини починає щось витікати — начебто чорне й не чорне, начебто біле й не біле. Воно вкриває твоє небесне око. Після того як минає багато часу, та річ утворює величезне поле. Чим далі, тим більше її витікає. Чим довше небесне око не відкривається, тим палкіше ти цього жадаєш, тим більше її витікає. Як наслідок, та річ оточує все тіло людини. Навіть до такої міри, що стає величезною завтовшки й має дуже інтенсивне поле. Якби в цієї

людини і справді відкрилося небесне око, то вона все одно нічого б не побачила, оскільки від цієї пристрасті в неї все було б забито. Тільки якщо в майбутньому вона перестане про це думати й цілком відмовиться від цієї пристрасті, та річ почне поступово розсіюватися. Але, щоб позбутися її, потрібно буде пройти дуже тяжкий, дуже тривалий процес удосконалення. Це є зовсім зайвим. Деякі люди цього не знають. Учитель йому каже, що не можна гнатися, не можна гнатися. А він не вірить і тільки й знає, що за цим гнатися. Як підсумок — прямо протилежні результати.

ЗДАТНІСТЬ ДИСТАНЦІЙНОГО БАЧЕННЯ

Одна зі здатностей, що безпосередньо пов'язана з небесним оком, називається дистанційним баченням. Є люди, що кажуть: «Сидячи тут, я можу бачити Пекін, бачити США, бачити другий бік земної кулі». Деякі люди не можуть цього зрозуміти. З погляду науки люди також не можуть пояснити: «Як же таке можливо?» Хтось пояснює і так і сяк, і все одно не сходиться. Вони думають: «Як людина може мати таку велику здатність?» Це не так, на рівні Закону людського світу вдосконалювальники не мають такої здатності. Коли такі люди дивляться, зокрема застосовуючи дистанційне бачення, а також багато-багато інших надприродних здатностей, усе це діє в межах особливого простору й навіть у найбільшому своєму прояві не перевищує матеріального простору, у якому існує наше людство. Зазвичай навіть не виходить за межі власного просторового поля.

Наше тіло в одному особливому просторі має поле. Це поле й поле. Де не є одним і тим самим полем, вони не належать до одного й того ж простору. Але зони дії цих полів мають однаковий розмір. Це поле пов'язане з Усесвітом своєрідним зв'язком віддзеркалення. Що є там, у Всесвіті, здатне відображатися в цьому полі людини, усе може тут відбитися. Воно є віддзеркаленням, а не дійсністю. Наприклад, на Землі є США, є Вашингтон; у полі людини також відображується США, відображується Вашингтон, але це віддзеркалення. Утім, віддзеркалення теж є матеріальним існуванням. Воно пов'язане з відображуванним і змінюється слідом за змінами там. Тому дистанційне бачення, про яке деякі розповідають, — це коли бачиш щось у рамках свого просторового поля. А після того як людина виходить за межі самовдосконалювання за Законом людського світу, то дивиться вже не в такий спосіб. Тоді вона вже дивиться безпосередньо, що називається чудотворною силою Закону Будди. Це незрівнянно могутня річ.

А як діє здатність дистанційного бачення в Законі людського світу? Я проаналізую це для вас. У просторі, до якого належить це поле, на місці лоба людини є дзеркало. У тих, хто не загартує Гун, воно закрите; а в практикувальників дзеркало перевертається до свого робочого положення. Коли в людини проявляється здатність дистанційного бачення, дзеркало починає туди-сюди перевертатися. Як вам відомо, коли кіноплівка прокручується зі швидкістю 24 кадри за секунду, це може робити кінофільм зв'язним; а коли швидкість менша за 24 кадри, то вже виникає відчуття стрибкуватості рухів. Швидкість перевертання цього дзеркала перевищує 24 кадри за секунду. Дзеркало фіксує в собі відображуване, повертається до тебе, щоб ти побачив. Далі, після того як воно від тебе відвертається, зображення стирається. Потім воно знову відображує, знову перевертається й знову стирає. Дзеркало невпинно перевертається, тому те, що ти бачиш, є рухомим. Це воно відбило щось усередині твого просторового поля, щоб ти це побачив. А речі в просторовому полі відображено з великого Всесвіту.

Тоді як же побачити те, що за спиною людини? Таке мале дзеркало навряд чи ж відобразить усе, що оточує її тіло? Як вам відомо, коли рівень відкриття небесного ока людини перевищує Прозріння ока неба й має перейти в Прозріння ока мудрості, воно вже має прорвати наш простір. Саме тієї миті, коли воно ось-ось його перевищить, але ще повністю не перевищило, з небесним оком відбувається така зміна: людина бачить, що всі предмети перестали існувати, бачить, що й люди зникли, і стіни зникли, усе зникло — матерії більше не існує. Тобто в цьому особливому просторі, якщо й далі вдивлятимешся, то виявиш, що людини вже не стало, одне лише дзеркало стоїть у межах твого просторового поля. І це дзеркало в ньому має такий самий розмір, як усе просторове поле. Отже, коли всередині воно туди-сюди перевертається, то може віддзеркалити будь-яке місце. Коли щось у межах твого просторового поля є відображенням з Усесвіту, дзеркало здатне повністю все це для тебе відбити. Такою є здатність дистанційного бачення, про яку ми кажемо.

Коли вчені, що працюють у сфері наук про людське тіло, перевіряють цю здатність, то часто схильні до її спростування. Аргументом для спростування стає наступне. Наприклад, запитують, що зараз робить родич якоїсь людини вдома в Пекіні? Коли повідомлять ім'я і загальні відомості цього родича, той, кого перевіряють, одразу ж усе побачить. Він розповідає, який вигляд має будівля, як можна зайти у двері; після того як зайшов до кімнати — як вона обставлена. Усе сказане ним цілком сходиться. І що ж людина зараз робить? За його словами, вона пише. Щоб

у цьому переконалися, телефонують тій людині й питають: «Що ти зараз робиш?» — «Їм». Але ж це суперечить тому, що він побачив, чи не так? Саме через це раніше й заперечували існування цієї здатності. Але той, кого перевіряли, нітрохи не помилився, описуючи побачене ним оточення. Причина невідповідності в тому, що між нашим простором та часом (які ми називаємо простором-часом) і простором-часом того простору, де перебувають здатності, є різниця в часі, і дві сторони мають різне поняття часу. Щойно людина там писала, а тепер їсть — ось така різниця в часі. Тому, якщо люди, що проводять дослідження в галузі наук про людське тіло, дотримуватимуться загальноприйнятих теорій, робитимуть висновки й проводитимуть дослідження згідно з нинішньою наукою, то все буде даремним, навіть якщо мине ще десять тисяч років. Адже ці речі із самого початку перевищують рівень звичайних людей. У мисленні людей має статися перелом. Більше вже не можна так це розуміти.

ЗДАТНІСТЬ ЗНАТИ ДОЛЮ

Ще одна здатність, що безпосередньо пов'язана з небесним оком, називається знанням долі. Зараз у світі є шість загальновизнаних видів здатностей, серед яких небесне око, дистанційне бачення, а також знання долі. А що таке знання долі? Це коли можеш знати майбутнє й минуле людини; у більшому масштабі — знати про процвітання й занепад суспільства; у ще більшому — бачити закономірності змін усього Небесного тіла. Це і є здатність знати долю. Адже матерія рухається за певними закономірностями. Будь-який предмет в особливих просторах має форми існування в багатьох-багатьох інших просторах. Наведу приклад. Щойно людське тіло поворухнеться, як разом з ним починають рухатися і всі клітини в ньому, а в мікроскопічності разом з ним відбувається рух усіх компонентів: усіх молекул, протонів, електронів і найменших-найменших частинок. Проте вони мають свої незалежні форми існування. З формами тіла людини, що існують в інших просторах, також відбуваються зміни.

Хіба ми не кажемо, що матерію не можна повністю знищити? В одному особливому просторі, коли людина завершила якусь справу, навіть якщо вона лише махнула рукою чи щось зробила, усе це існує матеріально; виконання будь-яких справ залишає відображення та інформацію. В іншому просторі вони зберігаються й вічно там перебувають. Людина, що має здатність, коли побачить картину минулого, одразу ж про все дізнається. У майбутньому, після того як у тебе проявиться здатність знати долю, поглянь на форму нашої сьогоднішньої лекції тут. Вона все ще

існуватиме. Вона вже одночасно там існує. Коли людина народжується, то в одному особливому просторі, де немає поняття часу, уже міститься все її життя. Іноді більш ніж одне.

Мабуть, дехто з вас подумав: «Отже, немає нагальної потреби, щоб ми докладали власних зусиль, самі себе змінювали?» Він не може з таким погодитися. Насправді власні зусилля можуть змінити незначні речі в житті людини. Шляхом власних зусиль з деякими незначними речами можуть відбутися деякі зміни. Однак саме через те, що ти завзято намагатимешся це змінити, ти, імовірно, і отримаєш карму. Інакше вже не існувало би проблеми створення карми, не існувало би проблеми здійснення добрих чи поганих учинків. Коли людина, не зважаючи ні на що, так робить, то може заволодіти чужими вигодами. Тоді вона скоїть лихий учинок. Тому в самовдосконалюванні ми знов і знов кажемо, що слід скоритися природному плинові справ. Ось у чому логіка. Адже своїми завзятими зусиллями ти завдаєш іншим шкоди. Насправді у твоєму житті цього не було, і, по суті, воно належало в суспільстві іншій людині. Але ти здобув це. Тоді ти їй завинив.

Змінити значні події звичайна людина зовсім не в змозі. Але спосіб, за допомогою якого можна їх змінити, усе-таки є: коли ця людина весь час робить погані справи, скоює все можливе зло, то змінити своє життя вона може. Проте вона стоятиме перед повним знищенням. З високого рівня ми бачимо — коли людина помирає, її душа й далі живе. Як же виходить, що душа не вмирає? Ми бачимо, що насправді, після того як людина померла, і її поклали до моргу, це всього-на-всього клітини людського тіла в нашому просторі. Кожну клітинну тканину у внутрішніх органах та в інших частинах усередині тіла, усе людське тіло, клітини, що належать до цього простору, було скинуто. Але в інших просторах зовсім не вмерли тіла, що складаються з матеріальних частинок, які ще менші, ніж молекули, атоми, протони та інші компоненти. Вони перебувають в інших просторах, і далі існують у мікроскопічних просторах. А той, хто скоює все можливе зло, стоїть перед лицем повного розпаду всіх клітин, що в буддизмі називається Повним знищенням тіла й душі.

Є ще один спосіб, що може змінити все життя людини, і це єдиний спосіб: ця людина віднині вступає на шлях самовдосконалення. Тоді чому вступ на шлях удосконалення може змінити життя людини? Хто здатний легко змінити таку річ? Адже щойно людина захоче стати на шлях удосконалення, щойно тільки в людини промайне така думка, вона блисне, немов золото, й викличе потрясіння в Десятисторонньому Світі (поняття

Всесвіту в Школі Будди базується на вченні про Десятисторонній Світ). Адже, з погляду Вищих істот, людське життя призначене не для того, щоб бути людиною. Вони вважають, що людські істоти народилися в Усесвіті, що вони були однакової з Усесвітом природи, були добрими і склалися з матерії Чжень-Шань-Жень. Але вони також мали групові відносини. Коли в цих істот розвивалися соціальні відносини в групах, деякі з них ставали поганими, тому падали вниз; на тому рівні вони знову не могли залишитися, ставали ще гіршими і знову на один рівень падали; вони падали, падали, падали й зрештою впали на рівень звичайних людей.

На цьому рівні цю людину вже слід було знищити, стерти з лиця землі. Але Великі Пробуджені з великого Милосердя навмисно створили такий простір — простір, схожий на наше людське суспільство. У цьому просторі їй додали людське фізичне тіло, додали ось такі очі, обмежені тим, щоб бачити предмети лише в нашому матеріальному просторі. Тобто людина впала до простору омани, і їй не дають бачити справжній вигляд Усесвіту. А в інших просторах усе можна бачити. У цій омані, у цьому стані людині залишили ось такий шанс. Оскільки вона перебуває в омані, то їй найбільш гірко. Їй дали таке тіло, щоб змусити страждати. Якщо в цьому просторі людина здатна повернутися назад нагору — як кажуть у практиці Школи Дао, повернутися до витоків й віднайти справжнього себе, — якщо вона має бажання самовдосконалюватися, то в неї проявилася природа Будди. Таке бажання вважають найдорогоціннішим, і їй допоможуть. Людина в такому жалісному становищі все ще не пропала, ще хоче повернутися назад. Тому їй допоможуть, допоможуть беззастережно, їй можуть допомогти в усьому. Ось чому для вдосконалювальників ми так робити можемо, а для звичайних людей — ні.

А ось якщо ти як звичайна людина бажатимеш вилікуватися, то ми нічим не зможемо тобі допомогти. Звичайна людина — це звичайна людина, а звичайним людям якраз і слід перебувати в стані суспільства звичайних людей. Багато хто каже: «Але ж Будда спасає всіх живих істот, у Школі Будди наголошується спасіння всіх живих істот!» Скажу тобі: якщо ти передивишся всі буддійські канони, ти не побачиш там такого, що, мовляв, лікувати звичайних людей — це спасіння живих істот. Останніми роками саме ті вдавані майстри цігун нівечать цю справу. Справжні майстри цігун, майстри, що прокладали шлях, зовсім не закликали тебе лікувати інших. Вони лише навчали тебе самого виконувати вправи, лікуватися та оздоровлюватися. Ти звичайна людина й навчався лише два дні. Як ти можеш лікувати інших? Хіба це не шахрайство? Хіба це не стимулює розвинення пристрастей? Гонитву за ім'ям і грошима, за надприродними

речами, щоб демонструвати їх серед звичайних людей! Це категорично заборонено. Отже, чим більше деякі люди за цим женуться, тим імовірніше, що нічого не матимуть. Тобі не дозволять так чинити й не дозволять у такий спосіб довільно порушувати стан суспільства звичайних людей.

У Всесвіті є такий принцип: якщо ти хочеш повернутися до витоків й віднайти справжнього себе, то тобі допоможуть. Там уважають, що людська істота якраз і має повернутися назад, а не залишатися серед звичайних людей. Якщо людству дадуть змогу звільнитися від усіх хвороб і жити в повному комфорті, тоді навіть коли тобі запропонують стати небожителем, ти відмовишся. Немає ні хвороб, ні страждань, маєш усе, що забажаєш — як це чудово, це вже дійсно був би світ небожителів. Але ти, ставши поганим, упав до такого ступеня, тому тобі не буде комфорту. Людина, перебуваючи в омані, схильна робити погані речі. У буддизмі кажуть, що існує кармічна відплата. Тому часто, коли в людини трапилася якась біда, сталося щось погане, усе це кармічна відплата, що наздогнала людину, щоб вона погасила свою карму. У буддизмі ще кажуть, що Будди — усюди. Один Будда один раз махне рукою, і в цілого людства зникнуть усі хвороби — цього гарантовано можна досягти. Чому ж Будд так багато, а вони не роблять цього? Бо людина зазнає цього страждання лише тому, що раніше скоїла лихий учинок і заборгувала. Якщо ти її вилікуєш, то це все одно, що порушити принцип Усесвіту, усе одно, що цій людині можна вчиняти погано й не віддавати того, що вона завинила іншим. Це неприпустимо. Тому всі вони захищають стан суспільства звичайних людей, і ніхто з них його не порушує. Самовдосконалювання — це єдиний спосіб, завдяки якому ти справді зможеш відчувати себе комфортно і приємно, звільнившись від хвороб, і завдяки якому ти зможеш досягти мети справжнього визволення! Дати людям можливість удосконалюватися за істинним Законом — лише це справжнє спасіння усіх живих істот.

Чому ж велика кількість майстрів цігун може лікувати хворих? Чому вони лікують? Хтось із вас, можливо, замислювався над цим питанням. Більшість таких майстрів цігун не належить до правильного шляху. Справжній майстер цігун з Милосердя, з жалю, бачачи в процесі самовдосконалення, що всі істоти страждають, допомагає іншим. Це дозволяється. Але він не може їх вилікувати. Він здатний лише тимчасово стримати захворювання; або відсунути його для тебе (не захворієш зараз, але захворієш у майбутньому), відсунути хворобу назад; або трансформувати її тобі, зробивши так, щоб вона перейшла на твоїх близьких. Справді ж остаточно усунути твою карму він уже не може.

Заборонено довільно робити це для звичайних людей, а можна лише для вдосконалювальників. Ось у чому логіка.

Зміст уживаної в Школі Будди фрази «спасіння всіх живих істот» такий: з найбільш болісного стану звичайної людини забрати тебе на високий рівень, де ти більше ніколи не страждатимеш і назавжди звільнишся. Ось який зміст того, про що вони кажуть. Шак'ямуні ж казав про другий берег нирвани, чи не так? Це справжній зміст їхнього «спасіння всіх живих істот». Якщо ж дати тобі серед звичайних людей повною мірою насолоджуватися щастям, коли маєш повнісінько грошей, коли навіть ліжко в тебе вдома встелене грішми, і ти не маєш жодних страждань, то навіть якщо тобі дадуть стати небожителем, ти не погодишся. Як для вдосконалювальника можна змінити тобі життєвий шлях. І його можна змінити винятково в тому разі, якщо ти вдосконалюєшся.

Форма здатності знати долю така: у місці людського лоба є малий екран, схожий на телевізійний. У деяких людей він розташований на місці лоба; у других — дуже близько до лоба; у третіх — усередині лоба. Деякі люди можуть бачити із закритими очима; а в тому разі, коли здатність дуже потужна, деякі можуть бачити і з відкритими. Проте сторонні люди не бачать форми цієї здатності. Вона перебуває в межах просторового поля людини. Тобто, коли ця здатність проявиться, є ще один вид здатності, що як носій віддзеркалює побачені в іншому просторі картини, щоб людина побачила це своїм небесним оком — узнала чиєсь майбутнє, чиєсь минуле, побачила надзвичайно точно. Хай як зрозуміло хтось ворожить за Чжоу-ї, дрібні обставини й деталі йому все-таки не визначити. А ось той, хто має здатність знати долю, бачить це надзвичайно ясно. Навіть епоху бачить. Він бачить навіть мінливі деталі, адже він бачить реальне відображення людей чи предметів у різних просторах.

Ми відкриваємо небесне око кожному, якщо він самовдосконалюється за Фалунь Дафа. Що ж стосується деяких інших здатностей, про які ми згадаємо пізніше, ми не відкриватимемо їх тобі. Слідом за тим, як твій рівень невпинно підвищуватиметься, здатність знати долю виникне в тебе природно. У майбутньому в удосконалюванні ти зіткнешся з такою ситуацією. Коли ця здатність виникне, ти вже знатимеш, у чім річ. Тому ми й висловили всі ці Закони та принципи.

НЕ ПЕРЕБУВАТИ В П'ЯТИ ЕЛЕМЕНТАХ, ВИЙТИ ЗА МЕЖІ ТРЬОХ СФЕР

Що означає «не перебувати в П'яти елементах, вийти за межі Трьох сфер»? Розмови на цю тему призводять до гострих суперечок. Раніше багато майстрів цігун порушували цю тему, а ті, хто не вірить у цігун, різко затикали їм рота: «Ви практикуєте цігун, хто ж із вас вийшов за межі П'яти елементів, хто вже не перебуває у Трьох сферах?» Деякі люди не є майстрами цігун. Звання майстра вони присвоїли собі самі. Якщо не можеш чітко пояснити, то не варто й говорити. Та вони наважуються про це казати. Тож люди й затикають їм рота. Це завдає величезної шкоди колам удосконалювальників і призводить до великої плутанини. Під приводом цього люди вчиняють нападки на цігун. «Не перебувати в П'яти елементах, вийти за межі Трьох сфер» — це вираз із кіл удосконалювальників. Він походить з релігій, з'явився в релігіях. Тому ми не можемо розкривати цю тему у відриві від цього історичного тла й тодішніх обставин.

Що означає «не перебувати в П'яти елементах»? І наша стародавня китайська фізика, і сучасна фізика вважають китайське вчення про П'ять елементів справедливим. Метал, дерево, вода, вогонь, земля — ці п'ять елементів утворили все і вся в нашому Всесвіті. Це правильно. Тому ми використовуємо цей термін. Коли кажуть, що людина вийшла за межі П'яти елементів, якщо висловитися сучасною мовою, це означає вийти за межі нашого матеріального світу, що звучить доволі приголомшливо. Поміркуйте над таким фактом, що майстри цігун мають Гун. Я брав участь в експерименті. Дуже велика кількість майстрів цігун теж брала участь у такій перевірці, метою якої було замірити їхню енергію. Адже матеріальні частинки такого Гун можна зафіксувати багатьма доступними нам зараз приладами. Тобто, якщо казати про частинки, які випромінюють майстри цігун, якщо є такий вид вимірювальної апаратури, то і можна визначити наявність Гун. Сучасні прилади можуть визначити присутність інфрачервоних, ультрафіолетових променів, ультразвуку, інфразвуку, електричного, магнітного, гамма-випромінювання, атомів, нейтронів. Майстри цігун мають усю цю матерію. Буває й таке, коли деяку матерію, що її випромінюють майстри цігун, неможливо зафіксувати — немає такої апаратури. Коли в наявності є відповідні прилади, усе цілком можна зафіксувати. Було виявлено, що матерія, яку випромінюють майстри цігун, є вкрай багатою.

Під дією особливого електромагнітного поля майстри цігун можуть випромінювати велике та інтенсивне сяйво, надзвичайно красиве. Чим вища їхня сила Гун, тим більше випромінюване енергетичне поле. А у

звичайних людей це сяйво хоч і є, та воно дуже-дуже мале. У дослідженнях у галузі фізики високих енергій люди вважають, що енергія — це нейтрони, атоми тощо. Багато майстрів цігун, і досить знамениті також, брали участь у вимірюванні. На мені теж провели вимірювання. За його результатами, кількість випромінюваних мною гамма-променів і теплових нейтронів у 80–170 разів перевищила кількість, властиву звичайній речовині. У цей час стрілки вимірювальних приладів сягнули максимальних позначок. Оскільки стрілки сягнули межі, то наскільки зрештою великими були ці значення, ще й невідомо. Такий потужний потік нейтронів, що просто незбагненно! Як людина може випромінювати настільки великий потік нейтронів? Це доводить, що ми, майстри цігун, маємо Гун, маємо енергію. Це дістало підтвердження в науково-технічних колах.

Виходять за межі П'яти елементів лиш у методах одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя. В інших методах практики людина лише розвиває свій Гун, що визначає висоту рівня. Методи практики, які не подовжують життя, не порушують такого питання й не навчають, як виходити за межі П'яти елементів. У методах одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя енергія людини накопичується в усіх клітинах її організму. У наших звичайних практикувальників, тих, у кого щойно почав зростати Гун, частинки випромінюваної енергії дуже грубі, між ними є проміжки, її густина незначна, тому могутність енергії дуже мала. Коли їхній рівень й далі підвищується, густина їхньої енергії може перевищити густину звичайних молекул води в сто, в тисячу, в сто мільйонів разів — усе це можливо. Бо чим вищий рівень, тим більша густина енергії, тим тонші її частинки, тим більша її могутність. За таких обставин енергія людини накопичується в кожній клітині тіла. І не лише в кожній клітині тіла в нашому матеріальному просторі. У всіх тілах в інших просторах клітини, що складаються з молекул, атомів, протонів, електронів, аж до найбільш мікроскопічних частинок, поповнюються такою енергією. З плином часу людський організм буде цілком наповнено матерією високої енергії.

Така матерія високої енергії є розумною і має великі здатності. Щойно її стає багато, а її густина стає великою, після того як вона заповнила всі клітини людського тіла, вона здатна приборкати клітини фізичного тіла людини — надзвичайно немічні клітини. Після того як одного дня вона це зробить, уже не відбуватиметься обмін речовин, і зрештою матерія високої енергії цілком замінить клітини людського фізичного тіла. Звичайно, сказати мені це легко, а ось доведення самовдосконалювання до цього

етапу — процес повільний. Коли ти дійдеш у вдосконалюванні цього кроку, усі клітини твого організму буде замінено такою матерією високої енергії. Подумай: хіба твоє тіло ще складатиметься з П'яти елементів? Хіба це все ще буде матерія нашого простору? Воно вже складатиметься з матерії високої енергії, зібраної з інших просторів. Частинки Де також є матерією, що перебуває в іншому просторі, вони теж не обумовлюються часовим полем нашого простору.

Сучасна наука вважає, що час має поле. Те, що не перебуває в межах дії часового поля, не обумовлюється часом. Інші простори відрізняються від нашої сторони поняттям простору-часу. Як же цей час може обумовлювати матерію інших просторів? Він на них уже зовсім не діє. Замислися: чи не вийшов ти тоді вже з П'яти елементів? Хіба ти ще матимеш тіло звичайної людини? Уже зовсім ні. Але тут є ось який момент — звичайним людям усе-таки цього не розгледіти. Хоча тіло людини вже змінилося до такої міри, це ще не вважається кінцем удосконалювання. Людина має і далі, удосконалюючись угору, проривати рівні. Отже, їй і далі треба вдосконалюватися, перебуваючи серед звичайних людей. Не можна, щоб ніхто з людей її не бачив.

А що ж робити після цього? Хоча в процесі самовдосконалення людини всі молекулярні клітини її тіла вже замінено матерією високої енергії, але атоми мають свій порядок розташування. З порядком розташування молекул та атомних ядер не відбулося ніяких змін. У клітинах порядок розташування молекул саме в такому положенні, тож вони на дотик м'які; порядок розташування молекул у кістках буде з високою густиною, тому кістки на дотик тверді; густина молекул крові надзвичайно мала, тому кров — це рідина. Звичайні люди зовні не вбачать у тобі змін. Молекулярні клітини такої людини все ще збережуть первинну будову та порядок розташування. Їх структура не зміниться, але зміниться енергія всередині них. Тому така людина віднині перестане природно старішати, її клітини перестануть відмирати, а отже, вона назавжди залишиться молодою. У процесі вдосконалення людина може помолодіти і зрештою такий вигляд буде зафіксовано їй.

Звичайно, коли таке тіло зіткнеться з авто, то, можливо, так само станеться перелом кістки, якщо порізатися ножом, то як і раніше потече кров. Це тому, що порядок розташування його молекул не змінився. Єдине що з тілом людини не відбувається природного відмирання, не відбувається природного старіння, немає обміну речовин. Це і є вихід за межі П'яти елементів, про який ми розповідаємо. Де ж тут так звані

забобони? Усе можна до кінця пояснити, науково обґрунтувавши. Деякі на цьому не знаються, але довільно про це кажуть, тому люди й звинувачують їх у пропагуванні забобонів. Адже цей вираз походить з релігій, а не із сучасного цігун.

Що таке «вийти за межі Трьох сфер»? Як я нещодавно казав, ключ до зростання Гун полягає в тому, щоб ти вдосконалив Сіньсін, став одним цілим із властивістю Всесвіту, і властивість Усесвіту тоді перестане тебе обмежувати; а оскільки піднявся твій Сіньсін, то частинки Де еволюціонують у Гун. Гун невинно зростає і піднімається вгору, і після того, як виросте до високого рівня, утворюється стовп Гун. Який заввишки цей стовп Гун, такий заввишки і твій Гун. Є такий вираз: «Дафа — безмежний». Усе цілком залежить від того, як ти вдосконалюєш своє серце. Те, наскільки високо ти здатний удосконалитися, цілком залежить від твоєї сили терпіння та здатності страждати. Якщо твою власну білу речовину вже цілком використано, то твою чорну речовину шляхом страждань також можна перетворити на білу. Якщо все одно не вистачає, то можна взяти на себе гріхи своїх родичів і добрих друзів, які не вдосконалюються, і тоді в тебе також може зрости Гун. Тут йдеться про того, хто досяг украй високого рівня в самовдосконалюванні. Якщо ж ти звичайний удосконалювальник — не май думок про те, щоб узяти на себе гріхи своєї родини. З настільки великою кармою пересічна людина не зможе вдосконалитися. Тут я розповідаю про принципи різних рівнів.

Під Трьома сферами, про які йдеться в релігіях, мається на увазі дев'ять рівнів небес чи тридцять три рівні небес, інакше кажучи — небесні, земні й підземні істоти утворюють живих істот Трьох сфер. У релігіях кажуть, що всі істоти, які перебувають у межах тридцяти трьох рівнів небес, проходять Шість кіл перевтілень. Шість кіл перевтілень означають, що в цьому житті хтось став людиною, а в наступному, можливо, стане твариною. У буддизмі кажуть: цінуйте роки життя, що вам залишилися, адже якщо зараз не почати вдосконалюватися, то тоді коли ж? Адже тваринам заборонено самовдосконалюватися, заборонено слухати Закон. Навіть якщо вони стануть удосконалюватися, їм усе одно не домогтися Істинного Плоду. Якщо тварина набуде високого Гун, то її вб'є Небо. Ти не можеш отримати людське тіло й за кілька сотень років — для цього потрібно понад тисячу років. І ось, отримавши людське тіло, ти цього не цінуєш. Коли ти перевтілишся в камінь, то не звільнишся й за десять тисяч років. Якщо той камінь не роздроблять, якщо він не вивітриться, ти ніколи не зможеш вийти. Наскільки ж непросто отримати людське тіло! Якщо хтось дійсно

здатний здобути Дáфа, то цій людині просто неймовірно пощастило. Людське тіло отримати важко. Ось про що вони кажуть.

Практикуючи Гун, ми надаємо великої ваги рівневі. Цей рівень цілком залежить від того, як ти сам вдосконалюєшся. Якщо ти хочеш перевищити їхні Три сфери, то, коли твій стовп Гун завдяки вдосконалюванню стане дуже-дуже високим, хіба ти не перевищиш Три сфери? Коли під час сидіння в медитації в деяких людей душа залишає тіло, то відразу піднімається дуже високо. Один з учнів, що поділився зі мною в листі своїм досвідом удосконалювання, сказав: «Учителю, я піднявся через стільки-то й стільки-то рівнів небес і побачив якісь картини». Я кажу: «Спробуй піднятися ще вище». А він каже: «Я не зміг піднятися, не наважився. Вище піднятися не зміг». Чому? Бо його стовп Гун лише такий заввишки. Він піднімався, сидячи на своєму стовпі Гун. Це і є Плід удосконалювання, про який ідеться в буддизмі. Він досяг у вдосконалюванні такого Плоду. Але для людини, яка самовдосконалюється, це ще не найвищий Плід удосконалювання, якого вона може досягти. Вона і далі невпинно підноситься вгору, невпинно підіймається, невпинно підвищується. Якщо твій стовп Гун перевищив межі Трьох сфер, то чи не вийшов ти вже за їх межі? Ми виміряли й відкрили, що Три сфери, про які йдеться в релігіях, лежать усього лише в межах наших дев'яти великих планет. Дехто каже про десятку велику планету. А я кажу, що її зовсім не існує. Як я бачу, у деяких майстрів цігун у минулому стовп Гун пробився за межі Чумацького Шляху і є надзвичайно високим. Три сфери давно вже залишилися для них позаду. Цей вираз «вийти за межі Трьох сфер», про який я щойно говорив, — насправді це питання про рівень.

ПИТАННЯ ПРО ПРАГНЕННЯ

Багато людей, маючи якісь прагнення, приходять до місць, де ми самовдосконалюємося. Одні прагнуть набути здатностей, другі бажають послухати теорію, треті — вилікуватися, четверті хочуть отримати Фалунь — яких душевних станів тільки немає. Був і такий, хто мені сказав: «Один мій родич ще не був на курсах. Я заплачу трохи за навчання, а ти дай йому Фалунь». Ми пройшли через багато життів, через украй довгу епоху — таку довгу, що, коли сказати цифру, вона всіх злякає. А ти витратиш кілька десятків юанів і купиш собі Фалунь — те, що сформувалося за настільки тривалу епоху? Чому ми можемо дати кожному з вас Фалунь беззастережно? Тому, що ти хочеш стати вдосконалювальником. Це

бажання не купиш ні за які гроші. У тебе проявилася природа Будди. Лише тому ми так робимо.

Ти ж маєш прагнення. Ти прийшов лише для цього? Моїм Тілам Закону в інших просторах відомо все, про що ти думаєш. Оскільки поняття простору-часу у двох просторах відрізняється, коли ти формуєш якісь думки — в іншому просторі це виглядає як вкрай повільний процес. Навіть до того, як ти подумаєш, мої Тіла Закону вже все знають. Тому тобі слід відмовитися від усіх своїх неправильних думок. У Школі Будди вірять у долю. Усіх вас привела сюди доля. Якщо ти отримав це, тоді, можливо, тобі належало отримати це. Тому тобі слід дорожити цим, не варто мати жодних прагнень.

Візьмімо до прикладу самовдосконалювання в релігіях у минулому. В Школі Будди навчали Пустоти — ні про що не думати, увійти у ворота Пустоти; а в Школі Дао казали про Ніщо — нічого не мати, нічого не хотіти, ні за чим не гнатися. Як говорять практикувальники: є бажання загартовувати Гун, але немає прагнення здобути Гун. Якщо дотримуватися стану Недіяння, турбуватися лише про те, щоб удосконалювати свій Сіньсін, тоді твій рівень буде прориватися, і ти, певна річ, матимеш те, що належить мати. Якщо ти не можеш відпустити щось, хіба це не пристрасть? Ми тут одразу викладаємо настільки високий Закон, тож, звичайно, високі й вимоги до твого Сіньсін. Тому не можна навчатися Закону, маючи прагнення.

Щоб бути перед вами відповідальними, ми ведемо вас праведним шляхом. Що ж до Закону, то нам слід до кінця його вам пояснити. Коли хтось женеться за відкриттям небесного ока, то сам спричиняє його забиття, сам себе закриває. Причому, я також вам скажу, коли людина вдосконалюється в Законі людського світу, усі здатності, які в неї проявляються, є вродженими здатностями, властивими фізичному тілу, — тим, що в нас зараз називають надприродними здатностями. Вони лише можуть у наявному просторі, у межах нашого простору проявляти свою роль і впливати на звичайних людей. Тож для чого ти жадаєш цих мізерних здатностей і слабкої магії? Ти женешся й женешся за ними, а по досягненню Закону просторів за межами людського світу в інших просторах вони вже не діятимуть. Коли настає час виходу за межі вдосконалювання за Законом людського світу, усі ці здатності треба викинути, утиснути їх в один дуже глибокий простір і зберегти їх там на майбутнє як записи твого процесу вдосконалення. Вони зможуть відігравати лише таку незначну роль.

Після виходу за межі Закону людського світу людина має вдосконалюватися заново. Таке тіло вже вийшло за межі П'яти елементів, про що я щойно розповідав. Воно є Тілом Будди. Хіба таке тіло не називається Тілом Будди? Це Тіло Будди треба почати знову вдосконалювати, у ньому знову починають проявлятися здатності. Хоча вони називаються вже не здатностями, а чудотворною силою Закону Будди. Її могутність безмежна, вона впливає на кожний простір. Це дещо справді ефективно. Скажи, яка користь із того, що ти все ще женешся за набуттям здатностей? Чи не так, що кожний, хто за цим женеться, бажає застосовувати їх серед звичайних людей, демонструвати звичайним людям? Інакше, навіщо вони йому потрібні? Здатності не побачити, до них не доторкнутися. Навіть для прикрашення ж шукають щось красиве! Гарантую, що у твоїй підсвідомості криється мета їх застосовувати. Не можна гнатися за здатностями як за якимись уміннями звичайних людей. Вони є чимось цілком надприродним і таким, що не можна дати тобі демонструвати серед звичайних людей. Сам потяг показувати себе є дуже великою пристрастю. Це надзвичайно погане бажання, якого вдосконалювальник має позбутися. А якщо ти хочеш за допомогою здатностей заробляти гроші, збагатіти і в особистій наполегливій боротьбі досягти своїх цілей звичайної людини, то це тим паче не дозволено. В такому разі ти речами високого рівня створюєш завади суспільству звичайних людей, руйнуєш це суспільство — це ще гірші думки. Тому здатності й заборонено довільно застосовувати.

Часто здатності проявляються у двох категорій наших учнів: у дітей і людей похилого віку. Особливо в старих жінок — вони, як правило, можуть тримати свій Сіньсін під контролем. Серед звичайних людей вони не мають якихось пристрастей. Коли проявляться здатності, їм легко триматися, і вони не мають схильності показувати себе. Чому здатності не можуть проявитися в молодих людей? Особливо це стосується молодих чоловіків — вони ще хочуть поборотися в суспільстві звичайних людей, усе ще хочуть досягти якихось цілей! Якщо в молодих чоловіків проявляться здатності, вони їх застосовуватимуть, щоб реалізувати свої цілі. Здатності стануть засобом досягнення їхньої мети. Це абсолютно неприпустимо. Тому здатності в них не проявляються.

Справа самовдосконалювання — не дитяча забавка чи майстерність звичайних людей. Це наймовірно серйозна річ. Чи хочеш, чи можеш ти вдосконалюватися, цілком залежить від того, як ти будеш підвищувати свій Сіньсін. Якби появи в людини здатностей дійсно можна було домогтися прагненням, це була б халепа! Поглянь-но: яке там

удосконалювання? Ця людина зовсім би про це не думала. Оскільки її Сіньсін перебував би на рівні звичайних людей, а здатності ще й було б набуто шляхом гонитви, то вона, мабуть, скоїла б усі можливі злі вчинки: у банку море грошей, переміщу трохи собі; на центральній вулиці повно лотерейних білетів, витягну перший приз. А чому такого не буває? Деякі майстри цігун кажуть: «Ті, хто не звертає уваги на мораль, коли в них з'являться здатності, схильні скоювати погані вчинки». Я б сказав, що це помилкова думка, усе зовсім не так. Якщо ти не звертаєш уваги на мораль, якщо не вдосконалюєш свого Сіньсін, здатності в тебе зовсім не виникнуть. У деяких людей Сіньсін гарний. Одного дня на якомусь рівні в них проявляються здатності. Згодом, не втримавшись, вони скоюють те, чого не слід. Таке явище існує. Проте щойно вони зроблять поганий учинок, як здатності ослабнуть чи зовсім зникнуть. Коли втрапиш, то втрапиш назавжди. Водночас найбільша небезпека в тому, що люди через це можуть розвивати пристрасті.

Деякі майстри цігун кажуть, що ті, хто навчається їхнього цігун, зможуть лікувати хворих за три-п'ять днів. Це як реклама. Це називається цігунським бізнесом. Замислися: якщо ти звичайна людина і ти випромениш трохи ці, хіба це можевилікувати хворого? Звичайні люди мають ці у своєму тілі, і ти теж. Ти щойно почав практикувати Гун, і в тебе лиш відкрилась акупунктурна точка Лаоґун, через яку можна приймати й випромінювати ці. Коли ти лікуєш іншого, у його тілі також є ці. Хтозна, можливо, його ці лікуватиме тебе! Як може одна ці впливати на іншу? Ці зовсім не здатна нікоговилікувати. До того ж, коли ти когось лікуєш, між тобою та хворим утворюється єдине поле, унаслідок чого хвороботворна ці з тіла хворого цілком переходить у твоє тіло. У вас двох її стає однаково багато. Хоча корінь хвороби в його тілі, якщо в тебе стане багато хвороботворної ці, це призведе до того, що ти теж захворієш. Щойно тобі почне здаватися, ніби ти здатний лікувати, ти почнеш зцілювати людей з відкритими дверима, нікому не відмовляючи. У тебе розвинеться пристрасть. Ти когосьвилікував, яка радість! Але завдяки чому ти здатний когосьвилікувати? Ти не замислювався про те, що всі фальшиві майстри цігун одержимі футі. Щоб змусити тебе повірити, футі дало тобі ось таку незначну кількість інформації. Коли тивилікуєш трьох, п'ятьох, вісьмох чи десятих, вона вичерпається. Це своєрідна витрата енергії. Відтак цієї порції енергії вже не залишиться. Ти сам не маєш Гун, та й звідки ж йому в тебе взятися? Ми, майстри цігун, пройшли через кілька десятків років самовдосконалювання. У минулому вдосконалюватися за Дао було дуже непросто. Якщо ти не присвятив себе школам, які є прямими входами в

Закон, а вдосконалюєшся за бічними входами, за малими Дао, то це вкрай важко.

Поглянь, деякі великі майстри цігун дуже знамениті. Вони вдосконалювалися кілька десятків років і лише тоді змогли виробити настільки мізерний Гун. Ти не самовдосконалювався, а лише побував на курсах, і в тебе вже виник Гун? Де ти таке бачив? Відтоді в тебе з'явилася пристрасть. Щойно вона виникла, коли ти не можеш когось вилікувати, ти починаєш хвилюватися. Щоб зберегти власну репутацію, до чого ж доходять у своїх думках деякі, лікуючи хворих? «Нехай я захворю на цю хворобу, тільки б він одужав». Це не з Милосердя — він зовсім не усунув прагнення до слави та вигоди, а за таких умов зовсім не може проявитися Милосердя. Він боїться втратити репутацію, йому так і хочеться захворіти на цю хворобу. Ось як він боїться втратити свій статус. Наскільки ж пристрасно він женеться за славою! Щойно він виявить таке бажання, гаразд, хвороба відразу перейде на його тіло. Це бажання справді може привести до цього. Він повернеться додому хворим. Та людина одужає, а він після того, як закінчить її лікувати, повернеться додому, і йому стане зле. Ти вважаєш, що вилікував хворого, інші називають тебе популярним майстром цігун, і ти так зрадив цьому, що загордився собою, думаєш, що все так чудово вийшло. Хіба це не пристрасть? Коли тобі не вдається когось вилікувати, ти похнюплюєш носа. Чи не прагнення слави й вигоди це діє? Водночас усі хвороботворні ці людей, яких ти лікуєш, переходять у твоє тіло. Удаваний майстер цігун навчає тебе, як можна видаляти їх із себе. Скажу тобі, що ти зовсім не зможеш видалити із себе хвороботворні ці, анітрохи не зможеш — бо ти не здатний відрізнити гарну ці від поганої. З плином часу все твоє тіло всередині стане чорним. Це й буде карма.

Коли почнеш щиро самовдосконалюватися, тобі добряче дістанеться. Що тобі тоді робити? Скільки ж страждань тобі треба буде витримати, щоб перетворити карму на білу речовину? Це буде дуже важко. Зокрема, чим кращу моральну основу має людина, тим імовірніше, що може виникнути ця проблема. Деякі люди тільки й думають про те, щоб лікувати інших. Ти маєш прагнення, і це побачила тварина. Вона хоче в тебе вселитися. Це і є футі. Хочеш лікувати хворих? Тварина дасть тобі лікувати. Але вона це зробить зовсім не безпричинно. Хто не втратить, той не здобуде. Це дуже небезпечна річ. Зрештою ти привабив тварину. Про яке вдосконалювання ще може йтися? Це вже остаточний кінець усьому.

Деякі люди з гарною моральною основою, обмінюють свою моральну основу на чужу карму. Та людина хвора, вона має велику карму. Якщо ти

вилікуєш важкохворого, то, коли, закінчивши лікувати, повернешся додому, ти відчуєш себе невимовно погано! Багато тих з нас, хто в минулому лікував інших, саме так себе й почувають. Хворий одужав, а тебе, коли ти прийшов додому, звалило тяжке захворювання. За довгий час на тебе переходить в обмін велика кількість карми. Ти даєш іншим Де в обмін на карму. Адаже не втратиш — не здобудеш. Хоч ти просиш хворобу, усе одно слід віддати Де в обмін на карму. У Всесвіті ж є принцип: якщо ти сам чогось хочеш, ніхто не може в це втручатися й не може сказати, що ти добрий. У Всесвіті такий критерій: хто має багато карми, той погана людина. Ти обмінюєш свою моральну основу на чужу карму. Коли карми стане багато, хіба ти ще зможеш удосконалюватися? Ті хворі люди повністю зруйнували всю твою моральну основу. Хіба це не страшно? Інший одужав, став добре почуватися, а ти йдеш додому страждати. Якщо ти вилікуєш двох людей, хворих на рак, то муситимеш сам померти замість них. Хіба це не небезпечно? Все саме так і відбувається, а дуже багато хто не знає цього принципу.

Що стосується деяких фальшивих майстрів цігун, незважаючи на те, наскільки він прославлений, — «бути знаменитим» необов'язково означає «бути розумним». Що знає звичайна людина? Вона вірить тому, що повторює натовп. Попри те, що цей удаваний майстер цігун зараз так учиняє, він шкодить не лише іншим, а й собі самому. Поглянь, що з ним буде за рік чи два. Не дозволено ось так нівечити самовдосконалювання. Виліковувати воно здатне, але призначене не для цього. Воно є чимось надприродним, це не техніка звичайних людей. Категорично заборонено довільно його руйнувати в такий спосіб. Атмосфера, яку зараз створюють деякі вдавані майстри цігун, і справді лиха. Вони ставляться до цігун як до засобу досягнення слави й багатства, створюють зловмисні організації для розширення своєї сфери впливу, і їх у багато разів більше, ніж справжніх майстрів цігун. Звичайні люди так кажуть, так роблять, а ти й повірив? Ти вважаєш, ніби цігун саме такий. Це не так. Я розповідаю тут про справжні принципи.

Коли звичайні люди вступали в різноманітні соціальні відносини, вони, скоївши заради власних інтересів погані вчинки, залишилися в інших у боргу, от і несуть відповідальність за повернення боргів. Скажімо, ти будеш довільно лікувати хворих, але, навіть якщо ти дійсно здатний їх вилікувати, хіба можна таке дозволити? Будди — усюди. Чому ж, коли їх настільки багато, вони цього не роблять? Як було б чудово, якби Будди зробили так, щоб всім людям жилося дуже комфортно і приємно! Чому ж вони цього не зроблять? Людина має сама розплачуватися за свою карму

— ніхто не сміє порушувати цей принцип. Щодо окремих людей, які перебувають у процесі самовдосконалення, можливо, з Милосердя вони коли-не-коли комусь допоможуть, але то також означатиме, що вони лише відсунули захворювання на майбутнє. Ти не страждатимеш зараз, але страждатимеш через деякий час, або ж вони перетворять тобі це на щось інше: не захворієш, але втратиш гроші чи потрапиш у біду. Можливо, так. А щоб можна було справді це зробити — одразу усунути тобі карму, — це поширюється лише на вдосконалювальників. Для звичайних же людей цього робити не можна. Тут я розповідаю не про принципи моєї школи. Я веду мову про істину цілого нашого Всесвіту, про реальну ситуацію в колах удосконалювальників.

Ми тут не навчаємо тебе лікувати. Ми ведемо тебе Великим Дао, праведним шляхом, ведемо тебе вгору. Тому, коли я даю курс лекцій, то щоразу кажу, що послідовникам Фалунь Дафа заборонено лікувати хворих. Якщо ти почнеш лікувати, то перестанеш належати до мого Фалунь Дафа. Оскільки ми ведемо тебе праведним шляхом, то в процесі самовдосконалення за Законом людського світу постійно очищуємо тобі тіло, очищуємо й очищуємо — поки його цілком не буде перетворено речовинами високої енергії. А ти й далі вбираєш у своє тіло ті чорні речі. Як же тобі вдосконалюватися? Це ж карма! Ти вже зовсім не зможеш удосконалюватися. Якщо ти їх багато в себе набереш, то не зможеш їх витримати. Коли твої страждання стануть занадто тяжкими, ти вже не зможеш удосконалюватися. Ось у чому логіка. Я викладаю цей Дафа. Ти, можливо, ще не знаєш, що я викладаю. Якщо я здатний викладати цей Дафа, то маю й спосіб захистити його. У тому разі, коли ти будеш лікувати інших, мої Тіла Закону заберуть назад усі вкладені у твоє тіло речі, призначені для самовдосконалювання. Не можна дати тобі заради слави та грошей довільно зіпсувати настільки дорогоцінне. Якщо чиниш усупереч вимогам Закону, то більше не належатимеш до нашого Фалунь Дафа. Твій організм також повернуть до стану звичайної людини, повернуть тобі назад погані речі, бо ти хочеш бути звичайною людиною.

Зі вчорашнього дня дуже багато хто з нас, після того як закінчив слухати лекцію, відчув легкість у всьому тілі. Але у вкрай незначної кількості людей, що є важкохворими, реакція почалася раніше за всіх інших — вони почали почуватися зле ще вчора. Після того як учора я зняв з ваших тіл погане, більшість з нас відчула легкість у всьому тілі й стала чудово себе почувати. Проте в нашому Всесвіті є принцип, який називається «не втратиш — не здобудеш». Не можна знімати з тебе цілком усе. Абсолютно неприпустимо, щоб ти зовсім нічого не переніс. Тобто ми зняли з тебе

фундаментальну причину твого захворювання, фундаментальну причину нездоров'я, але в тебе залишилось іще поле хвороби. Коли небесне око відкрите на дуже низькому рівні, у тілі можна побачити у вигляді згустків чорну ці, брудну хвороботворну ці. Це концентровані згустки чорної ці, дуже високої концентрації. Коли такий згусток розсіється, то заповнить усе твоє тіло.

Відсьогодні в деяких з вас усе тіло морозитиме, неначе ви важко застудилися, можливо, навіть болітимуть кістки. Більшість людей відчуватиме локальний дискомфорт — болітиме нога, паморочитиметься голова. Імовірно, ти вважав, що завдяки вправам цігун вилікував ті хворі місця, які мав раніше. Також можливо, якийсь майстер цігун вилікував їх тобі. Але зараз усе знову повторилося. Це тому, що він тебе не вилікував, а лише відсунув хворобу назад, і вона все ще залишається в тому місці. Він зробив так, щоб ти не захворів тоді, а захворів у майбутньому. Ми маємо все це вивернути, викинути все це з тебе, цілком викорчувати. Отже, ти, імовірно, відчуєш, що стався рецидив захворювання. Це є докорінним усуненням карми, тому в тебе з'явиться реакція. У деяких з'явиться місцева реакція — тут погано, там погано, проявляться всілякі нездужання. Усе це нормально. Скажу вам: хоч як погано вам буде, незважаючи ні на що, і далі приходьте слухати лекції. Варто вам лише зайти до аудиторії, як усі ваші симптоми зникнуть, не буде жодної небезпеки. Про це я кожному з вас кажу: хоч як зле ти почуваєшся від «хвороби», сподіваюся, що ти все одно виявиш наполегливість і прийдеш. Закон важко здобути. Коли ти почуваєшся дедалі гірше, це вказує на те, що «щось, досягнувши піку, неодмінно піде на спад», і весь твій організм буде очищено, мусить бути цілком очищено. Корінь хвороби вже вирвано, залишили от стілечки чорної ці, щоб вона сама вийшла, а ти пережив ось таку незначну біду, трішки постраждав. Не можна, щоб ти нічогісінько не пережив.

Борючись із людьми заради слави та вигоди в суспільстві звичайних людей, ти погано спиш, погано їси і вже довів своє здоров'я до вкрай жалюгідного вигляду. Якщо в іншому просторі поглянути на твоє тіло, то видно, що кожна твоя кістка є чорною. Коли ми відразу очистимо ось таке тіло, то не можна, щоб не було ані найменшої реакції. Тому в тебе з'явиться реакція. У деяких людей також буде пронос і блювання. Раніше слухачі курсів з багатьох місць, коли писали мені свій досвід удосконалювання, згадували про це: «Учителю, коли я після лекції повертався додому, всю дорогу постійно шукав туалет, аж доки не дістався домівки». Це тому, що треба очистити внутрішні органи людини. Ще деякі окремі люди засинають, а просинаються лише тоді, коли я закінчу читати лекцію. Чому ж так? Бо

хвороба міститься всередині його мозку, потрібно провести йому регулювання. Якщо почати налагодження мозку, то людина зовсім не витримає. Тому неодмінно треба ввести її в стан анестезії, щоб вона нічого не знала. Але деякі не мають проблем із частиною, що відповідає за слух. Тож, хоча вони й солодко сплять, та все ж не пропускають жодного слова — чують усе. Такі віднині стануть бадьорими й не будуть виснаженими, навіть якщо два дні не спатимуть. Усі мають свою ситуацію. Усім слід провести регулювання. Увесь твій організм треба цілком очистити.

У кожного, хто щиро практикує Фалунь Дафа, коли він зможе звільнитися від таких прагнень, відтепер почнеться реакція. Що ж до тих, хто не може від них відмовитися, хоч на словах вони й кажуть, що вже це зробили, а насправді це зовсім не так, їм дуже важко очистити тіло. Ще частина людей, які відвідували курси, лиш поступово зрозуміли, про що я кажу на лекціях. Вони звільнилися від тих прагнень, і їхнє тіло почало очищуватися. Інші давно вже відчують легкість у всьому тілі, а в них лише починають усувати хворобу, вони щойно тільки почали почуватися зле. На кожних наших курсах бувають такі відсталі, яким трішки не вистачає усвідомлення. Тому, хоч із чим ти зіткнешся, усе це нормально. Коли я читав лекції в інших місцях, щоразу виникала така ситуація: комусь ставало дуже недобре, він лежав на сидінні і не хотів іти — чекав, що я зйду зі сцени й почну лікувати його. Я не буду робити цього. Навіть такого випробування ти не можеш пройти. У майбутньому, коли ти будеш самостійно вдосконалюватися, з тобою може трапитися багато великих бід. Якщо ти не можеш пройти навіть цього, про яке тоді вдосконалювання ще може йтися? Це така маленька проблема, і ти не можеш подолати її? Ти все здатний подолати. Тому вам більше не потрібно просити мене лікувати — я не лікую хворих. Щойно ти згадаєш слово «хвороба», далі я вже не бажатиму слухати.

Спасти людину дуже важко. На кожних наших курсах завжди є 5–10% таких, хто відстає від інших. Неможливо, щоб кожний осягнув Дао. Навіть якщо попри все ти зможеш твердо практикувати далі, ще треба буде перевірити, чи зможеш ти вдосконалитися, а також треба буде подивитися, чи зможеш ти завзято вдосконалюватися. Неможливо, щоб кожний став Буддою. Якщо ти щиро вдосконалюєшся за Дафа, то коли читаєш книгу, виникне такий самий стан, і ти так само здобудеш усе, що належить здобути.

ЛЕКЦІЯ ТРЕТЯ

Я ВВАЖАЮ ВСІХ УЧНІВ СВОЇМИ ПОСЛІДОВНИКАМИ

Чи ви знаєте, яку проблему я вирішив? Я вважаю всіх учнів своїми послідовниками. Я ставлюсь так і до самоучок, що здатні щиро самовдосконалюватися. Навчаючи практики Гун на високому рівні, по-іншому робити й не можна. Це було б безвідповідально і призвело б до безладу. Ми даємо тобі так багато, ми дали тобі пізнати стільки принципів, які звичайним людям не належить знати. Я передаю тобі цей Дафа й ще дам багато-багато іншого. Я очистив тобі організм, до того ж збалансовую деякі інші проблеми. Тому аж ніяк не можна ставитися до тебе по-іншому. Заборонено ось так цілком довільно розголошувати стільки небесних таємниць звичайній людині. Але є ось який момент: часи зараз змінилися, і ми не виконуємо такої формальності, як-от уклін у ноги чи малий уклін. Ця формальність ні до чого. Це б нагадувало релігію. Ми так не робимо. Бо хай ти навіть уклонився в ноги, пройшов посвяту в учні, але, вийшовши за двері, можеш знову взятися за своє, серед звичайних людей, що хочеш, те й далі робиш — змагаєшся й борешся за свою славу та вигоду. Тоді яка з цього користь? Можливо, ти під моїм прапором навіть псуватимеш репутацію Дафа!

Справжнє самовдосконалювання повністю залежить від того, як ти вдосконалюєш свою душу. Якщо лиш ти зможеш удосконалюватися, зможеш цілком добросовісно вдосконалюватися далі, тоді ми й вважатимемо тебе своїм послідовником. По-іншому ставитися до тебе буде аж ніяк не можна. Проте є такі люди, які навряд чи зможуть щиро вдосконалюватися далі, вважаючи себе практикувальниками. Для деяких це неможливо. Але дуже багато хто буде дійсно вдосконалюватися далі. Тільки б ти вдосконалювався далі, тоді ми й вважатимемо тебе послідовником.

Чи вважається послідовником Фалунь Дафа той, хто лишень день у день практикує ці кілька тілесних рухів? Це навряд. Бо у справжньому самовдосконалюванні слід висувати до себе вимоги за викладеними нами критеріями Сіньсін, слід дійсно підвищувати свій Сіньсін. Лише тоді це буде справжнім удосконалюванням. Якщо ти тільки й робиш, що виконуєш рухи, а Сіньсін не підвищуєш і не маєш могутньої енергії, щоб усе це посилити, тоді годі й казати про вдосконалювання, і ми також не можемо вважати тебе послідовником Фалунь Дафа. Якщо ти тягтимеш так і далі, то хоча ти й практикуєш, але дієш усупереч вимогам нашого Фалунь Дафа, не підвищуєш Сіньсін, серед звичайних людей знову берешся за своє, тоді

цілком можливо, що ти навіть зіткнешся з неприємностями і, хтозна, може, ще почнеш казати, що від практики Фалунь Дафа в тебе виникли відхилення. Усе це можливо. Тому тобі дійсно слід робити відповідно до вимог наших стандартів Сіньсін. Лише тоді ти будеш щирим удосконалювальником. Я вам усе чітко пояснив, тому більше не звертайтеся до мене з проханням виконати формальності на зразок посвяти в учні чи чогось подібного. Достатньо лиш, щоб ти щиро вдосконалювався, і тоді я так до тебе й ставитимуся. Моїх Тіл Закону вже так багато, що їх не злічити. Я в змозі подбати про всіх учнів, хоч як багато їх буде, годі вже й казати про присутніх.

ЦІГУН ШКОЛИ БУДДИ ТА БУДДИЗМ

Цігун Школи Будди — це не буддизм, я чітко вам це кажу. Насправді цігун Школи Дао — це теж не даосизм. Деякі з нас ніяк не можуть цього збагнути. Хтось із присутніх є ченцем із монастиря, а хтось — світським буддистом. Їм здається, що вони знаються на тому, що пов'язано з буддизмом, побільше за інших, от вони й стали нестримно поширювати ці речі серед наших учнів. Скажу тобі: не роби так, адже це речі різних шкіл. Релігія має свої релігійні форми. А ми тут навчаємо самовдосконалюватися відповідно до нашої школи. Наші учні не застосовують релігійних форм, за винятком послідовників Фалунь Дафа, що вдосконалюються в монастирях. Тому наша школа — це не буддизм Кінцевого періоду Закону.

Закон буддизму є лише малою частиною Закону Будди. Є багато й інших високих і глибоких Великих Законів. До того ж кожний рівень має свій Закон. Шак'ямуні казав, що є 84 тисячі шкіл самовдосконалення. У буддизмі ж є лише кілька шкіл. Вони мають лише школу Тяньтай, Хуаянь, Дзен, Чисту землю, Тантру тощо — ось такі кілька шкіл. Це лиш маленька частинка від одного відсотка! Тому Закон буддизму не може узагальнювати весь Закон Будди і є лише малою його частиною. Наш Фалунь Дафа теж є однією з 84 тисяч шкіл. Але він не має стосунку ні до буддизму (від первинного буддизму до буддизму Кінцевого періоду Закону), ні до інших нинішніх релігій.

Шак'ямуні заснував буддизм 2500 років тому в Стародавній Індії. Після того як свого часу в Шак'ямуні відкрився Гун та усвідомлення, він згадав те, що вдосконалював раніше, і поширив це для спасіння людей. Хоч скільки десятків тисяч сутр вийде в його школі, суть їх полягає лиш у трьох словах — характерні риси його школи називаються «Заповідь, Медитація,

Мудрість». Заповідь означає, що слід відмовитися від усіх бажань звичайних людей, тебе змушують втратити прагнення до вигоди, порвати з усім світським тощо. Отже, душа людини стає пустою, людина більше ні про що не думає і тоді здатна поринути в Медитацію. Тут одне взаємно доповнює друге. Після того як поринеш у Медитацію, потрібно широко вдосконалюватися, сидячи в медитації; удосконалюватися вгору, спираючись на свою силу медитації. Це і є та частина, що становить справжнє вдосконалювання в цій школі. Вони не виконують комплексів вправ, не змінюють свого тіла. Лише виробляють Гун, що відповідає за висоту рівня. Тому вони тільки й знають, що вдосконалювати свій Сіньсін. Вони не практикують подовження життя, а отже, і не переймаються еволюцією Гун. Водночас, перебуваючи в медитації, вони збільшують свою силу медитації; медитуючи, страждають і усувають свою карму. Під Мудрістю мається на увазі те, що в людини відкрилося усвідомлення, і вона досягла великої мудрості. Вона побачила істину Всесвіту, побачила реальні картини кожного простору Всесвіту й повною мірою проявляє чудотворну силу. Це відкриття мудрості, відкриття усвідомлення або, по-іншому, відкриття Гун.

Коли свого часу Шак'ямуні заснував цю школу, в Індії одночасно поширювалося вісім релігій. Серед них була глибоко вкорінена релігія, що називалася брахманізмом. Між Шак'ямуні та іншими релігіями всю решту його життя постійно точилася ідеологічна боротьба. Оскільки те, що пропагував Шак'ямуні, було істинним Законом, то протягом усього процесу викладання Закону проповідуваний ним Закон Будди ставав дедалі могутнішим і дедалі більше процвітав. А інші релігії дедалі більше занепадали. Навіть вищезгаданий глибоко вкорінений брахманізм був на межі загибелі. Однак після відходу Шак'ямуні в нірвану інші релігії знову почали набувати піднесення, особливо брахманізм. Він почав знов розквітати. А що ж усе-таки сталося з буддизмом? У деяких ченців на різних рівнях відкрився Гун, відкрилося усвідомлення, але це відбулося на порівняно низьких рівнях. Шак'ямуні досяг рівня Татхагати, а велика кількість ченців цього рівня не дійшла.

На різних рівнях Закон Будди проявляється по-різному, але чим вище, тим ближче до Істини, і чим нижче, тим від неї далі. Тому ті ченці, у яких відкрився Гун та усвідомлення на низьких рівнях, пояснювали слова Шак'ямуні за допомогою побачених ними явищ Усесвіту на своєму рівні, обставин, про які вони дізналися, і усвідомлених ними принципів. Тобто деякі ченці пояснювали проповідуваний Шак'ямуні Закон і так, і по-іншому. Були й такі ченці, що у своїх розповідях подавали те, що осягнули вони

самі, як слова Шак'ямуні, а не цитували оригінальних слів Шак'ямуні. Це призвело до того, що Закон Будди змінився до такої міри, що його вже неможливо було впізнати. Це вже аж ніяк не був проповідуваний Шак'ямуні Закон. Унаслідок цього зрештою в Індії з буддизму зник Закон Будди. Це суворий історичний урок. Тому згодом в Індії не стало буддизму. До свого зникнення буддизм багаторазово зазнавав реформ і зрештою, змішавшись із речами брахманізму, сформував в Індії нинішню релігію, що називається індуїзмом. Там поклоняються вже ніякому не Будді, а іншим створінням, уже не вірять у Шак'ямуні. Саме такий там стан речей.

У процесі розвитку буддизму відбулося кілька досить значних реформ. Одна з них мала місце незабаром після смерті Шак'ямуні. На базі викладених Шак'ямуні принципів високого рівня деякі люди заснували буддизм Великої колісниці. Вважається, що той Закон, який Шак'ямуні проповідував публічно, він розповідав пересічним людям. Той Закон був призначений для того, щоб людина визволила себе саму й домоглася Плоду вдосконалювання Архата, а не здійснювала спасіння всіх живих істот. Тому його й називають буддизмом Малої колісниці. Ченці країн Південно-Східної Азії зберегли оригінальний метод самовдосконалення епохи Шак'ямуні. У нас у ханьському регіоні його називають буддизмом Малої колісниці. Звичайно, вони самі такої назви не визнають і вважають, що успадкували оригінальні речі Шак'ямуні. Це дійсно так. Здебільшого вони успадкували метод удосконалення епохи Шак'ямуні.

Буддизм Великої колісниці, будучи результатом реформи, після того, як проник до нашого Китаю, міцно встановився в нашій країні. Це і є поширений сьогодні в нашій країні буддизм. Фактично у порівнянні з буддизмом епохи Шак'ямуні він уже змінився в усьому, від вбрання і загалом до того, як вони усвідомлюють принципи в ході вдосконалення; змінився і весь процес удосконалення. У первозданному буддизмі поклонялися лише Шак'ямуні як вельмишановному засновникові. Проте в нинішньому буддизмі з'явилися численні Будди, Великі Бодхісатви та інші, причому він став вірою в багатьох Будд. Виникла віра в дуже багатьох Будд-Татхагат, унаслідок чого утворився такий буддизм, у якому поклоняються багатьом Буддам. Наприклад, віра в Будду Амитабху, Будду Цілителя, Татхагату Великого Сонця тощо, також з'явилося багато Великих Бодхісатв. Отже, це був уже зовсім не той буддизм, який свого часу заснував Шак'ямуні.

У цей період відбувся й інший процес реформи. Бодхісатва Нагарджуна розголосив метод таємного самовдосконалення, що потім з Індії через

Афганістан потрапив до нашого Сіньцзяну й тоді проник до ханського регіону. Тоді якраз була епоха династії Тан, тому його назвали Танською Тантрою. Наш Китай зазнав досить значного впливу конфуціанської школи. Своїми уявленнями про мораль китайці відрізняються від інших націй. Метод удосконалення Тантри включає речі парного вдосконалення чоловіка й жінки, що не могло бути прийнято тодішнім суспільством, тому під час репресій проти буддистів у період Хуейчан танської епохи його було знищено. Тоді Танська Тантра й зникла з нашого ханського регіону. В Японії зараз є школа Східної Тантри, яку свого часу перейняли саме з нашого Китаю. Але вона не пройшла вливання енергії в маківку, а згідно з тим, що говориться в Тантрі, якщо хтось, не пройшовши вливання в маківку, навчається того, що належить до Тантри, то це крадіж Закону, і його не визнають як такого, кому особисто передав знання вчитель. Ще одне відгалуження з Індії та Непалу проникло до Тибету й називається Тибетською Тантрою. Вона постійно передавалася до наших днів. Ось таким здебільшого і є становище буддизму. Я вкрай спрощено та узагальнено розповів про хід його розвитку та еволюції. У процесі розвитку всього буддизму ще виникли такі школи як заснований Бодхидхармою Дзен, а також Чиста земля, Хуаянь тощо. Усі вони досягнули щось із того, що свого часу проповідував Шак'ямуні, і також належать до реформованого буддизму. У буддизмі понад десять таких шкіл. Вони всі набули релігійної форми, тому всі належать до буддизму.

Релігії, що виникли в цьому столітті... і не лише в цьому, впродовж кількох попередніх століть у всьому світі з'явилося багато нових релігій. Більшість з них належить до фальшивих. Кожний з Великих Пробуджених для спасіння людей має своє Небесне царство. Шак'ямуні, Будда Амітабха, Татхагата Великого Сонця та інші — кожен із цих Будд-Татхагат для спасіння людей має світ, який він очолює. У нашому Чумацькому Шляху є понад сто таких світів. Наш Фалунь Дафа теж має світ — світ Фалунь.

А куди спасають людей фальшиві школи? Вони не здатні спасати людей. Те, що вони проповідують, не Закон. Звичайно, деякі з тих, хто заснував релігію, у початковий період не мали на меті ставати дияволом, що руйнує істинні релігії. На різних рівнях у них відкрився Гун і відкрилось усвідомлення, вони побачили крихітний принцип, але їм було далеко до Пробуджених, що спасають людей, — їхній рівень був дуже низьким. Вони помітили деякі принципи, виявили, що деякі вчинки звичайних людей хибні. Також вони сказали людям, як робити добрі вчинки. Спочатку вони не виступали проти інших релігій. Люди ж зрештою увірували в них, уважаючи, що вони мають рацію, і далі все більше й більше вірили в них,

унаслідок чого почали поклонятися їм, а не сповідувати істинну релігію. А ті, коли в них розвинулося прагнення до слави та вигоди, схилили народ звести їх до якогось рангу. Відтоді вони заснували нову релігію. Скажу вам, що всі ці релігії належать до лихих. Навіть якщо вони й не шкодять людям, все одно є лихими. Адже ці релігії заважають людям сповідувати істинні релігії. Істинні релігії спасають людей, а вони на це не здатні. З плином часу, розвиваючись далі, вони почали потайки робити погані речі. Зовсім нещодавно багато таких релігій проникло й до нашого Китаю. Однією з них є, наприклад, так звана школа Гуаньїнь. Тому, хай там що, будьте уважними. Кажуть, що в деякій країні Східної Азії є понад дві тисячі таких фальшивих шкіл. У Південно-Східній Азії та в західних країнах теж у що тільки не вірують. В одній країні відкрито існує чаклунська релігія. Усе це діяволи, що з'явилися в Кінцевий період Закону. Під Кінцевим періодом Закону мається на увазі не лише буддизм, а те, що зіпсувалося дуже багато просторів, які лежать нижче одного дуже високого рівня. Під кінцем Закону мається на увазі не лише кінець Закону буддизму, а й те, що людське суспільство більше не стримують духовні закони, які б зберігали мораль.

У ВДОСКОНАЛЮВАННІ СЛІД ЗОСЕРЕДИТИСЯ НА ОДНІЙ ШКОЛІ

Ми вчимо, що в самовдосконалюванні слід зосередитися лише на одній школі. Хай як ти будеш удосконалюватися, але не можна в це примішувати інші речі. Деякі світські буддисти вдосконалюються і за речами буддизму, і за нашим Фалунь Дафа. Скажу тобі, що ти зрештою нічого не отримаєш, ніхто тобі нічого не дасть. Бо, хоч усі ми й належимо до Школи Будди, тут існує проблема Сіньсін і водночас проблема зосередження лише на одній школі. Ти маєш лише одне тіло. Гун якої школи утворюється у твоєму тілі? Як для тебе його розвивати? Куди ти потрапиш? За якою школою ти вдосконалюєшся, туди й потрапиш. Якщо ти вдосконалюєшся за Чистою землею, то потрапиш до Світу Найвищого Щастя Будди Амітабхи; коли вдосконалюєшся відповідно до Будди Цілителя, потрапиш до Лазурового Світу. У релігії розповідається саме так. Вони кажуть про це: «Не можна одночасно практикувати дві школи».

Практика, про яку ми тут кажемо, і справді включає весь процес еволюції Гун, що проходить згідно зі своєю школою вдосконалення. Скажи, куди ти прямуєш?.. Ти одночасно став на два човни — так нічого не отримаєш. Не можна змішувати не лише практику Гун з удосконаленням у Будду в монастирі, а й різні методи вдосконалення, різні види цигун, різні релігії.

Навіть якщо це одна й та сама релігія, усе одно не можна вдосконалюватися, змішавши разом кілька її шкіл. Можна обрати лише одну школу. Якщо ти вдосконалюєшся за Чистою землею, то тільки за Чистою землею; коли вдосконалюєшся за Тантрою, то тільки за Тантрою; якщо за Дзенем, то тільки за Дзенем. Коли ти одночасно став на два човни, вдосконалюєш і одне, й інше, тоді нічого не здобудеш. Тобто навіть у буддизмі звертають увагу, що не можна одночасно практикувати дві школи. Там тобі теж не дозволяють удосконалюватися, змішуючи школи. У них це теж практика Гун, це теж самовдосконалювання. Утворення Гун у них іде своїм шляхом і відбувається відповідно до особливостей вдосконалювання та еволюції Гун в їхній школі. В інших просторах теж є процес еволюції Гун. Це украй заплутаний, украй дивовижний процес. Із цього погляду також не можна, удосконалюючись, довільно примішувати інше.

Деякі світські буддисти, щойно почувши, що наші учні практикують Гун Школи Будди, одразу тягнуть їх до храму пройти церемонію посвяти в буддисти. Скажу тобі: нікому з присутніх тут наших учасників курсів не слід такого робити. Ти порушуєш і наш Дафа, і буддійські заповіді. Водночас ти створюєш завади іншим слухачам курсів. Через тебе вони нічого не отримують, а це нікуди не годиться. Самовдосконалювання — це серйозна справа, обов'язково треба зосередитися лише на одній школі. Та частина, якої ми навчаємо серед звичайних людей, хоч і не релігія, але мета вдосконалювання однакова з нею: і тут, і там бажають досягти відкриття Гун і відкриття усвідомлення, домогтися успіху й Повної Досконалості. Ось яка мета.

Шак'ямуні казав, що коли настане Кінцевий період Закону, то ченцям з монастирів стане дуже важко спасти навіть самих себе, про світських буддистів годі й казати, про них тим паче нікому буде дбати. Хоч ти і вступив до когось в учні, той так званий учитель теж є вдосконалювальником. Якщо він по-справжньому не вдосконалюється, то все це буде марним. Без удосконалювання своєї душі ніхто не може піднятися. Церемонія посвяти в буддисти — це просто формальність звичайних людей. Якщо ти пройшов цю церемонію, то вже належиш до Школи Будди? І Будда тепер про тебе дбає? Це не так. Навіть коли ти щодня кластимеш земні поклони й від цього розіб'єш собі голову, а також жмуток за жмутком палитимеш ладан, то від цього все одно не буде користі. Тобі треба справді щиро вдосконалювати свою душу. Лише це подіє. Коли настав Кінцевий період Закону, у Всесвіті вже відбулися величезні зміни. Дійшло навіть до того, що й місця віросповідання перестали мати ефект. Ті, хто має здатності (зокрема ченці), теж це виявили. Зараз у всьому світі

лише я один публічно викладаю істинний Закон. Я зробив те, чого ніколи не робили мої попередники, причому в Кінцевий період Закону я розчинив настільки великі ворота. Насправді з таким не зіткнутися і за тисячу, і за десять тисяч років. Але чи можна тебе спасти, тобто чи зможеш ти вдосконалюватися, усе одно залежатиме від тебе. Те, що я викладаю, — це Істина колосального Всесвіту.

Я не кажу, що ти обов'язково повинен навчатися мого Фалунь Дафа, я лиш викладаю принцип. Якщо ти хочеш удосконалюватися, то мусиш зосередитися лише на одній школі. В іншому разі ти зовсім не зможеш удосконалюватися. Звичайно, якщо ти не бажаєш удосконалюватися, то ми більше не будемо піклуватися про тебе. Закон викладається для тих, хто щиро вдосконалюється. Тому обов'язково треба зосередитися лише на одній школі. Не можна домішувати навіть думок, яких навчають в інших методах практики. Я тут не навчаю дії думок. У нашому Фалунь Дафа немає жодної дії думок. Тому не додавайте в нього нічого такого, що належить до цих «думок». Неодмінно зверніть на це увагу. Здебільшого немає дії думок. Школа Будди каже про Пустоту, Школа Дао — про Ніщо.

Одного разу я з'єднав свої думки з думками чотирьох-п'ятьох Великих Пробуджених та Великих Даосів украй високого рівня. Звичайним людям їхній рівень видався би неймовірно високим. Вони хотіли дізнатися, про що я думаю. Я вдосконалювався так багато років, що, коли інші бажали б узнати мої думки, це було б абсолютно неможливим, чужі здатності аж ніяк не можуть у мене увійти. Ніхто не може мене знати й не може знати, про що я думаю. Вони хотіли зрозуміти мою розумову діяльність. Тому був такий період, коли, отримавши мою на це згоду, вони з'єднали мої думки зі своїми. Після з'єднання мені стало важкувато. Незважаючи на те, наскільки мій рівень високий, чи наскільки він низький, оскільки я перебуваю серед звичайних людей, усе ще роблю справу діяння, справу спасіння людей, то голова забита спасінням людей. А до якої ж міри стихли їхні думки?! До страшної міри. Якби так було з однією людиною, то ще було б нічого. Проте коли четверо-п'ятеро людей сидять там, заспокоївшись до такої міри, що це нагадує став зі стоячою водою, на поверхні якого нічого немає... Я хотів їх відчутти, але не зміг. У ті кілька днів на душі в мене дійсно було дуже нестерпно. Таке я мав відчуття. Нашим пересічним людям неможливо собі таке уявити й відчутти. Це було повне Недіяння й Пустота.

Під час самовдосконалювання на дуже високому рівні зовсім немає дії думок, адже якщо ти перебуваєш на рівні звичайних людей, на якому закладають фундамент, то там закладення того фундаменту вже

завершено. Коли настає вдосконалювання на високому рівні, особливо в нашому методі практики, воно відбувається автоматично. Удосконалювання відбувається цілком автоматично. Варто тобі лише підвищити свій Сіньсін, як уже зростає і твій Гун. Для цього навіть не потрібно, щоб ти виконував будь-які рухи. Наші вправи підсилюють автоматичні механізми. Чому, перебуваючи в медитації, буддист постійно сидить нерухомо? Він цілком перебуває в Недіянні. Як ти бачиш, у Школі Дао навчають і такого, й іншого руху, якихось дій думок і керування за допомогою думок. Скажу тобі: після того, як у Школі Дао хоч трішки вискочать з рівня ці, вони вже більше нічого не матимуть і зовсім не застосовуватимуть тієї чи іншої думки. Тому деякі люди, що раніше робили вправи інших видів цигун, постійно хвилюються про якісь іще вдихи й видихи, думки тощо. Я навчаю їх університетських предметів, а вони постійно питають мене про справи учнів початкової школи: як вести за допомогою думок, яка має бути дія думок. Вони вже до такого звикли і вважають цигун саме таким. А насправді він не такий.

ЗДАТНОСТІ ТА СИЛА ГУН

Багато в кого з нас відсутнє чітке розуміння термінів цигун, і деякі постійно їх плутають. Під здатностями вони мають на увазі силу Гун, а під силою Гун — здатності. Гун, що ми виробляємо шляхом удосконалювання, і який залежить від нашого Сіньсін, з'являється тоді, коли ми стали одним цілим із властивістю Всесвіту, і наш Де еволюціонував у Гун. Він і визначає висоту рівня людини, величину її сили Гун і висоту її Плоду вдосконалювання. Це найбільш ключовий Гун. Який стан виникає в людей у процесі вдосконалення? Можуть з'являтися надприродні здатності, які ми скорочено називаємо просто здатностями. Гун, про який я щойно казав, що від нього залежить підвищення рівня, називається силою Гун. Чим вищий рівень, тим більша сила Гун, тим могутніші здатності.

Здатності — це лише побічний продукт процесу вдосконалення. Вони не відображають рівня, не відображають висоти рівня людини чи величини її сили Гун. У когось вони проявляються, можливо, більше, а в когось — менше. Крім того, здатностей не можна набути, коли гнатися за ними як за головною метою самовдосконалювання. Водночас обов'язково, щоб ця людина твердо вирішила, що буде щиро вдосконалюватися. Лише тоді в неї можуть проявитися здатності. Проте не можна вдосконалюватися, приймаючи їх за головну мету. Для чого ти хочеш виробити ці речі? Бажаєш застосовувати їх серед звичайних людей? Абсолютно не можна

дати тобі довільно використовувати їх серед звичайних людей. Тому, чим більше ти за ними женешся, тим менш імовірно, що їх матимеш. Це тому, що ти прагнеш, а самé прагнення вже є пристрастю. У вдосконалюванні ж пристрасті якраз і слід усувати.

Є дуже багато таких людей, що, удосконалюючись, досягли дуже високих і глибоких сфер, але не мають здатностей. Учитель їм їх замикає, побоюючись, що вони не втримають над собою контроль і скоять щось погане, тому весь час не дає цим людям проявити свою чудотворну силу. Таких людей неймовірно багато. Здатностями керує людська свідомість. Коли людина спить, то можливо таке, що вона не втримає себе в руках. Якщо їй щось насниться, хтозна, може, на другий день уранці весь світ буде перевернуто шкереберть. Тому цього й не дозволяють. Оскільки це самовдосконалювання серед звичайних людей, то всім, хто має великі здатності, зазвичай заборонено їх застосовувати. Більшість із них зачинено. Але це не є абсолютним. Є дуже багато людей, що непогано вдосконалюються. Тим, хто здатний добре тримати себе в руках, дозволено мати частину здатностей. Якщо ти попросиш таких людей узяти й довільно показати свої здатності, то вони абсолютно такого не зроблять. Вони в змозі себе контролювати.

ЗВОРОТНЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТА ПОЗИЧЕННЯ ГУН

Деякі люди ніколи раніше не практикували цігун чи лише двічі побували на якихось курсах цігун, але все це належало до зцілення та оздоровлення і не було ніяким удосконалюванням. Тобто ці люди не отримали справжньої передачі. Однак якось посеред ночі в них раптом з'явився Гун. Тож ми й поговоримо про те, звідки береться такий Гун, і про кілька форм, яких це явище набуває.

Одна з них — це зворотне вдосконалення. Що таке зворотне вдосконалення? Річ у тім, що деякі з нас, хто має досить поважний вік, бажають удосконалюватися, але зробити це із самого початку вже не встигнуть. Під час цігунського буму вони теж захотіли вдосконалюватися. Вони знали, що в цігун можна робити добро іншим і водночас самому досягти підвищення. Вони мали таке бажання — хотіли підвищуватися, удосконалюватися. Проте в минулі роки, коли було піднесення цігун, усі ті майстри цігун працювали над його поширенням, але ніхто з них посправжньому не навчав речей високого рівня. Навіть по сьогоднішній день лише я один публічно дійсно навчаю практики Гун на високому рівні,

другої такої людини немає. Усім, хто зворотно вдосконалюється, більш ніж п'ятдесят років, вони мають досить поважний вік і чудову моральну основу. Речі в їхньому тілі дуже гарні, і ледве не всі вони є такими, кого інші бажають навчати як учня, наступника. Але ж це люди літнього віку. Вони захотіли вдосконалюватися, однак це лише сказати легко! Де їм було знайти вчителя? Проте щойно вони захотіли вдосконалюватися, ця думка, тільки-но промайнувши, виблиснула, немов золото, і викликала потрясіння в Десятисторонньому Світі. Люди часто згадують вислів: «Природа Будди». Тож тут у людини проявилася ця природа Будди.

З погляду високого рівня призначення людського життя не в тому, щоб бути людиною. Адже людські істоти народилися в Усесвіті. Вони становили одне ціле з властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень. За своєю вродженою природою вони були добрими, порядними. Але через те, що істот стало багато, між ними виникли своєрідні суспільні відносини. Звідси деякі з них стали егоїстичними чи поганими і вже не могли залишатися на дуже високих рівнях, тому падали вниз — на один рівень упали. На тому рівні вони знову зіпсувалися, знову падали, падали й зрештою впали на рівень звичайних людей. Коли хтось падав на цей рівень, його слід було остаточно знищити. Але Великі Пробуджені з Милосердя вирішили дати людям ще один шанс у найбільшньому середовищі й тоді створили такий простір.

Ніхто з людей інших просторів не має такого тіла. Вони можуть літати в повітрі, можуть збільшуватись і зменшуватись. А в цьому просторі людину змусили мати таке тіло — наше фізичне тіло. Після набуття цього тіла людина не може витримати ні холоду, ні жару, ні втоми, ні голоду — чи так, чи сяк, їй усе одно гірко. Захворівши, ти відчуваєшся зле. Ти проходиш через народження — старість — хвороби — смерть. Це означає, що тебе змушують у цьому стражданні розплатитися за карму й дивляться, чи ти ще зможеш повернутися назад. Тобі дали ще один шанс. Отже, людина впала до простору омани. Після того як ти впав сюди, тобі створили ці очі, які не дають тобі бачити інші простори й не бачать реального вигляду матерії. Коли ти будеш здатний повернутися назад, то найбільшніше стане для тебе найдорогоціннішим. Якщо в омані ти вдосконалюватимешся назад, спираючись на своє усвідомлення, і дуже багато страждатимеш, то швидко повернешся назад. Коли ж ти й далі псуватимешся, то тебе як істоту знищать. Тому з погляду Пробуджених людське життя, бути людиною — це не мета. Воно призначене для того, щоб дати тобі повернутися до витоків й віднайти справжнього себе, повернутися назад. Звичайні люди не можуть цього усвідомити і, перебуваючи в людському суспільстві,

залишаються звичайними людьми. Вони думають про те, як їм розвиватися, як гарно жити. Чим краще вони живуть, тим стають егоїстичнішими, тим більше хочуть мати, тим далі відходять від властивості Всесвіту. Так вони прямують до загибелі.

Ось як це бачать на високих рівнях. Тобі здається, що ти йдеш уперед, а насправді відходиш назад. Людство вважає, буцімто, розвиваючи науку, прогресує, а фактично воно не більше ніж просто рухається за закономірностями Всесвіту. Чжан Голао, один з Восьми Безсмертних, їздив на віслюку, сидячи задом наперед. Дуже мало хто знає, чому він так робив. Він виявив, що йти вперед означає посуватися назад, от він і став їздити, сидячи навпаки. Тому, коли хтось захоче вдосконалюватися, Пробуджені вважатимуть цю думку вкрай дорогоцінною і зможуть безумовно йому допомогти. Це як з нашими слухачами курсів, що сьогодні тут сидять, — коли ти хочеш удосконалюватися, я можу безумовно тобі допомогти. Але якщо ти як звичайна людина хочеш вилікуватися, хочеш прохати того чи іншого, то таке вже не дозволено, уже не можна тобі допомагати. А чому? Бо ти хочеш бути звичайною людиною, а звичайній людині належить проходити через народження — старість — хвороби — смерть. Так і має бути. Усе має свої причинні зв'язки, які не можна порушувати. У твоєму житті спочатку не було заплановано самовдосконалювання. Зараз ти захотів удосконалюватися. Отже, треба заново розпланувати твій подальший шлях. Можна налагодити й твоє здоров'я.

Тоді, якщо людина захотіла вдосконалюватися, щойно в неї з'явилося це бажання, Пробуджені це побачили. Воно є просто вкрай дорогоцінним. Але як же їй допомогти? Де в людському світі знайти вчителя, який би її навчав? І знову ж таки людині вже за п'ятдесят. Великим Пробудженим не можна було її навчати. Бо якби вони постали перед тобою, щоб тебе навчати, щоб проповідувати тобі Закон і навчати практики Гун, це було б розголошенням небесних таємниць, і за це навіть вони самі впали б униз. Людина сама, накоївши лихих учинків, упала до простору омани, отже й мусить удосконалюватися, перебуваючи в омані й спираючись на своє усвідомлення. Тому Пробудженим не можна було її навчати. Побачивши, що живий Будда проповідує тобі Закон і ще й навчає практики, навіть люди, які є втіленням зла, прийшли б навчатися. Усі б у це повірили. Тоді що ж залишилося б усвідомлювати? Уже не існувало би питання про усвідомлення. Адже людина сама впала до простору омани, і її належало знищити. Тобі дали шанс, перебуваючи в цій омані, повернутися назад. Якщо зможеш повернутися — повернешся; якщо не зможеш — перевтілюватимешся далі й будеш знищений.

Ти сам проходиш свій власний шлях. Як учинити, коли ти захотів удосконалюватися? Вони вигадали спосіб. Адже тоді цігун досяг піднесення. Це також було такою зміною небесних знамень. Тому, щоб узгоджуватися із цими небесними знаменнями, Пробуджені пропорційно до висоти Сіньсін людини передавали їй Гун, приєднавши до її тіла своєрідний шланг, схожий на водопровідний кран. Після того як його відкривали, Гун надходив. Коли людина хотіла випромінювати Гун, він надходив. Коли ж вона не випромінювала Гун, то сама ще його не мала. Ось який вона мала стан. Це називається зворотним удосконаленням. Людина досягає Повної Досконалості, удосконалившись згори вниз.

Як правило, ми ведемо самовдосконалювання знизу вгору — аж до відкриття Гун і досягнення Повної Досконалості. А зворотне вдосконалення, про яке йдеться, було призначене для тих, хто був у літах і не встигав удосконалитися знизу вгору. Тому вдосконалення згори вниз для них проходило швидше. Це теж було явищем, породженим тією порою. Сіньсін таких людей мав неодмінно бути дуже високим. Їх забезпечували кількістю енергії, що відповідала висоті їхнього Сіньсін. У чому була мета? По-перше, узгоджуватися з тодішніми небесними знаменнями. Водночас зі здійсненням добрих справ людина може й зазнати страждань. Адже вона стикається зі звичайними людьми, і їй перешкоджають усілякі бажання звичайних людей. Деякі люди, коли ти вилікував їх від якогось захворювання, зовсім тебе не розуміють. Від якої кількості поганого ти їх під час лікування очистив, до якої міри вилікував, необов'язково, що тієї самої миті проявляться відчутні зміни. А ось вони від цього незадоволені й тобі зовсім не вдячні. Хтозна, може, вони навіть звинуватять тебе в шахрайстві! От, загострюючи увагу на цих проблемах, тобі й дають у такому середовищі загартувати свою волю. Метою того, що людині давали Гун, було дати їй удосконалюватися, підвищуватися. Щоб водночас зі здійсненням добрих учинків вона розвинула свої здатності, виростила свій Гун. Але деякі люди не знали цієї логіки. Хіба я не казав, що не можна було проповідувати їм Закон? Усвідомив, отже, усвідомив. Це проблема усвідомлення. Якщо ж не усвідомив, то нічого й не поробиш.

Деяким людям, коли до них прийшов Гун, однієї ночі раптом стало нестерпно жарко — так, що вони навіть не могли влжати під ковдрою. Коли людина встала вранці, хай чого торкнеться, іде струм. Вона зрозуміла, що в неї з'явився Гун. Якщо в когось десь боліло, то варто їй було там лише погладити, як люди починали почуватися набагато краще, дуже добре. Вона збагнула, що віднині до неї прийшов Гун, зробила себе майстром цігун, повісила вивіску і, присвоївши собі статус майстра цігун,

узялася до справи. Спочатку, оскільки це була непогана людина, то, коли вона виліковувала інших, а ті за це давали їй гроші, дарували речі, вона, можливо, не брала, відмовлялася. Але, оскільки вона була не в змозі чинити опір забрудненню від великого фарбувального чана звичайних людей, їй було дуже важко втримати свій Сіньсін, адже такі люди, що зворотно вдосконалювалися, не проходили справжнього вдосконалювання Сіньсін. Потроху вона почала приймати маленькі сувеніри. Поступово стала брати й великі предмети. А зрештою ця людина почала ображатися, якщо їй давали мало. Зрештою вона вже казала: «Навіщо ти приніс мені стільки речей? Давай гроші!» Коли ж грошей давали мало, ця людина також дуже розлючувалася. Навіть майстрів цігун прямого успадкування вона вже не визнавала й бажала слухати лише те, як люди розхвалюють її видатні здатності. Коли хтось казав про неї щось погане, вона ще й гнівалася. У цієї людини повною мірою розвинулася пристрасть до слави та вигоди. Вона почала вважати себе видатнішою за інших, уважати себе надзвичайною. Ця людина вирішила, що їй дали Гун для того, щоб вона стала майстром цігун і страшенно збагатіла, а насправді це було зроблено, щоб вона вдосконалювалася. Щойно в неї виникло прагнення до слави та вигоди, як, по суті, її Сіньсін уже впав.

Як я вже казав, яка висота Сіньсін людини, така й висота її Гун. Якщо в цієї людини впав Сіньсін, то тоді, своєю чергою, більше ж не можна було давати їй такий великий Гун. Треба було давати відповідно до її Сіньсін, адже яка висота Сіньсін, така й висота Гун. Чим більше вона прагнула слави та вигоди, тим відчутніше падала серед звичайних людей, одночасно падав і її Гун. Коли зрештою вона повністю впала, їй перестали давати Гун — ніякого Гун у неї більше не залишилося. У минулі роки з'явилося чимало таких людей. Досить часто це були жінки, яким було за п'ятдесят. Така літня пані, як ти бачиш, робила вправи цігун, не одержавши ніякої справжньої передачі. Можливо, вона на якихось курсах цігун навчилася кількох рухів для зцілення та оздоровлення. І тут одного дня до неї раптом прийшов Гун. А коли ж її Сіньсін зіпсувався і розвинулося прагнення до слави та вигоди, то вона впала і, як наслідок, зараз стала ніким, і Гун у неї зник. Нині надзвичайно багато таких, хто зворотно вдосконалювався і впав. Тих, хто залишився, можна перелічити на пальцях. Чому ж так? Жінка не знала, що це було для того, щоб вона вдосконалювалася. Вона подумала, це для того, щоб вона серед звичайних людей збагатилася, уславилася та стала майстром цігун. Насправді ж це було зроблено, щоб вона самовдосконалювалася.

Що таке позичення Гун? У цьому випадку не було вікових обмежень, але була одна вимога, а саме: це мусила бути людина з винятково гарним Сіньсін. Вона знала, що за допомогою цігун можна вдосконалюватися. Вона й хотіла вдосконалюватися. У неї виникло таке бажання. Але де ж їй було знайти собі вчителя? У минулі роки дійсно були справжні майстри, що навчали цігун. Але все те, чого вони навчали, належало до зцілення та оздоровлення. Ніхто не навчав на високому рівні. Інші цього не навчають.

Завівши мову про позичення Гун, я розкрию ще одну тему. Людина, крім головної душі (головної свідомості), також має допоміжну душу (допоміжну свідомість). Деякі люди мають одну, дві, три, чотири допоміжні душі, а буває, що й п'ять. Така допоміжна душа не обов'язково однакової з людиною статі: у деяких вона чоловічої статі, а в деяких — жіночої, у всіх по-різному. Насправді головна душа теж не обов'язково однакової з фізичним тілом статі, адже ми виявили, що зараз у надзвичайно великій кількості чоловіків жіноча душа, а в надзвичайно великій кількості жінок — чоловіча. Це точно відповідає нинішньому явищу, що описує Школа Дао: їнь і ян перевернулися, їнь процвітає, а ян у занепаді.

Часто людська допоміжна душа походить з вищого, ніж головна душа, рівня. Зокрема, що стосується деяких людей, їхня допоміжна душа походить з неймовірно високих рівнів. Допоміжна душа — це не футі. Вона одночасно з тобою народилась із материнської утроби, носить з тобою одне ім'я і є частиною твого тіла. Зазвичай, коли люди про щось думають, щось роблять, то вирішальне слово за головною душею. Допоміжна душа здебільшого відіграє роль стримування головної душі, щоб та, наскільки тільки можливо, не скоювала злих учинків. Але коли головна душа в чомусь дуже настирлива, допоміжна безсила щось удіяти. Допоміжна душа не зазнає омани суспільства звичайних людей, а головна душа схильна зазнавати його омани.

Деякі допоміжні душі походять із дуже високих рівнів. Їм, можливо, лише трохи не вистачає до Істинного Плоду. Допоміжна душа бажає вдосконалюватися. Але якщо головна душа цього не хоче, то нічого не поробиш. І ось одного дня під час піднесення цігун головна душа також захотіла навчатися цігун і вдосконалюватися на високі рівні. Звичайно, ця думка була дуже простою, людина зовсім не хотіла гнатися за такими речами, як слава та гроші. Як же зраділа допоміжна душа: я хочу вдосконалюватися, та не маю вирішального слова; ти захотів удосконалюватися, і це якраз збігається з моїм бажанням. Але ж де знайти вчителя? Допоміжна душа має великі здатності — вона залишила тіло, щоб

звернутися до Великих Пробуджених, з якими була знайома до народження. Оскільки рівень деяких допоміжних душ дуже високий, вони можуть залишати тіло. Там вона каже, що бажає вдосконалюватися й хоче позичити Гун. Пробуджені поглянули — людина непогана. Хоче вдосконалюватися — певна річ, вони допоможуть! Так допоміжна душа позичила Гун. Часто такий Гун має розсіяну енергію і транспортується через трубу; трапляється й таке, коли позичають уже сформовані речі, які часто йдуть разом зі здатностями.

Отже, людина водночас із цим могла набути здатностей. Їй теж, як я щойно розповідав, вночі уві сні ставало нестерпно жарко, а коли на другий день уранці людина прокидалася, то до неї приходив Гун. Хай чого торкнеться, іде струм. Вона стала здатною лікувати інших. Сама людина також знала, що прийшов Гун. Звідки він узявся? Це їй було незрозуміло. У загальних рисах вона знала, що Гун прийшов з Усесвіту, а звідки конкретно, не знала. Допоміжна душа їй про це не казала, бо це вдосконалювалася допоміжна душа. Людина знала лише, що прийшов Гун.

Часто для позичальників Гун не було вікових обмежень — серед них було досить багато молодих людей. Тому в минулі роки були такі, кому за двадцять, за тридцять, за сорок, а були й літні. Молоді люди тим паче не можуть володіти собою. Як бачите, за звичайних умов вони були дуже добрими. Коли вони не мали ніякого вміння в суспільстві звичайних людей, то прагнення до слави та вигоди в них було дуже слабким. Коли ж ставалося так, що вони починали на голову перевищувати інших, то часто були схильні зазнавати завад від слави й вигоди. Цим людям здавалося, що на них іще чекає дуже довгий життєвий шлях, і вони ще хотіли поклопотатися, поборотися й досягти якоїсь мети звичайної людини. Тому, коли якимось у них проявлялися здатності, коли вони набували вміння, то часто ставилися до нього як до засобу досягнення особистих цілей у суспільстві звичайних людей. У такому разі це вже було неприйнятним, тобто заборонено було так застосовувати позичене. Чим більше вони використовували Гун, тим менше його ставало, і зрештою нічого не залишилося. Таких людей упало ще більше. Як я бачу, зараз із них не залишилося жодного.

Випадки двох видів, які я щойно описав, належать до того, коли Гун отримували люди з досить гарним Сін'єн. Цей Гун вони не виробили самі шляхом практики, а отримали від Пробуджених, тому сам Гун був добрим.

ФУТІ

Багато хто з нас, можливо, чув у колах удосконалювальників про одержимість духами тварин: лисиці, тхора, їжака, змії та інших подібних істот. У чім же тут усе-таки річ? За словами деяких людей, вправи цігун розвивають у людини надприродні здатності. Насправді це не так. Ці надприродні здатності — це не що інше, як людські вроджені здатності. Просто слідом за просуванням уперед людського суспільства люди дедалі більше зосереджували свою увагу на видимих і відчутних предметах нашого матеріального простору, дедалі більше покладалися на наші сучасні інструменти, тому людські вроджені здатності дедалі більше деградували. Урешті-решт це призвело до того, що вони повністю зникли.

Якщо хочете мати здатності, то слід пройти шлях удосконалення, повернутися до витоків й віднайти справжнього себе. Виробити їх самовдосконалюванням. А тварини не мають таких складних думок, тому вони з'єднані з властивістю Всесвіту і мають вроджені здатності. Деякі люди кажуть, що тварини вміють удосконалюватися, що лисиця може виробляти Дань, що змія та інші тварини вміють удосконалюватися. Не те щоб вони вміли. Спочатку вони зовсім не розуміли, що це таке — ця практика. Вони просто мали вроджені здатності. Отже, за особливих умов, за особливих обставин з плином часу, можливо, і проявилися ефекти — вони змогли набути Гун, і в них могли виникнути здатності.

Отже, вони набули здатностей, як у нас раніше казали, набули надприродної сили, дістали вміння. В очах звичайних людей, тварини настільки люті, що можуть легко контролювати людей. А я б сказав, що насправді вони не є могутніми. Перед лицем справжнього вдосконалювальника вони ніхто. Хоча вони і вдосконалювалися близько тисячі років, навіть одного мізинця вже більш ніж достатньо, щоб їх розчавити. Ми кажемо, що тварини мають вроджені здатності й що вони можуть мати вміння. Однак у нашому Всесвіті є й такий принцип: не давати тваринам успішно завершувати вдосконалення. Тому, як ви могли прочитати в давніх книгах, їх потрібно вбивати у великій чи малій катастрофі раз на кожні кілька сотень років. По досягненню певного моменту у тварин виростає Гун, тож їх і слід знищувати — уражати блискавкою і таке інше. Їм заборонено вдосконалюватися. Адже тварини не мають людської природи. Їм не можна вдосконалюватися, як людям. Вони не мають людських особливостей. Якщо тварини завершать удосконалення, то гарантовано стануть дияволами. Тож їм і не дають його завершувати. Тому Небо їх убиває. Самим тваринам це також відомо. Але, як я вже казав, людське суспільство зараз переживає різкий занепад.

Деякі люди коять усіляке зло. Коли все дійшло до такого стану, то чи не перебуває людське суспільство в небезпеці?

Будь-що, досягнувши крайньої точки, неодмінно йде у зворотний бік! Ми виявили, що кожного разу в доісторичні часи, коли людське суспільство в різних циклах знищували, це завжди відбувалося, коли воно перебувало в умовах крайньої моральної зіпсованості. Нині простір, у якому існує наше людство, і багато інших просторів перебувають у ситуації крайньої небезпеки. Така сама справа і з іншими просторами на цьому рівні. Тварини також бажають негайно втекти від небезпеки, вони також хочуть піднятися на високі рівні. Вони гадають, що можуть утекти, підвищивши свій рівень. Але ж це легко лише на словах, чи не так? Якщо бажаєш удосконалюватися, то мусиш мати людське тіло. Отже, це і є однією з причин, чому в цігуніста виникає одержимість футі.

Дехто подумав: чому ж є стільки Великих Пробуджених, є стільки вчителів з високим гунфу, і всі вони стоять осторонь? У нашому Всесвіті є й такий принцип: коли ти сам чогось прагнеш, коли чогось бажаєш, то інші не хочуть у це втручатися. Ми тут навчаємо вас, як іти праведним шляхом. Водночас ми вичерпно пояснюємо тобі Закон, щоб ти сам його усвідомив. Учитися чи ні — ти сам вирішуєш. Учитель завів у двері, а як далі вдосконалюватися — це твоя справа. Ніхто тебе не силує, не примушує вдосконалюватися. Робити це чи ні — твоя власна справа. Тобто, яким шляхом ти хочеш іти, чого ти бажаєш, що хочеш отримати, — у все це ніхто не втручатиметься. Можна лише спонукати тебе до добра.

Деякі люди — хоча ти бачиш, що вони роблять вправи цігун, — насправді все віддають футі. Чому вони привабили до себе футі? Скільки в кожному куточку в усій країні цігуністів, поза якими є футі? Якщо про це розповісти, то дуже багато хто не наважиться практикувати цігун. Яка це жахлива цифра! Тоді чому ж виникло таке становище? Ці істоти руйнують суспільство звичайних людей, як же могло з'явитися настільки небезпечне явище? Саме людство його й накликало. Адже людство дегенерує. Усюди дияволи. Зокрема, фальшиві майстри цігун одержимі футі. Коли вони навчають цігун — це не що інше, як зараження людей цими створіннями. В історії людства завжди було заборонено, щоб тварини вселялися в людське тіло. Якщо таке ставалося, їх убивали. Усі, хто це бачив, не дозволяли такого. Але в нашому сьогоднішньому суспільстві є такі, хто їх просить, їх запрошує, їм поклоняється. Деякі подумали: не було такого, щоб я його прямо попросив! Ти його не просив, але ти прагнув набути здатностей. Хіба могли це тобі дати Пробуджені вдосконалювання за

істинним Законом? Прагнення — це пристрасть звичайних людей. Таку пристрасть слід усунути. Тоді хто ж міг дати це тобі? Лише дияволи з інших просторів і різні тварини. Це рівнозначно тому, що ти просив їх прийти. От вони й прийшли.

Скільки є таких, хто робить вправи цігун з правильними думками? Практикуючи Гун, слід звертати велику увагу на мораль, слід робити гарні вчинки, творити добро, усюди й завжди висувати до себе такі вимоги. А з тих, хто виконує вправи цігун у парках чи вдома, скільки людей так думає? Дехто, навіть не знаючи, який цігун він практикує, виконує вправи й хитається, та ще й базикає: «Ох! Невістка мене зовсім не поважає»; «Чому моя свекруха така погана?!» А дехто теревенить про речі від роботи на підприємстві й до подій державного масштабу — немає такого, про що б він не базикав. А коли це не відповідає його особистим уявленням, він іще й страшенно скипає. Тож скажіть, хіба це практика? А в когось, коли він стоїть у позі стовпа й виконує вправи, від утоми тремтять ноги, але мозок не вгамовується: «Зараз усе стало таким дорогим! Ціни вирости. Наше підприємство вже не в змозі виплачувати нам зарплатню. Чому ж я ніяк не можу виробити здатності? Якби я їх виробив, то став би майстром цігун, збагатів би — лікуючи інших, я б заробляв собі гроші». Коли він побачив, що в інших людей проявилися здатності, то став іще роздратованішим. Він тільки й знає, що гнатися за набуттям здатностей, гнатися за відкриттям небесного ока, гнатися за можливістю лікувати. Замисліться: наскільки це все далеко від властивості Всесвіту, від Чжень-Шань-Жень! Це є повним її порушенням. Якщо сказати суворіше, така людина практикує лихий метод! Проте вона робить це несвідомо. Чим більше вона так думає, тим гірші думки надсилає. Ця людина не опанувала Закону, не звертає уваги на мораль. Вона вважає, буцімто, практикуючи цігун, за допомогою тілесних рухів можна виробити Гун, ніби того, що вона хоче, можна домогтися, женучись за цим. Ось як вона гадає.

Саме через власні неправильні думки людина й привабила до себе погане створіння. Тварина побачила: «Ця людина хоче шляхом вправ цігун збагатити; інша людина — хоче прославитися, хоче набути здатностей. Оце так! Ця людина має непогане тіло і чудові речі. Але її думки дуже погані — вона женеться за набуттям здатностей! Можливо, вона має вчителя. Утім, навіть якщо й так, я все одно не боюся». Тварина знає, що вчитель істинного методу вдосконалення бачить, що людина так женеться за здатностями. Проте чим палкіше вона за ними женеться, тим імовірніше, що вчитель не дасть їй здатностей, адже це якраз і є пристрастю, яку вчителю треба їй усунути. Чим більше людина має таких думок, тим менш

імовірно, що їй дадуть здатностей, тим важче їй це усвідомити. Чим палкіше людина за ними женеться, тим її думки стають гіршими. Зрештою вчитель, побачивши, що цій людині кінець, тяжко зітхнув і перестав звертати на неї увагу. Деякі люди не мають учителя, але можуть мати перехожих, які потроху про них дбають. Адже в кожному просторі багато Пробуджених. Пробуджений побачив цю людину. Поспостерігавши за нею і побувши з нею цілий день, він помітив, що вона нікудишня, і пішов. Назавтра прийшов інший, поцікавився цією людиною і, побачивши, що вона погана, також пішов.

Тварина знає: хай там як — чи людина має свого вчителя, чи вона має перехожого вчителя, — але вчитель не може дати їй те, за чим вона женеться. Оскільки тварина не бачить просторів, де перебувають Великі Пробуджені, то вона й не боїться. Вона знайшла собі лазівку. У нашому Всесвіті є принцип: якщо хтось сам за чимось женеться, сам чогось хоче, то за звичайних обставин іншим не можна в це втручатися. Тварина скористалася такою лазівкою: «Коли людина хоче, я дам це їй. Якщо я їй допоможу, то в цьому ж немає нічого поганого, чи не так?» Тому тварина й дає. Спочатку вона не наважується вселитися в людину і спершу дає їй трішки Гун для проби. Одного дня завдяки жадібному прагненню до людини раптом справді прийшов Гун, і вона змогла когось зцілити. Тварина побачила, що все пройшло чудово, неначе було виконано прелюдію музичного твору: «Коли людина охоче все приймає, то, мабуть, я вселюсь у неї і тоді зможу давати багато, та й робити це мені стане зручніше. Хочеш небесного ока? Цього разу я дам тобі все». І вона вселилася.

У своїх думках людина женеться за цими речами, і саме цієї миті в неї відкривається небесне око, вона набуває можливості випромінювати Гун, а також до неї приходять дрібні здатності. Людина страшенно зраділа! Вона вирішила, що нарешті домоглася цих речей, що виробила їх вправами. Насправді ця людина нічого не виробила. Їй здається, що вона вже здатна просвічувати людське тіло, бачити, де в тілі людини хворе місце. Насправді її небесне око аж ніяк не відкрилося. Це тварина підпорядкувала собі її головний мозок. Тварина відбиває в мозку людини те, що бачить своїми очима. Людина ж уважає, що в неї самої відкрилося небесне око. «Хочеш випромінювати Гун? Будь ласка — випромінюй». Коли вона простягає руки, щоб випромінювати Гун, маленькі лапки тварини також витягуються з-за її спини; щойно людина починає випускати Гун, як з голови змійки висовується язик, і вона своїм язиком лиже хворе місце чи ділянку, де в

пацієнта виросла пухлина. Це неймовірно поширена річ. Одержимість футі усі ці люди самі на себе накликають своїми прагненнями.

Адже людина гналася за цими речами, хотіла збагатити, хотіла прославитися. Що ж, вона набула здатностей, уже в змозі лікувати, а також може бачити небесним оком. Тому вона й зраділа. Тварина це побачила: «Хочеш розбагатіти? Гарзд, я дам тобі розбагатіти». Керувати мозком звичайної людини — це, відверто кажучи, якнайпростіша справа. Тварина здатна керувати дуже багатьма людьми, щоб вони зверталися до цієї людини з проханням зцілити, щоб приходило якомога більше. Отакої! Людина тут приймає хворих, а тварина там відправляє журналістів рекламувати її в газетах. Вона керує звичайними людьми, щоб вони так робили. Якщо хтось із пацієнтів дає мало грошей, то тварина зовсім йому не попустить цього — вона викличе в нього головний біль. Чи так, чи інакше, але ти маєш платити багато грошей. І ось людина домоглася і слави, і вигоди — і збагатилася, і прославилася, і стала майстром цігун. Часто такі люди не звертають уваги на Сіньсін і ладні сказати будь-що — вони за рангом на другому місці після Неба. Вони наважуються казати, що вони Цариця-мати та Нефритовий імператор, які зійшли в суєтний світ, вони навіть насмілюються називати себе Буддами. Оскільки такі люди не пройшли справжнього вдосконалювання Сіньсін, то, роблячи вправи цігун, женуться за набуттям здатностей і, як наслідок, приваблюють до себе тварин-футі.

Хтось із вас, можливо, подумав: «Що в цьому поганого? Принаймні можна заробити гроші, збагатити, і то добре. Також можна стати відомим». Чимало людей так думає. Скажу вам: насправді тварина має свою мету, вона дає тобі щось не без причини. У Всесвіті є принцип, який називається «хто не втратить, той не отримає». Що отримує тварина? Хіба я щойно не порушував цього питання? Вона бажає отримати квінтесенцію твого тіла, щоб, удосконалившись, набути людської зовнішності, от і збирає її з людського тіла. А квінтесенція людського тіла лише одна. Якщо хочеш удосконалюватися, то маєш лише одну таку річ. Коли ти даси тварині це забрати, то більш і не думай про самовдосконалювання. Про яке вдосконалювання тобі можна буде ще вести мову? Якщо ти більше нічого не матимеш, то зовсім не зможеш удосконалюватися. Хтось, можливо, скаже: «А я і не хочу вдосконалюватися, я лише бажаю розбагатіти. Були б гроші, і добре. Мені байдуже!» Скажу таке. Ти хочеш збагатити, тож я розповім тобі суть цього, і ти більше так не вважатимеш. Чому? Якщо тварина залишить твоє тіло раніше, то в тебе всі кінцівки стануть немічними. Відтоді так буде протягом усього твого життя. Це тому, що вона

забрала в тебе надто багато людської квінтесенції. Коли ж тварина залишить твоє тіло пізніше, ти опинишся у вегетативному стані — усю решту життя лише дихатимеш, лежачи в ліжку. Ти матимеш гроші, але чи зможеш їх витратити? Ти матимеш славу, але чи зможеш нею насолоджуватися? Хіба це не страшно?

Такі речі надзвичайно помітні й численні серед нинішніх цігунів. Тварина не лише вселяється в людину, а і вбиває її душу. Вона пролазить у палац Нівань людини й сидить там навпочіпки. На вигляд такий цігуніст — людина, але це не людина. Зараз з'явилося навіть таке. Бо змінився рівень моралі людства. Якщо хтось скоює поганий учинок і ти йому про це скажеш, то він навіть не повірить. Він вважає, що заробляти гроші, гнатися за грішми, багатством — це вже стало непорушною істиною, що це правильно. Тому він кривдить інших, шкодить іншим, немає такого зла, якого б він не скоїв заради грошей, — він готовий на все. Якщо тварина не втратить, то й не отримає. Хіба вона може просто так щось тобі дати? Вона хоче добути щось із твого тіла. Певна річ, як ми вже казали, це люди накликають на себе неприємності через свої неправильні уявлення й думки.

Поговорімо про Фалунь Дафа. Якщо ти вдосконалюєшся за нашою школою, то достатньо тільки, щоб ти втримав свій Сіньсін, і тоді «одна праведність переможе все зло», і в тебе не виникне жодних проблем. Якщо ж ти не втримаєш Сіньсін і почнеш гнатися за одним і за іншим, то, безперечно, накличеш на себе неприємності. Дехто з вас ніяк не може відкинути те, що належить до цігун, який він практикував раніше. Ми вчимо, що у практиці слід зосередитися лише на одній школі, у справжньому вдосконалюванні слід зосередитися на одній школі. Незважаючи на те, що деякі майстри цігун написали книги, скажу тобі: у тих книгах є все, що тільки завгодно, однакове зі створіннями з їхніх вправ — змії, лисиці, тхори. Коли читаєш такі книги, ці створіння зі слів вискакують назовні. Як я вже казав, кількість фальшивих майстрів цігун у багато разів перевищує кількість справжніх. Ти не зможеш їх ясно розрізнити, тому кожний обов'язково має себе контролювати. Я тут не намагаюся змусити тебе неодмінно вдосконалюватися за Фалунь Дафа. Хоч за якою школою ти вдосконалюєшся, усе годиться. Та в минулому була приказка: «Нехай навіть за тисячу років я не здобуду істинного Закону, але й протягом одного дня не вдосконалюватимуся в лисячій медитації». Тому неодмінно тримайте себе в руках і щиро вдосконалюйтеся за істинним Законом. Удосконалюючись, нічого не домішуйте. Не можна додавати навіть думок. У деяких людей уже деформувався Фалунь. Чому так? Вони кажуть, що не

виконували вправ іншого цігун. Але щойно вони починають робити вправи, як у думках згадують ті речі, якими займалися раніше. Хіба це не означає, що вони це вносять? Ось і все, що ми хотіли розповісти про проблему футі.

КОСМІЧНА МОВА

Що таке космічна мова? Це коли людина раптом може заговорити якоюсь чудернацькою мовою: «абракадабра, абракадабра». Вони й самі не знають, що кажуть. Ті, хто має здатність знати чужі думки, можуть розуміти це в загальних рисах, але, про що конкретно йде мова, усе ж не можуть зрозуміти. До того ж деякі люди можуть говорити багатьма різними такими мовами. Деяким це навіть здається вельми приголомшливим, вони гадають, що це вміння, здатність. Це не здатність, не вміння вдосконалювальника. І це не відображає твого рівня. Тоді що ж це таке? Річ у тім, що твоє мислення потрапило під контроль духа, який прийшов ззовні. А тобі це ще й здається чудовим, ти з радістю його приймаєш, ти зрадив. Чим більше ти радієш, тим більше він тобою маніпулює. Хіба можна, щоб ти, будучи справжнім удосконалювальником, перебував під його контролем? До того ж такі духи приходять з надзвичайно низького рівня. Тому нам як справжнім удосконалювальникам не можна накликати на себе ці неприємності.

Люди є найціннішими, вони є вінцем усього суцього. Як ти можеш перебувати під контролем таких створінь? Тобі не потрібне навіть твоє тіло — як же це сумно! Деякі із цих створінь вселяються в тіло людини; є й такі, що цього не роблять і тримаються від людини на деякій відстані. Проте дух керує тобою, підкоряє тебе собі. Якщо ти хочеш говорити, то він робить так, щоб ти говорив — торохтів. Також цим можна заражати інших. Хтось захоче цього навчитися, набереться сміливості, відкриє рота і в нього також це вийде. Насправді ті істоти існують роями. Якщо схочеш так говорити, одна з них вселиться в тебе й змусить тебе говорити.

Чому таке трапляється? З тієї ж причини, що я розповідав, — такі духи бажають підвищити свій рівень. Але на тому боці немає страждань, тож не можна і вдосконалюватися, не можна підвищуватися. От вони й вигадали спосіб — допомагати людям здійснювати добрі вчинки. Але знову-таки духи не розуміють, що робити. Проте вони знають, що енергія, яку вони випромінюють, може здійснити на хвору людину незначний стримувальний вплив, може тимчасово зняти з хворого біль, але не здатна його вилікувати. Тому духи знають, що випромінювання енергії за допомогою рота людини

може давати такий ефект. Ось у чім річ. Деякі люди називають це небесною мовою, а деякі — мовою Будд. Це наклеп на Будду. Я б сказав, що це просто неподобство!

Як вам відомо, Будди небагатослівні. Якби Будда розкрив уста й почав говорити в нашому просторі, через це тут, у людей, міг би статися землетрус. Це було б жахливо! Звук був би громоподібним. Деякі люди кажуть: «Я своїм небесним оком бачив, що Будда зі мною розмовляв». Це не так. Така ж сама справа, коли хтось бачить моє Тіло Закону. Воно з тобою не розмовляє, а надсилає думки зі стереозвуком. Ти почув, і це було схоже на те, ніби Тіло Закону говорило. Зазвичай воно може говорити у своєму просторі. Але після того, як його голос донесеться сюди, ти не зможеш розібрати, що воно каже. Це тому, що поняття простору-часу у двох просторах різне. У нашому просторі давня міра часу шичень — це, за сучасною системою, дві години. Коли в нас пройшов один шичень, у тому великому просторі уже пройшов один рік. Наш час повільніший за їхній.

У минулому була приказка: «Коли на Небі минув один день, на Землі вже пройшла тисяча років». Мається на увазі той окремих світ, де відсутнє поняття простору та часу, тобто світи, у яких перебувають Великі Пробуджені. Наприклад, Світ Найвищого Щастя, Лазуровий Світ, Світ Фалунь, Світ Лотосів тощо. Ось про які місця мова. У великому ж просторі час, навпаки, швидший. Якби ти був здатним прийняти, почути їхню розмову (у деяких людей пробилися небесні вуха, відкрився слух), якщо ти зможеш почути їхню розмову, то не вийде розібрати слів. Коли ти слухатимеш, усе буде як щебетання птахів, неначе в програвачі увімкнено швидко перемотку вперед, — нічого не розбереш. Звичайно, деякі люди можуть чути музику, а також мову. Але обов'язково, щоб усе проходило через таку здатність, що відіграє роль носія, ліквідує цю різницю в часі й передає звук у твої вуха. Лише тоді ти зможеш чітко все чути. Ось у чім річ. Хтось каже, що це мова Будд. Це зовсім не так.

Коли Пробуджені один одного зустрічають, коли обидва вони усміхнуться, то вже все зрозуміли. Це тому, що вони використовують беззвучне передавання думок на відстані, які в голові отримувача лунають зі стереозвуком. Коли вони один одному усміхаються, то вже закінчили обмін думками. Застосовується не винятково лише така форма, інколи використовується й інший засіб. Як вам відомо, у Тантрі тибетські лами надають великої ваги виконанню мудр. Але якщо запитаєш ламу, що таке мудра, то він відповідає, що це якнайвища йога. А що це конкретно? Він і не знає. Насправді це мова Великих Пробуджених. Коли людей багато,

вони виконують великі мудри, надзвичайно красиві, різноманітні великі мудри; коли людей мало, Пробуджені виконують малі мудри, теж дуже гарні, малі мудри з усілякими положеннями рук, неймовірно складні, надзвичайно багаті. Адже це така мова. Раніше все це було небесною таємницею, а ми все розповіли. У Тибеті застосовується лише кілька одинарних жестів, призначених для практики. Їх було узагальнено й систематизовано. Вони є лише найпростішою мовою для практики, причому лише кілька її форм для практики. А справжні мудри неймовірно складні.

ЩО Я ВАМ ДАВ

Деякі люди, побачивши мене, хапають мою руку, тиснуть і ніяк не відпускають. А інші, побачивши це, роблять те ж саме. Я знаю, про що вони думають. Одні хочуть потиснути руку Вчителю, відчуваючи велику радість; а деякі бажають отримати трішки інформації, тому тримають руку й не відпускають. Я ось що скажу. Справжнє самовдосконалювання — це твоя власна справа. Тут у нас не зцілення та оздоровлення, коли тобі дають трішки інформації, щоб тебе полікувати. Ми цього не робимо. За усунення твоїх захворювань візьмусь особисто я. А на пунктах практики це зроблять мої Тіла Закону. Тих, хто читаючи книги, навчається самостійно, позбавлять хвороб також мої Тіла Закону. Гадаєш, можна домогтися зростання Гун, лише помацавши мою руку? Хіба це не смішно?

Гун залежить від удосконалювання твого Сіньсін. Якщо ти не вдосконалюєшся по-справжньому, то Гун не зросте, бо є стандарти Сіньсін. Коли в тебе зросте Гун, з високих рівнів можна буде побачити, що ти позбувся пристрасті, позбувся відповідної матерії, і над твоєю маківкою виросло мірило. Причому таке мірило існує у формі стовпа Гун. Яка висота мірила, така й висота стовпа Гун. Воно відображає Гун, вироблений твоїм власним удосконалюванням, а також відображає висоту твого Сіньсін. Якщо хтось інший додасть тобі скількись Гун, це зовсім не спрацює. Навіть коли додати лише трішечки, його все одно не втримати, його рівень все одно впаде. Я можу зараз же дати тобі досягти стану «Три квітки збираються на маківці», але щойно ти вийдеш за двері, як Гун одразу ж упаде. Це не твоє, ти не виробив це своїм удосконалюванням, його не втримати, бо стандарт твого Сіньсін не перебуває на тому рівні. Хоч хто додасть тобі Гун, він у тебе не залишиться. Скільки Гун виробляється — це повністю спирається на те, як ти самовдосконалюєшся, як ти удосконалюєш і загартовуєш своє серце. Ти зможеш піднятися, тільки

якщо будеш як слід розвивати свій Гун, невпинно підвищуватися та станеш одним цілим із властивістю Всесвіту. Деякі з вас просять у мене автограф, а ось розписуватись мені зовсім не хочеться. Деякі розповідають, що Вчитель дав їм автографа, хочуть похвалитися, а також бажають здобути захист від інформації Вчителя. Хіба це не є знову пристрастями? У самовдосконалюванні слід покладатися на себе. На яку ще інформацію ти звертаєш увагу? Хіба ти можеш вважати такі речі важливими під час удосконалювання на високому рівні? Чого варта та інформація? На неї звертають увагу лише під час зцілення та оздоровлення.

Що стосується Гун, який ти сам виробляєш шляхом практики, то в край мікроскопічному стані його частинки мають точнісінько такий, як у тебе, образ. Коли настане час виходу за межі Закону людського світу, ти вже вдосконалюватимеш Тіло Будди. Тоді в усьому твоєму Гун будуть образи Тіла Будди — вони будуть дуже гарні й сидітимуть на лотосах. Вони будуть на кожній дрібній частинці Гун. А в Гун тварин усюди дрібні лисиці, змії та інші створіння. На дрібних частинках Гун у край мікроскопічному стані ці створіння всюди. Також існує так звана інформація: коли майстер цігун розмішає чай і дасть тобі випити, хай там як, такий чай теж міститиме Гун. Звичайні люди прагнуть лише того, щоб тимчасово зняти із себе біль, відсунути захворювання на потім чи пригальмувати його розвиток. У будь-якому разі звичайні люди — це звичайні люди. Хоч до якого кепського стану вони доведуть своє здоров'я, ми в це не втручаємося. Я вам про це розповів лише тому, що ми практикувальники. Відтепер у жодному разі не робіть цього. В жодному разі не прагніть отримати так звану інформацію чи щось подібне. Якийсь майстер цігун каже: «Я випромінюватиму для вас інформацію. Ви її зможете прийняти в будь-якому місці країни». Прийняти що? Скажу вам, усе це не здатне відігравати якоїсь там істотної ролі. Припустімо, що користь усе-таки є, але це всього лише для тих, хто прагне отримати зцілення та оздоровлення. Ми ж як практикувальники, удосконалюючись, самі виробляємо Гун. А такий собі інформаційний Гун, що випромінюють інші, не може підвищити нам рівень, а може лише позбавити звичайну людину хвороб. Обов'язково правильно постав свої наміри. У самовдосконалюванні ніхто не може тебе замінити. Ти зможеш підвищити свій рівень, тільки якщо сам будеш справді вдосконалюватися.

Отже, що я вам даю? Як ви знаєте, багато хто з нас ніколи раніше не практикував цігун і страждає від захворювань; багато ж хто, хоча й робив вправи цігун багато років, досі блукає на рівні ці й не має Гун. Звичайно, деякі лікують інших, але чи знають вони, як їм це вдається робити? Коли я роз'яснював проблему футі, то вже цілком зняв футі з тих, хто здатний

щиро вдосконалюватися за Дафа, зняв усіх подібних лихих створінь, включно з тими, що перебували як усередині, так і зовні тіла людини, незалежно від того, що це були за створіння. Ті, хто самотійно щиро вдосконалюється, коли ти читаєш цей Дафа, я очищую тіло й тобі. До того ж очистити треба й твоє домашнє середовище. Швидше викинь ритуальні таблички лисиць і тхорів, яким ти раніше поклонявся, — я тобі знищив їх усіх, більше їх не існує. Оскільки ти бажаєш удосконалюватися, ми можемо надати тобі для цього найзручнішу можливість, зробити це для тебе. Але це поширюється лише на справжніх удосконалювальників. Звичайно, деякі люди не збираються вдосконалюватися. Вони так досі нічого й не збагнули. Тоді й ми не можемо про них дбати. Ми дбаємо лише про щирих удосконалювальників.

Також є люди, яким інші раніше казали, що вони одержимі футі, і вони самі теж це відчували. Але після того як із цих людей футі було знято, вони не можуть позбутися тривоги. Їм постійно здається, ніби той стан і далі існує, вони вважають, що він іще залишився. Це вже є пристрастю, яка називається помисливістю. З плином часу такі люди, можливо, самі знову приваблять до себе тварину. Тобі треба відкинути такі думки, ніякого футі вже зовсім не існує. На минулих курсах ми вже вирішили деяким людям цю проблему, я вже це зробив — усунув їм усіх футі.

У Школі Дао під час практики Гун на низькому рівні закладають деяку базу, формують круг неба, Даньтєн, а також те, що належить до інших аспектів. Ми тут вкладаємо Фалунь, Ціцзі, усі механізми самовдосконалювання та багато-багато чого іншого, що за кількістю перевищує десять тисяч. Усе це треба тобі дати, немов посіяти в тобі насіння. Ти зможеш дійсно вдосконалитися в нашій школі лише після того, як я усуну твої хвороби, зроблю все, що слід зробити, і цілком вкладу в тебе все, що слід вкласти. Інакше, якщо я нічого тобі не дам, то це буде лише зціленням та оздоровленням. Відверто кажучи, якщо деякі з вас не звертають уваги на Сіньсін, то для них усе-таки кращим буде займатися гімнастикою!

Якщо ти щиро вдосконалюватимешся, то й ставитися до тебе нам слід буде з відповідальністю. Люди, що вдосконалюються самотійно, так само зможуть усе отримати, але вони мусять дійсно вдосконалюватися. Усе це ми даємо щирим удосконалювальникам. Як я вже казав, слід наставляти тебе справді як свого послідовника. Крім того, Закон високого рівня треба обов'язково вивчити ґрунтовно, щоб знати, як удосконалюватися; а п'ятьох комплексів вправ ти навчишся відразу, цілком їх засвоїш. У майбутньому ти зможеш досягти неймовірно високого рівня, настільки

високого, що ти навіть не уявляєш, — здобуття Істинного Плоду не буде проблемою. Я викладаю Закон, переплітаючи в ньому зміст різних рівнів. Якщо тільки ти будеш удосконалюватися, то виявиш, що у твоєму подальшому самовдосконалюванні на різних рівнях Закон завжди вказуватиме тобі, що робити далі.

Ти став удосконалювальником, і твій подальший життєвий шлях зміниться — мої Тіла Закону заново все тобі розпланують. Як розпланують? Скільки ще залишилося деяким людям у їхньому житті? Для них самих це лишається невідомим. Деяких за рік чи пів року, можливо, чекає важке захворювання, і воно, імовірно, триватиме багато років; в інших, можливо, станеться інсульт чи інші хвороби, які зроблять їх зовсім нерухомими. Як же тобі вдосконалюватися, маючи попереду такий життєвий шлях? Усе це ми тобі ліквідуємо, не можна допустити, щоб таке сталося. Але ми заздалегідь попереджаємо, що можемо зробити це лише для щирих удосконалювальників. Не можна довільно робити це для звичайних людей. Це було б рівнозначним скоєнню злих учинків. Народження — старість — хвороби — смерть — усі ці події життя звичайних людей мають причинні зв'язки, які не можна довільно порушувати.

Ми вважаємо вдосконалювальників найдорогоціннішими людьми, тому можемо змінити це лише для них. Як змінити? Якщо вчитель має дуже високий Вей Де, тобто має дуже високу силу Гун, то він може анулювати тобі карму. Учитель з високим Гун може позбавити тебе дуже великої кількості карми, а вчитель з низьким здатний усунути лише трохи. Наведемо приклад. Усю різноманітну карму на твоєму подальшому життєвому шляху буде зібрано разом, з неї усунено частину, усунено половину. Половини, що залишиться, тобі все одно не витримати, вона буде вища за гору. Що ж робити? Можливо, коли ти досягнеш Дао, то в майбутньому буде багато людей, що отримують від цього користь. Отже, вони візьмуть на себе частку твоєї карми. Звичайно, для них це нічого не становитиме. Ти сам також маєш багато вироблених практикою живих істот, до того ж, окрім головної та допоміжної душі, ти сам маєш ще багато «я», кожне з яких візьме на себе частку твоєї карми. Коли тобі настане час зазнати лиха, то вже дуже мало залишиться. Кажу, що залишиться дуже мало, але карма буде все ще досить великою, і ти все одно не витримаєш її. І як же вчинити тоді? Розділити її на безліч частин, розмістити їх на кожному рівні твого самовдосконалювання і використати їх для того, щоб підвищувався твій Сіньсін, перетворювалася твоя карма й розвивався твій Гун.

Є ще дещо. Якщо хтось хоче вдосконалюватися, то це зовсім не така вже проста справа. Як я вже казав, це надзвичайно серйозна річ, до того ж вона перевищує звичайних людей і важча за будь-яку справу звичайних людей. Адже самовдосконалювання є надприродним, чи не так? Тому вимоги до тебе будуть вищими, ніж у будь-якій справі звичайних людей. Ми, люди, маємо душу. Душа безсмертна. Якщо душа безсмертна, подумай: чи не скоювала твоя душа лихих учинків у суспільній діяльності до цього твого життя? Це цілком імовірно. Убила живу істоту, щось комусь заборгувала, когось скривдила, завдала комусь шкоди — можливо, що твоя душа все це зробила. Якщо це так, то ти на цьому боці вдосконалюєшся, а скривджена тобою істота на тому боці усе дуже ясно бачить. Якщо ти лише зцілюєшся та оздоровлюєшся, то вона не втручається. Вона знає, що ти відсуваєш лихо на потім, і якщо не розплатишся зараз, то зробиш це в майбутньому, а тоді розплата буде ще тяжчою. Тому, якщо ти тимчасово не розплачуєшся, то їй байдуже.

Коли ж ти заявляєш, що будеш самовдосконалюватися, то із цим вона вже зовсім не може погодитися: «Ти збираєшся вдосконалюватися, збираєшся залишити це місце. Коли в тебе виросте Гун, то мені вже буде тебе не дістати, мені з тобою буде не зіткнутися». Із цим вона ніяк не може змиритися. Та істота всіма правдами й неправдами тобі заважає, не дає тобі вдосконалюватися. Тож вона вдається до різноманітних засобів, щоб тобі перешкодити, аж до того, що навіть справді прийде тебе вбити. Звичайно, усе-таки не може бути, щоб, коли ти сидиш тут у медитації, тобі відрубали голову. Це неможливо, бо має відповідати станові суспільства звичайних людей. Можливо, щойно вийшовши з дому, ти потрапиш під машину, упадеш із високого поверху чи станеться якась інша небезпека. Таке трапитися може, і це досить небезпечно. Справжнє самовдосконалювання — аж ніяк не така проста справа, як ти собі уявляєш. Ти зможеш удосконалитися, лише цього захотівши?! Коли ти почнеш щиро вдосконалюватися, то відразу зіткнешся з небезпекою для життя, відразу постане ця проблема. Багато-багато майстрів цігун не наважуються навчати Гун на високому рівні й вести людей на високі рівні. Чому? Тому, що їм із цим не впоратися, вони не в змозі тебе захистити.

Раніше багато з тих, хто проповідував Дао, мали змогу навчати лише одного послідовника. Із захистом одного учня вони ще могли сяк-так упоратися. Але в таких великих масштабах... пересічна особа вже навряд чи на таке наважиться. Проте, як ми вже вам казали, я це зробити в змозі, оскільки маю безліч Тіл Закону, що можуть застосовувати мою колосальну чудотворну силу й могутність Закону. Вони можуть проявити величезну

чудотворну силу, величезну могутність Закону. До того ж те, що ми сьогодні робимо, також не є таким простим, як може здатися на перший погляд. Я вийшов це робити не через те, що піддався пориву. Я можу вам сказати, що за цією справою пильно слідкує багато Великих Пробуджених — ми в Кінцевий період Закону востаннє поширюємо істинний Закон. Неприпустимо, щоб у справі, яку ми робимо, сталися відхилення. Якщо вдосконалюєшся, дійсно йдучи праведним шляхом, то ніхто не наслідиться легковажно тебе зачепити. Крім того, ти перебуваєш під захистом моїх Тіл Закону. Не може статися жодної небезпеки.

Борги слід повертати, тому на твоєму шляху самовдосконалення, можливо, трапляться небезпечні випадки. Але під час виникнення таких випадків ти не злякаєшся, і не дадуть, щоб для тебе з'явилася справжня небезпека. Я можу навести вам кілька прикладів. Коли я проводив курси в Пекіні, одна з їх відвідувачів на велосипеді переїжджала вулицю. Коли вона повертала за ріг, її на крутому повороті збило елітне легкове авто. Цій жінці було за п'ятдесят. Авто різко її вдарило. Ще й як: було навіть чути звук «Бац!» від удару головою об машину. Вона вдарилася точно об дах авто. У той час учениця все-таки всиділа на велосипеді. Її вдарило в голову, проте вона не відчула болю. Жінка не лише не відчула болю, але в неї й кровотеча не почалася, не було навіть ґулі. А ось водій машини страшенно злякався. Вискочивши з авто, він поспіхом її запитав: «Ви як? Не травмувалися? Поїдьмо до лікарні?» Вона відповіла, що все гаразд. Звичайно, наша учениця має дуже високий Сін'єсін і не могла собі дозволити завдати іншим проблем. Вона сказала, що все гаразд, однак на авто від удару залишилася велика вм'ятина.

Такі пригоди трапляються, щоб забрати життя, але ти не опинишся в небезпеці. Коли ми минулого разу проводили курси в Цзіліньському університеті, один із слухачів курсів виходив з велосипедом з головної брами університету. Щойно він дійшов до середини вулиці, як раптом два авто затисли його з двох боків. Його мали ось-ось збити, але він анітрохи не злякався. Часто, коли з нами таке трапляється, то в нас не виникає страху. Тієї ж миті автівки зупинилися, і ніяких проблем не виникло.

У Пекіні був іще такий випадок. Узимку темніє досить рано, люди лягають спати теж досить рано. На дорозі було пусто й дуже тихо. Один з наших учнів поспішав на велосипеді додому. Попереду нього мчав один лише джип. Джип мчав-мчав і раптом загальмував. Учень не звернув на це уваги й далі їхав уперед, схиливши голову. Проте зненацька джип дав задній хід, стрімко позадкував. Машина поїхала дуже швидко. Дві сили з'єдналися

разом — це також прийшли забрати життя. За мить до удару якась сила відразу відсунула його велосипед більш ніж на пів метра назад. Причому джип, торкнувшись колеса велосипеда, одразу ж загальмував — можливо, водій авто помітив, що позаду хтось є. Цей учень тоді теж не злякався. Ніхто з тих, хто стикається з такими ситуаціями, не лякається. Можливо, потім буває запізнілий страх. Ось про що він передусім подумав: «Оце так! Хто ж відтягнув мене назад? Мені слід йому подякувати». Озирнувся й тільки-но хотів сказати «дякую», як побачив, що на дорозі немає ні душі, стоїть глибока тиша. Він миттєво збагнув: «Це ж Учитель мене захищає!»

Ще один випадок стався в місті Чанчуні. Біля будинку одного з наших учнів будується багатоповерхівка. Тепер же будинки зводять досить високі. Риштовання складено із залізних труб завтовшки шість сантиметрів і завдовжки чотири метри. Одного разу, коли цей учень недалеко відійшов від свого будинку, одна із залізних труб з тієї багатоповерхівки зірвалася й полетіла вертикально вниз, прямуючи просто в його голову. Усі перехожі остовпіли. Він тоді сказав: «Хто це мене стукнув?» — йому здалося, що хтось хлопнув його по голові. Тієї ж миті, коли озирнувся, він побачив, що прямо над головою обертається великий Фалунь! Залізна труба прослизнула уздовж його голови, після чого, увіткнувшись у землю, так і залишилася там стирчати. Якби труба справді встромила в людину, подумайте: за такої ваги це дійсно неначе настромити на паличку зацукровані фрукти — людину би проткнуло наскрізь. Це було дуже небезпечно!

Таких випадків траплялося дуже багато, їх не злічити. Але ніякої небезпеки не виникло. Навряд чи з такими пригодами зіткнуться всі. Вони стаються з окремими нашими людьми. Зіткнешся ти з таким чи ні, я гарантую, що для тебе не з'явиться жодної небезпеки. Це я можу гарантувати. Деякі з наших учнів не вчиняють згідно з вимогами до Сіньсін — вони лише практикують рухи, але не вдосконалюють Сіньсін. Таких не можна вважати практикувальниками.

Це було питання, що саме дає вчитель. Ось саме ці речі я й даю. Мої Тіла Закону захищатимуть тебе, аж доки ти не зможеш сам себе захищати. Тоді ти вийдеш за межі вдосконалювання за Законом людського світу і вже осягнеш Дао. Але ти мусиш уважати себе справжнім удосконалювальником — лише тоді зможеш досягти цього. Одна людина з моєю книгою в руці ходила проспектом і кричала: «Учитель Лі мене захищає, я не боюсь потрапити під машину!» Цим він підривав Дафа. Таких людей я не

захищаю. Насправді послідовники, які щиро вдосконалюються, так не роблять.

ЕНЕРГЕТИЧНЕ ПОЛЕ

Коли ми практикуємо Гун, навкруги виникає поле. Що це за поле? Деякі називають його полем ці, магнітним, електричним полем. Насправді, хоч яким полем називай його, усе це є хибним, адже таке поле є вкрай багатим на матерію. У цьому Гун є майже будь-яка матерія, з якої складаються всі простори нашого Всесвіту. Якщо ж ми назвемо його енергетичним полем, це буде досить слушною назвою. Тому ми зазвичай називаємо його енергетичним полем.

У такому разі яку ж це поле відіграє роль? Як вам відомо, у нас, удосконалювальників істинного Закону, буває таке відчуття: оскільки таке поле з'являється завдяки вдосконалюванню за істинним Законом, воно милосердне і становить одне ціле із властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень, тому всі наші слухачі курсів, що сидять у цьому полі, можуть відчути його. У їхній голові немає поганих думок, до того ж багато хто з них, сидячи тут, навіть не згадує про те, щоб покурити, вони відчувають неймовірно мирну й добру атмосферу, надзвичайний комфорт. Саме таку роль в межах цього поля відіграє енергія, яку мають удосконалювальники істинного Закону. У майбутньому, після закінчення цих курсів, абсолютна більшість із нас набуде Гун, справді виникне Гун. Адже я передаю тобі речі, призначені для вдосконалювання за істинним Законом, і ти сам також висуваєш до себе вимоги за критеріями Сіньсін. Слідом за тим, як ти невпинно загартовуєш Гун і вдосконалюєшся за нашими вимогами до Сіньсін, поступово твоя енергія дедалі більшатиме й більшатиме.

Ми спасаємо й себе, й інших, спасаємо всіх живих істот. Тому, коли Фалунь обертається всередину, він спасає тебе, а коли обертається назовні, то спасає інших. Коли він обертається назовні, то випускає енергію і приносить користь іншим. Отже, усі, хто перебуватиме в межах зони покриття твого енергетичного поля, отримуватимуть від цього користь. Вони, можливо, почнуть почуватися дуже добре. Незалежно від того, ідеш ти вулицею, перебуваєш в установі чи вдома, можливо, воно всюди відіграватиме таку роль. Імовірно, ти ненавмисно відрегулюєш здоров'я людей, що перебуватимуть у межах твого поля, бо таке поле може виправляти всі неправильні стани. Людське тіло не повинно бути хворим. Коли хворієш, це належить до неправильного стану. Ось це поле й може

його виправити. Коли той, хто має погані думки, думає про щось неправильне, то, перебуваючи під інтенсивною дією твого поля, він також може передумати. Можливо, тоді він перестане думати про погані речі. Може бути, що хтось захотів когось облаяти, але раптом передумає і вже не бажатиме лаятися. Такий ефект може мати винятково енергетичне поле від самовдосконалювання за істинним Законом. Тому в минулому в буддизмі був такий вираз: «Коли сяйво Будди освітлює все навкруги, панує пристойність, чесність, гармонія і ясність». Ось що цей вираз і означав.

ЯК ТИМ, ХТО ВЧИТЬСЯ ФАЛУНЬ ДАФА, НАВЧАТИ ЛЮДЕЙ ПРАКТИКИ

Багато учасників наших курсів після того, як повернуться додому, відчують, що цей метод практики дуже гарний, і захочуть навчити його своїх родичів і добрих друзів. Це можна. Ти можеш усюди його навчати. Можна навчати будь-кого. Але є один момент, про який ми маємо вам заявити. Ми даємо вам так багато речей, які не можна оцінити ніякими грішми. І для чого ж ми вам це даємо? Щоб ви вдосконалювалися. Ми можемо вам це дати лише за умови, якщо ви вдосконалюєтеся. Отже, якщо сказати по-іншому, коли ви в майбутньому навчатимете людей практики Гун, вам не можна використовувати все це для гонитви за славою та вигодою. Тому вам не можна, як я, проводити такі курси й брати за це платню. Адже нам треба друкувати книги й матеріали, щоб усюди поширювати нашу практику, а це вимагає витрат. Платня, яку ми беремо, уже стала найнижчою в усьому Китаї, а даємо ми більше за всіх. Ми дійсно ведемо людей на високі рівні. Це ви пізнали на власному досвіді. Коли ти як учень Фалунь Дафа в майбутньому почнеш навчати людей практики, ми маємо до тебе дві вимоги.

Перша вимога: не можна брати платню. Ми даємо тобі стільки всього не для того, щоб ти збагатів і домігся слави, а щоб спасти тебе, щоб ти вдосконалювався. Якщо ти візьмеш гроші, то мої Тіла Закону заберуть у тебе назад цілком усе, тоді ти більше не належатимеш до нашого Фалунь Дафа, і те, чого ти навчатимеш, більше не буде нашим Фалунь Дафа. Коли ви навчаєте людей практики, то не слід гнатися ані за славою, ані за грішми. Безплатно служіть людям. Так роблять наші учні в усій країні. Консультанти всіх місць так само показують це на власному прикладі. Коли хтось хоче прийти, щоб навчатися нашої практики, нехай приходить. Ми можемо нести перед тобою відповідальність і не візьмемо за це ні копійки.

Друга вимога: не підмішуйте в Дафа особисті речі. Це означає, що в процесі того, як ти навчаєш людей практики, незалежно від того, чи відкрилось у тебе небесне око, чи ти щось бачиш, чи виникли в тебе якісь здатності, тобі не можна пояснювати наш Фалунь Дафа тією ситуацією, яку ти побачив. Ті дрібниці, які ти побачив на своєму рівні, справді не можуть іти з ним у жодне порівняння, їм неймовірно далеко до справжнього змісту Закону, який ми викладаємо. Тому віднині під час навчання людей практики, хай там що, звертай на це увагу. Лише так можна гарантувати те, щоб оригінальні речі нашого Фалунь Дафа не було змінено.

Також не дозволено навчати практики у такій формі, яку використовую я. Заборонено у формі великої лекції, як це роблю я, викладати Закон. Ти не в змозі викладати Закон. Адже те, що я висловив, має дуже глибокий зміст. Я читаю лекції, переплітаючи в них речі високих рівнів. Ви вдосконалюєтесь на різних рівнях. У майбутньому, після того як ти підвищишся й станеш повторно слухати цей аудіозапис, то будеш невпинно підніматися. Ти невпинно слухатимеш і постійно матимеш нові розуміння, нові досягнення. Якщо читати книги, це ще більшою мірою так. У своїх словах я переплітаю дуже високі та глибокі речі, тому ти не спроможний викладати цей Закон. Тобі не дозволено у своїй розповіді використовувати мої оригінальні слова як свої, інакше це буде актом крадіжки Закону. Тобі можна лише наводити мої оригінальні слова, додаючи: так каже Вчитель, так написано в книзі. Лише так можна казати. Чому? Бо, коли ти так скажеш, це набуде сили Дафа. Ти не можеш навчати людей того, що тобі відомо, видаючи це за Фалунь Дафа. Інакше те, чого ти навчатимеш, буде вже не Фалунь Дафа, і це все одно що ти руйнуєш наш Фалунь Дафа. Якщо ти розповідаєш відповідно до свого погляду, відповідно до своїх думок, то це не Закон, так не вийде спасти людей, й не зможеш досягти жодного результату. Тому ніхто не в змозі викладати цей Закон.

Навчаючи людей, можете використовувати такий спосіб: на пунктах практики чи в місцях навчання можна поставити учням аудіо- чи відеозапис; після прослуховування чи перегляду консультант може тоді вчити їх, як практикувати Гун. Можна використовувати форму співбесіди, де всі будуть, обмінюючись між собою думками, учитися одне в одного, розмовляти, спілкуватися. Ми вимагаємо, щоб так робили. Водночас не можна називати учнів (послідовників), що розповсюджують Фалунь Дафа, «учителями», «великими майстрами» тощо. Учитель Дафа лише один. Незалежно від того, раніше чи пізніше хтось вступив до школи, він усе одно послідовник.

Коли ви навчаєте людей практики, деякі з вас, можливо, подумали: «Учитель здатний вкласти Фалунь, здатний налагодити людині здоров'я. Ми ж не в змозі цього зробити». Це не має значення. Як я вже вам казав, поза кожним нашим учнем є моє Тіло Закону, причому не одне. Тому це виконують мої Тіла Закону. Коли ти когось навчаєш, якщо він має долю вдосконалюватися за Дафа, то відразу ж може отримати Фалунь. Якщо ж така доля в нього слабша, то по закінченню налагодження здоров'я і після того, як почне практикувати, він теж поступово може його одержати. Мої Тіла Закону допоможуть йому в налагодженні здоров'я. І це ще не все. Скажу тобі: якщо ти, читаючи мої книги, переглядаючи мої відеозаписи чи прослуховуючи мої звукозаписи, навчатимешся Закону та практики, якщо ти дійсно вважатимеш себе практикувальником, то так само отримаєш те, що належить отримати.

Ми також не даємо нашим учням лікувати інших людей. Учням Фалунь Дафа категорично заборонено лікувати інших. Ми навчаємо тебе вдосконалюватися вгору й не даємо тобі розвивати будь-які пристрасті, а також не даємо тобі зіпсувати своє здоров'я. Наші місця практики кращі, ніж будь-які інші місця для вправ цігун. Якщо ти ходитимеш туди практикувати, то ефект буде набагато потужнішим, ніж тоді, коли ти лікуватимешся. Мої Тіла Закону сидять там по колу. У небі над місцем практики ще є накриття, а над ним — великий Фалунь. Велике Тіло Закону над накриттям спостерігає за цим місцем. Це не просте місце, не місце для звичайних вправ цігун, а місце для самовдосконалювання. Багато тих з нас, хто має здатності, бачили, що місце Фалунь Дафа вкрито червоним сьйвом, і суцільно все там є червоним.

Мої Тіла Закону також можуть безпосередньо вкладати в людей Фалунь, але ми не заохочуємо, щоб у вас виникали пристрасті. Коли ти когось навчаєш вправ, він каже: «Ой, у мене з'явився Фалунь». Ти гадаєш, ніби це ти його вклав. Це зовсім не так. Я вам про це кажу, щоб ви не сприяли розвиткові в себе цієї пристрасті. Усе це роблять мої Тіла Закону. Ось як послідовники нашого Фалунь Дафа мають навчати людей практики.

Якщо хтось хоче переінакшити метод практики Фалунь Дафа на свій лад, то він руйнує Дафа, руйнує цю школу. Є такий, хто зробив з комплексу вправ частівки. Це абсолютно неприпустимо. Справжні методи самовдосконалення залишилися з доісторичних часів, з неймовірно далеких епох. Завдяки їм удосконалилося безліч Великих Пробуджених. Ніхто ніколи не наважувався навіть трохи їх змінити. Таке з'явилося лише

в наш Кінцевий період Закону. Ніколи в історії такого не траплялося. Хай там що, будьте уважними в цьому аспекті.

ЛЕКЦІЯ ЧЕТВЕРТА

УТРАТА Й НАБУТТЯ

У колах удосконалювальників часто заходить мова про зв'язок між втратою та набуттям. Серед звичайних людей теж його обговорюють. Як ми, практикувальники, ставимося до втрати й набуття? У цьому ми розходимося зі звичайними людьми. Вони бажають отримати особисту вигоду. Вони думають про те, як жити краще й комфортніше. Ми ж, практикувальники, думаємо не так, а якраз навпаки. Ми не женемося за тим, що звичайні люди хочуть здобути. З другого боку, те, чого досягаємо ми, звичайні люди, хоч і бажають отримати, але ніколи не отримують. Хіба що коли стануть самовдосконалюватися.

Утрата, яку ми зазвичай маємо на увазі, не є втратою в дуже вузькому розумінні. Коли згадуєш про втрату, то деякі відразу думають: «Хіба це не те, коли жертвуєш трохи грошей? Коли бачиш, що хтось має фінансові труднощі, то чимось допомагаєш. Зустрівши на вулиці жебрака, щось йому подаєш». Це теж своєрідне відмовлення, утрата, але це лише означає, що ти більш байдуже ставишся тільки до одного — до грошей чи матеріальних цінностей. Якщо нехтуєш багатством, звичайно, — це також один із аспектів втрати, один із досить важливих аспектів. Але втрата, про яку кажемо ми, не обмежується такими вузькими рамками. Ми в процесі вдосконалення як практикувальники маємо відмовитися від величезної кількості помислів: від схильності показувати себе, заздрості, потягу до боротьби, радості. Слід позбутися дуже-дуже багатьох найрізноманітніших пристрастей. Утрата, про яку ми кажемо, має широке значення. У всьому процесі самовдосконалення слід утрачати всі пристрасті та всілякі бажання звичайних людей.

Можливо, у когось із вас виникла така думка: «Ми вдосконалюємося серед звичайних людей. Якщо все втратити, чи не станемо ми такими самими як ченці й черниці? Втратити все, мабуть, нездійсненно». Наша школа вимагає від тієї частини практикувальників, що вдосконалюються серед звичайних людей, вдосконалюватися саме в суспільстві звичайних людей, максимальною мірою залишатися однаковими зі звичайними людьми і не змушує тебе дійсно втратити щось у матеріальному плані. Хоч ти навіть станеш чиновником якогось високого рангу чи наживеш величезного багатства, ключ у тому, чи можеш ти відкинути ту пристрасть.

Наша школа прямо вказує на пристрасті людини. Коли зачіпають твої особисті інтереси або коли ти перебуваєш у суперечностях з людьми, чи

можеш ти дивитися на ці проблеми легко й байдуже? Ось ключове питання. Самовдосконалювання в монастирі, у глухих горах і пралісах змушує тебе цілком ізолюватися від суспільства звичайних людей і силує втратити ці пристрасті звичайних людей. Це не дає тобі отримувати матеріальну вигоду й тим самим змушує тебе до втрати. Ті, хто вдосконалюється серед звичайних людей, ідуть не таким шляхом. Вимагається, щоб вони знайшли спосіб, як ставитися байдуже до всього цього саме в життєвих умовах звичайних людей. Певна річ, це дуже важко. Але це найбільш ключова річ у нашій школі. Тому втрату, про яку ми кажемо, слід розуміти в широкому, а не в дуже обмеженому значенні. Розглянемо випадок, коли здійснюєш добрий учинок, жертвуєш комусь дрібні гроші. Поглянь на теперішніх вуличних жебраків. Для деяких з них це стало професією, і вони навіть заможніші за тебе. Нам слід звертати свою увагу на головне, а не на другорядне. Це ж самовдосконалювання, треба це робити велично, спрямовуючи погляд на головне. У процесі втрати ми дійсно втрачаємо саме ті погані речі.

Часто люди вважають добрим усе те, за чим самі женуться. Насправді ж із погляду високих рівнів усе це заради того, щоб задовольнити серед звичайних людей ті жалюгідні корисливі інтереси. У релігії кажуть: «Хоч як багато грошей ти маєш і хоч яка висока твоя посада, це всього лише на кілька десятків років. Цього не принести із собою, коли народжуєшся, і не забрати, коли помираєш». Чому Гун настільки дорогоцінний? Тому, що він росте прямо на твоїй душі, і його можна принести, коли народжуєшся, і взяти із собою, коли помираєш. До того ж він безпосередньо визначає твій Плід удосконалювання. Тому вдосконалюватися й важко. Тобто ти відмовляєшся від поганого. Лише так ти зможеш повернутися до витоків й віднайти справжнього себе. А що ж ти в такому разі здобудеш? Підвищення рівня й зрештою Істинний Плід, доможешся успіху й Повної Досконалості. Буде вирішено основну проблему. Певна річ, відразу позбутися найрізноманітніших бажань звичайних людей і змогти досягти критерію справжнього вдосконалювальника все-таки важко. Треба робити це поступово. Почувши, що я кажу робити поступово, ти скажеш: «Учитель каже робити поступово, от і робімо поступово». Так не можна! Ти маєш висувати до себе суворі вимоги. Проте ми дозволяємо тобі підвищуватися поступово. Якби ти сьогодні відразу ж усе виконав, то сьогодні й став би Буддою. Це нереально. Ти досягнеш цього поступово.

Утрачаємо ми, по суті, погане. І що ж це? Карма. Вона та всілякі пристрасті людини доповнюють одна одну. Наприклад, наші звичайні люди мають усілякі погані думки і, скоюючи заради власної вигоди різноманітні злі

вчинки, отримують таку чорну речовину — карму. Це безпосередньо пов'язано з нашими власними думками. Щоб позбутися цього поганого, спочатку треба виправити свої думки.

ПЕРЕТВОРЕННЯ КАРМИ

Між білою та чорною речовиною існує процес перетворення. Він відбувається після виникнення суперечностей між людьми. Здійснюючи добрий учинок, отримуєш білу речовину — Де; здійснюючи поганий, отримуєш чорну речовину — карму. Також існує процес успадкування. Хтось каже: «Чи не тому це, що людина зробила щось погане в першій половині свого життя?» Не обов'язково, що всі мають таку ситуацію, адже люди накопичують карму не одне життя. У колах удосконалювальників уважають, що душа безсмертна. Якщо душа безсмертна, то вона, можливо, мала суспільну діяльність і до цього життя. Отже, у своїй діяльності до цього життя вона, імовірно, залишилась у когось у боргу, ображала когось чи скоювала інші злі вчинки, убивала живих істот тощо. Тоді створюється така карма. Ці речі накопичуються в інших просторах, і людина завжди носить їх із собою. Так само і з білою речовиною. І це не єдине їх джерело. Є й таке, коли ці речовини можуть накопичуватися у твоєму роді, серед предків. Раніше старі люди казали такі слова: «збирай Де, збирай Де!»; «предки накопичують Де»; «ця людина втрачає Де, позбувається Де». Ці слова абсолютно правильні. Нині звичайні люди до цього не дослухаються. Ти кажеш деяким молодим людям про аморальність і про нестачу Де, а вони просто пускають це повз вуха. Насправді ж значення білої матерії є дуже глибоким. Вона не лише є ідеологічним і духовним критерієм сучасних людей, а й реальним матеріальним існуванням. Наше людське тіло має обидві ці речовини.

Хтось із вас запитує: «Чи правда, що після того, як чорної речовини стало багато, ти вже не зможеш удосконалюватися на високі рівні?» Можна сказати так: у тих, хто має багато чорної речовини, вона впливає на здатність усвідомлення. Адже вона утворює навколо твого тіла поле, що якраз упакує тебе всередині, ізолюючи від властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень. Така людина, імовірно, матиме погану здатність усвідомлення. Інші кажуть про самовдосконалення й цігун, а вона все це без винятку вважає забобонами і зовсім не вірить. Їй здається це смішним. Часто буває так. Але це не є абсолютним. Чи правда, що коли ця людина захоче вдосконалюватися, то вже буде дуже важко, і вона вже не зможе розвинути високий Гун? Усе-таки ні. Ми кажемо, що Дафа безмежний. Усе

цілком залежить від удосконалювання твоєї душі. Учитель завів у двері, а як далі вдосконалюватися — це твоя справа. Усе залежить від того, як ти вдосконалюватимешся. Чи вдасться тобі вдосконалюватися, цілком залежить від того, чи сам ти зможеш терпіти, чи зможеш віддавати, чи будеш здатний страждати. Якщо ти можеш набратися такої рішучості, що ніякі труднощі тебе не зупинять, то, як на мене, в тебе все вийде.

Ті, хто має багато чорної матерії, часто повинні більше віддавати, ніж ті, хто має багато білої. Адже біла матерія безпосередньо сполучається в одне ціле із властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень. Тому достатньо тільки, щоб Сіньсін людини піднявся, щоб людина змогла підвищитися в суперечностях, як у неї вже зростає Гун. Ось наскільки просто. Люди з великою кількістю Де мають високе усвідомлення й здатні витримувати страждання; їх змушують «втомлюватися так, що болять м'язи й кістки; мучитися так, що нестерпно й тяжко на душі», і навіть якщо такі люди витримуватимуть у фізичному плані більше, а в духовному менше, у них усе одно може рости Гун. Для тих, хто має багато чорної речовини, таке вже не дозволено. Вони мусять спочатку пройти такий процес: передусім їм слід перетворити чорну речовину на білу. Але такий процес є вкрай болісним. Тому часто людям з поганою здатністю усвідомлення потрібно більше страждати. Якщо карма велика, а усвідомлення слабке, то людині важче вдосконалюватися.

Наведемо конкретний приклад і подивимось, як вони вдосконалюються. Під час удосконалювання в медитації треба довго сидіти в позі зі схрещеними ногами. Коли складеш ноги у цю позу, вони болять і затерпають. Із часом з'являється занепокоєння, нестерпне занепокоєння. Ти «втомлюєшся так, що болять м'язи й кістки; мучишся так, що нестерпно й тяжко на душі» — тілу неприємно, на душі теж неприємно. Деякі люди під час сидіння зі схрещеними ногами бояться болю. Вони знімають ноги, не бажаючи виявити наполегливість. Деякі, просидівши в цій позі хоч трішки довше, уже не витримують. Коли вони знімають ноги, практика сходить нанівець. Тільки-но схрещені ноги заболять, як ці люди порухають ними й після цього знову схрещують. Ми бачимо, що тоді від цього немає ефекту. Бо, коли їхні ноги болять, ми бачимо, що чорна речовина атакує ноги. Чорна речовина — це карма. Страждаючи, можна її усунути й тим самим перетворити на Де. З виникненням болю карма вже починає знищуватися. Чим більше вона тисне вниз, тим біль у їхніх ногах стає різкішим. Тому ноги в цих людей болять не безпричинно. Часто в тих, хто сидить у медитації, ноги болять нападами. Коли відбувається напад, стає

надзвичайно нестерпно, а коли він минає, то стає трохи легше, але згодом знову починає боліти. Часто це так.

Оскільки карма знищується згусток за згустком, коли було знищено один згусток, нозі стає трохи краще. Невдовзі знову спливає згусток, і знову починається біль. Чорна речовина після анулювання не зникає. Цю речовину теж неможливо повністю знищити. Коли її було усунено, вона безпосередньо перетворюється на білу речовину. А біла речовина — це Де. Чому ж карма може так перетворюватися? Бо людина постраждала, віддала, витерпіла біль. Ми вчимо, що Де ти здобуваєш завдяки тому, що витримав біль, вистраждав, зробив добро. Тому під час медитації й виникає ця проблема. Деякі люди, щойно їхні ноги хоч трішечки заболять, зупиняють практику, розминаються і знов загортають ноги. Тоді зовсім немає ефекту. Деякі, стоячи в позі стовпа, коли їхні підняті руки втомлюються, не витримують і опускають їх. Тоді зовсім немає ніякого ефекту. Що це за страждання? Я б сказав, якби людина, потримавши так руки під час практики, уже могла б успішно вдосконалитися, то це було б прямо-таки занадто просто. Ось які ситуації виникають у людей під час удосконалювання в медитації.

Наша школа здебільшого все-таки не йде таким шляхом, але частково це теж відіграє роль. Більшість з нас перетворює карму в пов'язаних із Сіньсін чварах з людьми. Ось у чому це часто втілюється. Коли людина перебуває в суперечностях і чварах з людьми, це навіть перевершує такий біль. Я б сказав, що біль у тілі стерпіти найлегше — стисни зуби, і все вже минуло. А ось коли люди влаштовують інтриги, стримати свої почуття важче за все.

Наведу приклад. Людина, прийшовши на роботу, чує, як двоє розповідають про неї гидкі речі, дуже образливі, від чого вона просто до краю розлютилася. Але, як ми вже казали, будучи практикуювальником, слід домогтися того, щоб не завдавати удару у відповідь, коли тебе б'ють, не казати нічого у відповідь, коли тебе сварять, слід висувати до себе вимоги за високими критеріями. От ця людина й думає: «Учитель сказав, що ми, практикуювальники, не такі, як інші, і що потрібно бути великодушними». Вона не почала сваритися з тими двома. Але часто, коли виникає суперечність, але не подразнює душі людини, то вона не зараховується, не спрацьовує — підвищення не досягти. Тож людину не залишають ці думки, це досі тривожить її. Імовірно, це розпалює серце людини, вона постійно хоче озирнутися й поглянути на вираз обличчя тих двох, що злісно її пересуджують. Людина озирається й бачить їхні люті фізіономії в самому розпалі балачки. Вона відразу ж не втримується,

скипає та, імовірно, одразу ж із ними свариться. Коли між людьми виникають суперечності, то дуже важко втримати себе в руках. Якби все відбувалося під час сидіння в медитації, то, я б сказав, це ще було б легко. От тільки завжди так не буде.

Тому у своїй подальшій практиці ти зіткнешся з найрізноманітнішими бідами. Якби їх не було, то як би ти вдосконалювався?! Серед присутніх усі такі: і ти добрий, і я добрий, не маємо конфлікту інтересів, не маємо завад від людських думок. Ти сядеш там, і твій Сіньсін уже підвищиться? Так нічого не вийде. Людина має по-справжньому на практиці загартовувати себе, лише тоді вона зможе підвищитися. Хтось із вас мене спитав: «Чому, практикуючи, ми весь час стикаємося з неприємними випадками? І вони майже не відрізняються від тих, із якими стикаються звичайні люди». Бо ти вдосконалюєшся саме серед звичайних людей. Не буде такого, щоб тебе раптом перевернули до гори ногами, підняли в повітря і, змусивши так висіти, відправили на небо трішки постраждати. Такого не буде. Усе буде в стані звичайних людей: хтось тебе сьогодні дратував, хтось провокував, хтось погано з тобою повівся, ні з того ні з сього наговоривши тобі грубощів. Тоді якраз дивляться на те, як ти поставишся до цих проблем.

Чому ти стикаєшся із цими проблемами? Усі вони спричинені твоєю власною кармою, яку ти заборгував. Ми вже усунули тобі безліч, безліч її часток. Залишилося лиш от стілець бід, розділених і встановлених на кожному рівні задля того, щоб підвищувати твій Сіньсін, загартовувати людське серце та усувати всілякі пристрасті. Усе це твої власні біди. Ми скористалися ними, аби підвищити твій Сіньсін. Ти цілком у змозі їх пройти. Достатньо тільки, щоб ти підвищив Сіньсін, як уже зможеш пройти. Побоюємося лише того, що сам ти не захочеш цього зробити. Якщо ти захочеш пройти, то зможеш. Отже, коли ти віднині стикатимешся із суперечностями, не вважай їх випадковими. Адже, коли суперечності виникають, це відбувається раптово, але все-таки вони існують не випадково, а для того, щоб ти підвищив свій Сіньсін. Тільки б ти вважав себе практикувальником, тоді й зможеш усе успішно вирішити.

Звичайно, про наближення бід і суперечностей до їх появи тобі не скажуть. Якщо тобі все повідомити, то що ж залишиться для твого вдосконалювання? Вони вже не матимуть ефекту. Часто вони виникають зненацька. Лише тоді можна буде випробувати Сіньсін людини, лише тоді можна буде дати її Сіньсін досягти справжнього підвищення, побачити, чи зможе людина втримати Сіньсін. Лише тоді можна буде це побачити. Отже, суперечності

виникають не випадково. У всьому процесі вдосконалення під час перетворення карми виникають ці проблеми. Вони набагато складніші від того, коли лише страждаєш тілом, як це зазвичай уявляють люди: ти практикував Гун, виконував комплекс вправ трохи довше, і підняті руки почали тремтіти, чи ноги втомилися від стояння, — і так буцімто вже зросте Гун. Ти практикуватимеш на скількись годин більше, і лише від цього в тебе вже може зрости Гун? То лише має ефект у перетворенні твого власного тіла. Але також потрібна енергія, що відігравала б роль посилення. Завдяки цьому рівень не підвищується. Коли «мучишся так, що нестерпно й тяжко на душі» — ось у чому справжній ключ до того, щоб підвищити рівень. Припустімо, можна було б підвищитися, коли лиш «втомлюєшся так, що болять м'язи й кістки». Тоді слід сказати, що китайські селяни втомлюються більше за всіх — тож вони всі вже мали стати великими майстрами цігун? Хоч скільки втомлюйся своїм тілом, ти їм у цьому поступаєшся. День у день, попри пекуче сонце, вони працюють у полі й страждають від виснажливої роботи. Усе не так просто. Тому, як ми вже казали, якщо хочеш дійсно підвищитися, потрібно зробити так, щоб дійсно підвищилися твої думки. Лише тоді ти зможеш справді підвищитися.

Щоб у процесі перетворення карми бути спроможними втримати себе в руках і щоб не сталося так, як у звичайних людей, коли вони роблять тільки гірше, нам у повсякденному житті потрібно зберігати милосердні помисли та доброзичливий настрій. Коли раптово ти зіткнешся з якоюсь проблемою, то зможеш вдало її вирішити. Часто, коли твої думки весь час залишаються добрими й милосердними, і зненацька виникає проблема, ти маєш можливість пом'якшити удар, маєш можливість поміркувати. Коли ж ти подумки постійно сперечаєшся з іншими та всіляко з ними борєшся, то, як б спрогнозував, щойно ти зіткнешся з проблемою, як уже посваришся з іншими. Гарантую, що так буде. Отже, зіткнувшись із якоюсь суперечністю, я вважаю, ти дійсно маєш домогтися того, щоб твою власну чорну матерію було перетворено на білу, перетворено на Де.

Наше людство розвинулося до такої міри як сьогодні, коли практично в кожній народженій людині до карми додається ще карма; коли люди у своїх тілах мають гігантську карму. Тому часто у проблемі перетворення карми з'являється ситуація, коли водночас із тим, як зростає твій Гун, водночас із тим, як твій Сіньсін підвищується, в той же час ліквідується й перетворюється і твоя карма. Якщо, зіткнувшись із суперечністю, яка, можливо, проявиться в загартуванні Сіньсін під час взаємодії з людьми, ти зможеш стерпіти, то і твоя карма знищиться, і Сіньсін підніметься, і Гун виросте — усе це поєднається. Люди минулого мали великий Де і вже й

так високий Сіньсін. Варто їм було витерпіти лише мізерне страждання, як у них уже міг рости Гун. Нинішні люди не такі: щойно вони стикаються зі стражданням, як уже не бажають удосконалюватися, до того ж їхнє усвідомлення дедалі гіршає, а отже, удосконалюватися їм стає складніше.

У самовдосконалюванні, коли реагуєш на конкретні суперечності й інші погано з тобою вчиняють, можуть бути два види обставин. По-перше, до цього життя ти, можливо, погано вчиняв з іншими. Ти ж утрачаєш душевну рівновагу: чого це зі мною так поводяться? У такому разі чому в минулому ти поведився так з іншими? Ти кажеш, що тоді ти не знав і що це життя не має ніякого стосунку до подій тих життів. Так не можна. Є й інше — у суперечностях порушується питання перетворення карми. Отже, коли ми на практиці стикаємося з ними, нам слід бути великодушними, не можна робити, як звичайні люди. На підприємствах та в інших робочих середовищах усе так само. У самозайнятих осіб також, вони теж спілкуються з людьми. Неможливо не контактувати із суспільством. Щонайменше є сусідські стосунки.

У суспільних відносинах усі стикаються з найрізноманітнішими суперечностями. Що стосується тієї частини наших практикувальників, яка вдосконалюється серед звичайних людей, — хоч скільки грошей ти маєш і хоч яку високу посаду обіймаєш, або ж ти приватний підприємець, маєш свою компанію, ведеш якийсь бізнес — усе це не важливо. Укладай чесні угоди й будь праведним у своєму серці. Кожній професії людського суспільства належить існувати. Річ у тім, що люди мають несправедне серце, а не в тім, у якому виді діяльності вони працюють. Раніше був вислів «з десяти торгівців — дев'ять шахраїв». Це слова звичайних людей. Я ж вважаю, проблема в людському серці. Потрібно, щоб усі були праведними серцем, укладали чесні угоди — ти більше віддаєш, тож і маєш заробляти більше грошей. Ти отримуєш тому, що серед звичайних людей щось віддаєш. Не втратиш — не здобудеш. Це трудовий дохід. У кожному прошарку суспільства можна бути доброю людиною. У різних прошарках — різні суперечності. У вищих верствах — форми суперечностей вищих верств. Усюди можна правильно ставитися до суперечностей; у будь-якому суспільному прошарку існує питання, як бути порядною людиною. Усюди можна зробитися байдужим до всіляких бажань і пристрастей. У кожному з різних прошарків можна проявити себе доброю людиною. Кожний може вдосконалюватися в тому прошарку, у якому перебуває.

Зараз у Китаї, незалежно від того, на державних чи на інших підприємствах, суперечності між людьми вкрай особливі. В інших країнах

і в історії ніколи не було такого явища. Тому пов'язані з вигодами суперечності проявляються надзвичайно гостро. Інтриги, боротьба за нікчемну вигоду. Думки, якими люди керуються, прийоми, які застосовують, дуже паскудні. Бути доброю людиною і то важко. Наприклад, людина прийшла працювати на підприємство. Вона відчула, що атмосфера тут якась ненормальна. Потім хтось їй розповів: «Такий-то поширив про тебе жахливу інформацію, звернувся до керівництва зі скаргою на тебе і страшенно тебе дискредитував». Люди кидають на тебе здивовані погляди. Хіба ж проста людина зможе таке стерпіти? Як можна витримати таку образу? «Він зі мною так учиняє, тоді я відповім йому тим самим. Він має своїх прибічників, я — своїх. Нумо поборімося». Якщо ти так учиниш серед звичайних людей, то вони назвуть тебе сильним. Однак коли ти практикувальник, то ти будеш цілком нікудишнім. Якщо ти змагаєшся й борешся так само, як звичайні люди, то ти і є звичайна людина. Коли ти так чинитимеш іще енергійніше, ніж він, то виявишся ще гіршим за ту звичайну людину.

Як нам реагувати на такі проблеми? Коли ми стикаємося з такими суперечностями, нам передусім потрібно залишатися холоднокровними і не слід поводитися так само, як протилежна сторона. Звичайно, ми можемо доброзичливо все пояснити. Якщо ми чітко про все розповімо, то нічого страшного в цьому немає. Але не можна проявляти завелику пристрасть до цього. Якщо ми стикаємося з такими неприємностями, то не можна змагатися й боротися так само, як інші. Якщо ти вчиняєш, як він, хіба ти не є звичайною людиною? Тобі не лише не можна змагатися й боротися, як він, у душі тобі також не можна його ненавидіти. Дійсно не можна ненавидіти. Коли ти став його ненавидіти, хіба ти не піддався гніву? Отже, ти не досяг Жень (Терпіння). Ми ж дотримуємося Чжень-Шань-Жень. Тож твоїй Шань (Доброті) тим паче нізвідки взятися. Тому тобі не можна бути таким самим, як він. Тобі справді не можна на нього гніватися, попри те, що він дискредитував тебе і перед керівництвом, і перед колегами — так, що тобі від цього соромно голову підняти. Тобі не лише не можна на нього гніватися, ти навіть маєш у душі йому дякувати. Дійсно маєш дякувати. Серед звичайних людей, можливо, ось як подумують: хіба я тоді не перетворюся на Ак'ю? Скажу тобі: це не той випадок.

Замислися, коли ти практикувальник, то чи не слід висувати до тебе й вимоги за високими критеріями?! Мабуть, уже не можна вимагати від тебе за принципом звичайних людей. Якщо ти вдосконалювальник, то ти ж здобуваєш речі високих рівнів, чи не так? Отже, й вимоги до тебе слід висувати за принципами високих рівнів. Якщо ти вчиниш так, як

протилежна сторона, то чи не станеш таким самим, як вона? А чому потрібно ще й їй дякувати? Подумай: що ти отримуєш? У Всесвіті є принцип, що звучить як «хто не втратив, не здобуде; щоб здобути, треба втратити». Та особа дуже зіпсувала твою репутацію серед звичайних людей — вона вважається стороною, що здобула. Вона поживилася чужим коштом. Чим більше вона тебе дискредитувала, чим більшу зробила сенсацію, тим більше тобі довелося витримати, тим більше Де вона втратила. Увесь цей Де вона віддала тобі. Водночас, коли ти все це зносив, то, можливо, заспокоївся до такої міри, що став дуже байдужим до цього й не взяв це близько до серця.

У Всесвіті є й такий принцип: якщо ти витримав величезні страждання, то твою власну карму також буде перетворено. Адже ти віддав. Скільки ти витримав, стільки й карми перетворюється — усе перетворюється на Де. Хіба не Де потрібний практикувальникам? Ти ж отримав подвійну користь, чи не так? Ще й карми позбувся. Якби та людина не створила тобі такої ситуації, де б ти підвищив Сіньсін? Ти добрий і я добрий, у всьому повна ідилія, ми сидимо там, і від цього вже зростає Гун — де ти таке бачив?! Саме завдяки тому, що вона створила тобі таку суперечність, народилася така нагода для підвищення Сіньсін. Звідси ти зміг підняти свій Сіньсін. Чи не зріс твій Сіньсін? Це потрібна користь. Ти практикувальник. Коли піднімається твій Сіньсін, то підвищується ж і твій Гун, чи не так? Одним махом чотири користі. Хіба тобі не слід їй дякувати? У душі тобі дійсно слід гарненько їй подякувати. Це справді так.

Звичайно, тією людиною керували погані наміри, інакше вона б не віддала тобі Де. Однак вона дійсно дала тобі змогу підвищити Сіньсін. Це означає, що ми неодмінно маємо звертати велику увагу на вдосконалювання Сіньсін. Одночасно з тим, як удосконалюється Сіньсін, усувається й карма, перетворюючись на Де, і тоді ти можеш підвищити свій рівень. Це є взаємообумовленим. На високих рівнях принцип цілком змінюється. Звичайні люди цього не розуміють. Якщо ти поглянеш на принцип на високих рівнях, то побачиш, що він цілком змінився. Ти бачиш принцип серед звичайних людей і вважаєш його правильним, але він не є справді правильним. Лише досягнувши високих рівнів, бачиш дійсно правильне. Часто-густо це так.

Принцип я вичерпно вам пояснив і сподіваюся, що в подальшому вдосконалюванні ви зможете ставитися до себе як до практикувальників і будете щиро вдосконалюватися, адже тут викладено цей принцип. Можливо, деяким з вас через те, що вони перебувають серед звичайних

людей, насущна матеріальна вигода звичайних людей, яка лежить просто перед ними, усе-таки здається більш практичною. У могутньому потоці звичайних людей вони все-таки не в змозі висувати до себе вимоги за високими критеріями. Насправді ж, щоб бути доброю звичайною людиною, є зразки героїв і взірцевих постатей. То зразки для звичайних людей. Якщо ти хочеш бути вдосконалювальником, то все залежить від того, як ти працюєш над своєю душею, від твого власного усвідомлення, і тут немає ніякого взірця. На щастя, ми сьогодні вже виклали Дафа. У минулому, якби ти й хотів удосконалюватися, ніхто ще не розповідав, як це робити! Отже, керуючись у своїх учинках Дафа, можливо, ти робитимеш краще. Чи зможеш ти вдосконалюватися, чи зможеш це реалізувати, прорив до якого рівня здійсниш — це вже цілком залежить від тебе самого.

Звичайно, перетворення карми може відбуватися не лише так, як я щойно розповів. Це може проявитися і в інших аспектах. Може проявитися і в суспільстві, і вдома. Можливо, ти зіткнешся з неприємними випадками, ідучи вулицею чи перебуваючи в іншому соціальному середовищі. Треба змусити тебе усунути всі пристрасті, у які ти вчепився серед звичайних людей. Якщо ти маєш пристрасті, їх усіх треба в різноманітних ситуаціях стерти. Тебе змусять набити собі ґулі й звідси усвідомити Дао. Саме так і проходить самовдосконалювання.

Досить типовою є й така ситуація. У багатьох з нас у процесі вдосконалення буває таке: часто, коли ти практикуєш, твоя жінка надзвичайно розлючується. Щойно ти візьмешся виконувати практику, як вона починає з тобою воювати. Якщо ж ти робиш щось інше, то вона не втручається. Ти кажеш, що, граючи в маджонг, марнуєш на нього багато часу, і вона теж невдоволена, але не так, коли практикуєш Гун. Коли ти практикуєш Гун, це ніяк не провокує і не зачіпає твою дружину, а загартовує твоє тіло, це ж така гарна річ! Але варто тобі лише почати практикувати, як вона вже зриває на тобі своє роздратування. У декого через практику такі сварки з дружиною, що вони ось-ось розлучаться. Чимало людей не замислювалося про те, чому ж ця ситуація виникає. Згодом ти питаєш у жінки: «Чого це ти так розгнівалася, коли я практикував?!» Вона не знаходить відповіді, дійсно не може нічого відповісти: «Авжеж, мені не слід було так сердитися! Тоді я дійсно неймовірно вибухнула». У чім же тут насправді річ? Одночасно з тим, як загартовуєш Гун, перетворюється й карма. Хто не втратить, не здобуде. Утрачаєш ти, зрештою, погане. Ти маєш віддавати.

Можливо, щойно ти зайдеш у двері своєї домівки, як твоя дружина почне кричати на тебе. Якщо ти стерпиш, тоді Гун, який ти сьогодні загартував, не зійде нанівець. Дехто розуміє, що, практикуючи, потрібно звертати велику увагу на моральність, тому, як правило, дуже добре ставиться до своєї жінки. Та тут він подумав: «Зазвичай як я сказав, так і робиться, а сьогодні вона сіла мені на голову». Він не стримав свого гніву й посварився з дружиною, через що відразу знову зійшло нанівець те, що він сьогодні практикував. Адже ти маєш карму. Жінка допомагає тобі позбутися карми. А ти цього не приймаєш. Ти посварився з дружиною, від чого не вдалося успішно усунути карму. Таких випадків дуже багато. Безліч наших практикувальників раніше стикалася з такою ситуацією, але не замислювалася, чому. Коли ти робиш щось інше, то твоя жінка не дуже в це і втручається. Тут же, по суті, добре діло, а вона, навпаки, постійно тобі заважає. Насправді дружина просто допомагає тобі позбутися карми. Але їй самій про це не відомо. Це зовсім не так, що вона лише зовні з тобою посварилася, а в душі все ще чудово до тебе ставиться. Це не так. Вона розгнівалася дійсно невдавано. Бо на кого опускається карма, тому й погано. Гарантую, що це так.

ПІДВИЩЕННЯ СІНЬСІН

Раніше в багатьох людей через те, що вони не могли втримати свій Сіньсін, виникала величезна кількість проблем. По досягненню в практиці певного рівня їм більше не вдавалося підвищитися. Є такі, хто вже із самого початку мав досить високий Сіньсін. Коли вони практикували, у них одразу відкрилося небесне око й досягло якоїсь сфери. Оскільки ця людина має досить гарну моральну основу й дуже високий Сіньсін, то її Гун також дуже швидко піднімається. Настає такий момент, коли Гун людини вже виріс до тієї ж висоти, на якій перебуває її Сіньсін. Якщо людина захоче підняти свій Гун іще вище, то й суперечності загостряться. Тоді треба, щоб вона далі підвищувала свій Сіньсін. Особливо ті, хто від народження має гарну моральну основу. Він постійно відчуває, що його Гун чудово собі росте. Практикує він теж дуже добре. Але чому ж раптом виникло так багато клопітних справ? Чому все стало погано? І люди почали погано до нього ставитися, і керівникові він став не подобатися, і ситуація вдома стала дуже напруженою. Чому це несподівано з'являється стільки суперечностей? Сам він іще не усвідомив. Оскільки він має добру моральну основу і досяг певного рівня, виник такий стан. Але хіба ж то остаточний стандарт Повної Досконалості практикувальника? До

завершення вдосконалення ще далеко! Тобі потрібно далі себе підвищувати. Ти зміг досягти такого стану лише завдяки тому, що мав невеличку моральну основу. А щоб піднятися ще вище, слід і критерії підвищити.

Дехто каже: «Коли я зароблю побільше грошей, улаштую свою родину, то мене більш ніщо не турбуватиме. Тоді я стану вдосконалюватися». Я б сказав, що це твої нездійсненні мрії. Ти не в змозі втрутитися в життя інших, не в змозі керувати їхньою долею, включно з долею дружини й дітей, батьків і братів. Хіба в цьому твоє слово є вирішальним? Крім того, якщо ти більше не хвилюватимешся за свій тил і не матимеш жодного клопоту, тоді що ж залишиться для твого вдосконалювання? У комфорті й затишку ось там практикуватимеш Гун? Де ти таке бачив? Це ти мислиш із позиції звичайної людини.

У самовдосконалюванні якраз і потрібно практикувати, перебуваючи в бідах, у яких подивляться, зможеш ти чи ні порвати із сімома почуттями й шістьма бажаннями, зможеш чи ні холодно до них ставитися. Якщо ти весь час міцно триматимешся за ці речі, то не зможеш удосконалитися. Будь-яка справа має причинний зв'язок. Чому люди можуть бути людьми? Бо люди мають почуття. Заради цих почуттів люди й живуть. Родинні почуття, почуття між чоловіком і жінкою, батьківські почуття, прихильність, дружні почуття, люди роблять щось заради дружби — ні в чому не можна відійти від почуттів. Хочеш щось робити або не хочеш, радий або не радий, любов і ненависть — усе, що є в цілому людському суспільстві, повністю виходить з почуттів. Якщо ти не порвеш із ними, то не зможеш удосконалюватися. Якщо ти вистрибнеш із почуттів, то ніхто не зможе тебе зачепити. Настрої звичайних людей уже не зможуть вести тебе за собою. Їх місце займе Милосердя, річ іще більш велична. Звичайно, відразу порвати із цим усе-таки важко. Удосконалювання — процес повільний. Це процес, коли поступово усуваєш свої пристрасті. Однак сам ти маєш висувати до себе суворі вимоги.

У нас як у практикувальників суперечності виникають зненацька. Що робити? Якщо ти зазвичай постійно зберігатимеш милосердний настрій, спокійний і доброзичливий душевний стан, то, зіткнувшись із проблемою, учиниш добре, адже буде можливість для пом'якшення. Якщо ти постійно милосердний, робиш людям добро; здійснюючи щось, завжди думаєш про інших і щоразу, коли стикаєшся з проблемою, передусім думаєш про те, чи зможуть інші це витримати, чи не заподіє це шкоди іншим, тоді не

виникатиме проблем. Отже, практикуючи, тобі потрібно висувати до себе вимоги за високими та ще вищими критеріями.

Часто деякі люди не можуть цього усвідомити. У декого відкрилося небесне око, і він побачив Будду. Повернувшись додому, він виконує уклін перед Буддою, а подумки твердить: «Чому ж Ви про мене не піклуєтесь?! Допоможіть мені вирішити цю проблему!» Будда ж, звичайно, не став втручатися. Те лихо саме він і запланував. Мета — підвищити твій Сіньсін. У суперечності ти можеш підвищитися. Хіба Будда може вирішити тобі цю проблему? Він зовсім цього не зробить. Якщо Будда її вирішить, то як у тебе тоді може зрости Гун, як ти підвищиш свій Сіньсін і рівень? Ключовим є дати тобі можливість збільшити свій Гун. З погляду Великих Пробуджених, бути людиною — це не мета. Сенс людського життя не в тому, щоб бути людиною, а в тому, щоб ти повернувся назад. Скільки людина має страждати? Вони вважають, що чим більше страждатиме, тим краще. Так людина швидше поверне борги. Ось як вони думають. А вищезгадана людина не змогла цього усвідомити. Коли з благань до Будди нічого не вийшло, вона почала йому дорікати: «Як це так, ти ніколи мені не допомагаєш? Лише день у день пали тобі ладан і клади земні поклони». Через це людина розбила статую Будди й відтак почала ганьбити Будду. Оскільки вона почала його ганьбити, її Сіньсін упав, а Гун не стало. Зрозумівши, що все втратила, вона ще більше зненавиділа Будду. Подумала, що він її занапащає. Сіньсін Будди вона оцінює логікою звичайних людей. Хіба ж можна так оцінювати? На справи високого рівня вона дивиться, дотримуючись критеріїв звичайних людей. Хіба так можна? Тому часто постає така проблема — страждання у своєму житті люди вважають несправедливістю до себе. Багато людей через це дуже швидко попадало вниз.

Кілька років тому багато великих майстрів цігун, серед яких і знамениті, також зазнали краху. Звичайно, справжні майстри цігун повернулися назад. Завершивши свою історичну місію, вони вже повернулися. Залишилися й надалі провадять свою діяльність лише ті, хто загубився серед звичайних людей і в кого впав Сіньсін. Вони вже не мають Гун. Деякі майстри цігун, що раніше були досить відомими, усе ще провадять свою діяльність у суспільстві. Їхні вчителі, побачивши, що ці майстри цігун упали до рівня звичайних людей, загрузли в славі та грошах і вже не здатні вибратися звідти, що вони вже стали нікудишніми, забрали їхню допоміжну душу. Увесь їхній Гун був на допоміжній душі. Таких типових прикладів було неймовірно багато.

У нашій школі таких прикладів досить мало. Якщо і є, то вони не такі вже помітні. Але є величезна кількість яскравих прикладів, коли хтось підвищив Сіньсін. Один наш учень працює на текстильній фабриці деякого міста провінції Шаньдун. Після того як почав учитися Фалунь Дафа, він також навчив практики й інших працівників фабрики. Зрештою завдяки цьому покращився моральний образ всієї фабрики. Раніше працівники потайки забирали собі додому по махровому рушнику з тих, які виробляє фабрика. Усі працівники брали. Після того як наш учень почав учитися практики, він не лише перестав брати, а й приніс назад те, що вже забрав собі. Побачивши, що він так робить, усі інші теж перестали брати. А деякі працівники навіть повернули фабриці все те, що взяли раніше. На всій фабриці склалося таке становище.

Голова консультаційного пункту певного міста прибув на один завод подивитися, як практикують учні Фалунь Дафа. Директор заводу особисто прийняв їх і сказав: «Відколи ці працівники почали вчитися вашого Фалунь Дафа, вони приходять рано, а йдуть пізно, працюють уважно й сумлінно. Коли керівництво розподіляє якусь роботу, вони ніколи не виявляють перебірливості. Боротися за свої інтереси також перестали. Почавши так робити, вони викликали покращення морального образу цілого заводу. Покращилася і економічна ефективність заводу. Ваш цігун такий потужний! Коли приїде ваш Учитель? Я теж піду на курси». Головна мета самовдосконалювання за нашим Фалунь Дафа — вести людей на високі рівні. Ми зовсім не думали такого робити. Проте він здатний відігравати величезну стимулювальну роль щодо духовної культури суспільства. Якщо кожний шукатиме в собі, кожний думатиме, як йому вчинити добре, то я б сказав, що суспільство стабілізується, а моральні норми людства знову піднімуться.

Коли я викладав Закон і навчав практики в місті Тайюані, там була учасниця курсів, якій було за п'ятдесят. Подружжя поважного віку йшло на наші курси. Коли вони, переходячи вулицю, дійшли до середини проїзної частини, з величезною швидкістю промчало легкове авто, а його дзеркало заднього огляду раптом зачепило одяг жінки. Зачепивши, авто протягло жінку понад десять метрів, і — «Бах!» — її жбурнуло на землю. Машина проїхала ще понад 20 метрів, доки не зупинилася. Водій, вискочивши з авто, ще й розлютився: «Гей ти! Чому на дорогу не дивишся?!» Нинішня людина саме така. Зіткнувшись із проблемою, вона передусім цурається відповідальності. Винна чи не винна, вона все одно звинувачує інших. Пасажир, що сидів у машині, сказав: «Подивись, як вона, відвези її до лікарні». Водій отямився й квапливо каже: «Як ви,

жіночко? Не травмувалися? Поїдьмо до лікарні, там вас оглянуть». Наша учениця повільно підвелася із землі й каже: «Нічого, ви їдьте». Вона струсила бруд, узяла свого чоловіка під руку й пішла.

Коли вона прийшла на курси й розповіла мені про цю пригоду, я дуже зрадив. У нашої учениці справді підвищився Сіньсін. Вона мені сказала: «Учителю, сьогодні я почала навчатися Фалунь Дафа. В іншому разі я б сьогодні не так поставилася до цього». Замисліться: вона вийшла на пенсію, зараз такі високі ціни й не залишилось ніяких соціальних пільг. Людину, якій за п'ятдесят, авто протягло на таку велику відстань і жбурнуло на землю. Що б вона травмувала? Усе тіло травмувала б. Вона лежала б на землі й була б не в змозі підвестися. У лікарню? Будь ласка. Лягла б у лікарню й більше не вийшла б звідти. Якби на її місці була звичайна людина, то, можливо, усе саме так і було б. Але вона практикувальниця, вона так не вчинила. Тому ми скажемо: добрий чи поганий буде результат, залежить від однієї думки; від різних думок будуть і різні результати. Якби на місці нашої учениці була звичайна людина, то хіба б могла вона, маючи такий вік, не травмуватися? Але вона навіть не роздерла собі шкіри. Добрий чи поганий буде результат, залежить від однієї думки. Якби вона, лежачи там, сказала: «Ай, вмираю! І тут, і там боляче», — то, імовірно, дістала б розриви зв'язок і переломи, параліч. Хоч скільки грошей їй дадуть, вона буде змушена пролежати в лікарні всю решту свого життя без можливості встати. Хіба зможе вона бути здоровою? А роззяви були здивовані: «Чого ж ця літня жінка не здерла з водія трохи грошей? Слід було зажадати грошей». У нинішніх людей викривився рівень моралі. Так, водій швидко вів машину. Та хіба ж він міг навмисно збити людину? Чи не сталося це випадково? Однак наші теперішні люди саме такі. Якщо не здерти з водія грошей, навіть роззяви в душі залишаються невдоволеними. На мою думку, зараз люди вже не в змозі ясно відрізнити добре від поганого. Коли їм хтось скаже, що вони роблять поганий учинок, то вони не повірять. Адже рівень моралі цілком змінився. Деякі люди прагнуть лише наживи. Вони скоять будь-що, тільки можна було б роздобути гроші. «Хто не дбає про себе, того всі кривдять» — це вже стало девізом!

Один з пекінських слухачів курсів після вечері повів дитину на прогулянку проспектом Цяньмень. Вони побачили машину з гучномовцем, через який людей заохочували купувати лотерейні білети. Хлопчик зацікавився, йому закортіло теж витягнути лотерейний білет. «Хочеш зіграти в лотерею, ну добре», — учень дав дитині один юань на білет, і той одразу ж витягнув другий приз — першокласний дитячий велосипед. Хлопчик невимовно

зрадів. А в нашого учня тієї ж миті в голові промайнула думка: «Я ж практикувальник. Як я можу гнатися за цією річчю? Якщо я отримаю це несправедливо нажите добро, то скільки повинен буду віддати іншим Де?!» Синові він сказав: «Ми його не прийемо. Якщо хочеш, ми самі собі купимо велосипед». Хлопчик засмутився: «Коли я просив тебе купити, ти не купив. Тепер же я сам виграв велосипед, а ти не даєш мені його забрати». Він так страшенно ридав і кричав, що не було ніякого виходу, як лише відвести велосипед додому. Удома чим більше учень про це думав, тим більше відчував, що тут щось не так: «Я просто піду й віддам їм гроші». Тоді він передумав — у нього виникла нова ідея: «Лотерейних білетів уже немає. Якщо я віддам їм гроші, вони ж розділять їх між собою. Я просто подарую гроші нашій установі».

Добре, що в установі працює чимало учнів Фалунь Дафа, та й керівник його розуміє. Якщо у звичайному середовищі, у звичайній установі ти скажеш, що ти практикувальник, що ти виграв велосипед, але заявляєш, що не приймеш його і що подаруєш підприємству гроші, то навіть очільник подумає, що в тебе з головою щось не так. Інші теж почнуть пересуджувати: «А чи не виникли в нього відхилення, коли він практикував? Може він збожеволів через практику?» Як я вже казав, рівень моралі викривився. У 50–60-ті роки хіба це була б дивина? Це був би цілком рядовий випадок, який ні в кого не викликав би великого подиву.

Ми вважаємо, що, хоч до якої значної міри зміниться рівень моралі людства, властивість Усесвіту — Чжень-Шань-Жень — вічно залишатиметься незмінною. Коли хтось каже, що ти добрий, ти не обов'язково дійсно добрий; коли хтось каже, що ти поганий, ти не обов'язково дійсно поганий, бо критерії оцінки доброго та поганого було спотворено. Доброю людиною є лише той, хто відповідає властивості Всесвіту. Це єдиний критерій оцінки доброї та поганої людини. Це визнається в Усесвіті. Хай які великі зміни відбуваються з людським суспільством, хай як сильно обвалюється рівень моралі, і хоча мораль з кожним днем падає все більше і люди женуться лиш за грішми, однак Усесвіт зовсім не змінюється слідом за змінами в людства. Ставши вдосконалювальником, ти вже не можеш висувати до себе вимоги за критеріями звичайних людей. Звичайні люди кажуть, що це правильно, от ти відповідно до цього й робиш? Так не можна. Те, що звичайні люди називають добрим, зовсім не обов'язково є добрим; те, що вони називають поганим, теж не обов'язково є поганим. В епоху спотворених моральних норм, якщо хтось учиняє погано, і ти йому скажеш, що він учиняє погано, то він навіть не повірить! Удосконалювальник має

оцінювати речі властивістю Всесвіту — лише тоді він зможе розрізнити, що є справді добрим і справді поганим.

УЛИВАННЯ В МАКІВКУ

У колах удосконалювальників існує явище, яке називається вливанням енергії в маківку. Уливання в маківку — це релігійна церемонія в методі самовдосконалення Тантри Школи Будди. Її мета в тому, що після її проведення цій людині вже не можна вступати до іншої школи — вона визнається справжнім послідовником цієї школи. А що ж зараз викликає подив? Те, що такий релігійний ритуал з'явився і в цігун: уливання в маківку почали виконувати і в методах практики Школи Дао, а вже не в одній лише Тантрі. Як я вже казав, усі, хто під прапором Тантри навчає в суспільстві методу практики Тантри, у повному складі — самозванці. І чому ж я так кажу? Бо Танська Тантра в нашій країні зникла понад тисячу років тому, і її вже зовсім не існує; Тибетська Тантра через мовний бар'єр досі так і не проникла в цілісному вигляді до ханського регіону. Особливість іще в тому, що Тибетська Тантра є езотеричною релігією, у якій обов'язково потрібно вдосконалюватися потайки в монастирі. Крім того, обов'язково треба також пройти таємне навчання в учителя — учитель веде людину в її таємному вдосконалюванні. Якщо цього не дотримуватися, категорично не можна навчати Тантри.

Багато людей приїхало до Тибету вчитися практики з такою метою: пройти посвяту в учні й навчитися Тибетської Тантри, щоб у майбутньому стати майстром цігун, прославитись і збагатити. Поміркуйте: лами «живі будди», що дійсно отримали справжню передачу, мають дуже могутні здатності й можуть побачити, про що думають ті, хто навчається практики. Щойно вони поглянуть на його думки, їм одразу ж стане зрозуміло, для чого він сюди приїхав: захотів приїхати сюди й навчитися цих речей, щоб потім повернутися й стати майстром цігун — збагатитися й зробити собі ім'я, зруйнувавши метод удосконалення в Будду цієї школи. Чи можна дати тобі довільно знівечити настільки серйозну школу вдосконалення в Будду, щоб ти став якимось там майстерцем цігун заради слави та грошей? Що ти маєш за мотив такий? Отже, йому зовсім нічого не передадуть, він не отримає справжньої передачі. Певна річ, монастирів там багато. Можливо, він отримає трішки чогось поверхового. Коли він має несправедне серце та бажає стати майстром цігун і коїти лихі речі, то привабить футі. Тварина-футі також має Гун, але не Тибетської Тантри. Ті, хто поїхав до Тибету

дійсно в пошуках Закону, можливо, залишаться там і більше не повернуться. Це щирі вдосконалювальники.

Дивовижним є те, що зараз у багатьох методах практики Школи Дао також виконують уливання в маківку. Школа Дао має справу з енергетичними каналами, яке ще вливання в маківку в них може бути?! Коли я навчав практики на півдні, то наскільки я знаю, там було аж понад десять неподобних методів практики, що проводили вливання в маківку, зокрема, досить багато такого було в провінції Гуандун. Навіщо ж їм це? Він зробив тобі вливання в маківку, отже, ти став його послідовником, і тобі більше не можна навчатися інших цігун. Якщо ти почнеш їх учитися, він тебе покарає. Ось для чого вони це роблять. Хіба це не єресь? Те, чого вони навчають, належить до зцілення та оздоровлення. Народ, навчившись цього, усього-на-всього бажає здобути добре здоров'я. Навіщо ж таке робити? Дехто каже, що, коли людина почала практикувати його цігун, їй більше не можна практикувати інший цігун. Чи здатний він спасти людей так, щоб ті досягли Повної Досконалості? Він же цим заплутує своїх учнів. Дуже багато хто так учиняє.

У Школі Дао такого немає, і все одно там з'явилося «вливання в маківку». Я виявив, що той майстер цігун, який найбільш завзято виконує вливання в маківку... Як ви гадаєте, якої висоти стовп Гун він має? Заввишки всього-на-всього з дво-, триповерховий будинок. Надзвичайно знаменитий великий майстер цігун, а Гун, як я побачив, у нього впав до такої міри, що залишилось жалюгідно мало. Сотні, більш ніж тисяча людей стоять у черзі, щоб він виконав їм уливання в маківку. Його Гун обмежений у кількості, лише такий заввишки. Невдовзі Гун упаде, і його більш не залишиться. Що ж він тоді вливатиме людям? Хіба це не обман? Від справжнього вливання в маківку, якщо дивитися на це в іншому просторі, кістки людини з голови до ніг стають схожими на білий нефрит. Це цілковите очищення тіла за допомогою Гун, речовин високої енергії, уливанням від голови до п'ят. Чи здатний цей майстер досягти цього? Не здатний. Навіщо ж він це робить? Звичайно, не обов'язково всі практикують релігію. Мета в тому, що коли хтось починає вчитися його цігун, то стає йому належати. Ти маєш брати участь у його курсах, учитися його речей. Мета — дістати твої гроші. Якщо ніхто в нього не навчатиметься, то грошей він не заробить.

Послідовникам Фалунь Дафа, так само як і послідовникам інших шкіл Школи Будди, уливання в маківку багаторазово робить Учитель, але не дає тобі про це дізнатися. Ті, хто має здатності, можуть дізнатися, чутливі люди також можуть відчувати, що уві сні чи в якийсь інший час, можливо,

раптом від маківки вниз опускається гарячий потік, проходячи все тіло наскрізь. Мета вливання в маківку не в тому, щоб підвищити тобі Гун, — ти сам виробляєш його шляхом удосконалювання. Уливання в маківку — це своєрідний засіб, щоб посилити тебе: тобі очищують тіло, роблять іще один крок уперед, щоб очистити твоє тіло. Треба виконувати вливання багаторазово, на кожному рівні потрібно допомогти тобі очистити організм. Адже за вдосконалювання відповідає ти, за Гун відповідає Вчитель. Тому ми не проводимо вливання в маківку як церемонію.

Деякі люди ще проводять так звану «посвяту в учні». Дійшовши до цього питання, я між іншим згадаю, що багато людей бажає пройти посвяту в мої учні. Наш нинішній історичний період відрізняється від феодального суспільства Китаю. Ти став на коліна й зробив земний уклін, і це вже вважається, що пройшов посвяту в учні? Ми не дотримуємося цієї формальності. Багато хто з нас ось як думає: «Я буду бити чолом, палити ладан, поклонятися Будді й буду в душі трішки набожним, тоді в мене й виросте Гун». Як на мене, це смішно. Справжня практика цілком залежить від удосконалювання тебе самого. Немає ніякої потреби чогось просити. Не поклоняйся Будді, не пали ладан, щиро вдосконалюйся за критеріями вдосконалювальників, тоді Будда буде надзвичайно радий тебе бачити. Якщо ж ти, коли не вдома, постійно коїш злі вчинки, то, хоча ти й палиш ладан і кладеш земні поклони, йому буде огидно навіть поглянути на тебе. Чи не в цьому суть? Справжнє вдосконалювання залежить від тебе самого. Сьогодні ти зробив земний уклін, пройшов посвяту в учні, а як вийшов за двері, знову взявся за своє. То яка із цього користь? Ми зовсім не дотримуємося таких формальностей. Інакше ти б, можливо, навіть заплямував моє добре ім'я.

Ми даємо вам так багато всього. Тільки б усі ви щиро вдосконалювалися й за допомогою Дафа висували до себе суворі вимоги, тоді я вважатиму вас своїми послідовниками. Якщо тільки ти будеш удосконалюватися за Фалунь Дафа, тоді ми й вважатимемо тебе послідовником. Якщо ти перестанеш удосконалюватися, то ми нічого не зможемо зробити. Якщо ти перестанеш удосконалюватися, то яка користь у тому, що ти носиш цей сертифікат про закінчення курсів? «Учасник перших курсів», «учасник других курсів»... Коли ти тільки й робиш, що практикуєш ці рухи, хіба ти вже є нашим послідовником? Ти маєш дійсно вдосконалюватися за нашим критерієм Сіньсін, лише тоді ти зможеш досягти здоров'я, зможеш іти в бік високих рівнів. Тому ми не проводимо цих церемоній. Достатньо тільки, щоб ти вдосконалювався, тоді ти й належатимеш до нашої школи. Моїм Тілам Закону все відомо, вони знають усі твої думки й здатні все зробити.

Якщо ти не вдосконалюватимешся, то вони про тебе не дбатимуть; коли ж удосконалюватимешся, то від початку й до кінця будуть тобі допомагати.

Цігуніст з якогось методу практики, який ще ніколи не бачився зі своїм учителем, каже, що для посвяти в учні достатньо, повернувшись у такий-то бік, класти земні поклони й здати по кілька сотень юанів. Хіба це не обман і себе, й інших? До того ж ця людина сама дуже охоче на це йде. Відтепер вона почала захищати цей цігун та його майстра й каже людям, що їм більше не можна навчатися інших цігун. Коли я це побачив, мені було дуже смішно. Ще дехто проводить якесь «обмацування маківки». Невідомо, що зміниться, коли він там помацає.

Фальшивим є не лише навчання цігун під прапором Тантри, а і все те навчання цігун, що робиться під прапором школи буддизму. Замисліться: метод удосконалення буддизму зберігав таку форму протягом кількох тисяч років. Якби хтось її змінив, хіба це ще був би буддизм? Метод удосконалення — це суворе вдосконалювання в Будду, до того ж украй таємниче. Коли змінити його хоч трохи, все прийде в стан повного безладу. Адже процес еволюції Гун неймовірно складний. Відчуття людини нічого не варті. Не можна самовдосконалюватися, покладаючись на відчуття. Релігійна форма ченця і є методом удосконалення. Коли її зміниш, це більше не буде тим, що належить до тієї школи. Кожну школу очолює Великий Пробуджений. У кожній школі також удосконалилося дуже багато Великих Пробуджених. Ніхто з них не наважувався довільно змінювати метод удосконалення тієї школи. А який такий Вей Де має нікчемний майстерець цігун, що наслідився ображати головного Пробудженого цієї школи й змінювати його школу удосконалення в Будду? Якщо він насправді зміг її змінити, хіба це все ще буде та школа? Фальшивий цігун можна розпізнати.

УСТАНОВЛЕННЯ СЮЕНЬґУАНЬ НА МІСЦЕ

Установлення Сюеньґуань на місце також називають «одним отвором Сюеньґуань». Такий термін можна знайти у «Внутрішній алхімії», «Даоському скарбі» й «Досконалому змісті Сіньсін і подовження життя». У такому разі що ж це таке? Величезна кількість майстрів цігун не може цього пояснити. Адже на рівнях, на яких перебувають звичайні майстри цігун, його зовсім не видно, і їм не дозволено його бачити. Якщо вдосконалювальник хоче бути спроможним його бачити, він має досягти вищого рівня Прозріння ока мудрості або вище. Лише тоді він зможе його

побачити. Звичайні майстри цігун не досягають такого рівня, тому їм і не видно. Кола вдосконалювальників споконвіку дошукуються: що ж таке Сюеньгуань; де ж розміщений отвір; як його встановити на місце? Якщо ти читатимеш про це у «Внутрішній алхімії», «Даоському скарбі» й «Досконалому змісті Сіньсін і подовження життя», то там мова йде навколо теорії, а суть тобі зовсім не розповідають. Там пояснюють, пояснюють і зрештою, навпаки, тебе заплутують. Незрозуміло висловлюються. Адже те, що належить до суті, не дають звичайним людям знати.

Крім того, лише тому, що ви послідовники нашого Фалунь Дафа, я скажу вам такі слова: у жодному разі не читайте тих хаотичних книг із цігун. Я маю на увазі не вищезгадані кілька прадавніх книг, а книги фальшивого цігун, написані сучасними авторами. Ти їх навіть не гортай. Коли в тебе в голові промайне навіть найменша думка: «О, ці слова слушні», — щойно вона блисне, як звідти в тебе відразу вселиться футі. Дуже багато книг написали люди, яких через їхнє прагнення до слави та вигоди спрямовували й контролювали футі. Книг фальшивого цігун скільки завгодно, неймовірно багато. Дуже багато хто є безвідповідальним. Деякі є одержимими футі чи мають у собі хаотичні речі, але все одно вони пишуть книги. Навіть вищезазначені кілька прадавніх книг чи інші подібні прадавні книги зазвичай краще не читати, адже тут існує проблема того, щоб зосередитися на одній школі й нічого не домішувати.

Один з керівників Асоціації цігун Китаю розповів мені про один випадок, що дуже мене розсмішив. За його словами, у Пекіні була така людина, що постійно ходила слухати курси лекцій із цігун. Вона слухала-слухала ці лекції, і, коли минув довгий час, їй стало здаватися, що цігун і є ось такою дрібницею. Адже всі майстри цігун належать до одного рівня й кажуть одні й ті самі речі. Ця людина так само, як і вдавані майстри цігун, почала вважати, що зміст цігун цим і обмежується! Ну то гаразд, вона теж захотіла написати книгу із цігун. Замисліться тільки: людина не практикує, але пише книгу із цігун. Зараз книги із цігун такі: ти списав у нього, а він списав у тебе. Ця людина писала, писала і, дійшовши до місця про Сюеньгуань, була змушена зупинитися. Хто ж розуміє, що таке Сюеньгуань? Навіть серед справжніх майстрів цігун майже ніхто цього не знає. Тож він спитав про це в одного фальшивого майстра цігун. Йому було невідомо, що той фальшивий, бо насправді він нічого не тямить у цігун. Але ж, якщо цей удаваний майстер цігун дав би іншим загнути себе запитанням у глухий кут, то люди тоді дізнались би про те, що він удаваний, чи не так? Отже, він наважився наговорити абичого і сказав, що отвір Сюеньгуань розташований на голівці чоловічого статевого органа.

Звучить неймовірно смішно. Але поки не смійся — ця книга вже вийшла друком. Тобто наші нинішні книги із цигун смішні до такої міри. Скажи, яка може бути користь від читання таких книг? Ніякої. Це може лише шкодити людям.

Що ж таке установлення Сюеньгуань на місце? У самовдосконалюванні за Законом людського світу, коли людина досягає рівня вище середнього, тобто коли вона вдосконалюється на високому рівні Закону людського світу, у неї починає рости Досконале немовля. Досконале немовля й ті, кого ми називаємо Їнхаями, — це різні речі. Їнхаї дуже маленькі, вони граються і невгамовно стрибають, дуже пустотливі. Досконале ж немовля є нерухомим. Коли ним не керує душа, воно сидить нерухомо на квітці лотоса зі складеними в Цзеїнь руками й схрещеними ногами. Досконале немовля зароджується в Даньтєн. Його можна побачити в украй мікроскопічному стані вже тоді, коли воно навіть менше за вістря голки.

Крім того, пояснимо одне питання. Справжнє Даньтєн лише одне. Воно розташоване внизу живота. Починаючи від акупунктурної точки Хуейїнь і вище, усередині людського тіла, від пупка і вниз. Мається на увазі саме це «поле». Величезна кількість Гун, здатностей, магічних речей, Тіла Закону, Досконале немовля, Їнхаї й багато-багато інших істот породжуються в цьому «полі».

Раніше окремі даоські вдосконалювальники проповідували вчення про «верхнє, середнє й нижнє Даньтєн». Я б сказав, це є помилковим. Ще дехто каже, що його вчителі передавали це протягом стількох-то поколінь, і в книгах так написано. Скажу вам: сміття й мотлоху було повно і в давнину. Хоч це і успадковувалося стільки-то років, воно зовсім не обов'язково є правильним. Малі Дао рівня людського світу завжди поширювалися серед звичайних людей, однак за ними неможливо вдосконалюватися, вони ніщо. Ті люди називають це верхнім, середнім і нижнім Даньтєн. Вони хочуть сказати, що в місці, де може утворитися Дань, там і є Даньтєн. Хіба це не смішно? Якщо людські думки концентруються на одній точці, то через тривалий час там може утворитися згусток енергії та сформуватися Дань. Коли не віриш, постійно концентруй думки на своїй руці, увесь час зберігай цей стан. З плином часу там утвориться Дань. Тому деякі люди, побачивши це становище, почали казати, ніби Даньтєн перебуває всюди, що звучить іще більш сміховинно. На їхню думку, там, де утворився Дань, і є Даньтєн. Насправді ж це Дань, а не Тєн. Якщо ти скажеш, що всюди Дань, або про верхній, середній і нижній Дань, так, звичайно, казати можна. А «поле»,

яке дійсно здатне породити безліч Законів, лише одне — унизу живота. Отже, версія про верхнє, середнє й нижнє «пілюльне поле» помилкова. На чому концентруються людські думки, там із часом і утворюється Дань.

Тож Досконале немовля зароджується в Даньтєн, що розміщене внизу живота, поступово зростає і стає дедалі більшим і більшим. Коли воно виростає завбільшки з м'ячик для настільного тенісу, то стає чітко видно обрис усього його тіла, сформувалися ніс та очі. Водночас, коли воно стає таким завбільшки, біля нього ще утворюється кругленький пузирчик. Утворившись, він росте слідом за тим, як зростає Досконале немовля. Коли Досконале немовля виростає заввишки 13 см, то з'являється пелюстка лотоса. Коли ж виростає заввишки 16–19 см, то пелюстки лотоса здебільшого вже виростили, утворюється ціла квітка лотоса. Досконале немовля, що сяє золотом, сидить у золотавій лотосовій тарілці. Це дуже красиво. Це і є Алмазнетлінне тіло, що в Школі Будди називається Тілом Будди; а в Школі Дао називається Досконалим немовлям.

Наша школа вдосконалює і потребує обидва види тіл, власне тіло також потрібно піддати перетворенню. Як вам відомо, Тіло Будди не можна показувати серед звичайних людей. Коли раптово напружилися всі сили, може проявитися його образ, очима звичайних людей можна побачити його оптичне зображення. А власне тіло після перетворення є таким самим, як у звичайних людей, і вони не бачать різниці. Але воно може проходити крізь простори. Коли Досконале немовля виростає заввишки 13–16 см, пузир досягає такої ж самої висоти. Він дуже схожий на оболонку повітряної кулі і є прозорим. Досконале немовля сидить нерухомо в позі медитації. Коли воно виростило таким завбільшки, цьому пузиреві приходить пора залишити Даньтєн, він уже сформувався. «Коли гарбуз досягає, черешок відпадає». Отже йому пора підійматися. Процес підняття пузиря неймовірно повільний, але щодня можна бачити, що він зсувається — поступово переміщується вгору, піднімається. Якщо ми пильно спостерігатимемо, то відчуємо його присутність.

Коли пузир підіймається до місця, де розташована акупунктурна точка Даньчжун людини, він залишається в цьому місці якийсь час. Адже квінтесенція людського тіла й багато чого іншого (серце теж розміщене тут) мають сформувати в цьому пузирі свій комплекс. Квінтесенція людини має поповнити пузир. Після того як мине певний час, він починає знову підніматися. Коли пузир проходить через шию, відчувається важка задишка, неначе кровоносні судини було затиснуто, від роздуття почувашся дуже зле. Але це триватиме лише якихось 1–2 дні, після чого

все мине. Тоді пузир досягне маківки голови. Ми називаємо це підняттям до Нівань. Хоча ми кажемо, що пузир досягнув Нівань, насправді він завбільшки такий самий, як увесь твій головний мозок. Ти відчуватимеш, ніби голова роздулася. Оскільки Нівань є дуже ключовим місцем для людського життя, він також сформує всередині пузиря свою квінтесенцію. Далі пузир протискується назовні через прохід небесного ока. Почуваєшся під час цього дуже нестерпно. Від роздуття небесне око страшенно болить, роздуваються акупунктурні точки Тайянь, западають очі. Це триває, аж доки пузир не протиснеться назовні. Тоді він одразу повисає в районі лоба. Це й називається встановленням Сюеньгуань на місце. Пузир повисає тут.

Ті, хто має відкрите небесне око, у цей час уже більше не бачать. Це тому, що в удосконалюванні і за Школою Будди, і за Школою Дао, щоб речі всередині Сюеньгуань якомога швидше сформувалися, ті двері не відчиняються. Спереду й ззаду там є по дві стулки. Усі вони зачинені. Це схоже на арочні ворота до площі Тяньаньмень у Пекіні: з обох боків вони мають по дві стулки. Щоб він якнайшвидше сформувався й поповнився, за відсутності екстрених обставин двері не відчиняються. Ті, хто здатний бачити небесним оком, по досягненню цього етапу вже більше не бачать — їм не дають дивитися. Для чого ж пузир тут висить? Оскільки всі меридіани нашого тіла стікаються сюди, цієї пори всі меридіани мають пройти через Сюеньгуань і, зробивши круг, вийти. Усі вони пройдуть через Сюеньгуань. Мета в тому, щоб іще раз закласти всередині Сюеньгуань фундамент, сформувати комплекс речей. Оскільки людське тіло — це малий усесвіт, Сюеньгуань утворить малий світ, усередині якого сформуються речі всієї квінтесенції людського тіла. Однак це буде утворено всього тільки комплект обладнання, яким іще не можна повноцінно користуватися.

У самовдосконаленні за методами практики Цімень Сюеньгуань відкритий. Коли Сюеньгуань вистрілює назовні, то має вигляд прямої трубки, але поступово теж стає круглим, отже стулки по обидва його боки відкриті. Адже в Цімень не вдосконалюються ні в Будду, ні в Даоса. Вони самі себе захищають. І в Школі Будди, і в Школі Дао — безліч учителів, що можуть тебе захистити. Немає потреби, щоб ти бачив, і від цього не буває проблем. А в Цімень це вже не діє. Їм треба самим себе захищати. Тому вони мусять зберігати можливість бачити. Однак, коли тієї пори дивишся небесним оком, то це схоже на те, коли дивишся в телескоп. Далі, коли буде утворено комплекс речей, 1–2 місяці по тому пузир починає повертатися назад. Після того як він повернувся назад у голову, це називається зміною місця Сюеньгуань.

Коли пузир повертається назад, від роздуття ти теж відчуваєшся зле. Далі він протискується назовні з акупунктурної точки Юйчжень. Під час цього також відчуваєшся дуже погано, так, неначе голова розривається. Пузир одразу виходить. Щойно він вийшов, як миттєво відчуваєш полегшення. Після того як вийшов, він повисає в дуже глибокому просторі. Пузир розміщений у формі, яку має тіло в дуже глибокому просторі, тому, коли спиш, він тобі не муляє. Але є ось який момент. Коли Сюеньгуань уперше встановлюється на місце, то перед очима відчуваєш... хоча він і перебуває в іншому просторі, але весь час здається, ніби в очах дуже потьмяніло, неначе якийсь предмет заслоняє погляд, від чого стає не дуже приємно. Оскільки точка Юйчжень є дуже ключовим великим входом, то за нею також треба сформувати комплекс речей. І пузир знову починає повертатися назад. Ми згадували вище термін «один отвір Сюеньгуань» — насправді це не один отвір. Він багаторазово змінює своє положення. Після повернення назад у Нівань пузир починає опускатися — опускатися вниз усередині тіла аж до акупунктурної точки Мінмень. З точки Мінмень він знову вистрілює назовні.

Мінмень людини є вкрай ключовим, головним великим отвором. «Отвір» — це те, як Школа Дао називає акупунктурні точки, а ми називаємо їх «проходами». Це головний важливий прохід. Це дійсно як залізні двері. Залізні двері з безліччю шарів... Як вам відомо, тіло є багат шаровим. Клітини нашого нинішнього фізичного тіла — це один шар, молекули всередині нього — ще один. Далі йдуть атоми, протони, електрони, нескінченно малі частинки, нескінченно малі частинки, нескінченно малі частинки... аж до найменших корпускул. На кожній поверхні встановлюють по шару дверей. Тому багато-багато здатностей, багато-багато магічних предметів замкнено за кожним шаром дверей. В інших методах практики виробляють Дань. Коли Дань вибухає, передусім потрібно, щоб від струсу відкрилася Мінмень. Якщо цього не станеться, здатності не буде звільнено. Після того як Сюеньгуань сформує в точці Мінмень комплекс речей, він знову входить у тіло. Увійшовши, він починає повертатися в низ живота. Це називається «поверненням Сюеньгуань на місце».

Повертаючись на місце, Сюеньгуань прибуває не на своє колишнє місце. Тієї пори Досконале немовля вже виросло дуже великим. Пузир тоді вкриває Досконале немовля, оточивши його. Він росте слідом за зростанням Досконалого немовляти. У Школі Дао зазвичай, коли Досконале немовля виростає таким, як шести-семирічна дитина, йому вже дають залишати тіло, що називається виходом Досконалого немовляти у

світ. Ним керує душа людини, воно вже може вийти й діяти. Тіло людини завмирає і залишається нерухомим, а її душа виходить. У Школі Будди зазвичай, коли Досконале немовля, удосконалюючись, стає таким завбільшки, як сама людина, то вже немає небезпеки. Зазвичай тоді йому вже дозволяють залишати тіло, відділятися від цього тіла. Досконале немовля тоді вже може виходити. Тієї пори, коли Досконале немовля вирросло завбільшки таким, як сама людина, це зробив і його захисний кожух. Той кожух, розширюючись, уже навіть вийшов за межі тіла. Це і є той Сюеньгуань. Оскільки Досконале немовля вже стало таким завбільшки, то, звичайно, Сюеньгуань, розширюючись, уже вийшов за межі тіла.

Мабуть, ви бачили зображення Будд у храмах, бачили, що Будда завжди перебуває всередині кола. Особливо у творах живопису, де зображено Будд, завжди є коло, усередині якого Будда й сидить. Такими є безліч зображень Будд, особливо ті, які написано в давніх храмах. Чому ж Будда сидить усередині кола? Ніхто не може пояснити цього. Скажу вам, що це і є Сюеньгуань. Але в цей час він уже називається не Сюеньгуань, а світом, хоча називати його так ще буде не зовсім точним. Він лише має комплект устаткування. Це так само, як завод з устаткуванням, який, проте, не здатний виготовляти продукцію. Потрібна електроенергія та сировина — лише тоді можна буде вести виробництво. Кілька років тому багато вдосконалювальників казали: «Мій Гун вищий за Гун Бодхісатви», «Мій Гун вищий за Гун Будди». Коли інші люди чули таке, їм це здавалося дуже дивовижним. Насправді ж нічого дивовижного немає. Справді, потрібно, щоб Гун завдяки практиці став за життя людини дуже високим.

Тоді чому ж виникає ситуація, коли людина завершує вдосконалення на вищому, ніж у Будди, рівні? Не можна так поверхово це розуміти. Така людина має справді дуже високий Гун. Після того як вона досягає в самовдосконалюванні дуже високого рівня, коли досягає відкриття Гун і відкриття усвідомлення, вона має дійсно дуже високий Гун. Якраз у мить перед тим, як відкривається Гун та усвідомлення, в цієї людини відламують 80% її власного Гун, відламують навіть стандарт її Сіньсін. Цією енергією наповнюють її світ, її власний світ. Як вам відомо, Гун удосконалювальника і, особливо, критерій його Сіньсін, вироблено тим, що людина протягом усього свого життя витримала безліч страждань, що вона в гіркому середовищі загартувалась у випробуваннях і вдосконалилася. Тому Гун є вкрай дорогоцінним. Вісімдесят відсотків настільки дорогоцінних речей використовують, аби наповнити її світ. Тому, коли в майбутньому ця людина успішно завершить удосконалювання, і їй чогось захочеться, достатньо буде лише простягнути руку, і вона миттєво це матиме. Вона

матиме все, що тільки забажає. Робитиме, що забажає. У її світі буде все. Це її Вей Де, якого вона домоглася завдяки тому, що вдосконалилася, зазнаючи страждань.

Ця енергія людини може за її бажанням перетворюватися на будь-які предмети. Тому, якщо Будда чогось хоче, бажає щось з'їсти, у щось пограти, то він має все. Він здобув це завдяки самовдосконалюванню. Це і є Місце Будди. Без цієї речі людина не змогла б успішно закінчити своє вдосконалення. Цієї пори вже можна називати це її власним світом. Людина ж досягає Повної Досконалості та осягає Дао лише з 20% Гун. Хоч і залишилося лише 20%, але її тіло не заблоковане. Людина не забирає із собою тіло, або ж забирає його, але його вже перетворено речовинами високої енергії. Тієї пори людина може повною мірою проявити чудотворну силу, що має незрівнянну могутність. А коли вдосконалюєшся серед звичайних людей, то ти часто заблокований і не маєш настільки величезних здатностей. Хоч який високий твій Гун, ти все одно зазнаєш обмежень. Тепер же все стане інакше.

ЛЕКЦІЯ П'ЯТА

ЗОБРАЖЕННЯ ФАЛУНЬ

Символом нашого Фалунь Дафа є Фалунь. Ті, хто має здатності, можуть бачити, що цей Фалунь крутиться. Так само і з Фалунь на наших значках — вони теж крутяться. Ми керуємось у своєму самовдосконалюванні властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень, практикуємо за законами еволюції Всесвіту, тому практика, яку ми робимо, вельми грандіозна. У якомусь розумінні це зображення Фалунь є зменшеною копією Всесвіту. У Школі Будди Всесвіт позначається поняттям Десятистороннього Світу. Чотири грані й вісім напрямів, вісім сторін світу. Можливо, хтось бачить, що зверху й знизу є стовп Гун. Отже, якщо додати верх і низ, то якраз і виходить Десятисторонній Світ, що утворює Всесвіт. Це відображає загальне уявлення про Всесвіт у Школі Будди.

Звичайно, у Всесвіті є безліч галактик, серед яких і наш Чумацький Шлях. Увесь Усесвіт перебуває в русі, усі галактики в ньому також рухаються, тому на цьому малюнку обертаються і тайцзі з малими знаками свастики, і весь Фалунь, і великий знак свастики в його центрі. У якомусь розумінні це символізує наш Чумацький Шлях. Водночас, оскільки ми належимо до Школи Будди, то в центрі знак Школи Будди. Це якщо дивитися на зовнішній вигляд Фалунь. Уся різноманітна матерія має свої форми існування в інших просторах — там вона має вкрай багатий, вкрай складний процес еволюції та форми існування. Це зображення Фалунь — мініатюрна версія Всесвіту. У кожному з інших просторів Фалунь також має свої форми існування та процес еволюції, тому я кажу, що це окремий світ.

Коли Фалунь обертається за годинниковою стрілкою, він здатний автоматично всмоктувати енергію з Усесвіту; коли проти годинникової стрілки, здатний викидати енергію. Обертання всередину (за годинниковою стрілкою) спасає тебе, обертання назовні (проти годинникової стрілки) спасає інших. Це особливість нашого методу практики. Хтось запитує: «Ми належимо до Школи Будди, чому ж тоді на зображенні Фалунь є тайцзі? Хіба тайцзі належать не до Школи Дао?» Бо практика, яку ми виконуємо, колосальна. Це все одно, що ми практикуємо цілий Усесвіт. Тоді замисліться: у Всесвіті дві великі Школи — Школа Будди та Школа Дао. Коли виключити одну із цих Шкіл, то аж ніяк не можна буде утворити повноцінний Усесвіт, годі буде й казати про повноцінний Усесвіт. Отже, ми тут маємо те, що належить до Школи Дао. Дехто каже: «Але ж є не одна лише Школа Дао! Є ще християнство, конфуціанство, інші релігії тощо». Скажу вам, що під час досягнення якнайвищого рівня в

удосконаленні за конфуціанством, воно входить до Школи Дао; а багато західних релігій по досягненню високого рівня входять до Школи Будди, вони належать до системи Школи Будди. Є лише дві такі великі системи.

Тоді чому ж із зображень тайцзі два зверху червоні, знизу сині, а два других зверху червоні, знизу чорні? Згідно з тим, що людям зазвичай відомо, тайцзі складається з двох видів матерії: чорної та білої. Це ж два види ці: їнь і ян. Це розуміння з погляду дуже поверхневого рівня. Вони мають різні прояви в різних просторах. Коли вони проявляються на найвищому рівні, їх кольори саме такі. Дао, який ми зазвичай маємо на увазі, зверху червоний, знизу чорний. Наведемо приклад. Ті з нас, у кого відкрилося небесне око, виявляють, що ті предмети, які, якщо дивитися на них очима, мають вигляд червоних, в іншому ж просторі, що різниться з нашим лише на один рівень, є зеленими. А золотаве в іншому просторі є фіолетовим. Така між ними різниця. Тобто в різних просторах кольори змінюються також по-різному. Тайцзі, що зверху червоний, а знизу синій, належить до Первинного Великого Дао, включно зі школами вдосконалення Цімень. Малі знаки свастики із чотирьох боків належать до Школи Будди. Вони такі самі, як свастика в центрі зображення, і належать до Школи Будди. Колір Фалунь дуже яскравий. Ми використовуємо його як символ Фалунь Дафа.

Фалунь, який ми бачимо небесним оком, зовсім не обов'язково має саме такий колір. Колір тла змінюється, а ось малюнки — ні. Коли той Фалунь, який я вклав у нижню частину твого живота, обертається, і ти бачиш його небесним оком, можливо, він буде червоним, можливо, фіолетовим, зеленим, а можливо, безбарвним. Червоний, оранжевий, жовтий, зелений, блакитний, синій, фіолетовий — тло невпинно змінює колір. Тому те, що ти бачиш, може бути іншого кольору. Але кольори та малюнки знаків свастики й тайцзі всередині Фалунь не змінюються. Колір тла на цій схемі здався нам досить красивим, от ми його й зафіксували. Ті, хто має здатності, можуть крізь цей простір бачити багато-багато різних речей.

Хтось із вас сказав: «Цей знак свастики схожий на гітлерівський». Скажу вам, що сам цей символ не містить ніяких концепцій про класи. Хтось каже: «Якщо кінчик свастики зігнений у цей бік, то виходить гітлерівська свастика». Річ не в тому. Свастика обертається в обидва боки. Цей знак знали у всьому нашому людському суспільстві ще 2500 років тому, в епоху Шак'ямуні. А із часів Гітлера та Другої світової війни минуло лише кілька десятків років. Гітлер привласнив свастику. Проте колір його знака не такий, як у нашого, — він чорний. Причому кінчик його свастики був

спрямований угору, її «поставили на диби» і використовували в такому вигляді. Ось і все, що ми розповімо про Фалунь. Ми описали лише його зовнішню форму.

У такому разі чим же свастика вважається в нашій Школі Будди? Деякі люди кажуть, що це символ удачі та щастя. Так пояснюють звичайні люди. Скажу вам, що свастика — це знак рівня Будди. Його мають лише ті, хто досяг рівня Будди. Бодхісатви та Архати його не мають. Однак великі Бодхісатви, Чотири великих Бодхісатви мають знак свастики. Як ми бачимо, ці великі Бодхісатви значно-значно перевищили рівень звичайних Будд. Вони навіть вищі за Татхагат. Будд, що перевищили рівень Татхагати, незліченно багато. Татхагати мають лише по одній свастиці. Коли досягаєш вищих за Татхагату рівнів, то кількість свастик у тебе збільшується. Ті, хто перевищує Татхагату вдвічі, мають по дві свастики. Ті ж, хто ще більше перевищує цей рівень, мають по три, чотири, п'ять... аж до такої міри, що все їхнє тіло вкрите свастиками. Вони з'являються на голові, на плечах, колінах; коли вже не вміщаються, то виникають у центрах долонь, у центрах ступень, на подушечках пальців рук і ніг та в інших місцях. Слідом за тим, як невпинно підвищується рівень, кількість свастик невпинно зростає. Отже, свастика відображає рівень Будди: чим вищий його рівень, тим більше він має свастик.

МЕТОДИ ПРАКТИКИ ЦІМЕНЬ

Окрім методів практики Школи Будди та Школи Дао, є й методи практики Цімень. Самі вони називають себе «Вдосконалюванням за Школою Цімень». Загалом звичайні люди так розуміють методи вдосконалення: від часів Стародавнього Китаю аж донині люди завжди вважали методи практики Школи Будди й Школи Дао загальноприйнятими методами вдосконалення, також називаючи їх самовдосконаленням за школами, які є прямими входами в Закон. Методи практики Цімень ніколи не оприлюднювали, і дуже мало кому відомо про те, що вони існують. Люди чули про них лише з художніх творів.

Чи існують методи практики Цімень? Існують. У процесі мого вдосконалення, особливо в останні роки, я зустрічався з трьома високими вчителями із Цімень. Вони передали мені найкраще з їхніх шкіл — надзвичайно унікальні й чудові речі. Саме тому, що вони дуже оригінальні, ті речі, що виробляються практикою, неймовірно чудернацькі, і пересічні особи не можуть їх зрозуміти. До того ж вони кажуть таку фразу, що в їхніх

школах не Будди і не Даоси. Вони не вдосконалюються ні в Будду, ні в Даоса. Люди, почувши, що вони не вдосконалюються ні в Будду, ні в Даоса, почали називати їх бічними дверима та лівими шляхами. Самі ж вони називають себе методами практики Цімень. Назва «бічні двері та лівий шлях» дійсно є зневажливою, але не є негативною. Вона не означає, що це лихий метод. Це точно. Буквально цей вираз не означає «лихий метод». Віддавна буддійські й даоські методи практики називалися вдосконаленням за прямими входами. А методи практики Цімень, коли люди їх не розуміли, називали бічними школами, бічними дверима, а не парадними входами в Закон. А «лівий шлях»? Під «лівим» мається на увазі «тупий», тупий спосіб. Слово «лівий» у Стародавньому Китаї часто означало «дурний». Ось що означав вираз «бічні двері та лівий шлях».

А чому методи практики Цімень не є лихими методами? Бо вони теж мають суворі вимоги до Сіньсін, у них теж удосконалюються за властивістю Всесвіту, вони теж не суперечать властивості Всесвіту та його закономірностям, там теж не коять лихих учинків. Отже, не можна казати, що це лихий метод. Бо методи вдосконалення Школи Будди й Школи Дао стали істинними не тому, що властивість Усесвіту відповідає їм, а тому, що вони відповідають властивості Всесвіту. Якщо вдосконалювання за методами практики Цімень відповідає властивості Всесвіту, то вони не є лихими, а так само є істинними методами, адже властивість Усесвіту — це критерій оцінки доброго й поганого, добра й зла. У методах практики Цімень вдосконалюються за властивістю Всесвіту, тому вони теж є ортодоксальними. Просто їх вимоги й характерні риси відрізняються від тих, що в Школі Будди і в Школі Дао. У методах практики Цімень немає масового навчання учнів. Вони це роблять у дуже малих масштабах. У Школі Дао, навчаючи практики, учать велику групу учнів, але серед них лише одному виконується справжня передача; у Школі Будди спасають усіх живих істот — хто може вдосконалюватися, той і вдосконалюється.

У методах же практики Цімень аж ніяк не можна знайти двох людей для успадкування, а за неймовірно довгий період історії там відбирають для навчання одну людину. Тому звичайні люди ніколи не могли побачити їхніх речей. Певна річ, під час цігунського буму, як я помітив, мала частина людей із цих методів практики вийшла на люди, щоб навчати цігун. Але, пронавчавши якийсь час, вони виявили, що нічого не виходить, бо деяких речей їхні вчителі зовсім не давали їм навчати. Якщо ти хочеш навчати Гун, то не матимеш можливості відбирати людей. А ті, хто приходить, мають різний рівень Сіньсін, навчаються, маючи різні уявлення. Яких людей серед них тільки не буває. Отже, ти ніяк не зможеш відібрати учнів

для навчання. Тому методи практики Цімень не вийшло поширювати. Легко могла виникнути небезпека, адже їхні речі дуже специфічні.

Хтось із вас подумав: «У Школі Будди вдосконалюються в Будду, у Школі Дао — у Досконалу людину. А ким же вважаються ті, хто успішно завершив удосконалення за методами практики Цімень?» Вони є вільними Безсмертними і не мають постійного світу чи сфери в Усесвіті. Як вам відомо, Будда Татхагата Шак'ямуні має Світ Саха; Будда Амітабха має Світ Найвищого Щастя; Будда Цілитель має Лазуровий Світ; кожний Татхагата й Великий Будда має свій власний світ. Кожний Великий Пробуджений має Небесне царство, яке він створив і в якому живуть його численні послідовники. А в методах практики Цімень не мають постійної сфери у Всесвіті. Вони просто живуть як мандрівні Безсмертні.

ПРАКТИКА ЛИХИХ МЕТОДІВ

Що таке практика лихих методів? Вона має кілька видів. Один з них — це коли людина навмисно практикує лихі методи. Адже ті, хто цього навчає, були в усі епохи. І чому ж вони навчають цього? Бо женуться за славою звичайних людей, вигодою, багатством — вони надають цьому великої ваги. Звичайно, їхній Сіньсін невисокий, і вони не набувають Гун. Чого ж вони набувають? Карми. Якщо людина має велику карму, то вона також утворює своєрідну енергію. Але такі люди не мають рівня, їх не можна порівнювати з практикувальниками. Проте вони здатні впливати на звичайних людей. Адже така річ теж є формою енергії. Коли її густина дуже велика, вона теж може посилити надприродні здатності людського тіла, теж може дати такий ефект. Тому завжди були ті, хто навчав цього. Вони кажуть: «Коли я скоюю щось погане, лаю інших, то в мене росте Гун». Це в них росте не Гун. Насправді в них збільшується густина чорної речовини, бо, погано вчиняючи, людина може отримати чорну речовину — карму. Отже, вони можуть досягти того, щоб карма посилила ті мізерні здатності, які вони мають від народження; також у них можуть утворитися жалюгідні здатності, що, однак, не можуть зробити нічого значного. Такі люди гадають, ніби коли скоюєш погані вчинки, то Гун також може вирости. Вони так думають.

Деякі люди кажуть, мовляв, «диявол удесятеро вищий за Даоса». Це згубний вираз, який поширюють звичайні люди. Диявол ніколи не перевищить Даоса. Є таке становище. Усесвіт, який пізнає наше людство, — це всього-на-всього малий Усесвіт серед незліченних усесвітів. А ми

називаємо його скорочено просто Всесвітом. Щоразу, коли наш Усесвіт проходить через довготривалий період, відбувається велика космічна катастрофа. Ця катастрофа призводить до того, що все у Всесвіті, включно з небесними тілами, може бути знищено, усіх істот Усесвіту може бути знищено. Рух Усесвіту теж має закономірності. У нашому Всесвіті цього циклу не одне лише людство зіпсувалося. Численні істоти вже побачили таке становище: якщо казати про поточний стан речей, у Всесвіті вже давно стався великий вибух. Зараз астрономи цього не бачать. Адже, коли ми зараз дивимося у найпотужніший телескоп, світло, яке ми бачимо, відображає події, що сталися 150 тисяч світлових років тому. Щоб побачити зміни небесних тіл, які відбуваються тепер, потрібно, щоб минуло 150 тисяч світлових років. Лише тоді можна буде це побачити. То досить тривалий час.

Зараз у цілому Всесвіті вже відбулися величезні зміни. Кожного разу, коли стаються такі зміни, істоти всього Всесвіту в повному складі знищуються, перебувають у стані повного знищення. Щоразу, коли складається така ситуація, властивість, яку Всесвіт мав раніше, і всю матерію в ньому вщент підривають. Якщо казати загалом, то всі гинуть від вибуху, але в усіх попередніх випадках вибух не знищив усе дочиста. Після того як Великі Пробуджені вкрай-вкрай високого рівня створюють новий усесвіт, у ньому все-таки залишаються ті, хто не загинув від вибуху. Великі Пробуджені створюють цей усесвіт відповідно до своєї власної властивості та критеріїв, тому властивість нового всесвіту в деяких аспектах відрізняється від властивості всесвіту попереднього періоду.

Ті, хто не загинув від вибуху, діють у цьому всесвіті, дотримуючись колишньої властивості й колишньої істини. А в новоствореному всесвіті його мешканці діють згідно з новою властивістю всесвіту та новою істиною. Отже, ті, хто не загинув від вибуху, перетворилися на дияволів, що створюють завади істині всесвіту. Але вони не те щоб були зовсім поганими. Вони просто поведуться відповідно до властивості всесвіту попереднього циклу. Це і є ті, кого люди називають небесними дияволами. Проте вони ніяк не загрожують звичайним людям і зовсім їм не шкодять, а просто вчиняють, дотримуючись своєї істини. Раніше звичайним людям заборонялося це знати. Скажу, що Буддам, які перевищили рівень Татхагати й перебувають у дуже високих сферах, немає ліку. А хто такий той диявол? У порівнянні з Буддами він дуже-дуже нікчемний. Старість, Хвороби та Смерть теж є своєрідними дияволами. Але їх було породжено для охорони властивості Всесвіту.

У буддизмі, розповідаючи про Шість кіл перевтілень, порушили тему про Коло асурів. Насправді це істоти інших просторів, що не мають людської природи. В очах Великих Пробуджених вони належать до вкрай-вкрай низького рівня і є неймовірно немічними. А ось в очах звичайних людей асури дуже страшні й мають певну енергію. Вони вважають звичайних людей звірами, тому полюбляють їх їсти. У ці роки асури теж вибігли навчати цігун. Що вони за створіння? Чи можуть вони бути схожими на людей? Асури дуже страхітливі. Якщо навчаєшся їхніх речей, то потрапиш туди до них і станеш з ними одного виду. Коли деякі люди виконують вправи цігун і мають неправильні думки, то, якщо ці думки відповідають думкам асурів, ті прийдуть навчати тебе. Як кажуть, «одна праведність переможе все зло». Коли ти ні за чим не женешся, то ніхто не насмілиться тебе чіпати. А якщо в тебе виникнуть лихі думки, і ти поженешся за чимось поганим, то вони прийдуть тобі допомогти, і тоді результатом твого вдосконалення стане те, що ти потрапиш до Кола дияволів. Виникне така проблема.

Є й така ситуація, що називається несвідомою практикою лихого методу. Що таке несвідома практика лихого методу? Це коли людина практикує лихий метод, сама того не знаючи. Це надзвичайно поширена річ. Такого просто неймовірно багато. Це схоже на те, про що я розповідав того дня. Багато людей, коли виконують вправи цігун, мають неправильні думки. Поглянь: ось він стоїть у позі стовпа. Від утоми його руки та ноги залякли й тремтять. Але його мозок не вгамовується. Він думає: «Ціни скоро підвищаться. Я маю дещо купити. Коли закінчу вправи, піду за покупками, а то ціни зростуть». Хтось думає: «Зараз на підприємстві розподіляють квартири. Чи дадуть мені квартиру? І чому ж цей відповідальний за розподіл постійно зі мною не в ладу?» Чим більше він про це думає, тим більше гнівається: «Він точно не дасть мені квартири. Тоді що ж я йому зроблю...» Яких лише думок люди не мають. Це схоже на те, про що я вже казав: деякі буркотять на теми від їхньої родини й до подій державного масштабу. Коли ж вони доходять до місця, яке їх сердить, чим далі говорять, тим більше гніваються.

Коли загартовуєш Гун, потрібно звертати велику увагу на мораль. Практикуючи Гун, не думай про добрі речі. Не можна думати й про погане. Найкраще ні про що не думати. Це так тому, що, коли практикуєш на низькому рівні, потрібно закласти деяку базу (а ця база відіграє вкрай важливу роль), і також це пов'язано з тим, що розумова діяльність людини відіграє певну роль. Подумай: коли ти щось додаєш у свій Гун, хіба тоді ти можеш виробляти гарні речі? Чи не будуть вони тоді темними? Скільки

людей робить вправи цігун і не має таких думок?! Чому ти весь час виконуєш вправи, а хвороби не зникають?! На майданчиках, де роблять вправи цігун, деякі люди хоч і не думають про ті погані речі, та постійно прагнуть набути здатностей, прагнуть і того, і цього, виконують вправи в усіляких душевних станах, з усілякими великими бажаннями. Насправді вони вже несвідомо практикують лихий метод. Якщо ти йому скажеш, що він практикує лихий метод, він іще розсердиться: «Я навчався в такого-то великого майстра цігун». Але ж той великий майстер казав тобі звертати велику увагу на мораль. А ти звертав? Коли практикуєш цігун, ти постійно додаєш погані думки. Скажи, хіба ти зможеш так виробити щось гарне? Ось така проблема — ці люди несвідомо практикують лихий метод, і це надзвичайно поширене явище.

ПАРНЕ ВДОСКОНАЛЮВАННЯ ЧОЛОВІКА Й ЖІНКИ

У колах удосконалювальників є такий метод, що називається парним удосконалюванням чоловіка й жінки. Ви, можливо, бачили в скульптурних чи живописних зображеннях Будд методу вдосконалення Тибетської Тантри таку картину, коли чоловіче тіло, обіймаючи жіноче, удосконалюється. Чоловіче ж тіло іноді має образ Будди, що обіймає абсолютно голу жінку; а іноді це Змінене тіло Будди, яке набуло образу силача-Ваджри з головою бика або мордою коня, що обіймає жіноче тіло, також голе. Чому ж це так? Передусім ми пояснимо вам ось що. На нашій земній кулі не так, що лише наш Китай зазнав впливу конфуціанської школи. У всього нашого людства... у старовину, кілька століть тому, уявлення людства щодо моральності майже не відрізнялися. Тому такий метод удосконалення насправді походить не з нашої планети Земля, він проник сюди з іншої планети. Однак за цим методом дійсно можна вдосконалюватися. Коли свого часу цей метод удосконалення проник до нашого Китаю, саме тому, що в ньому було парне вдосконалювання чоловіка й жінки та певні елементи, які належать до таємної практики, китайці не могли його прийняти. Тож у роки Хуейчан династії Тан імператор ханьської землі його знищив. Не дозволялося, щоб він поширювався на ханьській землі. У ті часи він називався Танською Тантрою. Але він поширився в особливому середовищі, особливому регіоні, яким був Тибет. Чому ж вони так удосконалюються? Мета парного вдосконалювання чоловіка й жінки — збирати їнь для компенсування ян, збирати ян для компенсування їнь, взаємно компенсувати і взаємно вдосконалювати одне одного, щоб досягти мети балансу їнь і ян.

Як ви знаєте, незалежно від того, це Школа Будди чи Школа Дао, особливо згідно з ученням Школи Дао про їнь і ян, у людському тілі вже й так містяться їнь і ян. Саме завдяки тому, що в людському тілі є їнь і ян, воно може вдосконалюванням виробити різноманітні здатності, Досконале немовля, Їнхаїв, Тіла Закону та інших істот. Оскільки в ньому є їнь і ян, тому шляхом самовдосконалювання можна виробити багато-багато живих істот. Байдуже, чоловіче це тіло чи жіноче, усе однаково. Усіх тих істот можна породити в ділянці Даньтєн. Це твердження цілком справедливе. Школа Дао часто вважає верхню половину тіла ян, а нижню — їнь; тильну сторону тіла там називають ян, а передню — їнь; також вважають, що ліва сторона людського тіла — це ян, а права — це їнь. У нас у Китаї є приказка: «Лівий бік для чоловіків, а правий для жінок», — звідси вона й походить. Це цілком справедливо. Оскільки людське тіло вже й так має їнь і ян, то під час їх взаємодії можна самому досягти балансу їнь і ян, а отже, можна породити багато-багато істот.

З цього і виходить, що, не застосовуючи методу парного вдосконалювання чоловіка й жінки, ми так само можемо досягти дуже високих рівнів у самовдосконалюванні. Якщо, застосовуючи у своєму вдосконалюванні цей метод, погано володієш собою, то спалахнеш розпусною пристрастю, і це перетвориться на лихий метод. На дуже високому рівні, щоб застосовувати в Тантрі парне вдосконалювання чоловіка й жінки, обов'язково потрібно, щоб цей чернець чи лама дійшов у вдосконалюванні дуже високого рівня. Тоді він під керівництвом свого вчителя здійснюватиме таке вдосконалювання. Адже він матиме дуже високий Сіньсін і зможе тримати себе в руках, щоб це не обернулося нічим лихим. А ось тим, у кого Сіньсін дуже низький, абсолютно не можна цього застосовувати. Якщо вони це зроблять, то скотяться до лихого методу. Гарантую. Бо такі люди мають обмежений Сіньсін. На рівні звичайних людей вони не позбулися сексуального бажання та еротичного потягу. Їхній рівень Сіньсін лише такий заввишки. Гарантую, щойно вони почнуть застосовувати цей метод, як він одразу ж перетвориться на лихий. Тому, як ми вже казали, довільне навчання цього на низькому рівні — це не що інше, як навчання людей лихого методу.

У ці роки є чимало майстрів цігун, що навчають парного вдосконалювання чоловіка й жінки. Чому тут дивуватися? У Школі Дао теж з'явився метод парного вдосконалювання. Причому він з'явився не зараз. Це почалося ще з династії Тан. Як же в Школі Дао виникло парне вдосконалювання чоловіка й жінки? За вченням Тайцзі Школи Дао, людське тіло — це малий усесвіт, де вже й так є їнь і ян. Справжні Великі Закони з прямим

успадкуванням дійшли до нас із далеких часів. Якщо свавільно змінити їх, свавільно додати в них щось, це зіпсує речі тієї школи й призведе до того, що в ній буде неможливо досягти мети Повної Досконалості в самовдосконалюванні. Тому, якщо метод практики не містить речей парного вдосконалювання чоловіка й жінки, у жодному разі не можна їх практикувати. Якщо це зробити, то виникнуть відхилення й стануться проблеми. Зокрема, наша школа Фалунь Дафа не містить парного вдосконалювання чоловіка й жінки, і ми не вчимо цих речей. Ось як ми дивимося на це питання.

ОДНОЧАСНЕ ВДОСКОНАЛЮВАННЯ СІНЬСІН І ПОДОВЖЕННЯ ЖИТТЯ

Тему одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя я вже вам висвітлював. Це означає, що, крім удосконалювання Сіньсін, людина водночас практикує подовження життя, тобто змінює своє тіло. У процесі цього змінення, коли людські клітини поступово замінюються речовинами високої енергії, сповільнюється старіння. Тіло проявлятиме ознаки повернення до стану молоді людини. Воно поступово повертатиметься, поступово перетворюватиметься, і, коли зрештою його буде цілком замінено речовинами високої енергії, тіло людини вже цілком перетвориться на інший вид матеріального тіла. Таке тіло, як я розповідав, вийшло за межі П'яти елементів. Воно не перебуває в П'яти елементах і вже є нетлінним тілом.

У монастирях удосконалюють лише Сіньсін, а отже, не виконують вправ і не подовжують життя. Там застосовується нірвана. Метод, якого навчав Шак'ямуні, застосовує нірвану. Насправді сам Шак'ямуні мав високий і глибокий Великий Закон, його власне тіло цілком можна було перетворити на матерію високої енергії та забрати із собою. Щоб залишити після себе метод удосконалення, у якому застосовується нірвана, він сам пішов у нірвану. Чому ж він так навчав? Для того, щоб люди максимально відкинули пристрасті, відкинули все, щоб у підсумку відкинули навіть своє тіло, щоб у них зникли всі бажання. Він пішов шляхом нірвани, щоб люди максимальною мірою досягли цього етапу. Тому всі буддійські ченці впродовж історії також ішли шляхом нірвани. Нірвана означає, що чернець помирає і кидає своє фізичне тіло, а його душа, забравши із собою Гун, підноситься.

Школа Дао робить акцент на подовженні життя, адже вони підбирають собі учнів, а не спасають усіх живих істот. Вони мають справу з надзвичайно-надзвичайно добрими людьми. Тому приділяють велику увагу магічним речам і розповідають, як подовжувати життя. А ось у Школі Будди — у цьому особливому методі вдосконалення, — зокрема, у методі вдосконалення буддизму, уже не можна це практикувати. Не те щоб ніхто цього не робив. У багатьох високих і глибоких Великих Законах Школи Будди все ж практикують це. Зокрема, наша школа практикує це. У нашій школі Фалунь Дафа потрібні і власне тіло, і Досконале немовля. Між цими двома є відмінності. Досконале немовля теж є тілом, що складається з речовин високої енергії, але йому все-таки не можна довільно показуватися в нашому просторі. А щоб у цьому просторі довгостроково зберігати такий образ, як у звичайних людей, треба мати наше власне тіло. Тому після перетворення цього тіла, хоча його клітини й замінено речовинами високої енергії, порядок розташування його молекул не змінився, тож зовні воно майже не відрізняється від тіла нормальної людини. Але відмінність усе-таки є, а саме: це тіло може входити до інших просторів.

Практикувальники методів одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя здаються іншим дуже молодими. На вигляд вони значно молодші за свій реальний вік. Одного дня хтось мене запитав: «Учителю, скільки, на Ваш погляд, мені років?» Насправді тій жінці майже сімдесят, а на вигляд їй лише сорок з гаком років. Вона не має зморщок, її обличчя гладеньке, світленьке й рум'яне. Хіба ж вона схожа на людину, якій під сімдесят? Такий стан виникає в тих, хто практикує наш Фалунь Дафа. Скажу жартома, молоді дівчата завжди люблять користуватися косметикою, хочуть, щоб їхня шкіра стала бездоганнішою і красивішою. Я скажу: почни щиро практикувати метод одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя, і ти природним шляхом досягнеш такого стану. Гарантую, що користуватися косметикою тобі буде не потрібно. Більш ми не будемо наводити таких прикладів. Раніше через те, що в кожному виді діяльності переважали літні люди, інші обходилися зі мною як з молодим. Тепер стало краще, у кожній професії стала переважати молодь. Насправді і я вже не молодий. Скоро мені буде 50 років. Зараз уже сорок три.

ТІЛА ЗАКОНУ

Чому на зображеннях Будд є певне поле? Багато хто не може цього пояснити. Деякі кажуть: «На зображеннях Будд з'явилося поле, тому що

ченці читали перед ними канони», — тобто воно виникло тому, що ченці перед ними самовдосконалювалися. Ченці б там удосконалювалися чи хтось інший, така енергія була б розсіяною, неспрямованою. У всьому залі для читання канонів буддійського храму мало би бути однакове поле — на підлозі, на стелі й стінах. Але чому ж саме на зображеннях Будд таке інтенсивне поле? Зокрема, часто мають поле статуї Будди в глухих горах, або у якійсь печері, або вирубані в скелі. Чому ж виникає це поле? Деякі люди пояснюють і так, і сяк; але, хоч як пояснюють, усе одно щось не те. Насправді на зображенні Будди є таке поле тому, що там присутнє Тіло Закону Пробудженого. У зображенні Будди перебуває Тіло Закону того Пробудженого, тому воно має енергію.

Шак'ямуні, Бодхісатва Гуаньїнь, якщо вони дійсно були історичними постатями, замисліться: коли вони вдосконалювалися, чи не були так само практикувальниками? Після того як людина досягає в удосконалюванні певного досить високого рівня в Законі просторів за межами людського світу, у неї з'являються Тіла Закону. Тіла Закону породжуються в ділянці Даньтєн людини. Вони складаються із Закону та Гун і втілюються в інших просторах. Тіло Закону має величезну могутність самої людини, але свідомість Тіла Закону, його думки все-таки перебувають під контролем Головного тіла. Проте, в той же час, саме Тіло Закону є повноцінною, самостійною, цілком реальною конкретною істотою, тому й здатне самостійно зробити будь-яку справу. Тіло Закону здійснює те саме, що хотіла би зробити головна свідомість людини. Точнісінько те саме. Як би це зробила сама людина, так робить і її Тіло Закону. Такими є Тіла Закону, про які ми кажемо. Якщо я хочу щось зробити, наприклад, налагодити здоров'я послідовників, які щиро вдосконалюються, усе це виконують мої Тіла Закону. Адже вони не мають тіла звичайної людини і втілюються в інших просторах. Ці істоти також не залишаються у фіксованому, незмінному стані. Вони можуть збільшуватися й зменшуватися. Іноді Тіло Закону стає величезним, до такої міри, що не можна охопити поглядом усю його голову; а іноді — крихітним, навіть меншим за клітину.

ОСВЯЧЕННЯ

Зображення Будди, виготовлені на фабриках, є не більше ніж художніми виробами. Освячення означає запросити Тіло Закону Будди увійти в зображення Будди, щоб потім поклонитися зображенню Будди як видимому тілу серед звичайних людей. Якщо в практикувальника виникло благоговіння, то, коли він удосконалюється, Тіло Закону в статуйі Будди

оберігає для нього Закон — дивиться за ним і захищає його. Це справжня мета освячення. Це може робити винятково той, хто випромінює праведні думки на офіційній церемонії освячення, або Великий Пробуджений дуже високого рівня або людина, що вдосконалюється на дуже високому рівні й має таку силу.

У монастирях кажуть, що зображення Будди потрібно освячувати. Статуї Будди, які не пройшли освячення, за їхніми словами, не є священними. Якщо казати про нинішніх ченців з монастирів, то справжніх великих буддійських наставників уже немає серед живих. Після «Великої культурної революції» колишні молодші ченці, що не отримали справжньої передачі, зараз стали настоятелями. Через це багато чого було забуто. Його запитують, для чого роблять освячення. Він каже: «По освяченню зображення Будди стає священним». А чому конкретно воно стає священним? Цього він не може пояснити. Тому чернець просто влаштовує церемонію, кладе всередину статуї Будди маленький примірник канону, далі заклеює її папером, читає перед нею канони й каже, що освячення виконано. Та чи можна в такий спосіб досягти освячення? Тут треба дивитися на те, як він читав канони. Шак'ямуні наголошував на важливості праведних думок. Потрібно читати канони всім серцем і ні на що не відволікатися, щоб дійсно можна було викликати потрясіння у світі тієї школи, за якою вдосконалюєшся. Лише тоді можна привабити Пробудженого. Досягти мети освячення можна лише в тому разі, коли одне з Тіл Закону того Пробудженого увійде в зображення Будди.

Деякі ченці вустами читають канон, а самі думають: «Скоро закінчиться обряд освячення. Скільки грошей мені дадуть?» Або ж, читаючи канон, думають: «Такий-то такий-то так підступно зі мною вчиняє». Вони там теж мають взаємні інтриги. Нині Кінцевий період Закону, і не визнати існування цього явища теж не можна. Ми тут не критикуємо буддизм. У Кінцевий період Закону деякі монастирі справді не чисті. Коли в них голова забита цими речами, коли вони надсилають настільки погані думки, хіба може прийти Пробуджений? Так зовсім не досягти мети освячення. Але не можна бути в цьому категоричними. Є й поодинокі добрі буддійські монастирі та даоські храми.

В одному місті я побачив ченця із чорними, як смоль, руками. Він запхнув канон усередину статуї Будди, підклеїв, двічі щось пробурмотів, і освячення вже вважалося виконаним. Тоді він узяв іншу статую Будди й знову двічі щось пробурмотів. За освячення кожної статуї йому платили по 40 юанів. Нині ченці вже вважають статуї Будди товаром і багатіють на їх

освяченні. Я поглянув і побачив, що статуї не було освячено. Той чернець зовсім на це не здатний. Нинішні ченці повсюдно це роблять. А що я ще побачив? У монастирі був іще дехто, нібито світський буддист. Він сказав, що освятить статую Будди. Він тримав у руці дзеркало, повернуто до сонця, так, щоб світло відбилося на статую Будди, і тоді сказав, що освячення виконано. Це вже стало смішним до такої міри! Сьогодні буддизм дійшов у своєму розвитку такого етапу, коли це навіть стало дуже поширеним явищем!

У місті Нанкіні було виготовлено величезну бронзову статую Будди і встановлено на острові Даюйшань у Гонконзі. Колосальна статуя. З усього світу з'їхалося багато ченців, щоб освятити її. Серед них один чернець за допомогою дзеркала відбив сонячне світло на обличчя статуї Будди і сказав, що це і є освяченням. На такому великому урочистому зібранні, у настільки серйозному місці він таке утнув. Мені це здалося дуже сумним! І не дивно, що Шак'ямуні сказав: «Як настане Кінцевий період Закону, ченцям буде важко спасти навіть самих себе, а спасти інших — ще важче». Крім того, численні ченці зі свого власного погляду пояснюють буддійські канони. Якийсь іще «Канон Богині Ванму» проник до буддійських монастирів. Навіть річ, яка не належить до буддійських канонів, проникла до монастирів. Це спричиняє повний безлад. Зараз усе в дуже хаотичному стані. Звичайно, ченці, що справді вдосконалюються, досі є, вони досі дуже непогані. По суті, освячення означає запросити Тіло Закону Пробудженого до статуї Будди, щоб воно там і залишилося. Ось тоді статую буде справді освячено.

Тоді, якщо зображення Будди не змогли освятити, то йому не можна поклонятися, інакше це призведе до надзвичайно серйозних наслідків. Яких серйозних наслідків? Зараз учені, що працюють у галузі наук про людське тіло, виявили, що людські думки, розумова діяльність головного мозку людини може породжувати певну речовину. На дуже високому рівні ми бачимо, що це дійсно речовина. Але ця речовина все-таки має форму не електричних хвиль мозку, як це виявили наші нинішні дослідження, а цілого мозку. Зазвичай, коли проста людина про щось думає, вона випромінює форму мозку. Через відсутність енергії вона розсіюється невдовзі після випромінення. А ось енергія практикувальника зберігається набагато довше. Ніхто не каже, що після того, як статую Будди виготовили на фабриці, вона вже має розум. Ні. Деякі з них не пройшли освячення, інших возили до храму, але так і не було досягнуто мети освячення. Якщо попросити виконати освячення якогось фальшивого майстра цігун чи еретика, то це буде ще небезпечнішим — у ту статую увійде лисиця чи тхір.

Тоді, якщо ти поклонишся неосвяченому зображенню Будди, це буде наймовірно небезпечним. До якої міри небезпечним? Як я вже казав, людство дійшло у своєму розвитку сьогоднішнього дня, коли все дегенерує. У всьому суспільстві, у всьому Всесвіті одне за одним усе псується. Усі проблеми звичайних людей вони створили собі самі. Навіть знайти істинний Закон, навіть іти праведним шляхом і то дуже важко. З усіх боків усе заважає. Хочеш попросити допомоги в Будди? А ким же є Будда? Дуже важко навіть попросити про допомогу. Коли не віриш, я розповім: якщо хтось першим уклониться перед неосвяченою статуєю Будди, то справи кепські. Скільки зараз людей серед тих, хто поклоняється Будді, подумки просять Будду допомогти їм здобути Істинний Плід? Таких наймовірно мало. Що має на меті більшість людей, які поклоняються Будді? Відвести лихо, позбутися бід, розбагатіти. Ось про що вони просять. Хіба це належить до того, про що пишеться в буддійських канонах? Там зовсім такого немає.

Якщо ті, хто поклоняється Будді, просять грошей і, уклоняючись перед зображенням Будди (чи то перед статуєю Бодхісатви Гуаньїнь, чи то перед статуєю Будди Татхагати), кажуть: «Допоможіть мені хоч трішки розбагатіти!» — отакої! — сформувалася цілісна думка. Її було випромінено до статуї Будди, тому вона відразу увійшла в статую. В інших просторах цей предмет може збільшуватися й зменшуватися. Коли думка увійшла в цей предмет, статуя Будди дістала головний мозок, набула мислення, але все-таки не має тіла. Інші теж приходять поклонитися. Постійне поклоніння дає цій статуї Будди певну енергію. Особливо якщо прийде практикувальник, то це стане ще небезпечнішим. Коли він їй поклониться, то поступово даватиме їй енергію. Тоді в неї сформується реальне тіло. Але це реальне тіло утворюється в іншому просторі. Після цього воно залишається в іншому просторі. Воно трохи знає принципи Всесвіту, тому може робити для людей щось неістотне, завдяки чому в нього може вирости крихітний Гун. Але його допомога людям має умову, має ціну. В іншому просторі воно діє вільно, керує звичайними людьми наймовірно легко. Це реальне тіло має точно такий образ, як у статуї Будди. Отже, поклонінням було породжено фальшивих бодхісатв гуаньїнь, фальшивих будд татхагат. Вони з'явилися від поклоніння людей і мають вигляд точно як статуя Будди, образ Будди. Проте фальшиві будди й бодхісатви мають украй погані думки: вони жадають грошей. Вони породжуються в іншому просторі, мають мислення, трохи знають принципи, не насмілюються коїти велике зло, але насмілюються робити дрібне паскудство. Іноді й допомагають людям. Якби не допомагали, то були би повністю лихими, і їх би вбили. Як же вони допомагають? Людина каже: «Прошу, Буддо, допоможіть мені! У моїй родині такий-то захворів». —

«Добре, я тобі допоможу». Воно каже тобі опустити гроші у скриню для пожертвувань. У своїх думках воно жадає грошей. Якщо кинеш у скриню багато грошей, то воно зробить так, що швидко одужаєш. Адже воно має певну енергію. В іншому просторі воно може керувати звичайною людиною. Особливо якщо йому поклониться той, хто має Гун, то це буде ще небезпечнішим. А чого ж просить практикувальник? Грошей? Замисліться: якого ще багатства просити практикувальнику? Навіть просити для родичів відвести нещастя, звільнити від хвороби — це пристрасть, пов'язана з родинними почуттями. Хочеш розпоряджатися чужими долями, тоді як кожна людина має свою долю! Ти хочеш йому поклонитися й шепочеш: «Допоможіть мені трішки розбагатіти!» Добре, воно тобі допоможе. Воно так і мріє, щоб ти попросив багато грошей, попросив побільше, отже, воно зможе побільше взяти в тебе. Це буде рівноцінний обмін. Люди накидали йому в скриню для пожертвувань безліч грошей, тож воно й зробить так, щоб ти здобув гроші. Як здобув? Вийшовши за двері, ти знайдеш гаманець, на підприємстві тобі видадуть премію. Хай там як, воно вживе всіх заходів, щоб ти отримав гроші. Але ж воно не може тобі допомагати безумовно, чи не так? Не втрапиш — не здобудеш. Воно забере в тебе трохи Гун. Йому бракує Гун. Або ж воно забере вироблений тобою Дань та інші речі. Ось що йому потрібно.

Ці фальшиві будди іноді дуже небезпечні. Серед тих, хто має відкрите небесне око, дуже багато хто гадає, що побачив Будду. Одна людина каже: «Сьогодні до храму завітав гурт Будд. Вів цей гурт Будда на таке-то ім'я». За його словами, учора приходила така-то група Будд, сьогодні прийшла така-то. Невдовзі ця компанія пішла й прийшла інша. Що це? Вони якраз і належать до вищеописаного. Вони не справжні Будди, а фальшиві, і таких неймовірно багато.

Якщо в монастирі складеться така ситуація, то це буде ще небезпечнішим. Якщо ченці поклоняться такому фальшивому будді, то він візьме їх під свою опіку: «Хіба ти мені не поклоняєшся? Ти цілком свідомо це робиш! Добре, ти ж бажаєш удосконалюватися? Я про тебе подбаю, я вкажу тобі, як удосконалюватися». Це він тобі все спланує. У такому разі куди ти потрапиш, коли успішно завершиш удосконалення? Це він спланував твоє вдосконалення, отже жодна школа нагорі тебе до себе не прийме. Оскільки це він запланував, тож у майбутньому ти й будеш під його віданням. Хіба це не означатиме, що ти вдосконалювався марно? Я б сказав, що людству зараз дуже важко в удосконалюванні домогтися Істинного Плоду. Це явище надзвичайно поширене. «Сяйво Будди», яке дуже багато хто бачить у знаменитих горах і біля великих річок,

здебільшого належить до вищеописаного. Вони мають енергію і можуть показуватися. А справжні Великі Пробуджені рідко коли показуються.

Раніше тих, кого називали наземними буддами й наземними даосами, було досить мало. А зараз їх неймовірно багато. Коли вони коять погані речі, ті, хто перебуває нагорі, їх убивають. Коли наземних будд і даосів убивають, вони тікають і входять у статуї Будди. Як правило, Великі Пробуджені не схильні порушувати принципи звичайних людей. Чим вищого рівня Пробуджений, тим менш імовірно, що він порушить принципи звичайних людей. Анітрохи не втрутиться в людські справи. Зрештою, не може бути, щоб зненацька статую Будди вщент розбило ударом блискавки. Пробуджені так не вчиняють. Тому, коли наземні будди й даоси, утікаючи, входять у статуї Будди, то Пробуджені більше не втручаються. Наземним відомо, що їх убивають, тож вони й тікають. Отже, чи справді ти бачив саме Бодхісатву Гуаньїнь? Чи дійсно ти бачив саме Будду? Дуже важко сказати.

Дуже багато хто з нас зараз подумав ось про що: «Що робити із зображеннями Будди, які ми маємо вдома?» Можливо, багато хто подумав про мене. Щоб допомогти вам удосконалюватися, я скажу, що можна зробити так: візьми мою книгу (адже в книзі є мій фотознімок) чи моє фото, поклади статуетку Будди до рук, складених у мудру великого лотоса, а потім, наче просиш мене самого, попроси Вчителя виконати освячення. Достатньо пів хвилини, і проблему буде вирішено. Скажу вам, що це поширюється лише на наших удосконалювальників. Це не матиме ефекту, якщо ви проведете освячення своїм родичам і добрим друзям. Ми дбаємо лише про вдосконалювальників. Дехто каже, що він ставить портрет Учителя в родичів і друзів удома, щоб оберігати їх від нечисті. Я не оберігаю від нечисті звичайних людей. Це вияв найбільшої неповаги до Вчителя.

Повернемося до теми наземних будд і даосів. Трапляється й наступне становище. У Стародавньому Китаї багато людей удосконалювалося в глухих горах і пралісах. Чому ж зараз вони зникли? Насправді вони не зникли, а просто не дають людям про себе дізнатися. Їх кількість анітрохи не зменшилася. Ці люди мають здатності. Це не так, що останніми роками ці люди зникли. Вони є. Зараз у світі їх кілька тисяч. У нашій країні їх порівняно більше. Особливо вони є у відомих горах і біля великих річок, а також у деяких високогір'ях. За допомогою здатностей ці люди закрили входи до печер, тому вам не побачити їх присутності. Вони вдосконалюються досить повільно, а їхні прийоми досить грубі. Вони не

можуть уловити суті вдосконалювання. А ми прямо вказуємо на пристрасті людини, удосконалюємося за найвищою властивістю нашого Всесвіту й за формою Всесвіту. Певна річ, Гун у нас росте дуже швидко. Адже школи вдосконалення розташовані у формі піраміди. Лише посередині — Великий Дао. Ті ж малі Дао, що по краях піраміди, навряд чи високо піднімають Сіньсін. Імовірно, у їхніх практикувальників під час досягнення невисокого рівня уже відкривається Гун. Та вони не можуть іти в жодне порівняння з Великим Дао справжнього вдосконалювання.

Ті, хто належить до таких малих Дао, теж передають свої речі в спадок і навчають учнів. У їхній школі вдосконалюються лише до такої висоти, їхній Сіньсін теж лише такої висоти, тому учні, яких вони навчають, удосконалюються лише до такої висоти. Чим ближче до краю піраміди цей малий Дао рівня людського світу, тим більше в ньому тверджень. До того ж метод удосконалення в ньому складний, і вдосконалюються там, не вловивши суті. Найголовнішим у вдосконалюванні людини є підвищувати Сіньсін. Вони ж, однак, цього не розуміють. Вони гадають, що для вдосконалювання достатньо лише страждати. Тому вони пройшли через довготривалий період. Удосконалювавшись кілька сотень, понад тисячу років, вони виростили лише настільки мізерний Гун. Насправді вони вдосконалилися не завдяки стражданню. А завдяки чому? Це схоже на те, як це буває з людьми: у молодості вони мають дуже багато пристрастей; коли ж приходять старість, слідом за тим як спливають місяці й роки, у них зникає надія на майбутнє, тож ці пристрасті природним шляхом відкидаються, стираються. Той самий спосіб застосовують і ці малі Дао. Вони покладаються на сидіння зі схрещеними ногами, свою силу медитації та перенесення страждань. Вони виявили, що, коли вдосконалюєшся вгору, так теж може зрости Гун. Але їм усе-таки не відомо, що їхні пристрасті звичайних людей за довгі гіркі роки поступово стерлися, поступово їх було усунено, завдяки чому й виріс їхній Гун.

Ми цілеспрямовані — ми дійсно вказуємо на ті пристрасті, усуваємо ті пристрасті, а отже, і вдосконалюємося надзвичайно швидко. Я бував у деяких місцях, де постійно натрапляв на цих людей, що вдосконалювалися вже дуже багато років. Вони мені казали: «Ніхто не може дізнатися про те, що ми тут перебуваємо. У твою справу ми не втручаємося, не шкодимо їй». Такі належать до порівняно добрих.

Є й погані. Щодо них ми вживаємо заходів. Наведу приклад. Коли я вперше поїхав навчати практики до провінції Гуйчжоу, просто під час курсів до мене прийшла людина і сказала, що її правчитель бажає зі мною зустрітись,

що той на ім'я такий-то такий-то і вже вдосконалюється надзвичайно-надзвичайно багато років. Я поглянув і побачив, що ця людина має їнську ці, дуже погану. Її обличчя було восковим. Я відповів, що не зустрінусь з ним, що не маю на це часу, — відмовив їй. У підсумку той старий ватажок розсердився й почав мені шкодити. Він щодня завдавав мені клопоту. Я така людина, що не бажає боротися з іншими, та воно того й не варте, щоб я з ним бився. Він використовував проти мене погані речі, а я їх знищував, після чого далі викладав свій Закон.

У минулому, за часів династії Мін, жила людина, що вдосконалювалася за Дао. Під час удосконалювання в неї вселилося футі-змія. Згодом цей практикувальник, так і не вдосконалившись, помер. Змія ж, заволодівши його тілом, виробила собі людський образ. Правчитель вищезгаданої людини якраз і був тією змією, що, вдосконалившись, набула людської подоби. Оскільки його сутність залишилась незмінною, він знов перевернувся великою змією, щоб мені шкодити. Я побачив, що це вже занадто, тож схопив її в руки й застосував надзвичайно могутній вид Гун, який називається Гун розкладу. Я розклав нижню половину тіла змії, перетворив її на воду. Верхня ж половина втекла додому.

Одного дня до голови нашого консультаційного пункту в Гуйчжоу звернувся його праучень. Він сказав, що його правчитель бажає з нею зустрітись. Голова пункту пішла на зустріч. Вона увійшла в темну-претемну печеру, де нічого не було видно. Можна було побачити лише сидячий силует, у якого очі сяяли зеленим світлом. Коли він розплющував очі, у печері ставало світло, а коли заплющував, наставала суцільна темрява. На місцевому діалекті він сказав: «Лі Хунчжи скоро приїде знов. Цього разу ніхто з нас більше такого не робитиме. Я помилився. Лі Хунчжи прийшов спасати людей». Його праучень запитав: «Правчителю, встаньте! Що стало з вашими ногами?» Він сказав: «Не можу встати. Мої ноги поранено». Його запитали, як він їх поранив. Тоді він почав розповідати про те, як завдавав мені шкоди. На Виставці здоров'я Сходу, що проходила 93 року в Пекіні, він знову влаштував мені неприємності. Оскільки він весь час коїв зло й завдавав шкоди моєму викладанню Дафа, я його остаточно знищив. Після його знищення його старші й молодші співучні та співучениці хотіли діяти. Я відразу сказав їм кілька слів, що викликали в них потрясіння й неймовірний жах. Ніхто з них не намілювався нічого робити. Вони вже збагнули, у чім річ. Серед них були такі, що так цілковито й залишилися звичайними людьми, хоча вдосконалювалися дуже тривалий час. Розкриваючи тему освячення, я навів кілька прикладів.

ЗАМОВЛЯННЯ

Що таке дисципліна замовляння? У колах удосконалювальників багато хто під час навчання людей практики навчає замовляння як чогось зі сфери самовдосконалення. Насправді ж воно не належить до сфери вдосконалення. Замовляння схоже на успадкування та передачу секретів, заклинань і технік. Вони застосовують такі форми: накреслення магічних знаків-формул, спалювання ладану, спалювання жертвовного паперу, промовляння заклинань тощо. Замовлянням можна лікувати від захворювань. Такий метод лікування дуже специфічний. Наведемо приклад. У когось на обличчі виріс фурункул. Замовляльник, умочивши пензля в кіновар, малює на землі коло, а всередині кола — хрест, каже цій людині стати в центр кола й починає промовляти заклинання. Далі, умочивши пензля в кіновар, він малює кола на обличчі цієї людини — одночасно і малює, і промовляє заклинання. Він малює-малює, ставить на фурункулі крапку, закінчує заклинання і каже, що від хвороби виліковано. Ти помацав: фурункул і правда зменшився, а біль минув. Метод працює. Замовляльник може вилікувати від легких недуг, а якщо захворювання серйозні, у нього вже нічого не вийде. Що він робитиме, якщо, скажімо, у когось болить рука? Він починає промовляти заклинання, каже тобі витягнути руки в різні боки, дуне в бік точки Хеґу однієї руки, щоб повітря вийшло з точки Хеґу другої руки. І справді, ти відчуваєш подув вітру. Знову помацав хворе місце: рука перестала так боліти. Є й таке, коли замовляльник палить жертвовний папір, малює або приклеює магічні знаки-формули тощо. Ось що він робить.

У малих Дао рівня людського світу, що належать до Школи Дао, не практикують подовження життя. Вони зосереджені на ворожінні за Чжоу-ї, на феншуй, вигнанні нечисті та лікуванні. Ці малі Дао рівня людського світу часто застосовують замовляння. За допомогою нього можна лікувати захворювання, але метод, який там використовується, зовсім не є добрим. Ми не казатимемо, за допомогою чого вони лікують хвороби, але нашим удосконалювальникам за Дафа не можна застосовувати замовляння, адже воно має дуже низьку, дуже погану інформацію. У Стародавньому Китаї методи лікування розділили на дисципліни. Наприклад: костоправство, голковколювання та припікання, масаж, туйна-терапію, акупресуру, цігунтерапію, лікування травами тощо. Вони поділялися на дуже багато видів. Кожний лікувальний метод називався якоюсь дисципліною. Замовляння поставили під номером тринадцять, отже, його повна назва була «Тринадцята дисципліна: замовляння». Замовляння не належить до царини самовдосконалення. Воно не є Гун, що набувається вдосконалюванням, а є магічною річчю.

ЛЕКЦІЯ ШОСТА

«СПАЛАХУВАТИ І ВТРАЧАТИ РОЗУМ»

У колах удосконалювальників ходить вираз «спалахувати і втратити розум». На інших людей він теж справляє величезне враження. Зокрема, дехто дуже завзято це пропагує, унаслідок чого деякі люди не наважуються практикувати цігун. Коли вони чують, ніби в практиці цігун можна «спалахнути і втратити розум», то, злякавшись, не наслідуються практикувати. Насправді, скажу вам, що цього явища зовсім не існує.

Чимало людей через свої неправильні думки приваблюють до себе футі. Головна свідомість цих людей не може контролювати їх самих. А вони навіть гадають, що це і є Гун. Їхнім тілом керує футі, вони кажуть щось незв'язне, кричать щось. Коли люди бачать, що у практиці цігун, виявляється, буває й таке, вони лякаються й більше не наважуються практикувати. Величезна кількість людей гадає, що це і є Гун. Де тут вироблення Гун? Це всього-на-всього стан зцілення та оздоровлення на якнайнижчому рівні. Однак він дуже небезпечний. Якщо ти до такого звик, і твоя головна свідомість ніколи не може контролювати тебе самого, то твоїм тілом, імовірно, керуватиме допоміжна свідомість або ж інформація зовнішнього походження, футі тощо. Тоді, можливо, ти скоїш якісь небезпечні вчинки. Причому для кіл удосконалювальників це матиме колосальну руйнівну силу. Цей стан спричиняють неправильні думки людини, прагнення показувати себе. Це не означає, що вона «спалахнула і втратила розум». Деякі люди, що невідомо як стали так званими майстрами цігун, теж згадують цей вираз «спалахувати і втратити розум». Насправді ж у практиці цігун не буває такого. Більшість людей чула про цей термін здебільшого з художніх творів — якихось романів воєнно-пригодницького жанру тощо. Не віриш — погортай давні твори, книги з удосконалення. Там такого нема. Де бачили, що хтось «спалахнув і втратив розум»? Такого зовсім не буває.

Є кілька форм того, що люди зазвичай приймають за це явище. Щойно я розповів про одну з них. Через власні несправедні думки люди приваблюють футі. Вони женуться за якимось цігунським станом, за тим, щоб показувати себе, і за іншими душевними станами. Деякі безпосередньо женуться за здатностями чи практикують фальшивий цігун. У них уже утворилася звичка: щойно починають робити вправи, одразу розслаблюють свою головну свідомість — так, що вже нічого не знають. Своє тіло віддають у розпорядження інших. Перебуваючи в незв'язному стані, коли їхнім тілом керує допоміжна свідомість або інформація

зовнішнього походження, вони скоюють своєрідні вчинки. Якщо такій людині скажуть зістрибнути з даху будинку, вона стрибає, якщо скажуть пірнути у воду, вона пірнає. Сама вона навіть жити не хоче, своє тіло цілком віддала в розпорядження інших. Це належить не до «спалаху й безумства», а до вступу на згубний шлях у вправах цігун. Так виходить через те, що спочатку людина свідомо так учиняє. Дуже багато людей гадає, що, коли хтось хитається, це означає, що він практикує Гун. Насправді якщо дійсно практикувати в такому стані, то це призведе до серйозних наслідків. До них призводить не загартовування Гун, а пристрасті та прагнення звичайної людини.

Інша ситуація — коли під час практики ці застрягає в якомусь місці й не може пробитися. Ці досягає маківки й не може опуститися. Тоді людина лякається. Людське тіло — це малий усесвіт. Особливо в методах практики Школи Дао під час пробивання входів стикаєшся із цими неприємними речами. Коли вхід не вдається пробити, ці спірально крутиться в цьому місці. Так відбувається не лише в районі маківки. В інших місцях так само. Але найчутливіша в людини в цьому плані саме маківка. Коли ці піднялася до маківки, рветься вниз і не може пройти вхід, то людина відчуває важкість у голові, ніби голова роздувається, наче на неї надягнуто дуже товсту шапку із ці й таке інше. Але ці не відіграє жодної стримувальної ролі, не може створити людині жодних проблем і зовсім не може викликати ніякого захворювання. Деякі люди не знають правди про цігун. Вони необачно публікують свої думки про цігун у пресі у вигляді сенсації і, як наслідок, сіють велику паніку. Тож люди вважають, що коли ці піднімається до маківки й не може опуститися, то така людина «спалахнула і втратила розум», у неї виникають відхилення тощо. У підсумку дуже багато хто лякається.

Те, коли ці підіймається до маківки й не може опуститися, є тимчасовим станом. У деяких людей це триває дуже довго, ці не може опуститися навіть пів року. Якщо вона не може опуститися, звертаються до справжнього майстра цігун, щоб він її направив, і ці опускається. Тоді щоразу, коли ми під час практики не можемо прорвати закупорений вхід, коли ці не може опуститися, ми шукаємо причину у своєму Сіньсін: «Чи не в тому причина, що я надто довго затримався на якомусь рівні? Пора підвищувати Сіньсін!» Коли ти дійсно підвищиш Сіньсін, то побачиш, що ці опуститься. Ти весь час загострюєш увагу на тому, які зміни відбуваються з твоїм Гун, але не звертаєш уваги на те, як змінюється твій Сіньсін. Проте Гун не зміниться, поки ти не підвищиш Сіньсін. Лише тоді відбуваються всебічні зміни. Якщо в людини справді непрохідність ці, то це не може

призвести ні до яких проблем. Часто свою роль відіграє наша власна психіка плюс почуте від фальшивих майстрів цігун, що буцімто, коли ці піднімається до маківки, виникає якесь відхилення. Тоді людина лякається. Коли вона злякалася, може статися так, що це дійсно призведе до неприємностей. Адже щойно ти злякався, це вже страх. Хіба це не пристрасть? Коли твоя пристрасть проявилася, чи не потрібно її відкинути? Чим більше боїшся, тим більше це стає схожим на хворобу. Конче потрібно усунути твою пристрасть, зробити так, щоб це стало тобі наукою, завдяки чому ти позбувся би страху й підвищився.

У практикувальника в його майбутньому вдосконалюванні не буде комфорту. У твоєму тілі виникнуть численні Гун. Усі вони є дуже могутніми речами й постійно рухатимуться у твоєму тілі, від чого ти матимеш ті чи інші неприємні відчуття. Причина твого дискомфорту здебільшого в тому, що ти весь час боїшся, що ти на щось захворів. Насправді у твоєму тілі давно вже з'явилися настільки потужні речі: Гун, здатності, а також багато істот. Якщо вони ворушитимуться, ти в тілі відчуватимеш свербіж, біль, тобі буде зле тощо. Дуже чутливими стануть і периферійні нерви. Виникатимуть найрізноманітніші стани. Якщо твоє тіло ще не було трансформовано речовинами високої енергії, то такі відчуття будуть постійно. Насправді це гарна річ. Якщо, будучи вдосконалювальником, ти постійно вважатимеш себе звичайною людиною, постійно вважатимеш себе хворим, то як тобі практикувати? Коли в ході загартовування настануть біди, а ти досі вважатимеш себе звичайною людиною, я б сказав, у той час твій Сіньсін упаде до рівня звичайної людини. Щонайменше в цьому одному питанні ти впадеш до рівня звичайної людини.

Ми як справжні практикувальники маємо дивитися на речі з погляду дуже високого рівня. Не можна ставитися до них, дотримуючись поглядів звичайної людини. Коли ти вважаєш, що захворів, то, можливо, це й призведе до хвороби. Адже, коли ти подумав, що захворів, твій Сіньсін уже став заввишки, як у звичайної людини. Практика і справжнє вдосконалювання, зокрема, такі стани, не можуть призвести до нездужання. Як вам відомо, коли хтось захворів, то в 70% випадків це викликано його психікою і лише в 30% — самою хворобою. Часто спершу розвалюється й здає саме психіка людини. На неї дуже велике навантаження, унаслідок цього хвороба стрімко прогресує. Часто це так. Наведу приклад. Яюсь у минулому одну людину прив'язали до ліжка, узяли її руку й сказали, що зараз пустять їй кров. Потім зав'язали їй очі, чиркнули чимось по її зап'ястю (та аж ніяк не пускали їй кров) і відкрили водопровідний кран, щоб вона почула звук падіння крапель. Людина ж,

подумавши, що це капає її власна кров, невдовзі померла. Насправді ніхто зовсім не пускав їй кров. Капала вода з крана. Це її власна психіка заподіяла їй смерть. Коли ти весь час уважатимеш, що захворів, то може так статися, сам викличеш у себе хворобу. Це тому, що твій Сіньсін уже опустився до рівня звичайної людини. А звичайні люди, певна річ, мають хворіти.

Якщо ти, будучи практикувальником, постійно вважаєш, що той стан, який у тебе проявляється, — це захворювання, то, по суті, ти вже просиш це, просиш, щоб тобі дали захворіти, і тоді хвороба може проникнути в тебе. Як практикувальнику тобі слід мати високий Сіньсін. Тобі не можна весь час боятися того, що ти захворів. Страх, що ти захворів, — теж пристрасть, що так само принесе тобі неприємності. У самовдосконалюванні потрібно усувати карму. Усувати карму завжди болісно. Де таке бачили, щоб у когось зростав Гун, коли йому дуже комфортно і приємно?! Тоді як би ти відкинув свої пристрасті? Розповім вам історію з буддизму. Колись у минулому була така людина, що, доклавши величезних зусиль, удосконалилася в Архата. Скоро на неї чекало здобуття Істинного Плоду. Хіба ж вона могла не зрадіти тому, що вдосконалилася в Архата? Адже вона вистрибнула з Трьох сфер! Коли ж вона зраділа, це проявилася пристрасть — радість. Архат має перебувати в Недіянні, його ніщо не має зачіпати. Однак ця людина впала вниз, і її вдосконалювання зійшло нанівець. «Якщо все зійшло нанівець, то почну заново». Ця людина почала заново вдосконалюватися вгору і, доклавши гігантських зусиль, знову вдосконалилася. Цього разу вона злякалася. Вона подумала: «Мені не можна радіти. Якщо я зрадію, то знов упаду вниз». Щойно вона злякалася, як знов упала. Страх — це теж пристрасть.

Трапляється ще така ситуація: хтось стає душевнохворим, а люди кажуть, що він «спалахнув і втратив розум». Є й такі, хто навіть чекає, щоб я вилікував його від психозу! Я б сказав, що психоз — це не хвороба. Та я і не маю часу на те, щоб із цим поратися. Чому? Бо душевнохвора людина не має ні вірусу, ні патологій у тілі, ні виразки. Як на мене, це не захворювання. Психічна хвороба означає, що головна свідомість людини стала надто слабкою. До якої міри слабкою? Це схоже на те, що людина постійно перебуває в такому стані, коли вона сама собі не хазяїн. Головна душа психічно хворої людини є саме такою. Вона більше не бажає керувати цим тілом, постійно перебуває в стані повного задурманення й ніяк не в змозі протверезіти. У цей час допоміжна свідомість та інформація зовнішнього походження створюють їй завади. Просторів і рівнів настільки багато — їй заважатиме найрізноманітніша інформація. Тим паче, що

головна душа людини до цього життя могла накоїти лихих учинків, тож, крім цього, є кредитори, які, імовірно, хотітимуть заподіяти їй шкоди. Трапляється все, що тільки завгодно. Ось у чім, на нашу думку, річ, якщо казати про психічні захворювання. Тож скажи, як мені тебе лікувати? Як на мене, ось як стають справжніми душевнохворими. І що ж тоді робити? Навчи й виховай душевнохвору людину так, щоб вона протверезіла. Але цього дуже важко домогтися. Як ти бачиш, щойно лікар психіатричної лікарні злегка підкине в руках електрошокер, як пацієнт миттєво лякається й не каже більше ні слова маячні. Чому? Його головна душа тоді тверезіє. Вона боїться, що її вдарять струмом.

Часто, коли людина вже увійшла у ворота самовдосконалення, то їй подобається практикувати далі. Природу Будди має кожний, серце до вдосконалювання за Дао лежить у кожного. Тому для багатьох, коли одного дня вони навчаться практики, вона стає супутником усього їхнього життя. Незалежно від того, чи може ця людина вдосконалитися, чи засвоїла вона Закон, її серце все одно прагне Дао, вона завжди хоче практикувати. Те, що вона робить вправи цігун, знають усі: в офісі, на вулиці, серед сусідів. Але ж, поміркуйте: справжнє вдосконалювання... хто це здійснював у попередні роки? Ніхто. Та лише справжнє вдосконалювання може змінити життєвий шлях людини. А ця особа є звичайною людиною, що всього тільки виконує вправи цігун на рівні лікування та оздоровлення. Хто стане змінювати її життєвий шлях? Це ж звичайна людина. Якогось дня вона захворіє, якогось дня зустрінеться з якимись неприємностями, якогось дня, можливо, стане душевнохворою або ж просто помре. Життя звичайної людини саме таке. Ти бачиш, що вона в парку робить вправи цігун, а насправді вона не є справжнім практикувальником. Вона хоче вдосконалюватися на високі рівні, але знову ж таки не отримала істинного Закону, тому не зможе вдосконалитися. Вона лише має бажання вдосконалюватися на високі рівні, але все одно є цігуністом, що зцілюється та оздоровлюється на низькому рівні. Ніхто не змінив її життєвого шляху. Отже, вона повинна хворіти. Не звертаючи уваги на мораль, від хвороб не вилікуєшся. Те, що ти почав робити вправи цігун, іще не означає, що ти не матимеш жодних хвороб.

Людина має справді вдосконалюватися, звертаючи велику увагу на Сіньсін, адже, лише щиро вдосконалюючись, можна позбутися хвороб. Оскільки практика — це не гімнастика, а те, що перевищує звичайних людей, то потрібно висувати до практикувальника вимоги за більш високими принципами та критеріями. Людина мусить їх виконати — лише тоді вона досягне мети. Але багато хто цього не виконує і все ще залишається

звичайною людиною. Тому, коли настане час, він усе одно захворіє. Одного дня в цієї людини раптом станеться інсульт, вона раптом захворіє на те чи інше захворювання, або ж одного дня захворіє на психоз. Це ж кожному відомо, що вона робить вправи цігун. Коли одного дня ця людина збожеволіла, люди почали казати, що через вправи цігун вона «спалахнула і втратила розум». Навісили ярлика. Замисліться: хіба справедливо так учиняти? Дилетантам це не відомо, нам, знавцям справи, і численним практикувальникам теж дуже важко зрозуміти, у чому справжня причина того, що сталося. Якщо людина збожеволіла вдома, це ще не так страшно. І все одно люди казатимуть, що це все в неї трапилось через вправи цігун. Якщо ж вона захворіє на психоз саме в місці практики цігун, тоді біда: навісять ярлика так, що вже не віддереш. «Через цігун людина спалахнула й втратила розум», — навіть у газетах напишуть про це. Деякі люди не розібрались у ситуації, а вже починають виступати проти цігун: «Подивись, щойно він робив вправи і все було чудово, і раптом таке». Якщо це звичайна людина, то з нею станеться те, що повинно статися. Можливо, у неї ще з'являться інші хвороби, інші неприємності. Хіба справедливо в усьому цьому звинувачувати вправи цігун? Це точно як з нашими лікарями у клініках: коли людина стала лікарем, то ніколи в житті не повинна більше занедужувати? Хіба можна так розуміти?

Тому я і кажу, що багато хто не знає правди про цігун і його суті, але скороспішно висловлюється. Щойно стається якась проблема, як на цігун навішують усілякі ярлики. Відтоді, як цігун поширився в суспільстві, минуло дуже мало часу. Багато людей дотримується впертих уявлень, завжди заперечуючи цігун, зводячи на нього наклеп і відкидаючи його. Незрозуміло, що за психологія їх до цього спонукає. Цігун їм просто огидний. Так, неначе він якимось втручається в їхнє життя. Варто комусь завести мову про цігун, як вони кажуть, що це ідеалізм. Цігун — це наука, більш висока наука. Причина лише в тому, що така категорія людей має надто вперті уявлення й надто обмежені знання.

Ще трапляється така ситуація, яку в колах удосконалювальників називають «цігунським станом». Розум таких людей затуманений. Але вони теж не спалахнули й не втратили розум. Такі люди надзвичайно розсудливі. Передусім я розповім, що таке цігунський стан. Як ви знаєте, практикуючи, ми серйозно ставимося до питання моральної основи. У всіх країнах світу є люди, що сповідують релігії. У Китаї ж протягом кількох тисяч років завжди були люди, що сповідували буддизм і даосизм, вірили в те, що за добро приходить винагорода, а за зло — кара. Та деякі люди в це не вірять. Особливо в період «Великої культурної революції» це

засуджували, називали забобонами. Деякі люди називають забобонами все те, чого, як вони вважають, не можна зрозуміти, про що вони не дізналися з книг, до чого сучасна наука не дійшла у своєму розвитку, чи те, що є непізнаним. У минулі роки таких людей було дуже багато. Зараз їх відносно поменшало, бо, хоча ти й не визнаєш якихось явищ, вони вже цілком реально відображаються в нашому просторі. Ти не насмілюєшся дивитися їм у вічі, але зараз люди вже наважуються прямо казати про ці явища. Те, що люди чули на власні вуха й бачили на власні очі, дало їм змогу дещо дізнатися про практику Гун.

Деякі ж люди вперті ось до якої міри: щойно ти заведеш мову про цігун, як він від душі тебе висміє. Він вважає, що ти пропагуєш забобони, і що це неймовірно смішно. Коли ти згадаєш цігунські явища, він подумає, що ти надзвичайно темна людина. Хоча такі люди і вперті, їхня моральна основа зовсім не обов'язково погана. Якщо ця людина має гарну моральну основу і почне практикувати, то її небесне око, імовірно, відкриється на дуже високому рівні, а також у неї проявляться здатності. Ця людина не вірить у цігун, але ж вона не може гарантувати, що не хворітиме. Якщо вона захворіє, то піде лікуватися до лікарні. Коли європейська медицина їївилікувати не зможе, вона піде лікуватися засобами китайської медицини. Коли ж не допоможе ні китайська медицина, ні якісь народні рецепти, то цього разу людина згадає про цігун. Вона міркуватиме: «Випробую долю, подивлюся, чи зможе цігун, зрештою,вилікувати від моєї хвороби». Дуже неохоче вона приходить. Щойно ця людина починає практикувати, оскільки вона має чудову моральну основу, у неї відразу виходить практикувати дуже непогано. Можливо, вона впаде в око якомусь учителю, і ця Вища істота, що перебуває в іншому просторі, їй допоможе. У людини відразу ж відкривається небесне око, або ж вона досягає стану напіввідкритого усвідомлення. Небесне око відкривається на дуже високому рівні, і вона відразу бачить деякі істини Всесвіту. Причому в неї ще й проявляються здатності. От і скажи, коли такого типу людина це побачить, хіба її головний мозок зможе таке витримати? Подумай: який вона матиме душевний стан? Те, що вона завжди вважала забобонами та абсолютно неможливим, те, що вона завзято висміювала, коли інші згадували це в розмові, цілком реально постало перед її очима й так само реально увійшло з нею в контакт. Тоді мозок цієї людини не витримує — надто вже великий тиск на її психіку. Вона каже такі речі, яких інші не можуть сприйняти. Але з логікою в неї все гаразд, просто вона не може налагодити взаємозв'язок між двома сторонами. Вона виявила, що те, як робить людство, є хибним, а те, як учиняють на тому боці, часто є правильним. Коли ж ця людина вчиняє відповідно до того, як роблять на

тому боці, то люди кажуть, що вона помиляється. Люди її не розуміють, тож кажуть, що через практику цігун вона «спалахнула і втратила розум».

Насправді ж це не так. У більшості з нас у практиці зовсім не виникає цього явища. Цей цігунський стан з'являється винятково у вкрай упертих людей. Серед присутніх тут у багатьох відкрите небесне око. Таких неймовірно багато. Вони цілком реально побачили предмети інших просторів, але не відчують подиву й почуваються дуже добре. Їхній головний мозок не зазнає ніякого збудження, і в них не виникає такого цігунського стану. Після того як у людини з'являється цігунський стан, вона залишається надзвичайно розсудливою, її слова дуже філософські й сповнені чудової логіки. Річ лише в тім, що звичайні люди цим словам не вірять. За мить ця людина тобі скаже, що бачить таку-то таку-то покійну людину, і та каже їй щось зробити. Хіба ж звичайні люди можуть у таке повірити? Згодом вона збагнула, що це слід тримати в собі, не можна розповідати. Коли вона налагодила взаємозв'язок між двома сторонами, усе нормалізувалося. Часто ці люди мають здатності. Це теж не «втрата розуму».

Трапляється ще одна ситуація, що називається «істинним божевіллям». Вона вкрай рідкісна. «Істинне божевілля», про яке ми кажемо, не означає, що людина справді збожеволіла. Мається на увазі, що людина вдосконалюється за Чжень — Істиною. Що ж таке істинне божевілля? Я б сказав, що на 100 тисяч удосконалювальників трапляється лише одна така людина. Це є вкрай рідкісним. Тому це явище не має загального характеру й не здійснило впливу на суспільство.

Часто «істинне божевілля» має попередню умову: ця людина мусить мати чудову моральну основу, а також бути вже дуже старою. Якщо людина стара, і вона почне вдосконалюватися, то вже не встигне. Часто-густо люди із чудовою моральною основою — це ті, хто прийшов з місією, прийшов з високого рівня. Кожний, хто має прийти в суспільство звичайних людей, боїться цього, адже щойно твою пам'ять буде стерто, ти вже нікого не впізнаватимеш. Коли хтось приходить у це суспільне середовище, люди створюють йому завади. Це призводить до того, що він починає вважати важливими славу та гроші й зрештою падає вниз, прирікаючи себе на те, що день його визволення вже ніколи не настане. Отже, ніхто не наслідуються прийти, усі цього бояться. Є така людина, що все-таки сюди прийшла. Прийшовши, вона серед звичайних людей дійсно стала поганою і дійсно ось-ось має впасти вниз. Протягом усього свого життя вона накоїла чимало злих учинків. Коли людина живе заради того, щоб боротися за власні інтереси, то коїть дуже багато поганого, завиняє

іншим дуже багато. Учитель цієї людини побачив, що вона ось-ось упаде. Але ж вона мала Плід удосконалювання. Не можна ось так довільно дати їй упасти! Що ж робити? Учитель дуже хвилюється. Немає іншого способу, який дав би їй змогу вдосконалюватися — де їй цієї пори знайти вчителя? Їй треба заново повертатися назад, удосконалюватися назад. Але ж це лише сказати легко, чи не так? Крім того, людина вже стара. Навіть якщо вона почне вдосконалюватися, то вже не встигне. Де їй знайти метод одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя?

Лише для людини з неодмінно видатною моральною основою за таких край особливих обставин можна застосувати цей спосіб — викликати в неї божевілля. Тобто якщо абсолютно немає надії, за таких обставин, коли вона не може сама повернутися назад, можна застосувати такий спосіб — зробити її божевільною, заблокувавши якусь ділянку її головного мозку. Наприклад, ми, люди, не витримуємо холоду і бруду. Такій людині заблокують ділянку мозку, що відповідає за відчуття холоду, ділянку, яка відповідає за огиду до бруду. Коли заблокують деякі ділянки, з її психікою стаються проблеми, людина стає дійсно ненормальною. Але часто така людина не робить поганих речей — не сварить і не б'є інших. Часто вона навіть робить добро. Але вона дуже нещадна до себе. Оскільки ця людина не знає холоду, то взимку легко одягнена вона босоніж бігає по снігу, з великих ран від обмороження на ногах у неї тече кров; оскільки вона не знає бруду, то наважується навіть їсти кал і пити сечу. У минулому я був знайомий з однією людиною. Кінські кізьяки, замерзнувши, стають надзвичайно твердими. А тій людині було навіть дуже смачно їх гризти. Той, хто перебуває в стані «істинного божевілля», може витримати такі страждання, які для звичайної людини в стані здорового глузду були б нестерпними. Подумай: наскільки великих мук їй доведеться зазнати, коли вона збожеволіє! Звичайно, така людина часто має здатності. Як правило, серед таких більше старих жінок. У минулому була стара, що, хоч і мала забинтовані маленькі стопи, з розгону, виконавши сальто, перестрибувала через стіну заввишки два метри. Її рідні, побачивши, що вона з'їхала з глузду й постійно вибігає надвір, замкнули її вдома. Коли ж усі пішли, вона вказала пальцем на замок, той відімкнувся, і вона вийшла. «Тоді закриємо її на залізний ланцюг». Коли ж вони пішли з хати, ця жінка струснула ланцюга, і він розімкнувся. Хай як стримуй її, усе одно нічого не вийде. Так вона може витримати дуже багато страждань. Оскільки ця жінка зазнає неймовірно жажливих мук і це відбувається дуже швидкоплинно, вона дуже швидко розплатиться за погані речі, що заборгувала. Найбільший термін істинного божевілля не перевищує трьох років. Як правило, це минає за один-два роки. Страждання, які вона пережила,

колосальні. Коли все це минає, до неї відразу повертається здоровий глузд. Оскільки тоді вважається, що вона вже завершила вдосконалення, в неї відразу відкривається Гун і проявляється всіляка чудотворна сила. Це вкрай-вкрай рідкісне явище. Таке траплялося в історії. Це не те що можуть зробити для того, хто має звичайну моральну основу. Як вам відомо, існували божевільні буддійські ченці та божевільні даоси. В історії таке справді було, є записи: «Божевільний чернець мете віником на Ціня», божевільний даос. Таких класичних сюжетів дуже багато.

Ми стверджуємо, що «спалахнути і втратити розум» точно неможливо. Скажімо, хтось може дійсно спалахнути або викликати спалах. Якщо він дійсно має таку здатність, я б сказав, що ця людина особлива. Відкриваючи рота, може вивергати вогонь, простягаючи руку — випускати полум'я. Щоб прикурити сигарету, може висунути палець, і з'являється вогонь. Я б сказав, що це надприродна здатність!

ПРАКТИКА ПРИВАБЛЮЄ ДИЯВОЛІВ

Що означає «практика приваблює дияволів»? Те, що, практикуючи, ми часто можемо зіткнутися з якимись завадами. Чому ж практика може привабити дияволів? Бо коли людина хоче вдосконалюватися, то це дійсно вкрай важко. У справжньому вдосконалюванні, якщо тебе не захищатимуть мої Тіла Закону, тобі зовсім не вдосконалитися. Щойно ти вийдеш за двері, як, можливо, зіткнешся з небезпекою для життя. Людська душа безсмертна, отже в суспільній діяльності до цього життя ти, можливо, когось завинив, когось ображав або ж скоював щось погане. Тоді тебе шукатиме кредитор. У буддизмі кажуть: «Людське життя — це кармічна відплата». Коли ти йому винний, він приходить до тебе, щоб стягнути борг. Якщо він візьме з тебе більше, ніж належить, то наступного разу поверне. Коли син не шанує батька й матір, то наступного разу вони міняються місцями. Отак усе крутиться й крутиться. Але ми справді бачимо, що є дияволи, які створюють завади, не дають тобі практикувати. Усе це має причинний зв'язок, не є безпричинним. Якби це було безпричинним, то ніхто б цього не дозволив.

Найпоширеніша форма явища «практика приваблює дияволів» наступна. Коли ти не практикуєш, довкола більш-менш тихо. Оскільки ти навчився практики, то любиш часто практикувати. Але щойно ти сядеш у позу медитації, як раптом відчуваєш, що зовні стало шумно. Сигналять авто, з коридору доносяться звуки ходьби, розмов, гримання дверима, надворі

також увімкнули радіо — в одну мить стало шумно. А коли ти не практикуєш, умови чудові. Щойно почнеш практикувати, вони стають ось такими. Дуже багато хто з нас глибоко не замислювався над тим, у чому ж, власне, річ. Лише дивувався, дуже засмучувався, що не виходить виконати практику. Одне «здивування» вже тобі зашкодило. Це якраз дияволи тобі перешкоджають — вони підбивають людей тобі заважати. Це найпростіша форма завад, що досягає мети не дати тобі практикувати. Ти загартовуєш Гун, ти осягаєш Дао, а таку величезну кількість боргів вже не потрібно повертати? Дияволи аж ніяк не можуть цього проігнорувати, вони не дають тобі практикувати. Але це всього-на-всього відображення одного з рівнів. Після того як мине якийсь відрізок часу, цьому явищу більше не дозволять виникати. Тобто після того, як борг буде погашено, вже не дозволяють, щоб дияволи й далі тобі заважали. Оскільки вдосконалювання за нашим Фалунь Дафа проходить досить швидко, прорив рівнів також відбувається досить швидко.

Є й інша форма завад від дияволів. Як вам відомо, наша практика може відкрити людині небесне око. Деякі люди після його відкриття, коли вдома практикують, бачать страшні сцени й жахливі фізіономії. Хтось зі скуйовдженим волоссям, хтось хоче битися з тобою і навіть робить усілякі рухи. Від цього дуже моторошно. Іноді щойно починаєш практикувати, як бачиш, що по зовнішній стороні вікна лазять такі створіння, дуже страшні. Чому ж виникає така ситуація? Це форми завад від дияволів. Але в нашій школі Фалунь Дафа така ситуація є вкрай рідкісною. Вона буває, мабуть, в 1% практикуювальників. Більшість із цим не стикається. Оскільки це не приносить ніякої користі для нашої практики, то не дозволяють дияволам заважати вам у такій формі. У вдосконалюванні ж за звичайними методами практики це є найбільш розповсюдженим явищем і триває дуже довго. Деякі люди саме з такої причини не можуть практикувати, бо страшенно лякаються. Для вечірньої практики люди обирають дуже тихе середовище. І раптом вони бачать, що перед ними хтось стоїть — наче людина й не людина, наче чорт і не чорт. Злякавшись, вони більше не наважуються практикувати. У нашому Фалунь Дафа, як правило, немає такого явища. Але у вкрай поодиноких випадках це все-таки буває. У деяких людей ситуація вкрай особлива.

Ще з одним типом завад можуть зустрітися люди, які одночасно практикують внутрішнє вдосконалювання і зовнішню практику. Тобто вони займаються і бойовими мистецтвами, і внутрішнім удосконалюванням. Такі методи практики досить часто трапляються в Школі Дао. Якщо людина почала вчитися такого методу практики, то часто стикається з дияволами

такого типу. У звичайних методах практики такого не буває. Це трапляється лише в методах, де об'єднано внутрішнє вдосконалювання і зовнішню практику, там, де практикують бойові мистецтва: хтось приходить до цієї людини помірятися силами у володінні бойовими мистецтвами. Адже у світі багато людей вдосконалюються за Дао. Дуже багато хто з них практикує бойові мистецтва, застосовує метод внутрішнього вдосконалювання і зовнішньої практики. У тих, хто практикує бойові мистецтва, теж може зростати Гун. Чому? Після того як вони позбудуться інших пристрастей — прагнення до слави та вигоди, — у них теж росте Гун. Але довгий час їм не вдається усунути потяг до суперництва й боротьби. Вони звільняються від нього дещо пізніше. Тому з ними легко може трапитися такий випадок. Це й далі виникає на певних рівнях. Сидячи в медитації в туманному стані, ця людина знає, що такий-то такий-то теж практикує. Тоді її душа залишає тіло, щоб завітати до нього позмагатися — подивитися, хто з них має вищі здатності. Зав'язується бій. Це відбувається і в інших просторах. Побитися приходять і до неї. Якщо людина відмовиться битися, то її реально хочуть убити. От вони й б'ються між собою — б'ються й б'ються. Тільки-но людина засне, як хтось приходить до неї помірятися силами у володінні бойовими мистецтвами, побитися. Це призводить до того, що вона всю ніч не має відпочинку. Насправді тоді якраз усувається її потяг до боротьби. Якщо ця людина не звільниться від потягу до боротьби, то постійно перебуватиме в цьому стані, і так тягтиметься й далі. Це може затягнутися на кілька років, і в неї все одно не виходитиме подолати цей рівень. Це, своєю чергою, призводить до того, що людина більше не може практикувати. Це її матеріальне тіло не може витримати, надто вже великою буде витрата сил. Може статися, що людина зламається. Тому в методах, де об'єднано внутрішнє вдосконалювання і зовнішню практику, стикаються з такою ситуацією. Причому вона є надзвичайно поширеною. У нашому методі внутрішнього вдосконалювання такого стану не буває — не дозволяють, щоб він виникав. Кілька форм, про які я щойно розповів, є досить поширеними.

Є ще одна форма завад від дияволів. Це те, із чим може зіткнутися кожний, у нашій школі теж із цим може зіткнутися кожний — з еротичними дияволами. Це надзвичайно серйозна річ. У суспільстві звичайних людей існує подружнє життя, завдяки якому людське суспільство породжує потомство. Саме так людство й зростає. У людському суспільстві присутні почуття. Тому для звичайних людей ці речі є непорушною істиною. Люди мають почуття: і гнів, і радість, і любов, і ненависть — це почуття; коли дуже щасливий, що працюєш над чимось, або, навпаки, робиш це неохоче;

хтось, на твою думку, добрий, хтось — поганий; щось любиш робити, а щось ні — усе це почуття. Звичайні люди заради почуттів і живуть. У такому разі практикувальнику, надлюдині, уже не можна оцінювати все цим принципом, потрібно цю річ перевищити. Отже, до дуже багатьох пристрастей, породжених із почуттів, нам слід ставитися байдуже й зрештою цілком від них звільнитися. Сексуальне бажання та еротичний потяг належать до людських пристрастей. Усе це треба усунути.

Наша школа, та її частина, що належить до вдосконалювання серед звичайних людей, аж ніяк не закликає тебе стати ченцем або черницею. Наші молоді люди ще мають створювати сім'ї. Тоді як же ставитися до цього питання? Як я вже казав, наша школа прямо вказує на пристрасті людини й не призводить до того, щоб ти справді щось утратив у матеріальному плані. А якраз навпаки, щоб ти, саме перебуваючи серед матеріальних інтересів, загартовував свій Сіньсін. Підвищується насправді якраз твій Сіньсін. Якщо ти зможеш відкинути пристрасть, то зможеш відкинути все, і коли сказати тобі матеріально звільнитися від чогось, то ти, звичайно, зможеш це зробити. Якщо ж ти не зможеш відкинути свою пристрасть, то не зможеш відкинути нічого. Отже, справжня мета самовдосконалювання — удосконалювати свою душу. Коли вдосконалюєшся в монастирі, тебе примушують цього позбутися. Це так само, щоб ти відкинув цю пристрасть. Вони тебе силують. Змушують тебе цілком із цим порвати, не дають тобі про це думати. Це їхній спосіб. А ми вимагаємо йти не таким шляхом. Ми вимагаємо, щоб ти знайшов вихід, як ставитися до цього байдуже, саме стоячи перед лицем матеріальних інтересів. Тому ті, хто вдосконалився в нашій школі, є найбільш твердими. Це не те що з вас усіх хочуть зробити ченців і черниць. Ми вдосконалюємося серед звичайних людей. У майбутньому наш метод практики ставатиме дедалі популярнішим. Не можна, щоб кожний перетворився на напівченця, щоб кожний, хто практикує Фалунь Дафа, став таким. Від тих, хто практикує, ми вимагаємо ось чого: ти практикуєш, а твоя дружина, можливо, ні, тож не можна, щоб через практику ви розлучилися. Я кажу про те, що ми ставимося до цих речей байдуже, тобі не можна, як звичайні люди, вважати їх настільки важливими. Особливо зараз, коли «сексуальне звільнення» та еротичні матеріали в суспільстві створюють людям завади. Деякі люди вважають ці речі дуже важливими, а ми як практикувальники маємо ставитися до них дуже байдуже.

На високих рівнях кажуть, що звичайні люди в суспільстві просто місять глину, не відчуваючи огиди від того, що це брудно; сидять долі й граються, місячи глину! Ми кажемо, що тобі не можна через цю річ викликати

незлагоду в родині, тому на своєму нинішньому етапі стався до цього байдуже, підтримуй нормальне й гармонійне подружнє життя, і достатньо. У майбутньому, коли ти досягнеш певного рівня, буде стан того рівня, а зараз він такий. Ми вимагаємо від тебе чинити так, і цього вже достатньо. Звичайно, не можна перебувати в такому стані, у якому перебуває нинішнє суспільство. Це ж просто жах!

Тут є й такий аспект. Як ви знаєте, тіло наших практикувальників має енергію. 80–90% з присутніх тут з нами після цих курсів не лише одужають, а й набудуть Гун. Отже, твоє тіло вже має дуже могутню енергію. Гун, який ти маєш, не відповідає твоєму нинішньому Сіньсін. Зараз твій Гун тимчасово є вищим. Тобі його враз підняли. Тепер же підвищуємо твій Сіньсін. Поступово ти наженеш. Гарантую, що за цей період ти доженеш. Тому ми достроково це зробили. Тобто ти маєш певну енергію. Оскільки енергія, що виробляється вдосконалюванням за істинним Законом, є чистою і милосердною, то, поки ви тут сидите, відчуваєте добре й милосердне поле. Загартовуючи Гун, я дійшов до цього, я несучи в собі такі речі. Коли ви тут сидите, то відчуваєте велику гармонію, у ваших головах немає лихих думок, ви навіть не згадуєте про те, щоб покурити. У майбутньому ти теж учинятимеш відповідно до вимог нашого Дафа, і Гун, який ти вироблятимеш своїм удосконалюванням, буде таким самим. Слідом за тим, як твоя сила Гун невпинно зростатиме, розсіяна енергія від Гун, наявного у твоєму тілі, теж стане досить могутньою. Навіть якщо вона ще не буде такою інтенсивною, ти зможеш впливати на простих людей, що опиняться в межах твого поля, чи тих, хто буде разом з тобою вдома. Твої близькі, можливо, зазнаватимуть твого впливу. Чому? Тобі навіть не потрібно спеціально про це думати. Оскільки це поле є чистим і добрим, милосердним, є полем праведних думок, то люди не схильні думати про погані речі, не схильні коїти погані вчинки. Ось яку роль воно відіграє.

Того дня я сказав: «Коли сяйво Будди освітлює все навкруги, панує пристойність, чесність, гармонія і ясність». Це означає, що розсіювана нашим тілом енергія здатна виправляти всі неправильні стани. Отже, коли ти не думаєш про ці речі, то дією цього поля непомітно стримуєш свою дружину. Якщо в тебе не промайнуло таких думок, і вони в тебе не виникають, то вона теж про це не згадає. Але це не є абсолютним. Зараз таке середовище — вмикаєш телевізор, а там є все, що завгодно, і це може розпалити бажання в людини. Але за звичайних умов ти можеш відігравати таку стримувальну роль. У майбутньому, коли ти досягнеш у вдосконалюванні високого рівня, не буде потреби, щоб я тобі казав, — ти сам знатимеш, як учиняти. Тієї пори ти матимеш інший стан, і в тебе

зберігатиметься гармонійне життя. Тому не вважай ці речі надважливими. Якщо ти надмірно цим непокоїтимешся, то це теж буде пристрастю. Між чоловіком і дружиною немає проблеми еротичного потягу, але є бажання. Стався до цього байдуже, зберігай душевну рівновагу, і достатньо.

Отже, з якими еротичними дияволами ти зіткнешся? Якщо твоя сила медитації недостатня, то вони з'являться тобі уві сні. Просто під час твого сну чи сидіння в медитації раптом з'явиться таке: якщо ти чоловік, то з'явиться красуня; якщо ти жінка, то з'явиться такого типу чоловік, який тобі подобається. Але вони будуть повністю голими. Щойно в тебе промайне думка, як, можливо, у тебе станеться виверження, і це перетвориться на реальність. Замисліться: коли ми загартовуємо Гун, то використовуємо ці життєвої сутності й крові, щоб подовжувати життя. Тобі не можна весь час ось так витратити її! Водночас ти не пройшов випробування щодо хтивості. Як так можна?! Тому, і про це я вам кажу, із цим зіткнеться кожний, гарантую, що зіткнеться. Під час мого викладання Закону я випромінюю на твій мозок дуже могутню енергію. Вийшовши звідси, ти, можливо, не зможеш згадати, що конкретно я казав. Але, коли ти дійсно зіткнешся із цією проблемою, то згадаєш мої слова. Тільки б ти вважав себе практикувальником, і тоді тієї миті ти зможеш згадати, а отже, зможеш взяти себе в руки. Тоді це випробування ти зможеш пройти. Якщо ти не пройшов першого випробування, то друге тобі буде витримати дуже важко. Але буває і таке, коли першого разу не пройшов, та після того як прокинувся, страшенно засмучуєшся. Можливо, цей настрій і стан чітко викарбуються у твоєму мисленні, і, коли ти знову зіткнешся із цією проблемою, то зможеш утримати себе в руках і зможеш це пройти. Якщо деякі не пройшли, і їм однаково, потім їм буде ще важче витримати це випробування. Гарантую, що так буде.

Така форма буває завадами від дияволів, а буває і так, що вчитель тебе випробовує, перетворивши предмет, коли вказав на нього пальцем. Трапляються обидві ці форми. Адже кожний має пройти це випробування. Ми починаємо вдосконалюватися від звичайної людини, і перший крок — таке випробування. Із цим стикається кожний. Наведу вам приклад. Коли я проводив курси в місті Ухані, там був один такий учасник курсів — 30-річний парубок. Одразу ж після того, як я прочитав цю лекцію, він, повернувшись додому, сів зі схрещеними ногами й відразу поринув у медитацію. По досягненню стійкої медитації він раптом побачив, як з одного боку з'явився Будда Амітабха, а з другого — Лаоцзи. Учень розповів про це у своєму досвіді вдосконалювання. Після своєї появи вони мовчки на нього поглянули й потім зникли. Далі з'явилася Бодхісатва Гуаньїнь, що

тримала в руці вазу для квітів. З вази спливав струмок білого диму. Він сидить там у медитації й бачить це дуже ясно, від чого дуже радіє. Дим одразу перетворився на кількох красунь. Ті красуні були летючими небесними дівами. Які ж вони вродливі! Вони танцювали для нього, їхні танкові рухи були такими красивими! Парубок подумав: «Я тут загартовую Гун, а Бодхісатва Гуаньїнь заохочує мене — перетворила кілька красунь, щоб я помилувався ними; щоб ці небесні діви станцювали для мене». Точно тоді, коли він зрадів від цих думок, ці красуні відразу ж виявилися абсолютно голими. Вони почали робити всілякі рухи й тягти його до себе, обіймаючи за шию і талію. Наш учень підвищував свій Сіньсін дуже швидко — тієї ж миті хлопець отямився. Передусім він подумав так: «Я не проста людина, я практикую Гун. Не поведіться так зі мною! Я вдосконалююся за Фалунь Дафа». Щойно в нього з'явилася ця думка, почувся шелест, і одразу все зникло. Насправді, це просто було магічне перетворення. Потім знову показався Будда Амїтабха та Лаоцзи. Лаоцзи вказав пальцем на парубка й, усміхаючись, сказав до Будди Амїтабхи: «А юнак подає надію!» Це означає, що хлопець годиться, його можна навчати.

Коли в історії або в просторах високих рівнів оцінюють, чи може людина вдосконалюватися, то дивляться на бажання та еротичний потяг людини, це питання дуже ключове. Тому ми справді маємо ставитися до цих речей байдуже. Але ми вдосконалюємося серед звичайних людей, і знову ж таки ніхто не вимагає, щоб ти повністю відмовився від цього. Принаймні стався на нинішньому етапі до цього байдуже, більше не можна бути таким, як раніше. Ось як слід поводитися, будучи практикувальником. Щораз як у практиці виникають ті чи інші завади, тобі самому потрібно пошукати в собі причину: що ти маєш такого, від чого ще не звільнився?

ВЛАСНІ ІДЕЇ ПОРОДЖУЮТЬ ДИЯВОЛА

Що називається «породженням диявола власними ідеями»? Людське тіло має матеріальні поля в кожному просторі. В особливому полі все, що існує в Усесвіті, точно, як віддзеркалення, відбивається у твоєму просторовому полі. Хоча це й віддзеркалення, але воно так само є матеріальним існуванням. Усе, що перебуває у твоєму просторовому полі, скоряється керуванню з боку твого головного мозку й свідомості. Тобто, коли ти дивишся небесним оком, перебуваючи в повному спокої без жодної думки, то це є справжнім. А щойно в тебе промайне хоч найменша думка, як усе побачене вже буде фальшивим. Це і є породження диявола власними ідеями чи, по-іншому, перетворення відповідно до думок. Через те, що

деякі практикувальники не можуть уважати себе вдосконалювальниками, не можуть самі себе контролювати, прагнуть здатностей, схиблені на мізерних здатностях і слабкій магії, навіть схиблені на чомусь почасти в інших просторах, женуться за цими речами, така категорія людей найбільш схильна до породження диявола власними ідеями, найбільш схильна впасти вниз. Незалежно від того, наскільки високо людина вдосконалилася, з виникненням цієї проблеми вона падає на дно, до кінця руйнується. Це вкрай небезпечна проблема. Це не схоже на інші випадки, коли Сінсін людини не проходить випробування, і вона, упавши долілиць, підводиться й ще може далі вдосконалюватися. А коли з'явиться проблема породження диявола власними ідеями — уже ні. Усе її життя буде зламанім. Особливо схильні до виникнення цієї проблеми ті, у кого в практиці на певному рівні відкрилося небесне око. Є й інші, хто у власній свідомості постійно зазнає завад від інформації зовнішнього походження. Що зовнішня інформація йому каже, тому він і вірить. У таких теж виникає ця проблема. Отже, деякі з нас після відкриття небесного ока зазнають завад від інформації з усіх боків.

Наведемо приклад. На низькому рівні вдосконалювання дуже важко не піддаватися спокусам. Можливо, ти ясно не бачиш, який вигляд має Вчитель. Одного дня раптом ти бачиш, що до тебе прийшов височенний і гігантський небожитель. Цей великий небожитель каже тобі кілька хвалебних слів, потім навчає якоїсь дрібниці, і ти це приймаєш. Тоді твій Гун приходиться у повний безлад. Ти в думках зрадив, визнав його своїм учителем і став у нього навчатися. Але сам він теж не домігся Істинного Плоду. Усього-на-всього в тому просторі можна збільшуватися й зменшуватися. Це відбувається просто на твоїх очах. Ти бачиш цього великого святого, це є дійсно зворушливим! Коли в тебе проявиться радість, то хіба ти не станеш у нього вчитися? Якщо вдосконалювальник не може втримати над собою контроль, то його дуже важко спасти, він може себе занапастити. Небожителі є богами, але вони теж не домоглися Істинного Плоду, вони так само входять у Шість кіл. Ти довільно визнав його вчителем і почав за ним іти. А до якого етапу він тебе доведе? Він і сам не здобув Істинного Плоду. Хіба це не означає, що твоє вдосконалювання зійшло нанівець? Як наслідок, твій власний Гун уже перебуває в стані повного хаосу. Людині дуже важко не піддаватися спокусам. Скажу вам, що це дуже серйозна проблема. У майбутньому вона станеться в дуже багатьох з нас. Закон я тобі виклав, та чи зможеш ти втримати себе в руках, повністю залежить лише від тебе самого. Те, про що я розповів, — лише одна із ситуацій. Навіть побачивши Пробудженого якоїсь іншої школи, будь непохитним, удосконалюйся лише в одній школі.

«Нехай ніякий Будда, ніякий Даос, ніякий Бог, ніякий диявол навіть не мріє мене спокусити!» Так ти неодмінно матимеш надію на успіх.

Породження диявола власними ідеями набуває й іншої форми: тобі створює завади те, що ти бачиш померлих близьких. Вони гірко плачуть і просять тебе зробити те чи інше. Трапляється все, що тільки завгодно. Хіба ти зможеш тоді не піддатися спокусі? Ти ж любиш своє дитя до нестями, любиш своїх батьків. Твої батьки вже померли. І ось вони кажуть тобі зробити... усе те, чого робити не можна. Якщо ти це скоїш — біда. Ось як важко бути практикувальником. Люди кажуть, що буддизм прийшов у стан безладу. У нього проникли конфуціанські речі: шанування батьків, почуття до дітей. Буддизм цього не містить. Що мається на увазі? Оскільки справжнім життям людини є її душа, то справжньою матір'ю людини є лише та, що породила її душу. Ти перебуваєш у Шести колах перевтілень, і деякі твої матері зараз є людьми, а інші ні. Їм немає ліку. Скільки ти мав дітей у кожному житті, цього теж не злічити. Котра з них твоя мати? Котра з них твоя дитина? Після смерті ніхто нікого не може впізнати. А за карму, яку ти заборгував, тобі все одно доведеться розплатитися. Людина перебуває в омані, і її весь час тривожать ці речі. Комусь не дає спокою його дитина, що, за його словами, була настільки чудовою, але померла; якою ж доброю була його мати, але теж померла. Людина сповнена страшенної скорботи, просто всю решту свого життя живе спогадами про них. Ти не подумав: чи це не мучити тебе прийшли, щоб за допомогою такої форми зробити тебе нещасним?

Звичайні люди, мабуть, не зможуть цього зрозуміти. Якщо ти міцно триматимешся за ці речі, то зовсім не зможеш удосконалюватися. Тому буддизм цього не містить. Коли ти хочеш удосконалюватися, то маєш позбутися людських почуттів. Певна річ, ми вдосконалюємося в суспільстві звичайних людей. Шанувати батьків, виховувати дітей — усе це слід робити. У найрізноманітнішому оточенні потрібно добре ставитися до інших, робити людям добро, тим паче своїм близьким. Так само слід ставитися до всіх, до свого батька й матері, до дітей, усюди думати про інших. Таке серце вже позбавлене егоїзму. Це доброзичливість, Милосердя. Почуття ж притаманні звичайним людям. Звичайні люди саме заради почуттів і живуть.

Дуже багато хто не може втримати над собою контроль і створює своєму вдосконалюванню труднощі. Один з вас розповів, що Будда щось сказав йому. Усяк, хто тобі каже, що сьогодні з тобою станеться неприємність, якийсь інцидент, і як тобі його уникнути, або ж хтось каже тобі номер

лотерейного білета, що містить головний приз, щоб ти його витягнув (за винятком таких випадків, коли твоєму життю загрожує небезпека, і тобі кажуть, як її ліквідувати), усяк, хто кличе тебе здобути вигоду в суспільстві звичайних людей, — це диявол. Ти отримав користь серед звичайних людей, не зміг пройти це лихо, а отже, не підвищився. Якщо ти насолоджуєшся життям серед звичайних людей, тобі дуже комфортно і приємно, то як будеш удосконалюватися? Як перетвориш свою карму? Де знайти середовище для підвищення Сіньсін і перетворення карми? Хай там що, запам'ятай це. Диявол навіть розхвалюватиме тебе, мовляв, який же ти маєш високий рівень, або казатиме, що ти Великий Будда такого-то високого рівня, Великий Даос такого-то високого рівня, вважатиме тебе особливим. Це від початку й до кінця — брехня. Якщо щиро вдосконалюєшся на високі рівні, потрібно відкинути всі свої різноманітні пристрасті. Коли стикаєтесь із цими проблемами, ви мусите бути насторожі!

Коли ми загартовували Гун, в нас могло відкритися небесне око. Якщо небесне око відкрите, є свої складнощі у вдосконалюванні, якщо закрите, є інші складнощі. В обох випадках удосконалюватися важко. Після відкриття небесного ока, коли всіляка інформація створює тобі завади, тобі справді дуже важко тримати себе в руках. В інших просторах усюди «чудові коштовності тішать око», усюди все несказанно прекрасне, несказанно добре, і все може тебе спокусити. Коли ж це тебе спокусить, ти, імовірно, зазнаєш завад, і твій Гун прийде в стан повного безладу. Часто все відбувається саме так. Тому коли ті, у кого власні ідеї породжують диявола, не можуть утримати над собою контроль, складається ще й така ситуація. Якщо, наприклад, у цієї людини народиться несправедна думка, то це буде дуже небезпечним. Одного дня в неї відкрилося небесне око й вона стала бачити дуже ясно. Вона думає: «На цьому пункті практики в мене небесне око відкрите краще за всіх. Може, я незвичайний? Я зміг навчитися Фалунь Дафа Вчителя Лі, зміг навчитися настільки добре. Я кращий за всіх. Мабуть, я особливий». Такі думки вже хибні. Ця людина думає: «Хтозна, можливо, я теж Будда! Гм... ану я на себе подивлюсь». Вона подивилася й побачила, що вона й дійсно Будда. А чому? Бо вся матерія в межах просторового поля, що оточує її власне тіло, еволюціонує слідом за її думками. Це також називається перетворенням відповідно до бажань.

Речі, що віддзеркалюються з Усесвіту, змінюються слідом за думками людини. Адже все в межах її просторового поля скоряється їй. Відображення також є матеріальним існуванням. З ними відбувається те ж саме. Ця людина думає: «Я Будда. Мабуть, на мені і одяг Будди». І ось

вона бачить, як її одяг перетворився на одяг Будди. «Ой! Я дійсно Будда!» Вона страшенно зраділа. «Мабуть, я ще й Будда не низького рангу!» Поглянула — вона ще й Великий Будда. «Хтозна, можливо, я навіть вищий за Лі Хунчжи!» Подивилася: «Ого! Я і правда вищий за Лі Хунчжи». Ще дехто вухами почув голос. Диявол створює йому завади, промовляючи: «Ти навіть вищий за Лі Хунчжи. Ти вищий за нього на стільки-то стільки-то». І він повірив. Ти не подумав, як тобі віднині вдосконалюватися? Хіба ти раніше вдосконалювався? Хто тебе навчав удосконалюватися? Навіть коли справжній Будда сходить униз для здійснення чогось, йому доводиться заново вдосконалюватися. Колишній Гун йому не дають. Просто його нинішнє вдосконалювання проходитиме швидше. Отже, після того як у людини станеться ця проблема, їй уже буде дуже важко звільнитися. У людини відразу розвинеться ця пристрасть. Після її розвинення людина наважується казати будь-що: «Я — Будда. Вам не потрібно вчитися в інших, адже я — Будда, я скажу вам, як учиняти». Ось як вона почала робити.

Хіба ми в Чанчуні не маємо теж такої людини? Спочатку це була дуже непогана людина, а потім вона догралася, і з нею сталася така історія. Вона «стала Буддою». Зрештою вона «стала вищою за всіх». Це було викликано тим, що людина не змогла втримати над собою контроль, розвинула пристрасть. Чому ж виникає це явище? У буддизмі кажуть: коли ти щось бачиш, не цікався цим; усе це ілюзія; піклуйся лише про те, щоб поринути в медитацію і вдосконалюватися вгору. Чому ж вони не дають тобі дивитися, не дають тобі захоплюватися тими речами? Тому що бояться виникнення цієї проблеми. У вдосконалюванні в буддизмі вони не мають якогось посилювального методу вдосконалювання. У канонах немає інструкцій про те, як від цього звільнитися. Свого часу Шак'ямуні не виклав цього Закону. Щоб уникати проблеми породження диявола власними ідеями, перетворення відповідно до бажань, вони всі без винятку побачені в удосконалюванні картини називають диявольською ілюзією. Тож, коли виникає пристрасть, може з'явитися ілюзія, з якої людині дуже важко вирватися. Тоді, можливо, цій людині настав кінець, вона вже одержима цією думкою. Адже, називаючи себе Буддою, вона вже одержима цим. Зрештою вона навіть може привабити до себе футі чи якусь іншу біду. Їй уже остаточно прийшов кінець. Її душа зіпсувалася. Вона остаточно впала вниз. Таких людей дуже багато. І на цих курсах зараз уже є такі, хто відчуває, ніби вони надзвичайні, вони розмовляють і поводять себе не так, як інші. Навіть у буддизмі вважають дуже небезпечним розкривати, якого ти, зрештою, досяг рівня. Те, що я тільки-но розповів, є ще однією ситуацією. Це називається породженням диявола

власними ідеями чи, по-іншому, перетворенням слідом за думками. Такі учасники курсів є в Пекіні, вони з'явилися і в інших місцях. Причому вони створюють величезні завади практикувальникам.

Хтось із вас мене запитав: «Учителю, чому ж Ви це не усунули?» Замислися, якщо ми усунемо на твоєму шляху вдосконалення всі перепони, то як тобі в такому разі вдосконалюватися? Саме за умов наявності завад від дияволів можна проявити, чи можеш ти й далі вдосконалюватися, чи можеш ти усвідомити, де правильний шлях, чи можеш зазнати завад, чи можеш бути відданим цій школі. «Величезні хвилі промивають пісок» — самовдосконалювання є саме таким. Лише те, що залишиться, — справжнє золото. Коли ти не матимеш такої форми завад, то, на мою думку, твоє вдосконалювання стане надто легким. На мій погляд, удосконалюватися тобі буде надто просто. Великі Пробуджені на високих рівнях, побачивши це, були ще більш невдоволеними: «Що ж ти робиш? Це ти так спасаєш людей? На їхньому шляху немає ніяких перепон — від початку вдосконалювання і аж до самого кінця. Хіба це самовдосконалювання? Чим далі практикують, тим їм стає комфортніше, не мають жодних завад. Як це може годитися?» Ось така проблема. Я теж це обмірковую. На початковому етапі я розібрався з багатьма такими дияволами. Але постійно так робити, думаю, неправильно. Ще деякі теж мені кажуть: «Ти даєш їм удосконалюватися надто легко. Вони мають лише мізерні особисті труднощі, між людьми виникають лише такі незначні конфлікти. До того ж вони мають іще дуже багато пристрастей, яких не можуть позбутися! Чи зможуть вони в омані й хаосі пізнати твій Дафа, це само собою ще залишається питанням!» Ось яка існує проблема. Тому й трапляються завади та випробування. Те, про що я лишень розповів, є однією з форм дияволів. Справді спасти людину дуже важко. А от занапастити вкрай просто. Щойно твої думки стануть неправедними, як одразу все буде скінчено.

ГОЛОВНА СВІДОМІСТЬ МАЄ БУТИ СИЛЬНОЮ

Через те, що люди в кожному своєму житті скоювали лихі вчинки, це створює їм біди, а вдосконалювальникам — опір від карми, тому існує народження — старість — хвороби — смерть. Це звичайна карма. Існує ще один могутній тип карми, що здійснює колосальний вплив на вдосконалювальників. Він називається розумовою кармою. Людина живе, а отже, мислить. Унаслідок того, що вона перебуває в омані звичайних людей, часто в її голові народжуються й проявляються думки про славу,

вигоду, секс, гнів та інше. За тривалий час формується могутня розумова карма. Оскільки в інших просторах усе є живим, то так само і з кармою. Коли людина вдосконалюється за істинним Законом, їй потрібно позбутися карми. Позбутися карми означає її знищити, перетворити. Звичайно, карма не може із цим погодитися, унаслідок чого в людини виникають труднощі та опір. З другого боку, розумова карма безпосередньо чинить завади людському головному мозку, і звідси в голові людини з'являються думки, що сварять Учителя, сварять Дафа, виникають лихі думки й лайливі слова. Тож деякі вдосконалювальники не знають, у чім річ, і навіть уважають, що це самі вони так думають. Ще деякі гадають, що це одержимість футі, але викликано це не футі, а відображенням у головному мозку людини розумової карми. У деяких людей головна свідомість не є сильною — скоряючись розумовій кармі, вони скоюють погані вчинки. Таким людям настане кінець, вони впадуть униз. Але більшість людей може витіснити розумову карму, протистояти їй дуже сильними суб'єктивними думками (сильною головною свідомістю). Отже, це свідчить про те, що людину можна спасти, що вона ясно розрізняє добре й погане, тобто має гарну здатність усвідомлення. Тоді мої Тіла Закону допоможуть їй знищити більшу частину такої розумової карми. Ця ситуація трапляється досить часто. Коли вона виникає, усе залежить від того, чи ти можеш перемогти ці погані думки. Тих, хто зможе залишитися непохитним, карми можна позбавити.

ДУМКИ МУСЯТЬ БУТИ ПРАВЕДНИМИ

Що таке несправедні думки? Те, що людина постійно не вважає себе практикувальником. Практикувальники у своєму вдосконалюванні стикаються з бідами. Коли ці біди настають, то можуть проявлятися в суперечностях з людьми, з'являються інтриги та інші подібні інциденти — те, що безпосередньо впливає на твій Сін'єн. Випадків такого характеру досить багато. Із чим іще стикаються практикувальники? Ми раптом починаємо відчувати в тілі дискомфорт, бо відбувається погашення карми. Це проявляється в найрізноманітніших аспектах. Настає певний період і тобі влаштовують ситуацію, коли дуже важко відрізнити правду від брехні. Роблять так, щоб ти засумнівався: чи існує той Гун, чи можеш ти вдосконалюватися, чи можеш, власне, удосконалитися, чи існує Будда, правда це чи брехня. У майбутньому тобі також улаштують таку ситуацію, створять ілюзію, змусять тебе відчувати, ніби нічого цього не існує, ніби все це є несправжнім, — для того, щоб побачити, чи зможеш ти залишитися

твердим. Ти скажеш, що ти неодмінно будеш твердим і непохитним. За такої рішучості, коли настане та пора, ти дійсно зможеш залишитися твердим і непохитним, природно зможеш учинити добре, адже твій Сіньсін уже підвищиться. А зараз ти такий нестабільний. Якби тобі створили ці біди зараз, то ти б аж ніяк не зміг усвідомити, зовсім уже б не зміг удосконалюватися. Біди можуть з'явитися в будь-якому аспекті.

У процесі самовдосконалення людина саме так і має підніматися вгору. Отже, коли деякі з нас десь у тілі відчувають дискомфорт, то гадають, що захворіли. Вони весь час не можуть уважати себе практикувальниками. Стикаючись із такими випадками, вони, звичайно, приймають це за хворобу: «Чому це я маю так багато неприємностей?!» Скажу, що тобі вже усунули дуже багато, та твоя неприємність значно зменшилася. Якби тобі не усунули цього, то зіткнувшись із такою неприємністю, ти, можливо, помер би, а, можливо, лежав би там і не міг підвестися. Тож, зіткнувшись із мізерною неприємністю, ти почувашся зле. Де ти таке бачив, щоб усе було приємним? Наведу приклад. Коли я проводив курси в Чанчуні, там була людина з надзвичайно чудовою моральною основою, справжній «кусок матеріалу», і вона мені сподобалася. Я трішки збільшив її лихо, щоб вона швидше розплатилася з боргами і щоб у неї відкрився Гун. Я збирався так зробити. І ось одного дня в цієї людини раптом виникли нібито симптоми інсульту: вона впала й відчула, що не може рухатися, наче відняло кінцівки. Швидка доставила її до лікарні. А далі ця людина вже змогла вставати з ліжка. Замисліться: як після інсульту можна так скоро встати з ліжка, щоб руки й ноги знову стали рухомими? Озирнувшись назад на те, що сталося, вона сказала, що це навчання Фалунь Дафа викликало в неї відхилення. Вона не подумала: хіба після інсульту можна так швидко одужати? Якби вона зараз не вчилася Фалунь Дафа, то, упавши, можливо, померла б на місці, а, може, назавжди залишилась би паралізованою, це дійсно б виявилось інсультом.

Ось наскільки важко спасти людину. Для неї стільки всього зробили, а вона навіть не може цього усвідомити й, навпаки, таке каже. Один старий учасник курсів каже: «Учителю, чому я в усьому тілі відчуваю дискомфорт? Постійно ходжу до лікарні на уколи, і все одно не допомагає. Ковтаю таблетки — теж не допомагає». Він це мені розповідав, навіть не соромлячись! Ну то звичайно, воно не допомагатиме. Це не хвороба, хіба можуть ліки в такому разі допомагати? Пройди обстеження — ти не маєш ніякого захворювання. Просто почувашся зле. Ми маємо такого слухача курсів, який, прийшовши до лікарні, погнув багато голок шприців, і зрештою виприснулися ліки, а голка так і не встромилася в тіло. Він

збагнув: «Ой, я ж практикувальник! Я не робитиму уколу». Лише тоді він згадав, що йому не потрібний укол. Отже, коли ми стикаємось із бідами, хай там що, маємо звертати увагу на цю проблему. Дехто гадає, що я не даю йому лікуватися в лікарні, і подумав: «Не даєте мені лікуватися в лікарні — я піду лікуватися до майстра цігун». Він усе одно приймає це за хворобу і йде лікуватися до майстра цігун. Але де ти знайдеш справжнього майстра? Якщо він виявиться фальшивим, то в одну мить тебе занапасть.

Ми тебе запитаємо: як ти зможеш чітко відрізнити справжнього майстра цігун від фальшивого? Дуже багато майстрів є самозванцями. Я пройшов вимірювання приладами й маю на руках дані вимірювань, здійснених науково-дослідними інституціями. Численні майстри цігун фальшиві, самозвані, є безліч шахраїв. Фальшиві майстри теж здатні лікувати хворих. Чому вони на це здатні? Бо одержимі футі. Без одержимості вони б не змогли дурити людей! Футі теж може випромінювати Гун, теж може лікувати хворих. Воно теж має енергію, і нею неймовірно просто впливати на звичайних людей. Але, як я вже казав, коли футі лікує тебе, то що воно випромінює на твоє тіло? У вкрай мікроскопічному стані в Гун того футі всюди його образи, і воно випромінює це на твоє тіло. От і скажи, що тобі після цього робити? «Запросити духа просто, а от спровадити — важко». Не говоримо про звичайних людей. Вони просто бажають бути звичайними людьми, просто бажають тимчасового комфорту. Але ж ти практикувальник. Хіба тобі не потрібно невинно очищувати своє тіло? Якщо це створіння вселиться у твоє тіло, коли ж ти зможеш викинути його із себе? Причому воно має певну енергію. Хтось із вас подумав: «А чому ж Фалунь дає йому вселитися? Хіба нас не захищають Тіла Закону Вчителя?» У нашому Всесвіті є такий принцип: «Якщо ти сам чогось прагнеш, то ніхто в це не втручається, якщо сам чогось хочеш, ніхто не втручається». Мої Тіла Закону зупинять тебе, натякатимуть тобі, але коли вони побачать, що ти постійно так учиняєш, то перестануть втручатися. Де ти таке бачив, щоб людей примушували удосконалюватися? Не можна примушувати, силувати тебе вдосконалюватися. Потрібно, щоб ти дійсно підвищувався, покладаючись на себе. Якщо ти підвищуватися не хочеш, то ніхто нічого не зможе вдіяти. Принципи тобі виклали, Закон тобі виклали, і, якщо ти навіть за таких умов не бажаєш підвищуватися, тоді кого ти в цьому звинувачуєш?! У те, чого бажаєш ти сам, Фалунь не втручатиметься, Тіла Закону теж. Гарантую, що так буде. Є й такі, хто біжить слухати лекції до інших майстрів цігун, а, повернувшись додому, відчувається дуже зле. Ну то ясна річ. Чому ж Тіла Закону тебе не захищають? А з якою метою ти туди пішов? Пішов слухати. Хіба це не означає, що ти пішов просити? Якби ти не слухав його своїми вухами, хіба б воно могло в тебе увійти? Деякі

люди навіть деформували свій Фалунь. Скажу тобі, що Фалунь дорожчий за твоє життя, він є Вищою істотою. Не можна ось так довільно його пошкоджувати. Зараз дуже багато фальшивих майстрів цігун. Деякі з них вельми знамениті. У розмові з головою Науково-дослідного товариства цігун Китаю я сказав: колись у давнину лисиця Дацзі посіяла розбрат в імператорському дворі й коїла дуже жорстокі речі, але фальшивий цігун сьогодні робить ще більш жахливі речі. Це просто трагедія в масштабі всієї країни. Скільки людей від цього постраждало! Тобі здається, що зовні вони нібито мають чудовий вигляд, але скільки людей мають у своєму тілі таку істоту? Фальшивий майстер цігун випромінює її на тебе, і вона в тебе вселяється. Вони просто вкрай розперезалися. Отже, звичайним людям дуже важко побачити це із зовнішнього вигляду.

Хтось із вас, можливо, думає: «Сьогодні відвідав лекцію із цігун, закінчив слухати лекцію Лі Хунчжи. Виявляється, цігун настільки широкий і глибокий! Наступного разу, коли будуть іще лекції з інших цігун, я теж піду послухати». Я скажу: у жодному разі не йди. Якщо почнеш їх слухати, то через вуха в тебе проникне погана істота. Спасати людину дуже важко, змінити твоє мислення дуже важко, налагодити твоє здоров'я теж дуже важко. Фальшивих майстрів цігун сила-силенна. Навіть справжні майстри прямого успадкування... чи є ті майстри дійсно чистими? Деякі тварини дуже могутні. Ці створіння не можуть вселитися в тих майстрів. Але й майстри не можуть їх вигнати. Вони не мають такої сили, щоб у великих масштабах чіпати цих істот, зокрема у своїх учнів. Попри те, що майстер цігун випромінює Гун, у його учнів усе настільки намішано, що вони мають яких завгодно створінь. Сам же майстер дуже праведний, а ось його учні неправедні та одержимі всілякими футі. Чого вони тільки не мають.

Якщо ти хочеш дійсно вдосконалюватися за Фалунь Дафа, то не йди на ті лекції. Певна річ, коли ти не бажаєш удосконалюватися за Фалунь Дафа, а просто хочеш практикувати все підряд, тоді йди. Ти до мене стосунку не маєш і не є послідовником Фалунь Дафа. Якщо стануться проблеми, не кажи, що до них призвела практика Фалунь Дафа. Ти будеш справді належати до Фалунь Дафа, тільки якщо вчинятимеш за нашими стандартами Сіньсін і вдосконалюватимешся за Великим Законом. Хтось запитав: «Чи можна контактувати з тими, хто практикує інші цігун?» Скажу тобі: він просто робить вправи цігун, а ти вдосконалюєшся за Великим Законом. Після цих курсів між вами з'явиться невідомо яка прірва в рівнях. Цей Фалунь люди утворюють, лише пройшовши вдосконалювання впродовж багатьох життів. Він неймовірно могутній. Певна річ, якщо ти хочеш контактувати з такими людьми й можеш дотриматися того, щоб не

приймати й не бажати нічого їхнього, а лише бути звичайними друзями, то нічого страшного в цьому немає. Але якщо в тілі тієї людини дійсно є якесь створіння, то це дуже погано, і краще за все з нею не контактувати. Що ж стосується шлюбних пар, якщо жінка практикує інший цігун, то в цьому, на мою думку, теж нічого страшного немає. Але є ось який момент. Оскільки ти практикуєш істинний Закон, коли одна людина практикує, інші отримують від цього користь. Якщо вона практикує щось єретичне, то, можливо, має в тілі те, що належить до цього єретичного. Заради твоєї безпеки очищують і її. В інших просторах тобі очищують усе — твоє домашнє середовище теж. Якщо середовище не очистити, і всілякі створіння заважатимуть тобі, то як тобі в такому разі практикувати?

Але буває і така ситуація, коли мої Тіла Закону не можуть провести очищення. Я маю такого слухача курсів, що одного дня побачив, як до нього прийшло моє Тіло Закону. Він страшенно зрадів: «О, Тіло Закону Вчителя! Прошу, Учителю, заходьте». Моє Тіло Закону сказало: «У тебе в кімнаті неймовірний безлад. Надто багато речей». І пішло. За звичайних обставин, коли в інших просторах надто багато духів, мої Тіла Закону знищують їх. Але в усій його кімнаті були неподобні книги із цігун. Він зрозумів і прибрався: те, що слід було спалити, спалив, те, що можна було продати, продав. Тоді моє Тіло Закону прийшло знов. Це він мені так розповів.

Ще деякі люди просять інших поворожити їм. Хтось із вас мене спитав: «Учителю, я почав практикувати Фалунь Дафа, але мене дуже цікавить «Чжоу-ї» або пророкування долі. Чи можна мені ще це застосовувати?» Мабуть, скажу так. Якщо ти вже маєш певну енергію, то сказані тобою слова матимуть ефект. Якщо справа не така, а ти людям сказав, буцімто справа така, то, можливо, ти скоїв поганий учинок. Звичайна людина є неймовірно слабкою. Уся інформація, яку вона має, нестійка. З нею цілком можливі зміни. Коли ти відкрив рота й розповів людині, можливо, те лихо вже народилося. Чи, припустімо, вона має величезну карму і повинна за неї розплатитися, а ти весь час пророкуєш їй радісні події, унаслідок чого карму вона погасити не зможе. Куди це годиться? Хіба ти цим не шкодиш людині? Деякі люди ніяк не можуть це відкинути й постійно схиблені на цих речах, неначе вони обдаровані. Хіба це не пристрасть? Причому, якщо тобі дійсно щось відомо, то як практикувальник ти маєш уберегти свій Сіньсін. Тобі не можна довільно розголошувати небесні таємниці звичайній людині. Ось у чому суть. Хоч як ворожиш за «Чжоу-ї», усе одно деякі речі вже стали хибними. З'ясовуєш так чи по-іншому, правильно чи помилково, у суспільстві звичайних людей дозволяється існування такої речі, як

ворожіння за «Чжоу-ї». Ти ж дійсно маєш Гун. Я б сказав, що справжньому практикувальнику вже слід висувати до себе вимоги за високими критеріями. А деякі звертаються до інших, щоб вони їм поворожили, і кажуть: «Поворожи мені, подивись на мою ситуацію, як у мене виходитиме практикувати Гун?» Або ж: «Чи станеться зі мною якесь лихо?» Він просить інших поворожити йому стосовно цього. Якщо тобі передректи появу того лиха, то як ти тоді підвищишся?! Життя практикувальника зазнало змін. Прикмети на долонях та обличчі, астрологічні дані з восьми знаків та інформація, яку має його тіло, уже стали іншими, змінилися. Коли ти просиш його поворожити, то ти віриш йому. Інакше навіщо просиш? Те, що він скаже, буде поверховими речами, тим, що ти мав раніше, але що в сутності своїй змінилося. Тоді подумай: якщо ти попросив його поворожити, то чи це не означає, що ти слухаєш його, віриш йому? У такому разі чи не з'явився в тебе душевний тягар? З'явився. Ти про це думаєш. Чи не є це пристрастю? Тоді як тобі позбутися цієї пристрасті? Чи це не означає, що ти штучно додав собі ще одне лихо? Хіба не потрібно буде витримати ще більше страждань, щоб відкинути цю новостворену пристрасть? У кожному випробуванні, у кожному лиху є питання вдосконалення вгору чи падіння вниз. Уже й так важко, а ти ще штучно збільшуєш цю важкість. Як тобі це пройти? Імовірно, через це ти зіткнешся з бідами й неприємностями. Іншим заборонено бачити, як виглядає твій життєвий шлях після того, як його змінили. Якби вони це побачили й змогли тобі розповісти, на якому етапі тебе чекає лихо, то як би ти ще вдосконалювався?! Тому це зовсім не дають бачити. Нікому із членів інших шкіл не дають бачити цього. Навіть послідовникам однієї школи не дають. Ніхто не зможе правильно це тобі розповісти. Бо твоє життя змінилося. Це життя, присвячене самовдосконалюванню.

Хтось мене питає: «Чи можна читати книги інших релігій, а також книги із цигун?» Ми відповімо, що релігійні книги, особливо книги буддизму, навчають людей, як удосконалювати Сіньсін. Ми теж належимо до Школи Будди. Слід сказати, що в цьому немає проблеми. Але є ось який момент. У багатьох буддійських канонах деякі речі в процесі перекладу вже було перекладено помилково. Крім того, там дуже багато пояснень канонів, які зроблено з погляду різних рівнів і в яких довільно даються визначення. Це не що інше, як руйнування Закону. Ті, хто сумбурно тлумачить канони, перебувають неймовірно далеко від рівня Будди і зовсім не знають їх справжнього змісту, тому розуміють їх теж інакше. Якщо ти захочеш повністю зрозуміти канони, то це не дуже просто. Самому тобі це зробити не вдасться. Але ти кажеш: «А нам цікаві буддійські канони». Якщо ти весь час навчаєшся того, що пов'язано з канонами, то вже вдосконалюєшся в

тій школі, адже в канонах з'єднано Гун і Закон тієї школи. Коли ти почав їх навчатися, то вже вчишся тієї школи. Ось існує яка проблема. Якщо ти цілком занурився в буддійські канони й за ними вдосконалюєшся, то, імовірно, уже практикуєш ту школу, а не нашу школу. В удосконалюванні завжди дотримувалися принципу «лише одна школа». Якщо ти щиро вдосконалюєшся за цією школою, читай канони лише цієї школи.

Що ж стосується книг цігун, то, якщо вдосконалюєшся, не читай їх. Тим паче не читай тих, що вийшли зараз. Що ж до «Внутрішнього канону Жовтого імператора», «Досконалого змісту Сінсін і подовження життя» або «Даоського скарбу» та їм подібних — те ж саме. Хоча в них немає таких поганих речей, але там міститься інформація всіляких рівнів. Самі вони вже є методами вдосконалення. Щойно ти почнеш їх читати, як додаси їх інформацію, і вона почне створювати тобі завади. Тобі здасться, що якась фраза справедлива, — гаразд, вона відразу в тебе увійде, і її буде додано у твій Гун. Хоча вона й не є поганою, але якщо раптом тобі додати трохи чогось іншого, то скажи, як ти будеш практикувати? Хіба так само не станеться проблема? Якщо до електронних компонентів телевізора ми додамо деталь від чогось іншого, скажи, що трапиться із цим телевізором? Він одразу ж поламається. Ось у чому суть. Крім того, зараз дуже багато книг із цігун фальшиві й несуть усіляку інформацію. Один з наших учнів гортав книгу із цігун, а з неї вискочила велика змія. Звичайно, я не маю бажання про це докладно говорити. Щойно я розповів, як наші практикувальники самі собі створюють неприємності тим, що не можуть правильно до себе ставитися, тобто про неприємності, викликані несправедливими думками. Те, що ми вам про це розповіли, буде для вас корисним. Завдяки цьому ви знатимете, як учиняти, як у цьому розібратися, щоб у майбутньому не сталися проблеми. Не зважайте, що я казав про це в легкій манері. Хай там що, обов'язково будьте в цьому уважними. Часто проблеми виникають саме в цих аспектах, часто вони з'являються саме тут. Удосконалювання дійсно вкрай тяжке й надзвичайно суворе. Проявиш найменшу неуважність, і, можливо, вже впадеш униз, в одну мить все буде зруйновано. Тому твої думки обов'язково мають бути праведними.

ЦІГУН БОЙОВИХ МИСТЕЦТВ

Окрім методів практики внутрішнього вдосконалювання, також є цігун бойових мистецтв. Завівши мову про цігун бойових мистецтв, я ще зроблю

акцент ось на чому. Зараз у колах удосконалювальників є твердження про численні види цігун.

Нині з'явився і «цігун живопису», і «цігун музики», і «цігун каліграфії», і «цігун танцю» — усе, що тільки завгодно. Усе це є цігун? Мене це дивує. Я б сказав, що це шкодить цігун. І не лише шкодить, а просто принижує його. Які ж вони мають теоретичні підстави? Вони кажуть, що, коли пишеш картини, співаєш пісень, танцюєш, пишеш ієрогліфи, то входиш у туманний стан — так званий цігунський стан. І це вже цігун? Не можна так це розуміти. Я і кажу, хіба це не принижує цігун? Цігун — це широка й прониклива наука про вдосконалення людського тіла. Ба, туманний стан — це вже цігун? У такому разі коли ми в туманному стані йдемо в туалет, як це називатиметься? Хіба це не приниження для цігун? Я вважаю, що так. На позаминулорічній Виставці здоров'я Сходу був «цігун каліграфії». Що ж таке «цігун каліграфії»? Я підійшов до його стенда поглянути. Людина, тримаючи пензля, писала ієрогліфи, а потім на кожний ієрогліф випромінювала руками ці. Уся ці, яку вона випромінювала, була чорною. Уся голова в неї була забита грішми й славою. Скажи, хіба в неї міг бути Гун? Ці теж не могла бути гарною. Та людина вішала каліграфію поряд і ще й продавала її дуже дорого. Купували в неї лише іноземці. На мою думку, того, хто купив той твір каліграфії та забрав його собі додому, переслідуватимуть невдачі. Хіба від чорної ці може бути добре? Було видно, що в тієї людини все обличчя було чорним. Вона була одержима грішми, тільки й думала про гроші. Хіба могла вона мати Гун? У візитній картці тієї людини була величезна купа всяких звань: «міжнародний цігун каліграфії» й таке інше. Я запитую: і це вже розцінюється як цігун?

Подумайте: 80–90% з тих, хто закінчить мої курси, ви не лише одужаєте, а й набудете Гун, справжнього Гун. Речі, які твоє тіло має, уже цілком надприродні. Якби ти практикував самотужки, то навіть за все своє життя не зміг би їх виробити. Молоді люди, відсьогодні почавши практикувати, навіть за все своє життя не змогли б виробити тих речей, які я в тебе вклав. Також потрібно було б, щоб водночас тебе навчав справжній учитель з великими здатностями. Ми витратили багато життів, поки сформували цей Фалунь і механізми. У тебе ж одразу вклали ці речі. Тому, я скажу вам, що не треба легко це втрачати через те, що легко здобув. Це дійсно є вкрай дорогоцінним, йому немає ціни. Після наших курсів ти матимеш справжній Гун, матерію високої енергії. Повернувшись додому, ти напишеш кілька ієрогліфів. Красиво ти це зробиш чи ні, вони матимуть Гун! Тому після наших курсів кожний з вас допише собі ієрогліф «майстер» і стане майстром цігун каліграфії? Я кажу: не можна так це розуміти! Адже тому,

хто дійсно має Гун, має енергію, не потрібно спеціально її випромінювати. Хоч чого торкнешся, на тому місці залишається енергія, воно буде сяяти та виблискувати.

Я ще читав один журнал. Там була інформація, що скоро проводитимуться курси «цігун каліграфії». Я погортав, щоб поглянути, як вони навчають. Там було написано так: «Спочатку потрібно відрегулювати дихання — вдихи й видихи. Далі сісти в медитацію і уявити собі ці Даньтьєн. Просидівши так від 15 хвилин до пів години, уявити собі, що ці Даньтьєн піднімається і входить у передпліччя. Узяти пензля і вмочити його в туш. Далі направити ці в кінчик пензля. І коли думка туди дійде, починати писати ієрогліфи». Хіба це не обман? Ба, підняття ці до такого-то місця вже називається таким-то цігун?! Тоді під час їди можемо сісти ненадовго в медитацію, візьмемо палички і, спрямувавши ці в кінчики паличок, почнемо їсти. Це вже називатиметься цігун їди, чи не так? До того ж усе, що ми їстимемо, буде енергією. Ось про що я кажу. На мою думку, вони саме паплюжать цігун. Вони вважають цігун настільки поверховим. Так розуміти не можна.

Але цігун бойових мистецтв уже може вважатися самостійним напрямом цігун. А чому? Він має процес успадкування, що триває вже кілька тисяч років, має повноцінну теорію про те, як удосконалюватися, і повний метод удосконалення, отже його можна вважати повноцінним комплексом. Попри це, цігун бойових мистецтв серед методів практики внутрішнього вдосконалювання є річчю якнайнижчого рівня. Жорсткий цігун — це не що інше, як згусток матерії та енергії, який застосовується винятково для завдання ударів. Наведу вам приклад. У Пекіні є такий учень, якому після закінчення наших курсів Фалунь Дафа не можна було руками ні на що натискати. Він пішов до магазину купити дитячу коляску. Маючи намір спробувати руками, чи коляска міцна, він тільки-но на неї натиснув, як — «Хлоп!» — вона відразу ж розвалилася. Учень дуже здивувався. Повернувшись додому, він сів на стільця. Йому не можна було спиратися на нього рукою. Щойно він це зробив, як стілець — «Хлоп!» — одразу розламався. Учень мене запитав, у чому річ. Я йому не сказав. Боявся, що в нього виникне пристрасть. Я сказав: «Усе це є природним станом. Скорися природному плинові речей і не звертай на це уваги. То гарне явище». Якщо добре навчитися користуватися цією здатністю, то навіть камінь можна роздробити, стиснувши його в кулаці. Це ж жорсткий цігун! Але наш учень ніколи не практикував жорсткий цігун. У методах практики внутрішнього вдосконалювання зазвичай виникають усі ці здатності. Але через те, що людина не може втримати свій Сіньсін, часто, навіть якщо

здатність з'явилася, тобі не дають нею користуватися. Особливо під час удосконалювання на низьких рівнях, коли Сінсін людини ще не підвищився, то зовсім не дають проявлятися здатностям, що виникають на низькому рівні. Тривалий час по тому, коли твій рівень підвищився, від цих речей уже ніякої користі немає, тому їх уже й не проявляють.

Як конкретно тренуються в цигун бойових мистецтв? У тренуваннях цигун бойових мистецтв спрямовують ці. Але спочатку ці спрямовувати важко. Хіба ти зможеш перемістити ці, лише цього захотівши? Зробити цього ще не вдається. Як учинити тоді? Їм потрібно тренувати свої кисті, боки тіла чи ступні, ноги, плечі й передпліччя, голову — усі ці частини тіла треба тренувати. Як тренувати? Деякі люди кистями чи долонями завдають потужних ударів по деревах. Інші з розмаху луплять кистями об кам'яну плиту — «Бах! Бах!» Уяви, наскільки під час цього будуть боліти кістки! Додаси найменше зусилля, і вже починає іти кров. А ці все одно не вдається перемістити. Що ж робити? Вони починають розмахувати руками, спрямовуючи кров у протилежному напрямку, унаслідок чого набрякають руки й кисті. Насправді завдяки набряку потім, коли вони б'ють об камінь, кістки стають захищеними прокладкою і вже безпосередньо не контактують з каменем, а звідси стає вже й не так боляче. У міру такої практики учитель навчає їх. Тривалий час по тому вони вже навчаться переміщувати ці. Та лиш переміщувати ці ще недостатньо. Під час реального поєдинку ніхто ж тебе чекати не буде. Звичайно, коли людина здатна спрямовувати ці, то вже може захищатися від ударів, і якщо бити її товстелезною палицею, то вона може навіть не відчувати болю, адже після спрямування ці те місце може роздуватися. Але ці є найпримітивнішою початковою річчю. Слідом за їхнім невпинним тренуванням ці перетворюється на матерію високої енергії. Коли вона перетворюється на матерію високої енергії, поступово формується згусток енергії величезної концентрації. А такий згусток енергії вже має розумові здібності, отже, це вже згусток-здатність — це вже є надприродною здатністю. Але така здатність використовується винятково для завдання ударів і захисту від них. Адже для лікування від хвороб вона непридатна. Оскільки матерія високої енергії перебуває в іншому просторі, і вона не йде нашим простором, то її час швидший за наш. Коли тобі потрібно завдавати іншим ударів, більше не потрібно спрямовувати ці, думати про це — Гун уже в тому місці. Коли інші тебе б'ють, і ти відбиваєш удари, Гун так само вже в тому місці. Хоч як швидко ти проявляєш свою майстерність, Гун швидший за тебе, бо поняття часу у двох сторонах різне. Тренуючись у цигун бойових мистецтв, можна виробити Залізні долоні, Кіноварні долоні, Ноги

силача-Ваджри, Стопи Архата. Це здатності звичайних людей. Звичайні люди шляхом тренувань можуть досягти цього етапу.

Найбільша відмінність між цігун бойових мистецтв і методами практики внутрішнього вдосконалювання полягає ось у чому. Цігун бойових мистецтв вимагає тренуватися, перебуваючи в русі, тому ці там іде під шкірою. Тренування проходить у русі, не можна поринути в стан спокою, і до того ж ці не входить у Даньтєн, а йде під шкірою і насичує м'язи, — через усе це там не можна подовжувати життя й не можна виробити високий і глибокий гунфу. У наших методах практики внутрішнього вдосконалювання вимагається практикувати в стані спокою. У звичайних методах практики ці надходить у Даньтєн, у низ живота. Там дотримуються вдосконалювання в стані спокою, перетворення свого тіла, завдяки чому можна подовжувати життя й досягти більш високих рівнів.

Імовірно, ви чули про існування таких гунфу, які згадуються в романах: Золотий дзвін, Залізний халат, Продірявлення тополі зі ста кроків. Ще згадується Гун легковагості — деякі люди можуть туди-сюди переміщуватися високо в повітрі; інші можуть навіть утекти до іншого простору. Чи існують такі гунфу? Існують, і це точно. Але не серед звичайних людей. Тим, хто дійсно виробив такі високі гунфу, не можна їх показувати. Адже вони їх виробили не одними лише тренуваннями в бойових мистецтвах. Це вже цілком перевищує рівень звичайних людей. Отже, така людина мусить удосконалюватися за методами практики внутрішнього вдосконалювання. Вона має звертати велику увагу на Сіньсін — підвищувати свій Сіньсін і байдуже ставитися до матеріальних вигід. Хоч вона й може виробити такі гунфу, відтепер їй усе-таки більше не можна довільно застосовувати їх серед звичайних людей. Коли ж ніхто не бачить, і користуєшся сам, тоді можна. Ти міг прочитати в романах, що персонажі заради якоїсь там книги з володіння мечем, заради загарбання скарбів, заради жінок б'ються і вбивають, кожний з них має величезні здатності, і вони, подібно до духів, раптом з'являються й зникають. Поміркуйте: ті, хто справді має такі гунфу, виробили їх внутрішнім удосконалюванням, чи не так? Вони їх виробили лише завдяки тому, що звертали велику увагу на Сіньсін. Вони давно вже стали байдужими до слави, багатства та всіляких бажань. Хіба вони можуть убивати людей? Хіба можуть уважати гроші настільки важливими? Це зовсім неможливо. То всього-на-всього художні гіперболи. Люди тільки й знають, що гнатися за нервовим збудженням. Що їм дає втамувати цю жагу, те вони й роблять. Автори романів хапаються за цю читацьку рису. Так чи інакше, що втамовує твою жагу, що тебе захоплює, про те вони для тебе щосили й

пишуть. Чим дивовижніше написано, тим більше тобі хочеться це читати. То лише художні перебільшення. Ті, хто справді має такі гунфу, не стануть так учиняти. Тим паче неможливо, щоб вони демонстрували їх на сцені.

СХИЛЬНІСТЬ ПОКАЗУВАТИ СЕБЕ

Багато наших учнів через те, що вдосконалюються серед звичайних людей, не можуть звільнитися від багатьох пристрастей. Багато пристрастей уже стали для них природними, і вони вже їх не помічають. Ця схильність показувати себе може проявитися всюди. Навіть коли робиш добрий учинок. Зазвичай заради слави, вигоди, або щоб отримати користь, афішуєш, показуєш себе: я здатний, я сильний. У нас теж таке зустрічається. Коли хтось практикує трохи краще, небесне око в нього бачить трохи ясніше, рухи тіла трохи красивіші, він теж себе показує.

Хтось каже: «Я чув, як Учитель Лі дещо сказав». Усі його обступають, щоб послухати. А він там розповідає — використовуючи своє розуміння, «додає гілки й листя», поширює плітки. Що ж він має на меті? Як завжди — показати себе. Інші теж поширюють плітки — він передає йому, вона — їй. Стоїть там і, захилюючись, розповідає, так, неначе він добре поінформований. Ми маємо так багато учнів, і ніхто з них не розуміє так, як він, ніхто не знає стільки, скільки він. Це вже стало для нього природним станом, і, можливо, він робить це несвідомо. У його свідомості сховалося прагнення показувати себе. Інакше навіщо йому поширювати ці плітки? Є й такі, хто поширює інформацію, ніби Вчитель тоді-то тоді-то повернеться в гори. Я ж прийшов не з гір, у які гори я маю повернутися? Ще дехто каже, що такого-то такого-то дня Вчитель комусь щось розповів, виявив до когось особливе ставлення. Яка користь від поширення таких речей? Немає нітрохи користі. Але ми побачили, що та людина має пристрасть — схильність показувати себе.

Деякі ще просять у мене автограф. З якою метою? І далі тримаються шаблонів звичайних людей: постав автограф і залиш про себе спогади. Якщо ти не вдосконалюєшся, то від мого автографа тобі ніякої користі не буде. У моїх книгах кожне слово є моїм образом і Фалунь, кожну фразу сказав я. Який автограф тобі ще потрібний? Хтось думає: «Якщо Вчитель дасть мені автограф, то мене захищатиме його інформація». Знову «стара пісня» про інформацію. Ми не звертаємо уваги на інформацію. Ця книга сама собою вже безцінна. Що тобі ще треба? Усе це є відображенням твоїх пристрастей. Є й такі, хто, побачивши учнів, які бувають поряд зі мною,

їхню мову й поведінку, наслідують їх. Добрі ці риси чи погані, їм навіть невідомо. Насправді ж, нас не турбує, хто ця людина і як себе поводить — існує тільки один Закон. Справжній критерій — тільки діяти відповідно до цього Дафа. Ті, хто буває поряд зі мною, не отримали ніякого особливого ставлення. Вони такі самі, як усі інші. Просто вони є працівниками Дослідницької асоціації. Не розвивай цих пристрастей. Часто, коли ти розвиваєш такі пристрасті, то ненавмисно вже відіграєш роль руйнування Дафа. Ти створюєш сенсацію, унаслідок чого навіть можуть виникнути суперечності, це може збудити в учнів пристрасті, через що вони теж поспішатимуть побути поряд з Учителем, побільше чогось почути. Через це можуть виникнути й інші подібні інциденти. Хіба все це не одна й та сама проблема?

Що ще може викликати схильність показувати себе? Я проводжу навчання уже два роки. Серед досвідчених учнів нашого Фалунь Дафа в однієї групи людей, імовірно, дуже скоро відкриється Гун; ще одна група увійде в стан поступового усвідомлення, раптом у них настане поступове усвідомлення. Чому ж тоді ці здатності не проявляються в тебе? Бо мені не можна відразу просувати тебе настільки високо, коли ти зовсім не позбувся пристрастей звичайної людини. Певна річ, твій Сіньсін уже піднявся дуже високо, але ти все ще маєш численні не відкинуті пристрасті, тому не можна допустити, щоб у тебе проявилися ці здатності. Після того ж як ця фаза в тебе мине, після того як ти стабілізуєшся, я відразу підніму тебе до стану поступового усвідомлення. У такому стані твоє небесне око відкриється на дуже високому рівні, і в тебе проявиться дуже багато здатностей. Скажу тобі, фактично під час справжнього вдосконалювання, коли щойно лише почав, уже з'являється дуже багато здатностей — ти вже увійшов у такий високий рівень, тому маєш досить багато здатностей. Найближчим часом у багатьох з нас, імовірно, виникне такий стан. Ще деякі люди не зможуть високо вдосконалитися. Комбінація того, що вони в собі мають, і їхньої витривалості є жорстко визначеною, тому в деяких людей уже на дуже низьких рівнях відбудеться відкриття Гун і відкриття усвідомлення, остаточне відкриття усвідомлення. З'являться такі люди.

Я вам про це розповів, намагаючись сказати, що коли такі люди з'являться, у жодному разі не приймайте їх за якихось там особливих Пробуджених. Це є дуже серйозною проблемою в самовдосконалюванні. Правильним є лише те, коли чиниш відповідно до Дафа. Побачивши чужі здатності, чудотворну силу, якісь речі, не слідуй за ним, не слухай його. Ти навіть завдаси йому шкоди — у нього виникне радість, і зрештою він усе втратить, у нього все закриється, і зрештою він упаде вниз. Ті, у кого відкрився Гун,

теж падають. Якщо не можуть утриматися, ті, у кого відкрилося усвідомлення, теж падають. Навіть Будди, якщо погано себе контролюють, падають униз! Що вже казати про тебе — того, хто вдосконалюється серед звичайних людей! Тому хоч скільки здатностей у тебе виникло, хоч які вони великі, хоч як потужно проявляється чудотворна сила, ти мусиш тримати себе в руках. Зовсім нещодавно деякі з нас, сидячи тут, зникли й незабаром з'явилися знову. Саме так. Проявиться навіть іще більша чудотворна сила. Що тобі в майбутньому робити в такій ситуації? У майбутньому це може статися або з тобою самим, або з кимось іншим. Як наш учень, послідовник не схиляй перед ним голови й не жадай цих речей. Щойно твої думки підуть у неправильному напрямку, як одразу все буде скінчено — ти впадеш униз. А, можливо, твій рівень був навіть вищим, ніж у тієї людини, просто в тебе не проявилася чудотворна сила, та й тільки. Принаймні ти впав у цьому аспекті. Тому, хай там що, будьте уважними в цьому. Ми надали дуже великої ваги цьому питанню, оскільки це може статися вже дуже скоро. Коли це станеться, а ти не втримаєш над собою контролю, буде кепсько.

Коли в удосконалювальника виникає чи відкривається Гун або справді відкривається усвідомлення, йому не можна вважати себе бозна-ким. Те, що він бачить, він бачить лише на своєму рівні. Оскільки практикувальник дійшов цього етапу в удосконалюванні, тобто цього етапу досягло його усвідомлення і його стандарт Сінсін, цього етапу, своєю чергою, досягла і його мудрість. Тож у речі більш високого рівня практикувальник, імовірно, не віритиме. Саме через невір'я він і вважає побачене абсолютним. Він думає, що це вже все. А насправді практикувальнику до того ще дуже далеко, адже його рівень лише такий.

У частини людей Гун відкриється на цьому рівні. Якби він і далі вдосконалювався вгору, то більше не зміг би підвищитися. Тому тільки й лишається, що відкрити йому Гун та усвідомлення на цьому рівні. Серед тих з нас, хто відтепер удосконалився, в одних усвідомлення відкриється на рівні малих Дао людського світу, у других — на різних рівнях, у третіх — під час здобуття Істинного Плоду. Найвищим є відкриття усвідомлення під час здобуття Істинного Плоду. Тоді можна бачити все на різних рівнях, а також там проявлятися. Навіть ті, хто досягає відкриття Гун і відкриття усвідомлення на найнижчих рівнях малих Дао людського світу, теж можуть бачити деякі простори й деяких Пробуджених, а також з ними спілкуватися. Тієї пори не будь самовдоволенним, адже ті, хто досягає відкриття Гун на рівні малих Дао людського світу, на низьких рівнях, не здобувають Істинного Плоду. Це точно. Тоді що ж робити? Такій людині не залишається

нічого іншого, як триматися на цьому рівні. Удосконалювання на більш високий рівень буде справою майбутнього. Для чого утримувати його від відкриття Гун, якщо він міг удосконалитися лише до такої висоти? Постійно вдосконалюється вгору, однак підвищитися не може. Тому в нього вже відкривається Гун, його вдосконалювання вже дійшло кінця. З'явиться багато таких людей. Хоч які обставини виникають, неодмінно треба в цей час тримати в руках свій Сінсін. Дійсно правильним є лише те, коли вчиняєш згідно з Дафа. І твої здатності, і твоє відкриття Гун ти здобув у вдосконалюванні за Дафа. Якщо ти ставитимеш Дафа на друге місце, а свою чудотворну силу — на перше, або, коли в тебе відкриється усвідомлення, вважатимеш, ніби те чи інше твоє розуміння є правильним, аж до того, що ти вважатимеш себе особливим, ніби ти вже перевищив Дафа, тоді, я б сказав, ти вже почав падати вниз, це вже небезпечно, і ставатиме дедалі гірше. Тоді ти справді опинишся в біді. Твоє вдосконалювання зійде нанівець. Може статися, що ти впадеш униз, і твоє вдосконалювання стане марним.

Я ще тобі скажу: зміст цієї книги є поєднанням Закону, який я викладав на кількох курсах. Усе це виклав я, кожну фразу сказав я. Усе було слово в слово списано з аудіокасет. Це мої послідовники, учні допомогли мені списати лекції зі звукозаписів. Потім я раз по раз уносив правки. Усе це — мій Закон. Я викладав саме цей Закон.

ЛЕКЦІЯ СЬОМА

ПРО ВБИВСТВО ЖИВИХ ІСТОТ

Убивство живих істот — це дуже дражлива тема. Для практикувальників наші вимоги досить суворі: практикувальникам не можна вбивати. У Школі Будди, Школі Дао або практиках Цімень, в будь-якому методі практики із цих шкіл, якщо лиш там вдосконалюються за істинним Законом, убивати живих істот категорично заборонено. У цьому немає сумнівів. Оскільки після вбивства виникають колосальні проблеми, ми маємо поговорити про це детально. Під убивством у первинному буддизмі здебільшого малося на увазі вбивство людини, що було найтяжчим. Згодом почали вважати дуже важливими великих істот, велику худобу чи порівняно великих тварин. Чому ж у колах удосконалювальників завжди настільки суворо ставилися до питання вбивства живих істот? У минулому в буддизмі казали, що, коли тих, хто не мав померти, було вбито, вони перетворюються на самотні душі й диких привидів. Раніше звертали велику увагу на ритуал спасіння душ загиблих, який був спрямований саме на таких людей. Якщо не провести для них цього ритуалу, то цим істотам нічого їсти й пити, і вони перебувають у дуже гіркому становищі. Так колись уважали в буддизмі.

Ми кажемо, що коли одна людина зробила іншій щось погане, то вона віддасть їй досить великий Де як компенсацію. Це ми, як правило, маємо на увазі привласнення чужих речей та іншого. Та якщо відразу обірвати чиєсь життя — чи то тварини, чи то іншої істоти, — це створить неймовірно велику карму. У минулому під убивством здебільшого мали на увазі вбивство людини — це створювало досить величезну карму. Але вбивство звичайних істот також не є легким проступком. Воно безпосередньо створює дуже велику карму. Зокрема, як практикувальнику в процесі вдосконалення на різних рівнях тобі встановлюють невеличкі біди. Усе це твоя власна карма, твої власні біди. Їх розставлено на різних рівнях, щоб дати тобі підвищитися. Коли прийде така біда — тільки ти підвищиш Сіньсін, як уже зможеш подолати її. Та якщо відразу буде додано настільки колосальну карму, тоді як ти пройдеш це? Покладаючись на свій Сіньсін, ти ніяк не зможеш це пройти. Як наслідок, ти, можливо, уже зовсім не зможеш удосконалюватися.

Ми виявили, що коли людина народжується, у певних межах Всесвіту одночасно народжується багато-багато її «я», які мають однакову з нею зовнішність, одне ім'я і майже таку саму поведінку, тому їх можна називати частинами її єдиного цілого. Це містить таку проблему: якщо одна з істот (так само відбувається і з життям великої тварини) раптом загинула, а всі

інші її «я» кожного простору не дійшли кінця процесу життя, який було визначено спочатку, то їм належатиме прожити ще дуже багато років. Отже, загинув істота потрапляє в становище, коли не має притулку, і дрейфує в Усесвіті. Колись поговорювали про самотніх душ і диких привидів, яким нічого їсти й пити і які дуже страждають. Може, воно й так. Але ми цілком достовірно бачимо, що вбита істота перебуває в дуже страшному становищі. Вона весь час чекає. Чекає, доки всі її «я» кожного простору не дійдуть кінця свого життєвого процесу. І лише тоді вони разом можуть розпочати пошук свого притулку. Чим триваліший час очікування, тим тяжчі страждання такої істоти. І чим тяжчі її страждання, тим більше карми, що спричиняє її муки, невпинно передається в тіло вбивці. Подумай: наскільки колосальну карму ти собі додаси? Ми це побачили за допомогою здатностей.

Ми також побачили таку ситуацію: коли людина народжується, в особливому просторі вже є форма існування всього її життя. Тобто там уже міститься все те, що ця людина повинна буде робити на кожному етапі свого життя. Хто ж розплановує все її життя? Цілком очевидно, це робить ще вища Істота. Наприклад, у суспільстві звичайних людей після свого народження вона перебуває в сім'ї, у школі або, коли виросте, — на підприємстві. Через свою роботу людина встановлює всебічні зв'язки із суспільством. Тобто так розплановано побудову цілого суспільства. Але через те, що ця істота раптом загинула, усе пішло не за встановленим спочатку планом — сталися зміни. Тоді та Вища істота аж ніяк не помилює того, хто зірвав цю справу. Замисліться: будучи практикувальниками, ми вдосконалюємося на високі рівні. Якщо істота високого рівня не помилює ту людину, скажіть, хіба вона ще зможе вдосконалюватися? Рівень деяких учителів не такий високий, як у Вищої істоти, що планує цю справу. Тому навіть учитель тієї людини разом з нею потрапить у біду — навіть його буде скинуто вниз. Подумай: хіба це звичайна проблема? Отже, якщо хтось скоїть такий учинок, йому вже буде дуже важко вдосконалюватися.

Серед учнів Фалуна Дафа, можливо, є такі, хто бився у воєнний час. Війна є станом, викликаним великими змінами цілих небесних знамень. Ти ж усього-на-всього один з елементів того стану. Якби під час змін небесних знамень унизу ніхто нічого не робив, то це все-таки не змогло б викликати в суспільстві звичайних людей такий стан, а отже, це вже не називалося б змінами небесних знамень. Такі події розвиваються слідом за більш значними змінами. Не можна робити тебе цілком відповідальним за ту подію. Ми тут кажемо про карму, принесену вбивством заради особистої боротьби, або заради того, щоб задовольнити власні інтереси, або коли

хтось тобі чимось заважає, і ти, хай там що, хочеш скоїти лихий учинок. Щоразу ж, коли це стосується великих змін цілого простору, великих змін становища в суспільстві, — це не твоя справа.

Убивство живих істот створює величезну карму. Тож деякі з вас подумали: «Не можна вбивати живих істот. Але ж я вдома готую їжу... Якщо я не вбиватиму, що ж моїй родині тоді їсти?» Це конкретне питання мене не турбує. Я викладаю практикувальникам Закон, а не цілком довільно кажу звичайним людям, як їм потрібно жити. Як учиняти в конкретних питаннях, оцінкою згідно з Дафа: як, тобі здається, правильно робити, так і роби. Звичайні люди як хочуть, так і вчиняють. То їхні справи. Неможливо, щоб усі люди щиро вдосконалювалися. А до практикувальників уже слід висувати вимоги за високими критеріями. Отже, висунуті тут умови адресовано практикувальникам.

Живими є не лише люди і тварини, а й рослини. В інших просторах життя втілюється в будь-якій матерії. Коли твоє небесне око відкривається на рівні Прозріння ока Закону, ти виявляєш, що каміння, стіни — усі предмети — розмовляють, вітаються з тобою. Можливо, хтось із вас подумав: «Ну то зернові та овочі, які ми їмо, теж є живими»; а також «Що робити, коли вдома з'явилися мухи й комарі? Улітку від укусів комарів стає надзвичайно нестерпно. Бачиш, як вони тебе кусають, але залишаєшся нерухомим. Бачиш, як мухи сідають на їжу й дуже її забруднюють, але прибавити їх знову-таки не можна». Я вам скажу. Нам не можна довільно й безпричинно вбивати живих істот. Але ми й не можемо стати педантичними джентльменами, що весь час приділяють увагу цим дрібницям і, коли йдуть дорогою, стрибають, боячись розчавити навіть мурах. Я б сказав, що ти живеш стомливо. Хіба це не є знову пристрастю? Ти пройшов стрибаючи й не розчавив мурах, але все-таки розчавив численних мікроорганізмів. У мікроскопічному стані існує багато ще менших істот, є ж іще грибки й бактерії. Можливо, ти чимало їх розчавив. Нам що, через це відмовитися жити? Не можна такими ставати. Так буде неможливо вдосконалюватися. Потрібно звертати свою увагу на важливі речі і вдосконалюватися з гідністю.

Коли вже ми, люди, живемо, то й маємо право підтримувати своє життя. Отже, наше життєве середовище має відповідати вимогам людського життя. Нам не можна навмисно завдавати живим істотам шкоди, але, з другого боку, нам не можна надто грузнути в цих дрібницях. Наприклад, овочі та зернові продукти живі, але ми не можемо через те, що вони живі, нічого не їсти й не пити. Інакше про яке ще загартовування Гун тоді можна буде

вести мову?! Потрібно дивитися ширше. Наприклад, коли ти йшов дорогою, а мурахи та інші комахи забігли тобі під ноги, і їх було розчавлено, — тоді, можливо, їм слід було померти, адже ти завдав їм шкоди ненавмисно. У живому світі або серед мікроорганізмів існує проблема екологічного балансу. Якщо їх стане забагато, вони заповнять усе навколо. Тому ми дотримуємося вдосконалювання з гідністю. Коли вдома з'являються мухи й комарі, ми їх виганяємо і встановлюємо на вікна москітні сітки, що не даватимуть їм залітати. Та іноді їх вигнати не вдається, тоді вбили, так вбили. У просторі, у якому мешкають люди, вони кусають людей, шкодять людям. Звичайно, потрібно їх виганяти. А якщо цього зробити не виходить, не можна просто так стояти й дивитися, як вони кусають людей. Ти практикувальник і за себе не боїшся, адже ти несприйнятливий до хвороб. Але твої рідні не практикують і є звичайними людьми, у яких усе ще існує проблема зараження хворобами. Не можна залишатися бездіяльним, коли бачиш, що комахи кусають твою дитину в обличчя.

Наведу вам приклад. За молодих років Шак'ямуні сталася така історія. Одного дня Шак'ямуні хотів прийняти ванну. Він попросив свого послідовника почистити ванну, що стояла в лісі. Його послідовник прийшов туди й побачив, що по всій ванні повзають комахи. Він подумав, що коли чиститиме ванну, комахи можуть загинути. Він повернувся до Шак'ямуні й сказав: «По всій ванні повзають комахи». Шак'ямуні тоді, не дивлячись на нього, промовив: «Ти піди і почисти цю ванну». Цей послідовник прийшов до ванни й побачив, що йому нізвідки почати — один рух рукою, і комахи загинуть. Довелося знову вертатися. Він знову підійшов до Шак'ямуні і сказав: «Шановний учителю, по всій ванні повзають комахи. Від одного руху моєї руки вони загинуть». Шак'ямуні поглянув на нього й сказав: «Я тебе прошу лиш ванну почистити». Його послідовника раптом осінило, він пішов і швидко почистив ванну. Ця історія пояснює таке питання: ми не можемо не митися через комах; не можемо шукати собі житло надворі через комарів; не можемо через те, що злаки живі і овочі теж живі, «затягнути собі горло», нічого не їсти й не пити. Ні. Нам слід налагодити цей зв'язок, треба вдосконалюватися відкрито і з гідністю. Ми не завдаємо живим істотам шкоди навмисно, і цього вже достатньо. Водночас людина повинна мати свій життєвий простір і життєві умови, які також треба захищати. Людина має підтримувати своє життя й нормальний побут.

Раніше деякі фальшиві майстри цігун казали: «Першого й п'ятнадцятого числа за місячним календарем живих істот убивати можна». А інші казали: «Можна вбивати двоногих», — неначе двоногі не є живими істотами.

Невже вбивство живих істот у перші та п'ятнадцяті числа вважається вже не вбивством, а копанням землі? Те, що майстер цігун фальшивий, цілком можна визначити, судячи з його слів і поведінки: що він каже, за чим женеться. Зазвичай усякий майстер цігун, що таке каже, одержимий футі. Поглянь, майстер, одержимий лисицею, їсть курятину з таким виглядом, що просто «пожирає, як вовк, заковтує, як тигр». Навіть кісток не бажає виплюнути.

Убивство живих істот не лише створює величезну карму, а й порушує тему Милосердя. Хіба ми, удосконалювальники, не повинні мати Милосердя? Коли наше Милосердя проявляється, ми можемо побачити, що всі істоти страждають. Хай на кого глянеш, усім гірко. Виникне таке явище.

ПРО ВЖИВАННЯ М'ЯСА

Уживання м'яса — це теж дуже дражлива тема. Але вживання м'яса не є вбивством живих істот. Ви вивчаєте Закон уже стільки часу, і ми не вимагали, щоб ви перестали вживати м'ясо. Дуже багато майстрів цігун, тільки-но ти прийшов на курси, уже кажуть тобі: «Відтепер більше не можна їсти м'ясо». Ти, імовірно, думаєш: «Раптом заборонили їсти м'ясо. Я ще до цього морально не підготувався!» Можливо, сьогодні вдома на обід тушкована курка, смажена риба. Пахне дуже смачно, а їсти не можна. Тим, хто вдосконалюється в релігіях, теж не дозволяють вживати м'ясо. Як правило, у цігун Школи Будди і в деяких цігун Школи Дао теж так кажуть — не можна їсти м'ясо. Ми тут не змушували вас так учиняти, але ми також приділяємо цьому увагу. Тоді як ми до цього ставимось? У нашому методі практики Закон загартовує людину. Метод, у якому Закон загартовує людину, означає, що деякі стани проявляються з Гун, із Закону. У процесі практики на різних рівнях виникають різні стани. Отже, одного дня або сьогодні після закінчення моєї лекції хтось увійде в такий стан: він більше не зможе їсти м'ясо. Запах м'яса стане для нього дуже смердючим. Коли він його з'їсть, то його нудитиме. Це не те що тебе штучно обмежують, не даючи тобі їсти м'ясо, чи те, що ти сам себе примушуєш його не їсти. Це йде зсередини. Коли досягаєш цього рівня, з Гун відображається те, що більше не можеш уживати м'ясо. Якщо ж ти дійсно проковтнеш його, то потім блюватимеш.

Наші досвідчені учні знають, що в удосконалюванні за Фалунь Дафа виникає цей стан, що на різних рівнях проявляються різні стани. Деякі з учнів мають дуже велику жагу, сильне бажання їсти м'ясо. Зазвичай вони

можуть дуже багато його з'їсти. Коли іншим м'ясо здається дуже смердючим, вони такого не відчують і все ще можуть його їсти. Що ж зробити, щоб вони відкинули цю пристрасть? Коли вони їстимуть м'ясо, у них заболить живіт. А коли його не їстимуть, не болітиме. Виникне такий стан. Це означає, що більше не можна їсти м'ясо. Невже в нашій школі відтоді поривають усякі зв'язки з м'ясом? Ні. Як ставитися до цієї проблеми? Коли не можеш їсти м'ясо, це приходить дійсно від душі. І в чому ж мета? Коли під час удосконалювання в монастирі тобі не дозволяють вживати м'ясо і наш прояв, коли не можеш його їсти, — обидва ці методи призначені для того, щоб позбавити людину жаги до м'яса та відповідної пристрасті.

Деякі люди, коли взяли тарілку з їжею, якщо там немає м'яса, просто не можуть доїсти страву. Це пристрасть звичайних людей. Одного дня вранці я проходив через задні ворота парку Перемоги в Чанчуні. Троє людей виходили із воріт і дуже голосно розмовляли. Один із них казав: «Що це за цігун, який не дозволяє їсти м'ясо? Скороти мені життя на десять років, але м'ясо я буду їсти!» Ось наскільки велика його пристрасть. Замисліться: чи не слід позбутися такої пристрасті? Безперечно, слід. Людина в процесі вдосконалення якраз і позбувається всіляких бажань і пристрастей. Скажемо прямо: якщо бажання їсти м'ясо не усунено, хіба це не означає, що не усунено пристрасть? Хіба так можна досягти Повної Досконалості? Отже, якщо хтось має пристрасть, то йому слід позбутися її. Але, з другого боку, практикувальник відтоді перестає вживати м'ясо не назавжди. Мета не в тому, щоб не давати тобі вживати м'ясо. Мета — не давати тобі мати цю пристрасть. Якщо в той період, коли ти не можеш їсти м'ясо, ти усунеш цю пристрасть, то згодом, імовірно, знову зможеш його їсти. Запах м'яса перестане бути для тебе смердючим, а смак — таким мерзеним. Тоді їж собі, це не буде проблемою.

Коли ти зможеш його їсти, у тебе вже зникне пристрасть, зникне пристрасть до м'яса. Але станеться велика зміна. Потім, коли ти знову їстимеш м'ясо, воно вже не буде для тебе смачним. Якщо вдома приготують м'ясо, ти їстимеш його разом з усіма, якщо ні, ти навіть про нього й не згадаєш. Коли ти їстимеш м'ясо, воно не здаватиметься тобі ароматним. Ось який виникне стан. Але вдосконалюватися серед звичайних людей дуже важко. Якщо вдома постійно готуватимуть м'ясо, то з плином часу воно знову почне здаватися тобі смачним. Згодом станеться рецидив. У всьому процесі вдосконалення багато разів можуть відбуватися такі рецидиви. Раптом ти знову не зможеш їсти м'ясо. Як не зможеш, то й не їж. Ти справді не зможеш їсти м'ясо. Якщо з'їси, тебе знудить. Коли ж ти знову зможеш його їсти, то їж. Скорися природному плинові речей.

Питання не в тому, вживати м'ясо чи ні. Ключ у тому, щоб позбутися пристрасті.

У нашій школі Фалунь Дафа люди просуються досить швидко. Тільки б ти підвищував свій Сіньсін, тоді кожний рівень прориватимеш дуже швидко. Деякі з вас і так уже не дуже ласі до м'яса, їм байдуже, є воно чи ні. У таких людей цей стан протриває лише 1–2 тижні і вже мине, вони вже зітруть цю пристрасть. А в деяких він триватиме місяць, два, три місяці, можливо, пів року. За відсутності вкрай особливих обставин вони знову зможуть уживати м'ясо не пізніше ніж за рік. Адже м'ясо вже стало невіддільною частиною людського раціону. Але тим, хто професійно вдосконалюється в монастирях, не можна їсти м'ясо.

Поговоримо про позицію буддизму щодо вживання м'яса. У найбільш ранньому первинному буддизмі не утримувалися від м'яса. Коли свого часу Шак'ямуні вів за собою послідовників вдосконалюватися у тяжких умовах в лісі, тоді зовсім не було заповіді про відмову від м'яса. Чому ж її не було? Бо, коли Шак'ямуні 2500 років тому викладав Закон, людське суспільство було дуже відсталим. У багатьох регіонах існувало сільське господарство, а в багатьох ще ні. Площа орної землі була дуже малою, усюди простягалися ліси. Із зерновими культурами була надзвичайно напружена ситуація, вони траплялися вкрай рідко. Люди, які щойно вийшли з лона первісного суспільства, жили здебільшого полюванням. У численних регіонах м'ясо було для людей основною їжею. Щоб максимальною мірою усунути пристрасті у своїх послідовників, Шак'ямуні взагалі не давав їм торкатися грошей, майна тощо. Він навчав учнів просити їжу, збирати милостиню. Що їм люди давали, те вони і їли, адже вдосконалювальникам не можна було перебирати харчами. А серед їжі, яку їм давали, могло бути й м'ясо.

Проте в первинному буддизмі був такий термін як «заборонена їжа». Утримання від забороненої їжі походить саме з первинного буддизму. Але нині забороненою їжею виставляють уживання м'яса. Насправді ж тоді під нею малося на увазі не м'ясо, а цибуля, імбир, часник і тому подібне. Чому ж це вважали забороненою їжею? Численні ченці зараз не можуть цього пояснити, бо багато хто з них по-справжньому не вдосконалюється і багато чого не знає. Шак'ямуні проповідував учення про «Заповідь, Медитацію, Мудрість». Заповідь — це зречення всіх бажань звичайних людей; під Медитацією мається на увазі те, що практикувальник удосконалюється, цілковито занурившись у медитацію, — йому треба повністю поринути в спокій. Усе, що заважало їм поринути в медитацію і не давало

вдосконалюватися, вважали серйозною завадою. Якщо хтось з'їдав цибулю, імбир або часник, то видихав надзвичайно гострий запах. Тієї пори ченці, утворюючи кола із сімох-вісьмох людей, коло за колом сиділи в медитації в лісі чи в печері. Якщо хтось з'їдав щось таке, то спричиняв різкий і дуже дратівний запах. Цим він заважав іншим медитувати, заважав їм поринути в медитацію, серйозно перешкоджав їм загартовувати Гун. Тому й була така заповідь — ці продукти вважали забороненими і не дозволяли їх вживати. Такий сильний запах дуже огидний багатьом істотам, що виробляються в людському тілі шляхом удосконалювання. Коли людина вживає цибулю, імбир або часник, у неї може з'явитися пристрасть — якщо їх багато їсти, можна до них приохотитися. Тому їх і вважали забороненою їжею.

У минулому багато ченців після того, як досягли в удосконалюванні дуже високого рівня й набули стану відкритого або напіввідкритого Гун, знали, що заповіді, яких дотримуєшся у процесі вдосконалення, є несуттєвими. Коли зміг звільнитися від пристрасті, сама матерія вже зовсім не відіграє ролі, а дійсно створює людині завади саме пристрасть. Тому ченці високого рівня, які були протягом історії, побачили, що вживання м'яса для людини не є якимось ключовим питанням. Ключове питання: чи можеш ти позбутися відповідної пристрасті. Якщо не маєш пристрасті, то, хай що ти їси, щоб наїстися, усе годиться. Оскільки в монастирях саме так удосконалюються, то багато хто вже до такого звик. Крім того, це вже є не одним лише питанням заповіді, а стало входити в монастирські правила й розпорядок. Там зовсім не можна вживати м'ясо, тож люди вже звикли так удосконалюватися. Візьмімо ченця на ім'я Цзігун. У художній творчості з нього зробили яскравого персонажа: ченцям не слід уживати м'ясо, а він його вживав, і це дуже виокремлює його з-поміж інших. Насправді ж, коли Цзігуна вигнали з монастиря Лін'їньси, звичайно, їжа стала для нього дуже нагальною проблемою — настав критичний момент для його виживання. Щоб заповнити шлунок, що йому вдавалося роздобути, те він і їв. Він лише хотів заповнити шлунок і не мав жодної пристрасті, пов'язаної з їжею, йому було однаково, що їсти. Досягнувши свого рівня в удосконалюванні, він зрозумів цей принцип. Насправді Цзігун усього-на-всього якихось один чи два рази випадково їв м'ясо, от і все. Щойно хтось розповів про ченця, який уживає м'ясо, і письменник зацікавився. Чим тема дивовижніша, тим більш охоче люди це читатимуть. Художні ж твори походять з нашого життя, але виходять за межі життя. Так цей персонаж і набув популярності. Насправді якщо дійсно позбудешся відповідної пристрасті, то немає значення, що ти їси, щоб наїстися.

У Південно-Східній Азії або на півдні Китаю, у районі провінцій Гуандун і Гуансі, деякі світські буддисти в розмові не згадують того, що вони вдосконалюються в Будду, неначе термін «удосконалення в Будду» надто старомодний. Вони кажуть, що вони пісники, вегетаріанці. Тобто вони мають на увазі те, що шляхом вегетаріанства вдосконалюються в Будду. Такі світські буддисти вважають удосконалення в Будду чимось настільки примітивним. Хіба можна вдосконалитися в Будду, якщо лиш став вегетаріанцем? Як вам відомо, бажання їсти м'ясо — це всього-на-всього лише один з видів пристрастей, бажань, лише одна така пристрасть. Вегетаріанство вказує на те, що ти усунув лише одну таку пристрасть. Також потрібно позбутися заздрості, потягу до суперництва й боротьби, радості, прагнення показувати себе й найрізноманітніших пристрастей, яких людина має велику кількість. У самовдосконалюванні можна досягти Повної Досконалості, тільки якщо відкинути всі такі пристрасті та бажання. А ось коли позбутися лише бажання їсти м'ясо, хіба цього достатньо, щоб удосконалитися в Будду? Таке твердження є хибним.

Якщо казати про їжу, справа не обмежується лише м'ясом. Не можна бути ласим ні до якої їжі — те ж саме і з уживанням інших продуктів. Деякі з вас кажуть: «Я люблю їсти це». То також пристрасть. Удосконалювальники по досягненню певного ступеня не мають такої пристрасті. Звичайно, ми викладаємо наш Закон на дуже високому рівні, робимо це, переплітаючи різні рівні. Неможливо відразу досягти цього. Скажімо, тобі хочеться їсти ту страву. Як ти справді дійдеш у вдосконалюванні того етапу, коли слід усунути таке бажання, тоді ти вже не зможеш її їсти. Якщо з'їси, то її смак буде вже не таким, а, можливо, якимось іншим. Коли я працював на підприємстві, їдальня при ньому постійно зазнавала збитків і згодом закрилася. Після цього всі почали приносити обіди із собою. Приготування вранці якоїсь їжі є дуже клопітним, адже тоді ти дуже зайнятий тим, що збираєшся на роботу. Іноді я купував по дві парові булочки й по порції тофу під соєвим соусом. За логікою, настільки просту їжу можна було б вживати. Але весь час це їсти теж не можна. Тут так само тобі дають усунути цю пристрасть. Щойно ти поглянеш на тофу, як зроблять так, щоб у тебе в шлунку виділилася кислота, унаслідок чого ти більше не зможеш його їсти. Боятися, що в тебе виникне пристрасть. Звичайно, щоб таке проявилось, потрібно досягти в удосконалюванні певного рівня. Коли лише починаєш, такого не буває.

У Школі Будди не вживають спиртного. Чи бачив ти таке, щоб хтось із Будд тримав глечик вина? Ні. Я розповідав про стан, коли ти не можеш їсти м'ясо. Під час удосконалювання серед звичайних людей, після того як

позбудешся пристрасті, згодом знову зможеш без проблем його вживати. Але після того, як перестанеш уживати алкоголь, тобі більше не можна буде його вживати. Адже в тілі практикувальника всюди міститься Гун, чи не так? Гун усіляких форм. Деякі здатності проявляються на поверхні твого тіла. Усі вони чисті. Щойно ти вип'єш щось спиртне, як — «Фіть!» — усі такі здатності відразу залишать твоє тіло. В одну мить у тобі нічого не зостанеться, адже всі вони не терплять запаху спирту. Ти заразився звичкою, якої дуже важко позбутися. Уживаючи алкоголь, людина духовно деградує. А чому в деяких школах удосконалення Великого Дао пити вино потрібно? Бо вони не вдосконалюють своєї головної душі. Це робиться для того, щоб задурманювати головну душу.

Одні люди не тямлять свого життя без спиртного; другі напиваються; треті допилися до того, що вже отруєні спиртом, навіть обідати не починають, якщо не випили, — не пити вони вже не можуть. Нам же, практикувальникам, не слід бути такими. Уживання алкоголю, безперечно, викликає звикання. Це ж пристрасть. Це стимулює людські нерви, що відповідають за звикання, — чим більше п'єш, тим більшою стає шкідлива звичка. Поміркуймо як практикувальники: чи не слід нам усунути цю пристрасть? Цю пристрасть теж потрібно усунути. Хтось із вас подумав: «У мене не вийде! Я працюю на прийомах і святкуваннях»; або «Я веду перемовини з торговими агентами. Без випивки важко робити бізнес». Я б сказав, що навряд чи це так. Як правило, коли ведеш ділові переговори, особливо з іноземцями, і обговорюєш із кимось угоду, то ти собі замовляєш безалкогольний напій, другий замовляє мінеральну воду, третій — кухоль пива. Ніхто тебе не примушує пити спиртне. Ти п'єш те, що сам замовив. Скільки хочеш, стільки й п'єш. Особливо серед інтелігентних людей — серед них тим паче не буває такого, щоб хтось когось примушував пити. Часто це так.

Куріння — це теж пристрасть. Деякі люди кажуть, що куріння збадьорює. Я скажу, що це обман і себе, й інших. Деякі люди, коли втомилися від праці або від написання чогось і хочуть трохи перепочити, то викурюють сигарету. Після того вони відчують, що збадьорилися. Насправді ж ні. Це відбувається завдяки тому, що вони трішки перепочили. Думки людини можуть створювати їй ілюзію, а також обман чуттів. Тоді згодом дійсно формується таке уявлення, ілюзія: тобі здається, ніби куріння тебе збадьорює. Такого зовсім не може бути. Воно не дає такого ефекту. Куріння не приносить людському тілу анітрохи користі. Коли патологоанатом здійснює розтин тіла людини, яка тривалий час курила, то бачить, що в неї все дихальне горло чорне, і всередині легенів усе чорніє.

Адже ми, практикувальники, звертаємо велику увагу на очищення організму, чи не так? Ми невпинно очищуємо організм, невпинно піднімаємося до високих рівнів. А ти, навпаки, заносиш це у своє тіло. Твої дії прямо протилежні нашим, чи не так? Крім того, це теж є великою пристрастю. Деякі люди знають, що курити погано, ось тільки кинути не можуть. Насправді, скажу вам, якщо людиною не керують правильні думки, і вона просто ось так схоче кинути курити, то це буде не дуже просто. Будучи вдосконалювальником, спробуй сьогодні позбутися цього як пристрасті та подивися, чи зможеш кинути. Тим, хто справді бажає вдосконалюватися, я рекомендую із цієї миті кинути курити. Гарантую, що ти зможеш цього домогтися. У залі, де проходять наші курси, ніхто з вас не згадав про те, щоб покурити. Якщо ти хочеш кинути, гарантую — ти зможеш. Коли ти знову візьмеш сигарету, вона матиме не той смак. Як читатимеш цю лекцію моєї книги, буде такий самий ефект. Звичайно, якщо ти не бажаєш удосконалюватися, то ми більше не будемо піклуватися про тебе. Я вважаю, що як удосконалювальник ти маєш кинути курити. Я вже наводив такий приклад: чи бачив ти таке, щоб хтось із Будд чи Даосів сидів із сигаретою в роті? Як таке може бути? Що ти як удосконалювальник маєш на меті?! Хіба тобі не слід кинути курити? Тому я і кажу: якщо хочеш удосконалюватися, кинь це. Куріння шкодить твоєму здоров'ю. З другого боку, воно є пристрастю й прямо протилежним до вимог, що висувуються нам, удосконалювальникам.

ЗАЗДРІСТЬ

Коли я викладаю Закон, то часто згадую про заздрість. Чому? Бо заздрість у Китаї проявляється вкрай люто — до такої міри, що вона стала для нас природною, і ти сам навіть її не відчуваєш. Чому ж китайці мають таку велику заздрість? Вона має своє джерело. У минулому китайці зазнали досить глибокого впливу конфуціанства й за темпераментом здебільшого є інтровертами. Коли ми гніваємося, то не показуємо цього, коли радіємо — теж. Ми відрізняємося стриманістю й терпінням. Оскільки всі вже до такого звикли, то в усій нашій нації сформувався дуже інтровертивний темперамент. Звичайно, він має свої позитивні сторони: насправді ти обдарований, але не хвалишся цим. Але такий характер має й недоліки: він може призводити до поганого стану. Особливо коли настав Кінцевий період Закону, ця погана сторона стала ще помітнішою — через неї в людей може посилюватися заздрість. Якщо в когось сталася радісна подія, і він це показав, то інші відразу починають страшенно заздрити. Коли хто-

небудь на якомусь підприємстві чи за його межами отримує нагороду або невеличку вигоду, то, повернувшись назад, не наважується випустити про це ні пари з вуст, адже якщо інші про це дізнаються, то втратять душевну рівновагу. Люди Заходу називають це східною заздрістю чи, по-іншому, азійською заздрістю. Увесь азійський регіон зазнав досить глибокого впливу китайського конфуціанства, у всіх це трішки присутнє. Але досить інтенсивно це проявляється винятково в нашому Китаї.

Це певною мірою пов'язано з ідеєю абсолютної рівності, яку впроваджували в нас раніше: усе одно, якщо небо обвалиться, помруть усі; якщо буде якась вигода, поділимо її нарівно; під час підвищення зарплатні збільшимо її кожному, всупереч прийнятому раніше в Китаї правилу «підвищувати лише кільком відсоткам людей за раз». Здається, що така ідеологія дуже правильна: усі рівні. А насправді як усі можуть бути рівними? Кожний має різну роботу і працює з різною старанністю. Крім того, у нашому Всесвіті є принцип: «Не втратиш — не здобудеш. Щоб здобути, треба втратити». Звичайні люди кажуть: «Якщо не постараєшся, то нічого й не доможешся. Якщо працюєш багато, то багато і отримаєш. Коли мало попрацюєш, то і отримаєш мало. Якщо багато віддаси, то й здобути маєш багато». Раніше, під час упровадження ідеї абсолютної рівності, казали: «Усі люди народилися рівними. Це подальше життя їх змінило». На мою думку, це сказано надто категорично. Коли щось є надто категоричним, то воно є хибним. Чому хтось народжується чоловіком, а хтось — жінкою? Чому люди мають різну зовнішність? Деякі люди народжуються хворими, потворними. Люди не є рівними. На високому рівні ми бачимо, що в іншому просторі видно все життя людини. Хіба воно може бути в усіх однаковим? Усі хочуть бути рівними. Як ти будеш рівним з іншими, коли у твоєму житті цього немає? Люди не рівні.

У західних країнах люди за темпераментом здебільшого є екстравертами: коли вони радіють, це можна побачити, коли гніваються — теж. Такий темперамент має свої переваги, але має й недоліки — нестриманість. Через різницю в підході двох темпераментів один і той самий учинок має різні наслідки. У Китаї, якщо директор тебе похвалив або надав якусь вигоду, то інші втрачають душевну рівновагу. Якщо ти отримав трішки більше преміальних, то злодійкувато ховаєш їх у кишеню, щоб про це не дізналися інші. Зараз уже навіть важко бути взірцевим працівником: «Ти взірцевий працівник, ти молодець. Ти маєш приходити раніше і йти пізніше. Усю цю роботу виконай ти, адже ти працюєш добре, а ми нікудишні», — над такими уїдливо глумляться. Важко навіть бути доброю людиною.

А якщо таке трапляється за кордоном, то від цього зовсім інші наслідки. Керівник бачить, що людина сьогодні добре виконала роботу, і дає їй більше преміальних. Людина на очах у всіх з бурхливим захватом перелічує гроші: «Ого скільки грошей мені сьогодні дав хазяїн!» — перебираючи пальцями купюри, вона радісно кожному про це розповідає. Вона не матиме від цього жодних наслідків. Якщо ж ти отримаєш більше преміальних у Китаї, то навіть керівник скаже тобі швидше сховати гроші, щоб інші не побачили. За кордоном, коли дитина в школі отримала оцінку 100 балів, вона, радісно стрибаючи, біжить і кричить: «Я сьогодні отримав сто! Я отримав сто!» — і так усю дорогу додому. Сусіди відчиняють двері, щоб крикнути: «Гей, Томе! Чудово, малий!» Інші розкривають вікна: «Гей, Джеку! Молодець!» Якщо ж таке трапиться в Китаї, буде біда: «Я отримав сто, я отримав сто!» — дитина біжить зі школи додому. Навіть до того, як відкрити двері, у кімнаті вже лаються: «Що тут такого? Ну то й що, як ти отримав сто? Чим тут хизуватися?! Хто не отримував сто?!» Із цих двох різних уявлень народжуються різні результати. Таке уявлення може викликати в людини заздрість: інші намагаються стати кращими, ти ж не радієш за них, а втрачаєш душевну рівновагу. Ось до якої проблеми це призводить.

Ідея абсолютної рівності, яку впроваджували в попередні роки, просто понівечила людські ідеї та уявлення. Наведу конкретний приклад. Людина працює на підприємстві. Вона відчуває, що інші в усьому їй поступаються. Хай що вона робить, у неї все виходить. Вона відчуває себе дійсно видатною. Сама ця людина думає: «Якщо мене призначать директором заводу, управителем, я все одно впораюся; можу впоратися й коли призначать на ще вищу посаду; та я і прем'єр-міністром міг би бути». Керівник, можливо, теж каже, що ця людина молодець, справляється з усім. Колеги, імовірно, також кажуть, що вона молодець, майстер на всі руки, талановита. Проте в їхній бригаді або в тій самій конторі, де вони працюють, є людина, яка ні на що не здатна, ніщо їй не під силу. І ось одного дня виявляється, що цього неумійка підвищили до менеджера, а вищезгадану людину ні. Причому він навіть став її керівником. Тоді ця талановита людина втратила душевну рівновагу, почала скаржитися і керівництву, і колегам. Її переповнювало обурення і страшенна заздрість.

Я поясню вам такий принцип, який звичайні люди не можуть пізнати: ти вважаєш себе здібним до всього, але тобі це не судилося; він ні на що не здатний, але йому це судилося, от він і став одним з керівних кадрів. Хай що думають звичайні люди, то думки звичайних людей. З погляду ще вищих Істот, розвиток людського суспільства всього-на-всього йде за

спеціально визначеними закономірностями. Отже, що тобі робити все твоє життя, вони тобі планують аж ніяк не згідно з твоїми здатностями. У буддизмі кажуть про кармічну відплату. Вони планують це тобі згідно з твоєю кармою. Хай які великі твої здатності, якщо ти не маєш Де, то, імовірно, у цьому житті нічого не матимеш. Ти бачиш, що він ні на що не здатний, але якщо він має великий Де, то стане високопосадовцем, дуже збагатіє. Звичайні люди не бачать цього, тому їм постійно здається, ніби вони мають робити те, що відповідає їхнім здібностям, те, що їм належить робити. Тож усе своє життя змагаються й борються, і їхня душа зазнає величезних ран. Вони відчувають велику гіркість і втому, постійний душевний дисбаланс, погано їдять, погано сплять, почуваються пригнічено. Коли ж приходить старість, здоров'я в них стає дуже слабким, і проявляються які завгодно хвороби.

Тоді нам, удосконалювальникам, тим паче не слід так учиняти. Ми скоряємося природному плинові речей. Своє ти не втрапиш, а чуже — не вибореш. Звичайно, це не абсолютно. Якби все було настільки абсолютним, то не існувало би питання про те, що люди можуть скоювати погані вчинки. Тобто в цьому можуть міститися деякі неусталені чинники. Але про нас як практикувальників зазвичай піклуються Тіла Закону Вчителя. Якщо інші захочуть забрати собі щось твоє, то не зможуть цього зробити. Тому ми й скоряємося природному плинові речей. Іноді тобі здається, що якась річ — твоя, інші також кажуть, що вона твоя, а насправді вона не твоя. Ти, можливо, уже вважаєш її своєю, а зрештою виявилось, що вона не твоя. Звідси видно, чи можеш ти це відпустити. Якщо не можеш, то це і є пристрастю, і потрібно в такий спосіб усунути в тобі це прагнення захищати свої інтереси. Ось яка проблема. Оскільки звичайні люди не можуть усвідомити цей принцип, то перед лицем вигоди вони змагаються й борються з іншими.

Заздрість серед звичайних людей проявляється просто вкрай люто. У колах удосконалювальників вона теж завжди була досить помітною. Різні течії цігун не миряться між собою. «Твій цігун гарний», «його цігун гарний», пересуджування — усе це є. Як на мене, усі вони належать до рівня зцілення та оздоровлення. Більшість цігуністів, які між собою змагаються, мають хаотичний Гун, принесений футі. Такі люди не звертають уваги на Сіньсін. Один робить вправи цігун уже понад 20 років, і в нього не проявилися здатності. А дехто щойно почав їх робити, як у нього вже проявилися здатності. Перший одразу втратив душевну рівновагу: «Я вже понад 20 років практикую цігун, і все одно в мене так і немає здатностей. А в нього вони вже проявилися? Які це здатності в нього виникли?! — Він

страшенно розлютився. — Це він має футі, він „спалахнув і втратив розум“!» Коли один майстер цігун проводив курси, якась особа сиділа в залі й висловлювала свою незгоду: «Ба, який майстер цігун! Мені зовсім не цікаво те, що він там теревенить». Нехай той майстер справді розповідає гірше за неї, але ж він викладає те, що належить до його власної школи. А ця людина навчається будь-чого. Вона має цілу купу сертифікатів про закінчення курсів. Хоч який майстер проводить курси, вона в усіх бере участь. Ця людина дійсно багато чого знає, навіть більше за того майстра. Але яка із цього користь? Усе це належить до зцілення та оздоровлення. Чим більше вона наповнює себе цим, тим хаотичнішою і складнішою стає інформація, тим їй важче вдосконалюватися, адже все прийшло в повний безлад. У справжньому вдосконалюванні зосереджуються лише на одній школі, щоб не виникало жодних відхилень. Серед щирих удосконалювальників за Дао теж таке проявляється — вони не миряться одне з одним. Якщо вони не позбулися потягу до суперництва й боротьби, то в них теж може виникнути заздрість.

Згадаємо одну історію. На думку Шень Гунбао з роману «Посвята в статус богів», Цзян Цзія і старий, і не має ніяких здатностей, але Юаньши Тяньцзунь призначив саме Цзян Цзія виконувати ритуал посвяти в статус богів. Тоді Шень Гунбао втратив душевну рівновагу: «Чому це саме його призначили проводити посвяту в статус богів?! Поглянь, я, Шень Гунбао, такий могутній. Навіть якщо мені відітнути голову, я можу встановити її назад. Чому ж не доручили виконувати посвяту мені?!» Він відчував страшенну заздрість і постійно створював неприємності для Цзян Цзія.

В епоху Шак'ямуні в первинному буддизмі говорилося про здатності. А зараз у буддизмі більше ніхто не наслідують згадувати про них. Якщо ти заведеш мову про них, вони скажуть, що ти «спалахнув і втратив розум». Які ще там здатності? Вони категорично заперечують, що здатності існують. Чому ж так? Нинішні ченці зовсім не знають, у чому тут справа. Шак'ямуні мав десятьох старших послідовників, серед яких він назвав Маудгальяяну найкращим у чудотворній силі. Шак'ямуні також мав і послідовниць. Одна з них на ім'я Уппалавана також була найкращою в чудотворній силі. Коли буддизм проник до Китаю, теж траплялися такі випадки, протягом історії з'явилося багато ченців високого рівня. Коли Бодхидхарма прямував до Китаю, він переправився через річку Янцзи на одній стеблині очерету. Однак з поступом історії чудотворну силу дедалі більше й більше витісняли. Основною причиною цього було те, що старший чернець у монастирі, чернець-управитель, настоятель і тому подібні люди не обов'язково мали велику моральну основу. Хоча він став настоятелем, старшим ченцем, це

не більше ніж посада звичайних людей. Він теж удосконалювальник. Просто для нього це як робота. Ти вдосконалюєшся, не постригшись у ченці, і є любителем. Можеш успішно вдосконалитися чи ні, залежить від того, як ти вдосконалюєш свою душу. Це є однаковим для всіх — не дозволено навіть трохи відхилитися від цього. А ось молодший чернець, що розпалює вогонь і готує їжу, зовсім не обов'язково є людиною з малою моральною основою. Чим більше страждає молодший чернець, тим імовірніше, що в нього відкриється Гун. І, навпаки, чим більше насолод відчуває старший чернець, тим менше шансів, що він досягне цього. Це тому, що тут існує питання про перетворення карми. Молодший чернець постійно і страждає, і втомлюється, тож і карму погашає швидше, і в нього швидше відкривається усвідомлення. Хтозна, можливо, одного дня в нього відразу відкривається Гун. Щойно в нього відкривається Гун, усвідомлення або він досягає напіввідкритого усвідомлення, у нього проявляється чудотворна сила. Ченці всього монастиря приходять до нього, щоб щось у нього спитати. Кожний ним захоплюється. А настоятель уже не може цього стерпіти: «Як же мені тепер бути настоятелем? Яке таке усвідомлення в нього відкрилося? Він „спалахнув і втратив розум“. Вигнати його!» І його вигнали з монастиря. З плином часу в буддизмі нашого ханьського регіону більше ніхто не наважувався обговорювати здатності. Ось, наприклад, Цзігун — він мав такі великі здатності. Одного разу Цзігун за допомогою здатностей переміщував дерев'яні колоди з гори Емейшань, так що вони одна за одною вистрибували з криниці. Але зрештою його все одно вигнали з монастиря Лін'їнсьи.

Проблема заздрості — дуже критична, бо вона безпосередньо стосується того, чи можемо ми досягти Повної Досконалості. Якщо людина не може позбутися заздрості, то всі думки, які вона вдосконалила, стають дуже вразливими. Тут є таке положення: коли людина у своєму вдосконалюванні не усуне заздрості, то не здобуде Істинного Плоду, абсолютно не здобуде. У минулому ви, можливо, чули, що Будда Амитабха казав, що люди з кармою можуть переродитися у світі Будди. Але якщо не усунув заздрості, це не дозволено. Коли в інших питаннях трохи не відповідаєш вимогам і хочеш з незначною кармою перевтілитися у світі Будди, щоб далі вдосконалюватися, то, можливо, це дозволять. Але якщо людина не позбулася заздрості, це категорично заборонено. Сьогодні я кажу практикувальникам: не треба вперто й нерозумно триматися хибних речей! Мета, якої ти прагнеш досягти, — удосконалитися на ще вищі рівні. Заздрість обов'язково треба відкинути. Тому ми й пояснили це питання окремо.

ПРО ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ

Я заводжу мову про лікування хворих не для того, щоб навчити тебе лікувати. Нікому з послідовників, які щиро вдосконалюються за Фалунь Дафа, не можна лікувати хворих. Щойно ти почнеш лікувати, як мої Тіла Закону цілком заберуть назад усі речі Фалунь Дафа, які ти маєш у своєму тілі. Чому ми ставимося до цього питання настільки суворо? Бо це явище, яке руйнує Дафа. Уже не кажучи про те, що лікування хворих понівечить твоє власне здоров'я. У деяких людей, тільки-но їм удасться когосьвилікувати, аж руки сверблять — хай кого бачать, тягнуть до себе полікувати, показують себе. Хіба це не пристрасть? Вона серйозно заважає людям удосконалюватися.

Багато фальшивих майстрів цігун, користуючись психологією звичайних людей, які після навчання цігун бажають лікувати хворих, навчають тебе цього. Вони кажуть, що випромінювання ці може лікувати інших. Хіба вони не роблять цим із себе посміховисько? Ти маєш ці, й інший має ці. Невже, випроменивши ці, ти полікував іншого? Хтозна, може, його ці полікує тебе! Одна ці не здійснює впливу на іншу. Коли людина вдосконалюється на високому рівні, у неї виникає Гун. Вона випромінює речовини високої енергії. Це дійсно може залікувати чуже захворювання, може на нього вплинути, дати стримувальний ефект, але все-таки не в змозі його викоренити. Отже, щоб справдівилікувати від хвороби, потрібно мати здатності. Лише тоді людину можна буде остаточновилікувати. Для кожного виду захворювання є така здатність, що спеціально відповідає за лікування від нього. Я б сказав, що одних лише лікувальних здатностей є понад тисячу видів. Скільки є видів хвороб, стільки й видів здатностей, спрямованих на те, щоб лікувати їх. Якщо ти не маєш цієї здатності, то, хай як уміло ти лікуєш, нічого не вийде.

Деякі люди в ці роки створили в колах удосконалювальників велику плутанину. Хто серед майстрів цігун, які справді вийшли на люди зцілювати та оздоровлювати інших, серед тих, що із самого початку вийшли прокласти шлях, навчав людей лікувати інших? Усі вони самі тебе зцілювали або навчали тебе таким-то чином удосконалюватися, таким-то чином загартовуватися, навчали тебе методу практики, а далі ти вже сам шляхом вправ зцілювався. Згодом з'явилися фальшиві майстри цігун, що створили нездорову атмосферу. Ті, хто бажає лікувати інших, приваблюють футі. Це неодмінно так. За тодішньої ситуації, деякі майстри цігун лікували. Це робилося для того, щоб узгоджуватися з тодішніми небесними знаменнями. Але це не техніка звичайних людей, і її не можна було залишити їм назавжди. То було викликано тодішніми змінами

небесних знамень, було дітищем лише того періоду. Коли пізніше почали проводити курси, щоб навчити людей лікувати інших, — це вже неподобство. Невже звичайній людині достатньо лише трьох-п'яти днів, щоб уже стати здатною лікувати інших? Деякі кажуть: «Я здатний виліковувати таке й таке захворювання». Скажу тобі: кожна така людина має футі. Чи знаєш ти, що за створіння у тебе на спині? Ти маєш футі. Але сам цього не відчуваєш, не знаєш. Тобі це здається чудовим, здається, що ти здібний.

Справжнім майстрам цігун, щоб досягти такої мети, потрібно пройти через щире вдосконалювання впродовж багатьох років. Коли ти лікуєш інших, подумай: невже ти маєш такі могутні здатності, щоб усунути людині цю карму? Ти отримав від когось справжню передачу? За три чи навіть два дні ти вже став здатним лікувати інших? Ти можеш руками звичайної людини лікувати інших? Ці фальшиві майстри цігун ухопилися за твоє слабке місце, ухопилися за людську пристрасть. Ти женешся за здатністю лікувати? Гаразд, вони проведуть лікувальні курси й детально покажуть тобі, як використовувати лікувальні прийоми: якийсь «укол з повітрям», «світловий метод», «викидання ці», «поповнення ці», «акупунктурний масаж», «схоплення в жменю». Назв у них дуже багато. Мета всього цього — виманити в тебе гроші.

Поговорімо про вищезгадане «схоплення в жменю». Ми бачимо таке становище. Чому людина хворіє? Фундаментальною причиною її хвороб і всіх нещасть є карма — поле чорної матерії. Вона належить до речей із природою їнь, до поганих речей. А погані духи також мають природу їнь. Усі вони належать до чорних. Отже, вони можуть у те місце увійти. Таке середовище їм пасує. Вони є основною причиною виникнення в людей захворювань. Це найголовніше джерело появи хвороб. Звичайно, є ще два види: дуже-дуже дрібні духи, які щільно зібрані в одному місці і становлять собою згустки карми; другий вид досить рідко трапляється, але теж можна зустріти: за допомогою чогось на зразок труби передаються речі, що накопичили предки.

Розповімо про найпоширеніше. У людини в якомусь місці виросла пухлина, з'явилося запалення, розростання кісткової речовини й таке інше. В іншому просторі точно в цьому місці перебуває дух — у дуже глибокому просторі присутній дух. Звичайні майстри цігун його не бачать, звичайними надприродними здатностями його не видно. Вони можуть бачити лише те, що в тілі людини виникла чорна ці. Де міститься чорна ці, те місце і є хворим. Це твердження справедливе. Але чорна ці не є

основною причиною появи хвороби. Річ у тім, що в іще глибшому просторі присутній такий дух. Це він випромінює це поле. Тому деякі люди ведуть мову про викидання, спускання ці. Ну ж бо викинь ці! Не мине й трохи часу, як вона утвориться знов. Деякі з таких істот дуже могутні. Щойно буде викинуто ці, як вони стягнуть її назад. Вони здатні збирати ці назад. Унаслідок цього людину не вдається вилікувати.

На думку тих, хто має надприродні здатності, у тому місці присутня чорна ці, яку вони вважають хвороботворною ці; у китайській медицині вважають, що там спостерігається непрохідність каналів, непрохідність ці та крові, засмічення меридіанів; європейська ж медицина вважає, що в цьому місці з'явилася виразка, пухлина, розростання кісткової речовини, запалення та інші прояви. Такі духи відображаються в цьому просторі саме в цій формі. Після того як усунеш те створіння, ти виявиш, що на цій стороні в тілі людини все зникне. Яка ще там грижа поперекових дисків і розростання кісткової речовини? Після того як ти усунеш ту істоту й видалити те поле, ти виявиш, що все миттєво буде виліковано. Коли ти знову зробиш рентген, на знімку не буде ніяких ознак розростання кісткової речовини. Основна причина полягає саме в тому, що діє те створіння.

Деякі кажуть, що зроблять тебе здатним лікувати за три-п'ять днів, навчать тебе схоплення в жменю. Ну ж бо схопи, а я на це подивлюсь! Людина є слабшою за всіх, а той дух дуже лютий. Йому підпорядкований твій головний мозок, він раз по раз потішається над тобою і цілком у змозі дуже просто забрати в тебе життя. Ти ж стверджуєш, що схопиш його. Як ти це зробиш? Своєю рукою звичайної людини ти не доторкнешся до цього створіння. Ти там хаотично махаєш рукою, а воно не звертає на тебе уваги. Позаду воно навіть з тебе сміється! Ти всюди довільно хапаєш рукою повітря — це дуже смішно. Якщо ж ти дійсно зможеш доторкнутися до цієї істоти, вона миттєво поранить твою руку. Це буде справжнє поранення! Раніше я лікував деяких людей. З руками не було ніякого дефекту. Усі тести показували, що все добре і руки нормальні. Але вони ніяк не могли підняти рук. Руки просто ось так висіли. Я сам бачив це. Їхнє тіло в іншому просторі було поранено. Така людина дійсно вже каліка. Коли те тіло поранено, хіба вона не каліка? Деякі з вас мене запитують: «Учителю, чи можна мені практикувати? Мене стерилізували» або «... мені щось видалили». Я відповідаю, що все це не має значення, операція не вплинула на твоє тіло іншого простору, а коли загартовуєш Гун, відіграє роль саме те тіло. Отже, як я щойно сказав, коли, хапаючи ту істоту, ти не

натрапиш на неї, вона не зверне на тебе уваги; якщо ж натрапиш, то, імовірно, вона поранить твою руку.

Щоб підтримати масштабну акцію з просування цігун, організовану на рівні держави, я з кількома послідовниками взяв участь у Виставках здоров'я Сходу, що проходили в Пекіні. На обох виставках ми були найпомітнішими. На першій виставці нашому Фалунь Дафа присудили почесне звання «Яскрава зірка серед шкіл цігун»; на другій до нас прийшло так багато людей, що просто неможливо було всіх прийняти. Біля інших виставкових стендів людей майже не було, а навколо нашого зібрався великий натовп. Вишикувалося три черги: у першій черзі люди записувалися на прийом у першій половині дня; у другій черзі записувалися на другу половину дня; ще в одній черзі чекали на те, щоб узяти в мене автограф. Загалом ми не лікуємо хворих, чому ж ми це робили? Бо хотіли підтримати цю велику акцію з просування цігун, організовану державою. Ми хотіли зробити свій внесок у цю справу, тому й узяти в цьому участь.

Я розділив свій Гун між послідовниками, яких узяв із собою, — кожному по порції. Це були енергетичні згустки з більш ніж ста видів здатностей, з'єднаних разом. У такий спосіб я щільно закрив їхні руки. І незважаючи навіть на це, у деяких моїх послідовників руки все-таки було прокушено — до пухирів і крові. І таке траплялося часто! Ось наскільки лютими є ті створіння. От і подумай: чи наважишся ти їх чіпати, маючи руки звичайної людини? Крім того, ти й не зможеш його схопити. Якщо ти не маєш відповідної здатності, то нічого не вийде. Адже, коли ти захочеш щось зробити, тільки-но у твоїй голові виникне така думка, як тому створінню в іншому просторі вже буде це відомо. Коли ти починаєш його хапати, воно давно вже втекло. Щойно хворий вийде від тебе за двері, як воно вмить знову увійде в нього, і хвороба знову проявиться. Щоб узятися за лікування від неї, потрібно мати такий вид здатності, який дає змогу, щойно простягнувши руку, — «Хлоп!» — змусити когось завмерти на місці. Після того як те створіння завмре, ми маємо ще один вид здатності, який у минулому називався Великим Законом виймання душі. Ця здатність ще могутніша — за допомогою неї можна вихопити всю душу людини, після чого людина миттєво втрачає можливість рухатися. Ця здатність спрямовується на певну ціль. Ми спрямовуємо її саме, щоб схопити те створіння. Як вам відомо, у руці Будди Татхагати була чашка. Він тільки посвітив нею на Сунь Укуна, і той, хоч і був настільки великим, одразу став завбільшки з крапочку. Ось що може робити ця здатність. Великий цей дух чи маленький — він одразу стає дуже малим і опиняється у твоїй руці.

Крім того, не можна хапати те створіння, устроївши руку у фізичне тіло хворого. Це порушило б мислення звичайних людей у суспільстві. Категорично заборонено так робити. Навіть якщо той, хто лікує, на це здатний. Він устромляє в тіло хворого руку іншого простору. Скажімо, людина має хворе серце. Коли ця рука простягається в напрямку ділянки, де в людини розташоване серце, рука іншого простору вже увійшла всередину. Все це відбудеться миттєво — після того як та рука надзвичайно швидко схопить те створіння, твоя зовнішня рука стисне кулак, і обидві руки з'єднаються разом. Ту істоту вже схоплено у твою руку. Вона дуже люта. Іноді вона пручається в тебе в кулаку, свердлить його, іноді кусається, навіть кричить! Як бачиш, схоплене в руку те створіння ось яке мале, але коли розкрити руку, воно стане величезним. Це не так, що кожний у змозі його чіпати. Без такої здатності аж ніяк не зможеш цього зробити. Це зовсім не так просто, як уявляють люди.

Звичайно, у майбутньому такій формі цігунтерапії, можливо, і дадуть існувати. У минулому вона постійно існувала. Але неодмінно має бути виконано умову: ця людина мусить бути вдосконалювальником. У процесі вдосконалення вона виявляє Милосердя, тож можна, щоб вона це робила для малої кількості добрих людей. Але вона не зможе остаточно позбавити іншого цієї карми, її Вей Де для цього недостатній. Отже, лихо все ще залишиться, єдине що буде виліковано від конкретного захворювання. Пересічний майстер-цігун не належить до тих, хто осягнув Дао в удосконалюванні. Він здатний лише відсунути людині хворобу на потім чи перетворити її. Він може перетворити її на інше лихо. Однак він сам, можливо, і не знає, що захворювання було відсунено. Якщо його метод практики вдосконалює допоміжну свідомість, то це здійснює вона. Цігуністи деяких методів практики начебто дуже знамениті. Дуже велика кількість знаменитих майстрів цігун не має Гун. Увесь їхній Гун перебуває на їхній допоміжній свідомості. Тобто їм у процесі вдосконалення дозволяють так робити. Деякі люди перебувають на цьому рівні тривалий час, вони виконують вправи, не виходячи за межі цього рівня понад десять років, кілька десятків років, і тому все своє життя весь час лікують і лікують людей. Оскільки вони перебувають на цьому рівні, їм так учиняти дозволяють. Послідовникам же Фалунь Дафа категорично не можна лікувати інших. Почитай хворому цю книгу. Якщо він зможе її прийняти, то може бути вилікований. Але люди з різною величиною карми матимуть різні результати.

КЛІНІЧНЕ ЛІКУВАННЯ ТА ЦІГУНТЕРАПІЯ

Поговорімо на тему взаємозв'язку між клінічним лікуванням і цігунтерапією. Деякі лікарі європейської медицини не визнають цігун. Таких, можна сказати, більшість. Їхня думка така: «Якщо за допомогою цігун можна виліковувати захворювання, то навіщо тоді потрібні наші лікарні?! Замініть їх! У вашому цігун, щоб вилікувати від хвороби, достатньо лише дотиків рук, і не потрібні уколи, ковтання ліків та госпіталізація. Хіба не було б чудово, якби ви нас замінили?!» Такі слова дуже необґрунтовані й нерозсудливі. Деякі люди нічого не тямлять у цігун. По суті, цігунтерапію не можна застосовувати так само як лікувальні прийоми звичайних людей. Це не техніка звичайних людей, а річ надприродна. То хіба ж можна таке дозволити, щоб надприродна річ у великих масштабах створювала завади суспільству звичайних людей? Здатності Будд колосальні! Один Будда один раз махне рукою, і в цілого людства не залишиться жодних хвороб. Чому ж він цього не зробить? Тим паче Будд настільки багато. Чому ж вони не виявлять Милосердя й не дадуть тобі одужати? Бо суспільство звичайних людей саме таке — воно перебуває в стані народження — старості — хвороб — смерті. Усе це має причинний зв'язок, усе це кармічна відплата. Коли ти щось завинив, то маєш це повернути.

Якщо ж ти вилікуєш людину, це буде рівнозначним порушенню того принципу. Усім можна буде коїти погані вчинки й не потрібно буде за них розплачуватися. Хіба може таке бути дозволено? Якщо ти під час самовдосконалювання виявляєш Милосердя, то, коли ти не маєш такої великої сили, щоб остаточно вирішити цю проблему, тобі дозволяють лікувати. Оскільки ти виявляєш Милосердя, тобі дозволяють так учиняти. Але якщо ти дійсно здатний вирішити таку проблему й почнеш у великих масштабах це робити, то таке вже заборонено. Тоді б ти серйозно порушив стан суспільства звичайних людей. Таке вже не дозволено. Отже, лікарні звичайних людей зовсім не можна замінити на цігун. Цігун — це надприродний метод.

Якби, наприклад, у Китаї було створено цігунські лікарні (припустімо, було б дозволено так зробити), і всі великі майстри цігун узялися б за це, тоді, як думаєте, що б із цього вийшло? Так робити не дозволяють, бо всі захищають цей стан суспільства звичайних людей. Якщо створити цігунські лікарні, цігунські поліклініки, реабілітаційні центри, санаторно-курортні місця, щойно таке буде зроблено, як результати лікування в майстрів цігун одразу різко впадуть, лікувальний ефект у них миттєво погіршиться. Чому? Бо вони створять річ звичайних людей, а отже, вона муситиме мати таку саму висоту, як Закон звичайних людей, і бути на

одному рівні зі станами звичайних людей. Ефективність лікування в неї муситиме бути такою самою, як у лікарнях. Тому вилікувати людей уже не виходитиме, і майстри цігун почнуть розповідати, мовляв, «потрібно кілька курсів лікування». Часто так і буває.

Незалежно від того, створять цігунські лікарні чи не створять, ніхто не може перекреслити той факт, що цігун здатний лікувати людей. Цігун поширюється в суспільстві вже стільки часу, і така кількість людей завдяки вправам цігун дійсно досягла мети оздоровлення і підтримання тіла у формі. Немає значення, було їхню хворобу відсунуто в часі чи було здійснено щось інше, так чи інакше зараз у них ця хвороба відсутня. Тобто ніхто не може заперечити той факт, що цігун здатний лікувати людей. Більшість із тих, хто звертається до майстрів цігун з проханням вилікувати, має важковиліковні захворювання. Коли ті люди звернулися до лікарні, їх там не змогли вилікувати, а коли пішли випробувати долю до майстрів цігун, то зрештою їх було виліковано. Ніхто б до них не звертався, якби міг вилікуватися в лікарні. Особливо на початку всі люди так це розуміють. Отже, цігун таки може лікувати. Просто там не можна чинити так, як робляться інші справи в суспільстві звичайних людей. Широкомасштабне втручання абсолютно неприпустиме. Якщо робиш це, не піднімаючи галасу, у малих масштабах, або коли це не здійснює якогось занадто великого впливу, то таке дозволити можна. Але так неможливо остаточно вилікувати від хвороби, і це точно. Краще за все за допомогою вправ цігун самому позбутися своїх хвороб.

Деякі майстри цігун кажуть: «У лікарнях не в змозі вилікувати людину. Лікувальний ефект у лікарнях зараз такий-сякий...» Що ми про це скажемо? Звичайно, це має багатосторонні причини. Найголовніша причина, як на мене, усе-таки полягає в падінні рівня моралі людства. Це призводить до всіляких дуже дивних хвороб, які в клініках не можуть вилікувати й на які вживання ліків не діє. До того ж зараз багато підробних ліків. Усе це плоди того, що самі люди до такої міри зіпсували суспільство. Нехай ніхто не звинувачує в цьому інших, адже кожний «підклав дров до багаття», тому кожний під час удосконалювання стикається зі стражданнями.

Деякі захворювання в лікарні не вдається діагностувати, хоча людина дійсно хвора. У деяких людей діагностували захворювання, але не знають, як його назвати. Це хвороби, з якими ніколи раніше не стикалися і які в лікарнях загально називають сучасними захворюваннями. Чи здатні лікарні виліковувати людей? Звичайно, здатні. Якби було інакше, то чого б тоді люди їм довіряли, чого б усі ходили туди лікуватися? Клініки все-

таки можуть вилікувати людей, просто їх лікувальні засоби належать до рівня звичайних людей, а ось ті хвороби надприродні. Деякі з тих захворювань украй серйозні. Тому в лікарнях кажуть, що, коли хтось захворів, його потрібно лікувати на ранній стадії. Якщо хвороба розвинулася, то вони вже будуть не в змозі від неї вилікувати, а від збільшення дози ліків людина отруїться. Нинішній рівень медицини такий самий, як наш науково-технічний рівень, — і перше, і друге перебуває на рівні звичайних людей. Тому медицина має лише такий лікувальний ефект. Потрібно прояснити одну річ. Як правило, і цігунтерапія, і клінічне лікування просто відсувають лихо, яке є основною причиною виникнення хвороби, на потім — на другу половину життя або на те, що буде після того, і карму це аж ніяк не зачіпає.

Далі ми поговоримо про китайську медицину. Лікування в китайській медицині дуже близьке до цігунтерапії. У Стародавньому Китаї лікарі китайської медицини здебільшого мали надприродні здатності. Великі лікарі, серед яких Сунь Симяо, Хуа То, Лі Шичжень, Бянь Цюе та інші, мали надприродні здатності. Про все це маються записи в медичних трактатах. Але часто ці найцінніші речі зараз піддають критиці. Китайська медицина успадкувала всього-на-всього рецепти чи, так би мовити, практичний досвід. Китайська медицина в Стародавньому Китаї була неймовірно розвиненою. Ступінь її розвиненості перевершував ступінь розвиненості нинішньої медицини. Хтось із вас подумав: «Але ж нинішня медицина настільки розвинена! Провівши КТ, можна побачити нутрощі людського тіла. Також можна зробити УЗД, флюорографію, рентгенівські знімки». Сучасне обладнання є дуже передовим, але, на мою думку, воно все одно поступається медицині Стародавнього Китаю.

Хуа То побачив у мозку Цао Цао пухлину й хотів розкрити йому череп, щоб провести операцію з видалення пухлини. Цао Цао, почувши це, подумав, що той хоче відітнути йому голову, і ув'язнив його. Зрештою Хуа То помер у в'язниці. Коли в Цао Цао стався рецидив хвороби, він згадав про Хуа То й викликав його до себе. Але Хуа То вже не було в живих. Згодом Цао Цао справді помер від цього захворювання. Як Хуа То про нього дізнався? Він же його побачив! Це наша людська надприродна здатність. Усі видатні лікарі минулого мали таку здатність. Після відкриття небесного ока можна в одній площині бачити одночасно всі чотири боки людського тіла — спереду можна бачити задній, лівий, правий бік; ще можна бачити шар за шаром зрізи; ще можна крізь цей простір побачити, що є основною причиною захворювання. Хіба за допомогою нинішніх медичних засобів можна цього домогтися? Їм до цього далеко. Щоб таке стало можливим,

має минути, мабуть, іще тисяча років! За допомогою КТ, УЗД і рентгену теж можна побачити внутрішню частину людського тіла. Але ж ці прилади такі громіздкі, і всіх їх разом носити із собою не зможеш. До того ж вони не працюють без електроенергії. А це небесне око, хай куди ти ідеш, завжди з тобою, і воно не потребує електрики. Хіба можна порівняти їх із небесним оком?!

Деякі люди вважають, що нинішні ліки дуже добрі. А я кажу, що це необов'язково так. У Стародавньому Китаї ліки на основі трав були дійсно дуже ефективними. Дуже багато чого було забуто; а дуже багато не було забуто й поширене в народі. Коли я проводив курси в місті Ціцікар, то побачив яточників, серед яких один чоловік видаляв людям зуби. Бачу, він приїхав з півдня — одягнений був не так, як жителі Північного Сходу. Він був радий кожному — видаляв зуби всім, хто до нього звертався. Поряд з ним лежала ось така купа з видалених зубів. Метою цієї людини було не видаляти зуби, а продавати свою мікстуру. З тієї мікстури йшла дуже густа жовта пара. Під час видалення зуба ця людина знімала кришку флакона тієї мікстури, поміщала флакон із зовнішнього боку щоки пацієнта навпроти зіпсованого зуба й казала йому всмоктати кілька разів пару жовтої мікстури, від чого та майже зовсім не витрачалася. Після цього людина закривала флакон і клала його поряд. Далі вона виймала з кишені сірника і, розповідаючи про свою мікстуру, одночасно із цим підсікала сірником зуба, і той випадав. Це відбувалося безболісно. На яснах залишався невеличкий кров'яний прожилок, але кров не йшла. Подумайте тільки: від трохи більшого зусилля сірник може зламатися, а та людина підсікала ним зуба, і він випадав.

Я ж казав, що в Китаї деякі речі поширені в народі. Причому їм поступаються навіть точні прилади європейської медицини. Проаналізуймо, чий результат кращий. Людина підколупнула сірником, і зуб випав. А в європейській медицині для видалення зуба спочатку роблять ін'єкцію знеболювального. Тут зроблять укол, там укол. Це дуже боляче. Коли анестезія подіє, то починають кліщами видаляти зуб. Після того як його пів дня видаляли, ще й корінь, бува, відламавшись, залишиться в яснах. Тоді беруть великий молоток і зубило, щоб його виколупати. Б'ють так, що тремтиш від страху. Далі свердлять залишки зуба за допомогою точного приладу. Деякі люди від свердління аж підскакують. Дуже боляче, утрачаєш чимало крові. Періодично її спльовуєш. От і скажи, у кого результат кращий? Скажи, чий метод більш передовий? Не можна дивитися лише на зовнішній вигляд інструментів. Потрібно зважати на реальний результат. Китайська медицина Стародавнього Китаю була

надзвичайно розвиненою. Хоч скільки років іще мине, нинішній європейській медицині її не наздогнати.

Наука Стародавнього Китаю відрізнялася від нашої сучасної науки, яку перейняли з Заходу. Вона йшла іншим шляхом і могла принести інший стан. Тому не можна пізнавати науку й техніку Стародавнього Китаю, користуючись нашими сучасними методами пізнання, адже наука Стародавнього Китаю безпосередньо вивчала людське тіло, життя та Всесвіт, а отже, ішла іншим шляхом. Люди, які тоді навчалися, повинні були медитувати. Під час сидіння потрібно було слідкувати, щоб спина залишалася рівною. Коли хтось писав пензлем, він мав звертати увагу на рух ці і на дихання. Люди в усіх сферах діяльності слідували, щоб у них було чисте серце, і намагалися регулювати дихання. Усе суспільство перебувало в такому стані.

Хтось із вас запитав: «Якби ми розвивалися шляхом науки Стародавнього Китаю, чи мали б ми сучасні автомобілі й поїзди? Чи мали б сучасну техніку?» Я вважаю, що не можна пізнавати інші стани розвитку з позиції цього середовища, у твоїх думках та уявленнях має статися революція. Не існувало б телевізорів, але в самої людини перед головою була би схожа річ: що б хотів побачити, те б і побачив. Були б і надприродні здатності. Не існувало би поїздів та авто, але людина, сидячи там, могла би злетіти в повітря, навіть ліфт був би не потрібний. Тоді суспільство досягло б іншого стану в ході свого розвитку. Необов'язково обмежуватися цими рамками. Летючі тарілки іншопланетян прибувають і відбувають з казковою швидкістю, можуть збільшуватись і зменшуватись. Вони йшли зовсім іншим шляхом розвитку, і там інші наукові методи.

ЛЕКЦІЯ ВОСЬМА

БІГУ

Деякі згадують про явище бігу, тобто відмову від їжі. Бігу існує. Це явище трапляється не лише в колах удосконалювальників — у всьому нашому людському суспільстві в багатьох людей виникло таке становище. Є такі люди, що нічого не їли й не пили вже протягом кількох або навіть більше десяти років, проте чудово собі живуть. Одні люди подають бігу як утілення якогось певного рівня; другі — як прояв очищення організму; треті виставляють його як процес удосконалення на високому рівні.

Насправді все це не те. Тоді в чім же річ? По суті, бігу — це особливий метод удосконалення, що застосовується в особливому середовищі. І в якому ж особливому середовищі його застосовують? У Стародавньому Китаї, особливо ще до заснування релігій, численні вдосконалювальники використовували спосіб таємного, відлюдного вдосконалювання. Вони піднімалися в глухі гори чи заглиблювалися в печери, що лежали далеко від скупчення людей. Одразу ж після того, як вони так робили, виникала проблема джерела їжі. Якби вони не застосовували методу бігу, то зовсім не змогли б удосконалюватися й померли б там від голоду й спраги. Вирушивши із Чунціна до Уханя викладати там Закон, я плыв на судні річкою Янцзи на схід і побачив, що на обох берегах Янцзи в районі Трьох ущелин на півдорозі до вершин є печери. Багато знаменитих гір має такі печери. У минулому вдосконалювальник після того, як за допомогою мотузки видирався туди, відрізав мотузку й починав там вдосконалюватися. Якщо йому не вдавалося вдосконалитися, то він там помирав. Коли немає ні води, ні їжі — саме в такому вкрай особливому середовищі й застосовується цей особливий метод удосконалення.

Багато методів практики пройшло такий процес успадкування, тому містить бігу; а багато не містить бігу — у більшості із поширених сьогодні в нашому суспільстві методів практики його немає. Ми кажемо, що в практиці слід зосередитися лише на одній школі. Ти не можеш робити все, що заманеться. Тобі це здається чудовим, і ти теж хочеш застосовувати бігу. Навіщо тобі бігу? Комусь він видається чудовим, цікавим або вони гадають, що вже мають високий гунфу, який можна показати іншим. З якими тільки душевними станами людей немає. Навіть якщо і вдосконалюватися, застосовуючи цей метод, усе одно потрібно витратити власну енергію, щоб підкріпляти тіло, тому тут шкурка вичинки не варта. Як відомо, особливо після заснування релігій, коли ти в монастирі сидиш у медитації чи практикуєш відлюдництво, то завжди хтось приносить тобі

їжу й пиття, і такої проблеми не виникає. Особливо ми — ми вдосконалюємося в суспільстві звичайних людей, і ти зовсім не маєш потреби застосовувати цей метод. Крім того, твоя школа цього не містить, і тобі не можна чинити неподобство. Але якщо ти справді хочеш застосовувати бігу — будь ласка, застосовуй. Наскільки мені відомо, часто, коли вчитель навчає практики на високому рівні, якщо він дійсно наставляє людину і його школа містить бігу, то це явище може виникнути. Але бігу не можна поширювати. Найчастіше вчитель навчає учня таємного, відлюдного вдосконалювання.

Зараз є майстри цігун, які навчають людей бігу. І як, чи досягли люди бігу? Зрештою не досягли. Хіба є такі, хто досяг? Я бачу, що багато хто потрапив до лікарні, життя багатьох загрожує небезпека. Чого ж ця ситуація склалася? Явище бігу хіба не існує? Існує. Але є ось який момент: нікому не дозволено довільно порушувати стан нашого суспільства звичайних людей, заборонено його порушувати. Не говоримо, що буде, коли в усій країні безліч людей, практикуючи цігун, нічого не їстиме й не питиме, — візьмімо лише Чанчунь. Якщо всі тут перестануть їсти й пити, як на мене, стане менше проблем! Не потрібно буде турбуватися про приготування їжі. Селяни, не шкодуючи сил, обробляють землю. Якби всі перестали їсти, проблем би поменшало. Люди б лише працювали, але нічого не їли. Хіба можна таке дозволити? Хіба це буде людське суспільство? Таке точно не дозволено. Заборонено, щоб така річ у великих масштабах створювала завади суспільству звичайних людей.

Коли деякі майстри цігун навчали людей бігу, сталося багато небезпечних випадків. Деякі люди просто схиблені на досягненні бігу, але вони не позбулися пристрасті, не позбулися багатьох-багатьох бажань звичайних людей. Побачивши щось смачне, така людина журиться, що не може цього з'їсти. Щойно її пристрасть проявляється, вона вже не може витримати. Вона хвилюється, їй хочеться їсти. Коли в цієї людини пробуджується пристрасть, вона бажає їсти — а якщо не поїсть, то відчуває голод. Але коли вона береться їсти, її починає нудити. Вона не може їсти. Це викликає в неї нервові напруження й великий страх. Багато людей так потрапило до лікарні, у багатьох дійсно з'явилася загроза життю. Деякі ще звернулися до мене, щоб я розібрався із цими неподобними випадками. Я не бажаю в це втручатися. Деякі майстри цігун роблять просто все що їм заманеться. Хто схоче виправляти те, що вони накоїли?

До того ж, якщо під час бігу в тебе виникли проблеми, хіба це не означає, що ти сам на них напросився? Ми кажемо, що таке явище існує, але це не

стан, що виникає на високому рівні, чи якась там особлива реакція. Це всього-на-всього спосіб практики, який застосовують за особливих умов. Але його не можна поширювати. Багато людей, які прагнуть бігу, називають його таким-то бігу, напівбігу, або навіть розділяють на ступені. Деякі кажуть, що п'ють воду, деякі — що їдять фрукти. Це все фальшивий бігу. Із часом, гарантую, вони не витримають. Справжній удосконалювальник забирається в печеру, і там нічого не їсть і не п'є. Це справжній бігу.

ВИКРАДЕННЯ ЦІ

Коли хтось заводить мову про викрадення ці, деякі люди аж на обличчі змінюються, лякаються так, що більше не наважуються практикувати цігун. Багато хто не наслідуюється практикувати цігун і взагалі уникає його тільки через те, що в колах удосконалювальників деякі люди поширюють чутки. Мовляв, хтось «спалахнув і втратив розум», хтось викрадає ці тощо. Якби таких тверджень не було, то, можливо, цігун би практикувало ще більше людей. Також деякі майстри цігун з поганим Сіньсін навчають винятково цих речей, чим створюють у колах удосконалювальників отруйну атмосферу. Насправді все не так страшно, як вони розповідають. Ми кажемо, що ці — це просто ці, хоч як називай її: ці первозданного хаосу, така чи інша ці. Якщо в людському тілі міститься ці, то ця людина перебуває всього-на-всього на рівні зцілення та оздоровлення, а отже, ще навіть і не вважається практикувальником. Якщо людина має ці, то це свідчить про те, що вона ще не досягла високого ступеня очищення організму, тобто що вона має хвороботворну ці. Це точно. Крадії ці теж перебувають на рівні ці. Кому ж із нас, практикувальників, потрібна така нечиста ці? Ті, хто не практикує, мають в тілі дуже каламутну ці. Коли візьмешся практикувати, вона може почати прозорішати. Тоді в осередку хвороби проявляється згусток чорної матерії величезної концентрації. Якщо практикувати далі, то, коли ти справді одужав і покращив здоров'я, ці поступово потроху жовтіє. Як практикувати далі, захворювання вже дійсно зникнуть. Людина вже більше не матиме ці й набуде стану Молочно-білого тіла.

Отже, це означає, що коли хтось має ці, то він має і хвороби. Ми практикувальники. Кому й навіщо потрібна ці, коли він виробляє Гун? Якщо людині потрібно очищувати своє тіло, то навіщо їй каламутна ці?! Точно ні до чого. Ті, кому потрібна ці, так само перебувають на рівні ці. А той, хто перебуває на цьому рівні, не в змозі відрізнити, де гарна, а де

погана ці. Він не має такої здатності. Істинну ж ці всередині Даньтєн твого тіла він не здатний чіпати. Ту досконалу ці здатна чіпати лише людина з високим гунфу. Що ж стосується тієї нечистої ці в тілі, хай собі краде. Що тут такого? Якщо я забажаю під час практики влити собі ці, то мені варто буде лише про це подумати, і скоро мій живіт аж надується.

У Школі Дао стоять у позі стовпа у вигляді ієрогліфа «небо», у Школі Будди, тримаючи ці обома руками, уливають її в маківку. У Всесвіті сила-силенна ці, ти можеш цілими днями її собі вливати. Якщо відкрилася акупунктурна точка Лаоґун, відкрилася точка Байхуей, то ти вливатимеш у себе ці. Сконцентруй думки на Даньтєн, уливай у себе ці обома руками й скоро вже заповниш себе нею. Але, хай до якої міри ти заповниш себе ці, яка від цього користь? Деякі люди, коли дуже багато виконують вправи із ці, відчують, що подушечки пальців у них розпирає, тіло розпирає. Інші люди, підійшовши до них, відчують, що навколо них є поле. «Ого! Як ти добре загартовуєш Гун». Я скажу, що це ніщо. Хіба тут є Гун? Це досі вправи із ці. Хоч як багато буде ці, вона не замінить Гун. Мета вправ із ці в тому, щоб зовнішньою гарною ці замінити ці в тілі — щоб очистити організм. Навіщо накопичувати ці? Коли ти перебуваєш на цьому рівні і з тобою не відбулися суттєві зміни, то вона не є Гун. Хоч як багато ти її вкрадеш, ти будеш не більше ніж великий мішок, наповнений ці. Яка від цього користь? Вона ж не перетворилася на матерію високої енергії. Тож чого ти боїшся? Якщо хтось дійсно краде ці, хай собі краде.

Подумай: якщо у твоєму тілі є ці, то є і хвороби. Отже, коли він краде її, чи не так, що він водночас краде й хвороботворну ці? Він зовсім не здатний їх відрізнити, адже той, хто бажає здобути ці, теж перебуває на рівні ці. Він не має ніяких здатностей. Тому, хто має Гун, точно не потрібна ці. Коли не віриш, проведімо експеримент. Якщо хтось дійсно крастиме ці, ти стань ось там, і хай він її краде. Ти тут за допомогою думок уливаєш собі ці з Усесвіту, а він позаду тебе краде. Поглянь, як це чудово: він прискорив тобі очищення тіла і звільнив тебе від виконання рухів «чун-ґуань, чун-ґуань». Оскільки він має поганий намір (він узяв чуже, і хоч забрав погане, усе одно скоїв учинок, що викликає втрату Де), він дасть тобі Де. Утворюється протитечія: на цьому боці він бере в тебе ці, а на тому — дає тобі Де. Крадій ці цього не знає. Якби він знав, то не наважився б такого робити!

Кожний крадій ці має синюшний колір обличчя. Усі вони такі. Дуже багато хто ходить до парків виконувати вправи цігун саме для того, щоб оздоровитися. Яких тільки хвороб вони не мають. Інші після лікування

хворих викидають із себе ці. А крадії ці не хочуть і викидати її — просто наповнюють нею усе своє тіло. Вони мають які тільки завгодно хвороботворні ці. Навіть усередині тіла все в них смолисто-чорне. Вони весь час утрачають Де. Зовні в них теж усе чорне, адже кармічне поле в них збільшилося, і було втрачено багато Де. У них усе чорне і всередині, і зовні. Якби крадіям ці було відомо, що з ними відбуваються такі зміни, що вони віддають іншим Де, роблять таку дурість, то вони цього б не робили!

Деякі люди кажуть про ці як про щось дивовижне: «Коли я буду випромінювати ці, ви зможете отримати її в Америці» або «Ви стоятимете за стіною, я буду відправляти ці, і ви зможете прийняти її». Деякі люди дуже чутливі. Коли хтось випромінює ці, вони приймають її. Однак ці йде не цим простором, а іншим. В іншому просторі в цьому місці немає стіни. У такому разі чому ж деякі майстри цігун випромінюють ці на відкритому майданчику, а ти цього не відчуваєш? В іншому просторі в цьому місці є перепона. Отже, ці зовсім не має такої величезної проникальної здатності, як ті люди розповідають.

Дійсно може давати ефект лише Гун. Коли практикувальник здатний випромінювати Гун, він більше не має ці. Він випромінює матерію високої енергії, яка, коли на неї дивитися небесним оком, має вигляд світла. Якщо випромінювати Гун на тіло іншої людини, він викликає відчуття жару. За допомогою нього можна безпосередньо впливати на звичайних людей, але не вдасться повністю вилікувати. Це лише може давати пригнічувальний ефект. Якщо хочеш справді вилікувати від хвороби, то ще потрібно мати таку здатність. Проти кожного виду захворювання призначений відповідний вид здатності. У вкрай мікроскопічному стані кожна частинка Гун має твій власний образ. Вони можуть упізнавати людей. Усі вони мають розумові здібності. Це речовини високої енергії. Якщо інша людина їх украде, то хіба можуть вони в неї залишитися? Вони там не залишаться. Навіть якщо тримати, усе одно не втримаєш, адже вони не належать тій людині. Про кожного справжнього практикувальника після того, як у нього виникне Гун, дбає вчитель. Учитель спостерігає за таким учнем і не дозволить, щоб хтось забрав його речі.

ЗБИРАННЯ ЦІ

Викрадення і збирання ці — це не проблеми, які нам потрібно для вас вирішувати під час навчання практики на високому рівні. Я розповідаю про це, бо ще маю таку мету — відновити добре ім'я самовдосконалення і

зробити невеличкий добрий вчинок: пояснити ці негативні явища, адже ніхто ще цього не зробив. Якщо всі зрозуміють суть цього питання, то поменшає тих, хто постійно робить ці погані вчинки, а люди, що не знають правди про цігун, більше не будуть лякатися за одного лише згадування про нього.

Ці Всесвіту існує безліч. Деякі люди кажуть про небесну ці природи як і земну ці природи їнь. Ти теж частинка Всесвіту, тож збирай собі, будь ласка. Проте деякі збирають ці не з Усесвіту. Вони спеціалізуються на тому, що навчають людей збирати ці рослин. Навіть уже узагальнили досвід: «Ці тополі — біла, ці сосни — жовта», — а також що її слід збирати так-то й так-то, у такий-то такий-то час. Ще один каже: «Біля входу в мій дім росло дерево. Я збирав з нього ці, і воно загинуло». Що це за здатність така? Хіба ти тоді не скоїв лихий вчинок? Як вам відомо, щиро вдосконалюючись, ми цінуємо сприятливу інформацію й необхідність стати одним цілим із властивістю Всесвіту. Хіба ти не маєш робити наголос на Шань (Доброті)? Коли намагаєшся стати одним цілим із властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень, слід дотримуватися Шань. Хіба в тебе може зрости Гун, якщо ти весь час робиш погані речі? Хіба ти так зможеш одужати? Хіба це не є прямо протилежним до нашої, удосконалювальників, поведінки? Це теж вважається вбивством живих істот і скоєнням поганого вчинку! Можливо, хтось із вас скаже: «Чим далі Ви розповідаєте, тим це більш незбагнено. Вбити тварину — це вбивство живої істоти, знищити рослину — це теж вбивство». Насправді так воно і є. У буддизмі йдеться про Шість кіл перевтілень, про те, що в Шести колах перевтілень ти можеш стати рослиною. Так вважається в буддизмі. Ми тут кажемо по-іншому. Однак ми вам скажемо, що дерева теж живі. Вони не лише живі, а й мають дуже високорозвинену розумову діяльність.

Наведу приклад. У США є людина, яка спеціалізується на вивченні електроніки й навчає інших користуватися детектором брехні. Одного дня її осінила ідея приєднати полюси детектора брехні до рослини драцена Массанжа й полити водою коріння квітки. Зробивши це, вона виявила, що самопис поліграфа стрімко накреслив криву. Ця крива якраз ідентична кривій головного мозку людини, що утворюється у вкрай короткий проміжок часу під час піднесення, радості. Це приголомшило спеціаліста: «Як рослина може мати емоції?!» Він ледве не вибіг надвір, щоб закричати: «Рослини мають емоції!» Цей випадок надихнув його негайно розгорнути дослідження в цій сфері й провести багато-багато експериментів.

Якось цей спеціаліст поставив дві рослини поряд і попросив свого учня затоптати ногами одну з цих рослин. Після цього другу рослину перенесли до кімнати й приєднали до поліграфа. За вказівкою спеціаліста п'ятеро його учнів по черзі заходили до приміщення. Коли заходили перші чотири учні, ніякої реакції не було. Коли ж до кімнати зайшов п'ятий, той, хто затоптав рослину, — він навіть ще не наблизився, як самопис стрімко накреслив графік, який з'являється лише тоді, коли людина лякається. Спеціаліст був дуже вражений! Цей факт доводив одну дуже важливу річ. Ми завжди вважали, що людина є вищою істотою, що вона має здатність сприйняття, здатна впізнавати інших, має головний мозок, що здатний до аналізу. А як же рослина може впізнавати інших? Хіба це не означає, що вона теж має органи чуття? Якби раніше хтось сказав, що рослини мають органи чуття, мислення, емоції, здатні впізнавати людей, то інші б сказали, що це забобони. Та це ще не все, схоже, що в певних аспектах рослини навіть перевершують наших сьогоднішніх людей.

Якось цей спеціаліст приєднав детектор брехні до однієї рослини, після чого подумав: «Який же мені зробити дослід? Спалю її листя й подивлюся, як вона відреагує». Він лише встиг так подумати, а ще нічого не палив, як самопис швидко накреслив криву, яка з'являється лише у випадку, коли людина кричить «рятуйте!» Така надчуттєва здатність у минулому називалася знанням чужих думок. Це прихована можливість, вроджена здатність людини. Але сьогоднішнє людство деградує. Тобі ще потрібно заново вдосконалитися, повернутися до витоків й віднайти справжнього себе, повернутися до своєї вродженої природи. Лише тоді ти матимеш цю здатність. А рослини, виявляється, уже її мають. Вони знають, про що ти думаєш. Звучить дуже дивовижно. Але це був цілком реальний науковий експеримент. Цей спеціаліст ставив різноманітні досліді, серед яких також вивчення здатності телеконтролю на великій відстані. Публікація його статті викликала сенсацію в усьому світі.

Ботаніки кожної країни, серед них і китайські, почали дослідження в цій сфері. Це вже ніякі не забобони. Того дня я сказав такі слова: того, що в нашого людства сьогодні відбулося, того, що було винайдено й відкрито, уже достатньо, аби змінити наші сьогоднішні підручники. Але все ж через вплив традиційних уявлень люди не бажають визнавати ці факти, і ніхто не веде повний перелік цих явищ на постійній основі.

В одному з парків на Північному Сході я бачив, що загинув цілий сосновий бір. Якись люди робили невідомо які вправи. Вони там всюди качалися по землі, а після цього починали збирати ці, роблячи різні рухи руками і

ногами. Невдовзі той бір пожовк, і всі дерева загинули. Ти зробив добрий вчинок чи поганий? З погляду практикувальників, ти саме вбив живих істот. Якщо ти практикувальник, то ти маєш бути доброю людиною, поступово стати одним цілим із властивістю Всесвіту й більше не скоювати лихі речі. Коли підійти з погляду звичайних людей, то це теж не добрий вчинок. Це нівечення державного майна, псування озеленень, порушення екобалансу. Із жодного погляду це не є гарною справою. У Всесвіті сила-силенна ці, можеш її збирати, скільки хочеш. Деякі люди мають величезну енергію. Після того як вони досягнуть у вправах цігун певного рівня, то, справді, потрібний буде один лише помах рукою, і відразу буде зібрано ці рослини на величезній площі. Але ж це не більше ніж ці. Хай скільки ти її збереш, що з того буде? Є такий, хто тільки заради цього й ходить до парків. Він каже: «Мені не потрібно робити вправи цігун. Я розмахую руками під час ходи, і цього вже достатньо. Ось і всі мої вправи». Дістав ці, й гаразд. Він приймає ці за Гун. Коли люди близько підходять до нього, то відчують, що від його тіла віє холодом. Адже ці рослини має природу їнь, чи не так? Практикувальники ж підтримують рівновагу їнь і ян. У цієї людини все тіло пахне сосною олією, а вона ще й гадає, що добре практикує.

ХТО ПРАКТИКУЄ, ТОЙ І ЗДОБУВАЄ ГУН

«Хто практикує, той і здобуває Гун» — це вкрай ключова тема. Коли інші мене запитують, які переваги має Фалунь Дафа, я відповідаю, що в Фалунь Дафа можна досягти того, щоб Гун загартовував людину, завдяки чому скорочується термін практики. Також Фалунь Дафа може вирішити проблему, коли не вистачає часу на практику, зробивши так, що людина постійно перебуває в стані, коли Гун загартовує її. Водночас ми передаємо справжній метод одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя, завдяки чому наше фізичне тіло дуже змінюється. Фалунь Дафа має ще одну якнайбільшу перевагу, про яку я до цього весь час умовчував, і ми про неї розповімо лише сьогодні. Оскільки ця перевага пов'язана з питанням, що має дуже давню історію і здійснює вплив на дуже велику сферу кін удосконалювання, ніхто в історії не наважувався це розкрити, і було заборонено це робити. Але не розповісти цього я не можу.

Один з моїх послідовників сказав: «Кожна фраза, сказана великим майстром Лі Хунчжи, — це небесна таємниця, це розголошення небесних таємниць». Але ми дійсно ведемо людей на високі рівні, тобто спасаємо людей. Ми маємо бути перед вами відповідальними, і ми в змозі взяти на

себе цю відповідальність. Тому це вже не розголошення небесних таємниць. Лише тоді, коли безвідповідально розказуєш, що тобі заманеться, — це розголошення небесних таємниць. Тож сьогодні ми висвітлюємо це питання — «хто практикує, той і здобуває Гун». Як я бачу, всі нинішні методи практики, серед яких усі історичні методи Школи Будди та Школи Дао, а також методи практики Цімень, завжди вдосконалювали людську допоміжну душу (допоміжну свідомість), і Гун у них здобуває саме допоміжна душа. Під головною душею, про яку ми тут кажемо, мається на увазі твоє власне мислення. Ти маєш розуміти, про що ти думаєш, що ти робиш. Це і є твоїм справжнім «я». А що робить допоміжна душа, тобі зовсім невідомо. Хоча вона й народилася одночасно з тобою, має те ж саме ім'я, керує одним і тим самим тілом, має таку саму зовнішність, але, якщо казати строго, допоміжна душа все-таки не є тобою.

У Всесвіті є такий принцип: хто втрачає, той і одержує; хто вдосконалюється, той і здобуває Гун. Усі методи практики, які передавалися протягом історії, навчали людину, що під час практики потрібно увійти в туманний стан, коли ні про що не думаєш, після чого поринути в глибоку медитацію — до такої міри, що зрештою ти вже більше нічого не знаєш. Є така людина, у якої відчуття від тригодинного сидіння в медитації такі, неначе минула лише одна мить. Інші ж навіть у захваті від її сили медитації. А насправді практикувала вона чи ні? Їй це зовсім невідомо. Особливо в методах практики Школи Дао кажуть: «Розумова душа помирає — досконала душа народжується». Розумову душу, про яку вони кажуть, ми називаємо головною душею; досконалу ж душу, про яку вони кажуть, ми називаємо допоміжною душею. Якби твоя розумова душа дійсно померла, то й ти б насправді помер, дійсно б не стало твоєї головної душі. Одна людина, що практикує інший метод, мені каже: «Учителю, коли я роблю вправу, то вдома нікого не впізнаю». Ще дехто мені каже: «А я не виконую вправ цігун так, як це роблять інші — з ранку до ночі! Прийшовши додому, я лягаю на диван, і моє „я“ виходить з мене, щоб практикувати. Я ж, лежачи, дивлюся, як воно це робить». Мені це здається, з одного боку, і дуже сумним, але, з другого, це не так уже й сумно!

Чому ж інші спасають допоміжну душу? Люй Дунбінь казав такі слова: «Краще вже спасти тварину, ніж людину». Людині і справді надто важко усвідомити, адже звичайні люди зазнають омани суспільства звичайних людей і перед лицем реальної вигоди не можуть звільнитися від пристрасті. Не віриш? Деякі з вас, коли дослухають лекцію і вийдуть із цього залу, уже перетворяться на звичайних людей. Якщо хтось їх зачепить, образить, то вони із цим не змиряться. А як мине якийсь час, вони зовсім перестануть

уважати себе практикувальниками. Багато з тих, хто в історії вдосконалювався, побачили: людину неймовірно важко спасти, тобто її головна душа надто задурманена. Дехто має гарну здатність усвідомлення — один натяк, і він уже збагнув. А інші... хоч як їм кажи, усе одно не вірять. Вони вважають, що ти кажеш гучні слова. Ми тут закликаємо їх вдосконалювати свій Сіньсін, а вони, щойно потрапивши до звичайних людей, знову беруться за своє. Вони вважають ті жалюгідні вигоди звичайних людей, що є насущними, відчутними на дотик і досяжними, усе-таки реальною вигодою, і будуть і далі так учиняти. А Закон, який Учитель викладає, звучить теж справедливо, але є нездійсненним. Людську головну душу спасти найважче. А допоміжна душа може бачити картини інших просторів. Тому інші ось як подумали: «Навіщо мені неодмінно спасати твою головну душу? Допоміжна душа теж є тобою. Якщо я спасу її, хіба це не буде те ж саме? Обидві вони — це ти. Хоч хто з них здобуде, це ж все одно ти здобудеш, чи не так? В обох випадках отримаєш ти».

Поясню їхній конкретний метод удосконалення. Якщо людина має здатність дистанційного бачення, то може побачити таку картину. Коли ти сядеш зі схрещеними ногами, у мить поринення в медитацію почувеш якийсь свист і побачиш, як з твого тіла відразу вийде твоє «я», що виглядає точно як ти. Однак розпізнай, де ти сам зараз. Сидиш тут! Ти бачиш, що після того як воно з тебе вийшло, учитель навчає його вдосконалюватися у просторі, який створив. Той створений учителем простір може мати форму суспільства минулого, або ж нинішню форму суспільства, чи форму суспільства іншого простору. Учитель навчає допоміжну душу загартовувати Гун. Вона витримує чимало страждань: щодня 1–2 години. Коли, закінчивши практикувати, вона повертається назад, ти теж виходиш зі стану медитації. Це про тих, хто може це бачити.

Якщо ти цього не бачиш, то це є ще сумнішим. Ти, нічогісінько не знаючи, дві години медитуєш у несвідомому стані й виходиш із медитації. Деякі люди сплять: проспав 2–3 години, і це теж вважається, що він зробив практику. Вони цілком віддають себе в розпорядження інших. Це практика, що виконується з інтервалами: коли щоденно сидять таку кількість часу в медитації. Є й таке, коли вона виконується разово. Імовірно, ви чули, що Бодхидхарма просидів лицем до стіни дев'ять років. Багато ченців минулого просиділо в медитації по кілька десятків років. Згідно із записами, найтриваліший в історії випадок — понад 90 років. Були й іще триваліші. У таких людей на повіках збирався товстений шар пилу, тіло заростало травою, а вони й далі там сиділи. У Школі Дао теж деякі так роблять. Зокрема, у деяких методах практики Цімень практикувальники сплять: як

заснуть, то не виходять з медитації, не просинаються протягом кількох десятків років. Але хто ж у таких випадках практикує?! Це їхня допоміжна душа, вийшовши, практикує. Якщо вони здатні бачити, то бачать, як учитель навчає її практикувати. Допоміжні душі теж завиняють величезну карму. Учитель не здатний цілком позбавити допоміжну душу карми. Тому він їй каже: «Ти тут гарненько практикуй, а я вийду. Скоро повернуся. Ти мене зачекай».

Учитель точно знає, що станеться, але він змушений так учинити. Зрештою приходять диявол, щоб злякати допоміжну душу чи, перетворившись на красуню, спокусити її. Буває все, що тільки завгодно. Диявол, побачивши, що вона дійсно не піддалася спокусам (бо допоміжній душі порівняно легше вдосконалюватися й вона може знати цей реальний стан речей), розлютився й захотів її вбити. Щоб утамувати свою ненависть і помститися, він справді її вбив, завдяки чому вона відразу цілком розплатилася з боргами. Після того як її вбили, допоміжна душа, неначе струминка диму, що ширяє в повітрі, вийшла. Вона знову переродилася. Відродилась у дуже бідній сім'ї. Змалку вона терпіла страждання. А як виросла до свідомого віку, прийшов учитель. Звичайно, допоміжна душа його не впізнала. Учитель за допомогою своїх здатностей розблокував її збережену пам'ять, і вона відразу згадала: «Це ж учитель!» Він тоді сказав їй: «Тепер уже все гаразд! Можна практикувати». Так, через багато років учитель усе їй передав.

Завершивши навчати її, учитель сказав: «Ти маєш багато пристрастей, яких потрібно позбутися. Вирушай мандрувати!» Мандрувати неймовірно гірко: допоміжна душа ходить у суспільстві, випрошує їжу, щоб утамувати голод, стикається з усілякими людьми, які її висміюють, паплюжать і принижують. Із чим там тільки не зіткнешся. Вона поводить як практикувальник, налагоджує з людьми стосунки, уберігає свій Сіньсін, невпинно його підвищує і перед лицем спокус від різноманітних вигід звичайних людей залишається непохитною. Багато років по тому допоміжна душа повернулася із мандрів. Учитель каже: «Ти вже осягнув Дао, домігся Повної Досконалості. Коли в тебе більше не залишилося ніяких справ, повертайся назад і збирайся йти; якщо ж якісь залишилися, то закінчи всі справи серед звичайних людей». Так, багато років по тому допоміжна свідомість повернулася назад. Щойно це сталося, як на цьому боці головна душа також вийшла з медитації, прокинулася головна свідомість.

Але насправді головна душа не вдосконалювалася. Це вдосконалювався інший — допоміжна душа. Тому допоміжна душа і отримує Гун. Однак головній душі теж було гірко. Зрештою, вона всю свою молодість там просиділа. Так минули всі дні її життя звичайної людини. Тоді що ж робити? Вийшовши з медитації, людина відчуває, що виробила Гун і має здатності. Вона хоче лікувати хворих. Вона спроможна робити, що схоче. Допоміжна душа її в цьому задовольнить. Адже це все-таки головна душа, яка керує тілом і має вирішальне слово. Крім того, вона просиділа тут стільки років — усе життя минуло. Коли ж настала смерть, допоміжна душа пішла. Кожний пішов своєю дорогою. Як кажуть у буддизмі, людина все одно входить у Шість кіл. Оскільки в її тілі вдосконалився Великий Пробуджений, вона теж накопичила великий Де. Тоді що робити? Імовірно, у наступному житті вона стане високопосадовцем, дуже розбагатіє. Може бути лише так. Хіба це не означає, що людина марно вдосконалювалася?

Лише пройшовши через дуже багато труднощів і перешкод, ми отримали згоду на те, щоб витягти цей факт на білий світ. Я розкрив одвічну таємницю. Таємницю з таємниць, яку було абсолютно заборонено розголошувати. Я оприлюднив підоснову найрізноманітніших методів, за якими люди вдосконалювалися протягом історії. Хіба я не казав, що це питання має дуже давню історію? Саме з таких причин. Подумай: яка школа вдосконалюється не в такий спосіб? Ти сам удосконалюєшся-удосконалюєшся, але не маєш Гун. Хіба для тебе це не прикро?! І знову-таки кого ж у цьому можна винуватити? Ось наскільки людина задурманена. Вона просто не може усвідомити. Хоч як натякай, це не допомагає. Коли кажеш із високого рівня, це для неї звучить таємничо; коли з низького, вона не може усвідомити вище. Я вже таке розповідаю, а деякі люди досі звертаються до мене з тим, щоб я їх вилікував. Мені просто ніяково їм щось сказати. Ми самовдосконалюємося. Ми можемо дбати лише про тих, хто вдосконалюється на високі рівні.

У нашій школі Гун здобуває головна свідомість людини. Отже, якщо ти скажеш, що Гун здобуватиме головна свідомість, то так уже й відбуватиметься? Хто ж таке дозволить? Ні, це мусить мати свої передумови. Як ви знаєте, у нашій школі вдосконалюються, не уникаючи суспільства звичайних людей, не уникаючи, не втікаючи від суперечностей; у складному середовищі звичайних людей ти залишаєшся тверезим і цілком свідомо йдеш на те, щоб твої інтереси зазнавали збитків, і, коли інші привласнюють твої вигоди, ти не змагаєшся й не борешся так, як це роблять вони; перебуваючи в усіляких завадах для Сін'сін, ти зазнаєш збитків; у такому тяжкому середовищі ти загартовуєш свою волю,

підвищуєш свій Сіньсін і, зазнаючи впливу найрізноманітніших поганих думок звичайної людини, ти можеш вирватися з їх пут.

Поміркуй: хіба це не ти цілком свідомо витримуєш страждання? Хіба це не твоя головна душа віддає? Ти втрачаєш щось серед звичайних людей. Чи не цілком свідомо ти це втрачаєш? У такому разі й Гун належить здобути тобі — хто втрачає, той і здобуває. Отже, ось яка причина того, що в нашій школі здійснюють удосконалювання, не ізолюючись від цього складного середовища звичайних людей. Чому ми маємо вдосконалюватися в суперечностях звичайних людей? Бо ми хочемо самі здобути Гун. У майбутньому наші професійні послідовники, що вдосконалюються в монастирях, повинні будуть вирушити мандрувати серед звичайних людей.

Деякі з вас скажуть: «Але ж в інших методах теж зараз практикують серед звичайних людей». Так, проте всі вони популяризують зцілення та оздоровлення. Окрім шкіл, де здійснюється передача єдиному спадкоємцеві, ніхто в суспільстві не навчає справжнього вдосконалювання на високі рівні. Той, хто дійсно наставляє учня, уже забрав його і навчає віч-на-віч. Хто за таку велику кількість років викладав це численній аудиторії? Ніхто. Лише наша школа. Бо саме такий ми маємо метод удосконалення і саме так здобуваємо Гун. Водночас у нашій школі вкладають у твоє тіло багато тисяч речей — повністю для твоєї головної душі. Щоб здобув Гун дійсно ти сам. Скажу, що я зробив те, чого ще ніколи не робили мої попередники: відчинив найбільші ворота. Деякі з вас зрозуміли мої слова. Насправді я не кажу тут нічого незрозумілого. Я маю таку звичку — якщо маю десять гарних речей, розкажу лиш про одну. А ти можеш сказати, що я занадто хвалюсь. Фактично я розповів лише трохи. Що ж стосується ще вищого і глибшого змісту Дафа, то через надто велику різницю в рівнях я аж ніяк не можу навіть трохи тобі цього розказати.

У нашій школі вдосконалюються саме так, і це дає тобі самому дійсно здобути Гун. Це відбувається вперше відтоді, як було створено Небо й Землю. Можеш звернутися до історії. Добре те, що Гун здобуваєш ти сам. Але через це й дуже важко. Ти можеш проявити себе, перебуваючи у складному середовищі звичайних людей, у пов'язаних із Сіньсін чварах з людьми. Це є найважчим. Складність у тому, що ти свідомо йдеш на те, щоб твої інтереси звичайної людини зазнавали збитків. Чи ти піддасися спокусі перед лицем власної вигоди; чи тебе зачепить те, коли люди влаштовуватимуть проти тебе інтриги; чи зачепить те, коли твої родичі й добрі друзі страждатимуть? Як ти все це оцінюватимеш? Ось як важко бути практикувальником! Одна людина мені сказала: «Учителю, достатньо бути

доброю людиною серед звичайних людей. Хто зможе вдосконалитися?!» Почуте дуже ранило моє серце! Я нічого їй не відповів. Якого тільки Сіньсін у людей не буває. Якщо вона може усвідомити лише до такої міри, то так і буде. Хто усвідомить, той і отримає.

Лаоцзи казав: «Дао — це шлях, але це не звичайна протоптана стежка». Якби він був чимось таким, що всюди валяється, і, щоб успішно вдосконалитися, достатньо було би просто підібрати його з долу, то він уже не був би дорогоцінним. Наша школа завдяки суперечностям дає змогу тобі самому здобути Гун. Отже, ми маємо максимальною мірою відповідати звичайним людям. Причому тебе не просять нічого втрачати в матеріальному плані. Однак у цьому середовищі матеріальних інтересів ти маєш підвищувати свій Сіньсін. У цьому й зручність. Наша школа найзручніша: можна вдосконалюватися серед звичайних людей і не застосовувати форму відходу в монастир. Тоді найбільша складність також полягає в цьому: удосконалювання в найскладнішому середовищі — середовищі звичайних людей. Але найбільша перевага знову в цьому, бо наша школа дає тобі змогу самому здобути Гун, що якраз і є найбільш ключовою річчю в нашій школі, і про яку я вам сьогодні розповів. Звичайно, коли головна душа здобуває Гун, то допоміжна теж його здобуває. А чому? У всіх інформацій твого тіла, усіх духів, усіх твоїх клітин росте Гун, тож, певна річ, у допоміжної душі він теж росте. Але вона завжди залишатиметься нижчою за тебе. Ти будеш Володарем, а вона — Захисником Закону.

Дійшовши до цього місця, я б хотів сказати ще дещо. У наших колах удосконалювальників є чимало таких людей, що завжди бажали вдосконалюватися на високі рівні. У пошуках Закону вони обійшли все, витратили багато грошей, зробили повне коло «південніше гір і північніше океану», щоб знайти знаменитого вчителя, але так і не знайшли. «Бути знаменитим» необов'язково означає «бути дійсно розумним». Зрештою ці люди, даремно подолавши шлях туди й назад, марно виснаживши людей і перевівши гроші, так нічого й не здобули. Сьогодні ми відкрили для тебе такий гарний метод практики. Я вже підніс його тобі обома руками, доставив до дверей твого дому. Тепер усе залежить від того, чи зможеш ти вдосконалюватися, чи зможеш бути придатним. Якщо ти зможеш бути придатним, то вдосконалюйся далі; а якщо не зможеш, якщо ти не в змозі вдосконалюватися, то віднині тобі годі й думати про вдосконалювання. Крім дияволів, що тебе обдурять, ніхто тебе не навчатиме. Відтоді більше не вдосконалюйся. Якщо я не зможу тебе спасти, то вже ніхто не зможе. Фактично зараз знайти справжнього вчителя істинного Закону, який би

тебе навчав, важче, ніж зійти на Небо. Про це зовсім ніхто більше не піклується. У Кінцевий період Закону навіть дуже високі рівні перебувають у кінцевій кальпі, вони тим паче більше не в змозі дбати про звичайних людей. Це найзручніша школа. До того ж у ній практикують безпосередньо за властивістю Всесвіту. Удосконалювання є найшвидшим і йде найкоротшим шляхом. Воно прямо вказує на пристрасті людини.

КРУГ НЕБА

У Школі Дао приділяється велика увага великому й малому колу неба. От ми й поговоримо про те, що таке круг неба. Круг неба, який зазвичай мають на увазі, — це з'єднання двох меридіанів: меридіана вагітності та провідного меридіана. Це поверховий круг неба, що нічим не вважається. Він є винятково тим, що належить до зцілення та оздоровлення, і називається малим колом неба. Є й інший вид колу неба, що не називається ні малим, ні великим. Це форма колу неба під час удосконалювання в медитації. Він проходить у внутрішній частині тіла: обігнувши Нівань, опускається вниз до Даньтен і, обігнувши його, піднімається вгору. Він циркулює всередині. Це справжній круг неба для вдосконалювання в медитації. Після того, як такий круг неба сформується, він утворює дуже могутній потік енергії, а далі один канал надає руху всім каналам, пробиває всі інші канали. У Школі Дао розповідають про круг неба, а в буддизмі про нього не згадують. Про що ж розповідають у буддизмі? Коли Шак'ямуні викладав свій Закон, то не казав про Гун. Попри це, його комплекс Гунфа також викликає певні зміни тіла в ході вдосконалювання. І як же пролягає канал у буддизмі? Починає з того, що повністю пробиває точку Байхуей, а далі від маківки розгортається по тілу вниз у формі спіралі і зрештою таким способом пробиває всі канали.

Та ж сама мета і в серединного каналу в Тантрі. Деякі люди кажуть, що серединного каналу не існує. Тоді чому ж ті, хто практикує Тантру, можуть виробити його? Насправді, якщо порахувати разом усі канали людського тіла, їх навіть більше ніж десять тисяч. Вони переплітаються уздовж і вшир, як кровоносні судини. Їх ще більше, ніж кровоносних судин. У проміжках між внутрішніми органами немає судин, але є канали. Від маківки до кожної ділянки тіла, переплітаючись уздовж і вшир, простягається мережа каналів. Ти починаєш їх з'єднувати. Спочатку, можливо, вони не прямі. Після з'єднання пробиваєш їх наскрізь, далі помалу розширюєш, і поступово утворюється прямий канал. Цей канал використовується як вісь,

що обертається. Вона надає руху кільком уявним колесам, що обертаються горизонтально. Мета цього — теж повністю пробити всі канали тіла.

Удосконалювання за нашим Фалунь Дафа уникає форми «один канал надає руху всім каналам». Із самого початку вже вимагається, щоб усі канали одночасно було пробито, щоб усі канали одночасно брали участь в обертанні. Ми відразу почали практикувати на дуже високому рівні, оминувши речі дуже низького рівня. Один канал надає руху всім каналам... якщо ти хочеш домогтися того, щоб він їх цілком пробив, то деякі люди, пропрактикувавши все своє життя, усе одно до цього навіть не наближуються; іншим же для цього потрібно вдосконалюватися кілька десятків років. Це дуже важко. У дуже багатьох методах практики кажуть, що за одне життя не можна вдосконалитися. А в багатьох високих і глибоких Великих Законах удосконалювальники можуть збільшувати тривалість свого життя. Вони ж практикують метод подовження життя, чи не так? Можна вдосконалюватися, подовжуючи своє життя, і робити це дуже тривалий час.

Малий круг неба здебільшого призначений для зцілення та оздоровлення, а великий круг неба — це вже виробляння Гун, уже справжнє вдосконалювання людини. Великий круг неба, який має на увазі Школа Дао, циркулює не так бурхливо, як наш, де цілком пробиваються всі канали. У них це обертання круга неба, що проходить лише кількома меридіанами: від трьох ручних меридіанів сторони їнь до трьох ручних меридіанів сторони ян; від стіп і ніг аж до волосся й до тулуба. Повний круг і вважається циклом великого круга неба. Великий круг неба — це із самого початку вже справжня практика, тому деякі майстри цігун не навчають цього. Вони навчають лише речей, що належать до лікування та оздоровлення. А деякі, хоч і казали про великий круг неба, але нічого не вклали в тебе. Тоді сам ти його не проб'єш. Якщо нічого не вклали, тобі доведеться самому пробити його за допомогою думок. Це легко лише на словах! Ефект буде такий самий, як від гімнастики. Чи може це відкрити круг неба? За вдосконалювання відповідаєш ти, за Гун відповідає Вчитель. Таку роль може відігравати лише внутрішній «механізм», якщо його буде цілком у тебе вкладено.

Школа Дао завжди вважала людське тіло малим усесвітом. Там уважають, що, наскільки великим є Всесвіт зовні, настільки великим він є і всередині; який вигляд він має зовні, такий має і всередині. Це начебто звучить немислимо й не дуже зрозуміло. Усесвіт такий величезний. Як же можна порівнювати його з людським тілом?! Ми наведемо такий аргумент. Наша

нинішня фізика вивчає матеріальні частинки від молекул, атомів, електронів, протонів, кварків аж до нейтрино. А наскільки великим є Всесвіт іще далі вниз? По досягненню того етапу під мікроскопом уже нічого не видно. Що за крихітні частинки будуть, коли йти далі вниз? Невідомо. Насправді тому, що пізнала наша нинішня фізика, у край далеко до найдрібніших частинок Усесвіту. Коли людина не має фізичного тіла, її очі, споглядаючи щось, можуть мати функцію збільшення й бачити мікросвіт. Чим вищий її рівень, тим більшим є те, що вона бачить у мікросвіті.

Шак'ямуні, перебуваючи на своєму рівні, розповідав про «три тисячі всесвітів». Тобто в Чумацькому Шляху є й інші люди, що мають таке ж фізичне тіло. Він також казав про те, що в одній піщинці міститься три тисячі всесвітів. Це сходиться з пізнаним у нашій сучасній фізиці. Яка різниця між формою обертання електрона навколо атомного ядра та обертанням Землі навколо Сонця? Тому Шак'ямуні сказав, що в мікросвіті, в одній піщинці, міститься три тисячі всесвітів. Одна піщинка подібна до Всесвіту. Усередині неї є життя, є матерія. Якщо це правда, замисліться: тоді чи є ще пісок у світах у тій піщинці? Тоді чи є в піщинках у тій піщинці ще по три тисячі всесвітів? Тоді чи є в трьох тисячах всесвітів у піщинках всередині тієї піщинки ще пісок? Якщо з'ясовувати, далі йдучи вниз, це буде нескінченним. Тому Шак'ямуні, хоч і досяг рівня Татхагати, але сказав таку фразу: «Він нескінченно великий і нескінченно малий». Настільки великий, що не видно межі Всесвіту; настільки малий, що не видно, що є найдрібнішою частинкою первинної матерії.

Один майстер цігун казав: «У потовій порі є місто, у якому мчать поїзди та авто». Звучить дуже дивовижно. Але якщо ми будемо розуміти й досліджувати це дійсно з погляду науки, то виявимо, що в такому твердженні нічого дивовижного немає. Того дня, коли я розповідав про відкриття небесного ока, у дуже багатьох з вас під час його відкриття виникала така картина: ти виявляв, що біжиш назовні зі свого проходу в лобі, і здавалося, що до кінця ніколи не добігти. Щодня під час практики ти біг назовні цією магістраллю, по обидва боки якої були і гори, і річки. Біжучи, ти також мав проминати міста й бачив багато-багато людей. Тобі здавалося це галюцинацією. У чім же тут річ? Це було видно дуже ясно. Воно не було галюцинацією. Я вважаю, що коли людське тіло в мікроскопічному стані дійсно таке безкрає, то це не галюцинація. Адже практики Школи Дао завжди вважали людське тіло всесвітом. Якщо це і справді всесвіт, то від лоба до шишкоподібного тіла буде навіть далі, ніж дістатися на край світу. Ну ж бо здійсни ривок назовні! Це дуже далеко.

Якщо в процесі вдосконалення цілком пробити великий круг неба, то це принесе вдосконалювальнику певну здатність. Яку здатність? Як ви знаєте, великий круг неба по-іншому називається кругом неба Цзи-У, обертанням Цьєн і Кунь, обертанням Хече. Уже на дуже поверхневому рівні обертання великого круга неба утворює енергетичний потік. Він поступово збільшуватиме свою густину, трансформуючись, наблизатиметься до більш високих рівнів і перетвориться на енергетичний пояс величезної густини. Цей енергетичний пояс обертається, перебуває в процесі обертання. Якщо ми дивитимемося небесним оком на дуже поверхневому рівні, то виявимо, що завдяки йому ці нутрощів можуть мінятися місцями: ці серця потрапляє до кишок; ці печінки — до шлунка... у мікросвіті можна бачити, що він переносить величезні предмети. Якщо випустити цей енергетичний пояс за межі тіла, то це буде переміщувальний Гун. Люди, що мають дуже потужний Гун, можуть переносити величезні предмети, це велике перенесення. Люди, що мають дуже слабкий Гун, можуть переносити лише дуже дрібні предмети, це мале перенесення. Такою є форма переміщувального Гун і його утворення.

Великий круг неба — це вже безпосередньо вироблення Гун, тому він приносить різні стани й форми Гун. Він також приносить нам один дуже особливий стан. І який же? Ви, можливо, натрапляли в стародавніх книгах (наприклад, у «Біографіях Безсмертних», або у «Внутрішній алхімії», «Даоському скарбі», «Досконалому змісті Сіньсін і подовження життя») на фразу «зліт серед білого дня». Вона означає, що ця людина на очах у всіх злітає. Насправді, скажу вам, щойно великий круг неба буде пробито, як людина вже зможе піднятися в повітря. Це саме так просто. Хтось із вас подумав: «Люди практикують уже по стільки років. Тих, у кого пробито великий круг неба, має бути чимало». Якщо я скажу, що цього стану здатні досягти багато десятків тисяч людей, то й тоді не помилюся, бо все-таки великий круг неба — це самий-самий початок практики.

У такому разі чому ж ніхто не бачить, як ці люди злітають, не бачить, як вони піднімаються в повітря? Стан суспільства звичайних людей не можна порушувати, не можна довільно руйнувати чи змінювати форму суспільства звичайних людей. Хіба можна дозволити, щоб люди літали по небу? Хіба це буде суспільством звичайних людей? Це головний аспект. Ще один аспект у тому, що люди живуть серед звичайних людей не для того, щоб бути людьми, а для того, щоб повернутися до витоків й віднайти справжнього себе. Тому тут також міститься проблема усвідомлення. Якби хтось побачив, що чимало людей здатні цілком реально злетіти, то він би теж став удосконалюватись, і вже не існувало би проблеми усвідомлення.

Тому, хоч ти і вдосконалився, усе-таки не можна довільно давати іншим це побачити, не можна показувати, адже іншим теж потрібно вдосконалюватися. Отже, після пробиття великого круга неба достатньо буде лише замкнути твій кінчик пальця руки, кінчик пальця ноги або якусь ділянку, і ти вже не злетиш.

Часто, коли в нас ось-ось має пробитися великий круг неба, то виникає такий стан — у деяких людей під час сидіння в медитації тіло весь час нахилиється вперед. Оскільки на спині великий круг неба пробито досить добре, спина є наймовірно легкою, а в передній частині відчувається важкість. В інших тіло нахилиється назад, тобто в спині відчувається важкість, а перед легкий. Якщо в тебе все буде пробито дуже добре, то ти підстрибуватимеш. Ти відчуватимеш, що піднімаєшся вгору, що відриваєшся від землі. Коли ти дійсно зможеш злітати, тобі не даватимуть цього робити. Але це не є категоричним. Здатності проявляються в людей на двох кінцях: діти не мають пристрастей, старі люди, особливо старі жінки, теж їх не мають. У них можуть проявлятися й залишатися здатності. А коли здатності проявляються в чоловіків, особливо в молодих, то вони не в змозі позбутися схильності показувати себе. Водночас, імовірно, вони ставитимуться до них як до засобу конкуренції. От їм і не дозволяють мати здатності. Якщо ці люди вироблять їх практикою, то здатності буде замкнено. Людині замкнуть якесь одне місце, і вона вже не злетить. Це не означає, що абсолютно не дадуть, щоб у тебе виник цей стан. Можливо, тобі дадуть спробувати. У деяких людей це може зберегтися.

Така ситуація трапляється в кожному місці, де ми проводимо курси. Коли я давав курси в провінції Шаньдун, там були слухачі і з міста Цзінаня, і з Пекіна. Хтось із них сказав: «Учителю! Що зі мною таке? Як іду вулицею, увесь час ледь не відриваюся від землі. Коли вдома лягаю спати, злітаю вгору. Укриваюся ковдрою, і навіть ковдра злітає вгору. Постійно злітаю, неначе та повітряна куля». Коли я проводив курси в місті Гуйян, там була досвідчена учениця з провінції Гуйчжоу — стара жінка. У неї вдома стоїть два ліжка — кожне поряд зі стіною. Вона сиділа на ліжку в медитації й тут відчула, що злетіла. Учениця відкрила очі й побачила, що перелетіла на друге ліжко. Вона подумала: «Мені потрібно повернутися назад!» — і знов перелетіла на перше ліжко.

Був учень з міста Ціндао. Якось, коли в нього на роботі під час обідньої перерви нікого не було в приміщенні, він сів медитувати на ліжку. Щойно він сів, як одразу злетів. Учня добряче підкинуло — на метр із чимось. Після того як злетів, він упав униз. «Геп! Геп!» — він підстрибував і падав,

унаслідок чого навіть ковдра сповзла на підлогу. Учня охоплювало то легке піднесення, то побоювання. Його підкидало й підкидало. Так пройшла вся обідня перерва. Зрештою пролунав дзвоник про початок роботи, і учень подумав: «Не можна, щоб інші це побачили! Що це я роблю? Швидше б зупинитися!» І зупинився. Ось чому старі люди здатні втримати над собою контроль. А якби це була молода людина й пролунав дзвоник про початок роботи, вона би подумала: «Хай усі прийдуть і побачать, що я злетів». Людям не так просто тримати себе в руках, коли в них присутній потяг показувати себе: «Поглянь, як я чудово практикую! Я можу злетіти». Щойно б він почав показувати свою здатність, вона б у нього відразу зникла — таким людям заборонено її мати. Таких випадків дуже багато. Вони трапляються в учнів з усіх регіонів.

У нас із самого початку вимагається, щоб усі канали цілком відкрилися. На сьогодні 80–90% з нас уже зараз досягли стану легкості в усьому тілі, стану, коли немає хвороб. Водночас, як ми вже казали, на цих курсах тебе не лише просунуть до такого стану, коли твій організм цілком очиститься, а і вкладуть у твоє тіло багато речей, щоб уже на курсах у тебе з'явився Гун. Це все одно, що я тебе піднімаю і відношу вперед. На курсах я весь час викладаю вам Закон, ваш Сіньсін теж постійно змінюється. Багато хто з нас, вийшовши із цього актового залу, відчує, неначе став іншою людиною. Гарантую, що у твоєму світогляді стався перелом. Ти тепер знаєш, як віднині бути людиною, знаєш, що більше не можна бути таким нетямущим. Гарантую, що це так. Отже, наш Сіньсін уже наздогнав.

Що ж стосується великого круга неба, то хоча тобі й не дадуть злетіти, ти відчуватимеш легкість у всьому тілі й ходитимеш дуже швидко. Раніше, лише трохи пройшовшись, ти вже втомлювався. Зараз, хоч який великий шлях перед тобою, ти почуватимешся дуже легко. Коли їхатимеш на велосипеді, то тебе неначе хтось штовхатиме. Хоч на який поверх будинку ти підніматимешся сходами, усе одно не втомишся. Гарантую, що так буде. Ті, хто читатиме цю книгу і вдосконалюватиметься самостійно, так само зможуть досягти належного стану. Я така людина: якщо я не хочу про щось розповідати, то можу вмовчати, але якщо розповів, то це правда. Особливо за таких обставин, якби я під час викладання Закону не говорив правди, а казав тут пусті слова і, будучи не в змозі нічим цього підкріпити, навмання розповідав казна-що, то я б навчав вас лихого методу. Робити цю справу мені теж непросто. Увесь Усесвіт спостерігає! Не можна ні в чому відхилитися.

Як правило, людям відомо лише про такий круг неба, і все. Насправді ж цього ще недостатньо. Щоб досягти якомога швидшого замінення, перетворення тіла матерією високої енергії, потрібна циркуляція ще однієї форми круга неба, яка б стимулювала циркуляцію в усіх каналах твого тіла. Це називається кругом неба Мао-Йоу, про який, можливо, уже мало хто знає. У книгах іноді згадується такий термін, але ніхто його не пояснює, не розповідає тобі про нього. Лише виляють навколо теорії. Це ж таємниця з таємниць. А ми тут усе тобі розповімо. Круг неба Мао-Йоу може починатися з точки Байхуей (а може з точки Хуейїнь). Вийшовши, він іде межею сторін їнь і ян тіла. Опускається, проходячи поряд з вухом. Потім, пройшовши плече, опускається далі. По черзі проходить уздовж кожного пальця руки. Далі йде боком тіла, проходить підшву стопи й піднімається внутрішнім боком ноги. Потім опускається внутрішнім боком другої ноги, далі проходить підшву й піднімається боком тіла. Проходить уздовж кожного пальця руки і, зробивши повний круг, дістається маківки. Це і є круг неба Мао-Йоу. Інші могли б написати про це цілу книгу, а я кількома реченнями вже пояснив його. Мені здається, що це не може вважатися якоюсь там небесною таємницею. Інші ж уважають ці речі дуже дорогоцінними й зовсім про них не розповідають. Вони пояснюють круг неба Мао-Йоу лише тоді, коли дійсно навчають послідовника. Хоч я про нього й розповів, але нікому з вас не можна практикувати, спрямовуючи його за допомогою думок, керуючи ним. Якщо ти так практикуватимеш, то це вже не буде нашим Фалунь Дафа. Справжнє вдосконалювання на високі рівні проходить у Недіянні й не містить жодної діяльності думок. Усе цілком вкладається в тебе в готовому вигляді. Усе це формується автоматично. Ці внутрішні механізми загартовують тебе. Настане час, і вони самі обертатимуться. Одного дня під час практики голова в тебе почне колихатися. Коли голова нахилитиметься в цей бік, це означатиме, що круг неба Мао-Йоу обертається в цей бік; коли в той бік, він обертається в той бік. Він обертатиметься в обидва боки.

Після пробиття великого й малого круга неба під час сидіння в медитації практикувальники можуть кивати головою. Це свідчить про те, що проходить енергія. Те ж саме відбувається й тоді, коли ми виконуємо комплекс вправ «Круг неба Фалунь». Ми так і практикуємо. Насправді, коли ти не практикуєш, круг неба обертається сам. У повсякденний час він завжди обертається. Коли ти практикуєш, то посилюєш цей механізм. Ми ж казали, що Закон загартовує людину, чи не так? Ти виявиш, що в повсякденний час твій круг неба постійно циркулюватиме. Ти не практикував, але встановлені зовні Ціцзі, тобто зовнішні великі канали, вводять твоє тіло в стан практики. Вони цілком автоматичні. Ціцзі також

обертаються і в протилежний бік, крутяться в обидва боки. Вони щомиті пробивають твої канали.

Тоді для чого ж пробивати круг неба? Лиш пробити його — це ще не мета практики. Навіть якщо ти пробив круг неба, я скажу, що це ніщо. Коли вдосконалюватися далі, мета полягатиме в тому, щоб шляхом цієї форми — шляхом круга неба — один канал надав руху всім каналам, цілком пробив усі канали тіла. Ми вже над цим працюємо. Якщо практикувати далі, то деякі люди під час циркуляції великого круга неба виявляють, що канали від практики стають дуже широкими, завтовшки як палець руки, усередині дуже широкими. Адже енергія стала вже дуже могутньою. Після того, як сформувався енергетичний потік, канали будуть дуже широкими й дуже яскравими. І це теж ще нічим не вважається. Тоді до якого ж стану треба довести практику? Потрібно домогтися того, щоб усі канали людського тіла поступово розширювалися, енергія ставала дедалі потужнішою, дедалі світлішою і щоб врешті-решт більш ніж десять тисяч каналів з'єдналися в одне ціле. Досягти стану, коли немає ні каналів, ні акупунктурних точок. Щоб увесь організм, з'єднавшись, став монолітним. Ось у чому остаточна мета пробиття каналів. Мета в тому, щоб цілком перетворити людське тіло матерією високої енергії.

Коли людина досягає в практиці цього етапу, її тіло здебільшого вже перетворено матерією високої енергії, тобто вже досягло якнайвищого рівня в удосконалюванні за Законом людського світу. Фізична плоть людського тіла вже вдосконалилася до самої вершини. Досягнення цього етапу також приносить людині певний стан. І який же? Її Гун уже надзвичайно багатий. У вдосконалюванні тіла звичайної людини, тобто в процесі вдосконалення за Законом людського світу, усі надприродні здатності (приховані можливості) людини, усі предмети в усій сукупності вже було проявлено, але під час удосконалювання серед звичайних людей більшу їх частину замкнено. Крім того, стовп Гун людини вже виріс до величезної висоти. Усі форми Гун було посилено могутнім Гун, і вони стали неймовірно могутніми. Але вони можуть діяти лише в нашому наявному просторі, проте не в змозі впливати на інші простори, бо це всього-на-всього здатності, проявлені вдосконалюванням нашого фізичного тіла звичайної людини. Однак вони вже неймовірно багаті. У кожному просторі, у всіляких формах існування тіла різних просторів відбулися колосальні зміни. Речі, які має тіло... речі, які має тіло в кожному просторі, уже стали вкрай багатими й на вигляд дуже страшними. У деяких людей усюди на тілі очі. Потові пори, що вкривають усе їхнє тіло, є очима. У межах усього їхнього просторового поля всюди очі. Це ж Гун Школи Будди, тому в

деяких усе тіло вкривають образи Бодхісатви, Будди. Усілякі форми Гун уже досягли вкрай багатого стану. Крім того, проявляється багато-багато істот.

Під час досягнення цього етапу в людини також виникне стан, що називається «Три квітки збираються на маківці». Це надзвичайно виразний стан, і він дуже впадає в очі. Його можуть побачити навіть люди, у яких небесне око невисокого рівня. На голові з'являється три квітки. Одна з них — лотос. Але не лотос нашого матеріального простору. Інші дві теж є квітками інших просторів. Вони неймовірно прекрасні. Три квітки обертаються на маківці — в один і в другий бік. Також вони обертаються навколо своєї осі. Кожна квітка має великий стовп, такий самий завтовшки, як діаметр квітки. Три великих стовпи ведуть прямо в зеніт. Це не стовп Гун. Просто вони мають таку форму — надзвичайно дивовижну. Якби ти сам їх побачив, то страшенно б злякався. Коли досягаєш у вдосконалюванні цього кроку, твоє тіло стало дуже чистим, шкіра — ніжною. Досягнення цього кроку означає, що ти дійшов найвищої форми вдосконалювання за Законом людського світу. Але це ще не означає, що ти досяг вершини. Потрібно вдосконалюватися далі, потрібно далі йти вперед.

Якщо пройти ще вперед, то увійдеш до проміжного рівня між Законом людського світу і Законом просторів за межами людського світу. Це називається станом Прозоро-чистого тіла (або по-іншому Кришталево чистого тіла). Адже те, що тіло вдосконалилося до найвищої форми Закону людського світу, усього-на-всього означає, що людське фізичне тіло, перетворившись, набуло своєї найвищої форми. Коли ти справді набув тієї форми, увесь твій організм уже цілком складається з матерії високої енергії. Чому ж він називається Прозоро-чистим тілом? Бо вже досяг ступеня абсолютної чистоти. Якщо дивитися небесним оком, то все тіло є прозорим — таким самим прозорим, як скло. На вигляд здається, що в ньому нічого немає. Ось який стан проявляється. Відверто кажучи, це вже Тіло Будди. Адже тіло, яке складається з матерії високої енергії, уже відрізняється від нашого власного. Коли досягаєш цього етапу, усі здатності й магичні предмети, що виникли в тілі, одразу в повному складі викидаються — вивантажуються в один дуже глибокий простір. Від них уже немає ніякої користі, віднині вони більше не потрібні. Єдине що — того дня, коли ти в майбутньому успішно вдосконалишся, осягнеш Дао і озирнешся назад, щоб подивитися на процес свого вдосконалення, ти виймеш їх і оглянеш. Цієї пори ти матимеш лише дві речі: у тебе залишиться стовп Гун і Досконале немовля, яке вже виросло дуже великим. Але обидві ці речі

перебувають у дуже глибокому просторі. Пересічні люди з небесним оком невисокого рівня їх не бачать, а бачать лише те, що тіло цієї людини прозоре.

Оскільки стан Прозоро-чистого тіла є перехідним рівнем, коли вдосконалюватися далі, людина дійсно входить у вдосконалювання за Законом просторів за межами людського світу чи, по-іншому, удосконалювання Тіла Будди. Увесь організм людини складатиметься з Гун, а її Сіньсін цієї пори вже буде стабільним. Далі людина починає заново практикувати, у неї починають заново виникати здатності, що називаються вже не здатностями, а чудотворною силою Закону Будди. Вона впливає на всі простори, її могутність безмежна. У майбутньому слідом за тим, як ти невпинно вдосконалюватимешся, і з'являтимуться речі ще вищих рівнів, ти вже сам дізнаєшся, як удосконалюватися, і в яких формах там проявляється самовдосконалювання.

НАДМІРНА РАДІСТЬ

Обговоримо одну проблему. Це стосуватиметься надмірної радості. Дуже багато хто практикує цигун тривалий час. Інші ж ніколи не практикували цигун, але все своє життя шукають істину, справжній сенс людського життя, обмірковують це. Після того як вони почали вчитися нашого Фалунь Дафа, вони відразу зрозуміли багато-багато такого, що у своєму житті прагнули зрозуміти, але так і не зрозуміли. Імовірно, це супроводжується тим, що їхнє мислення досягає піднесення, і вони відчують надзвичайне зворушення. Це точно. Я знаю, що справжні вдосконалювальники розуміють, наскільки це важливо, і дорожитимуть цим. Але часто виникає і така проблема: через те, що людина дуже зраділа, у неї з'являється фанатичність; коли вона спілкується зі звичайними людьми, коли взаємодіє з ними, вони вважають її дивною. Скажу вам: коли таке відбувається, це дуже погано.

У нашому методі практики більша частина вдосконалювання проходить у суспільстві звичайних людей. Ти не можеш дозволити собі відриватися від суспільства. Ти маєш удосконалюватися цілком свідомо. Ти також маєш підтримувати нормальні стосунки з людьми. Звичайно, твій Сіньсін має бути дуже високим, душевний стан — дуже праведним, ти маєш підвищувати власний Сіньсін і рівень, не потрібно скоювати поганих вчинків, слід робити добрі речі. Лиш так потрібно себе проявляти. Деякі з вас поводяться, наче ненормальні, ніби пізнали «марність життя у світі».

Люди не розуміють, про що вони говорять. Інші кажуть: «Чому, почавши вчитися Фалунь Дафа, ця людина стала такою, неначе в неї не всі вдома?» Насправді це все ж не так. Просто вона була надто приголомшена і почала вчиняти нерозумно, у розріз зі здоровим глуздом. Подумай: коли ти так робиш, це неправильно. Ти вдаєшся тепер до інших крайнощів. Це знов пристрасть. Тобі слід позбутися її, нормально жити і вдосконалюватися серед звичайних людей, як це роблять усі інші. Якщо серед звичайних людей усі дивляться на тебе як на дивака, ніхто не ставиться до тебе як до рівного, тоді всі тримаються від тебе на відстані й ніхто не дає тобі шансу підвищити Сіньсін, ніхто не вважає тебе нормальною людиною — я вважаю, що так не можна! Тому всі ви, хай там що, звертайте на це увагу. Обов'язково гарно тримайте себе в руках.

Наші комплекси Гунфа не схожі на звичайні вправи, у яких практикують у непритомному, туманному чи нерозумному стані. У наших Гунфа вимагається, щоб ти цілком свідомо вдосконалював самого себе. Один з вас постійно каже: «Учителю, щойно я заплющую очі, як починаю колихатися». Я відповідаю, що навряд чи це так. Ти вже розвинув звичку відмовлятися від своєї головної свідомості. Щойно ти заплющуєш очі, як розслаблюєш головну свідомість, і вона зникає. Ти вже виробив таку звичку. Чому, сидячи тут, ти не колихаєшся? Зберігай стан, коли очі відкриті, і потім потихеньку заплющ їх. Хіба ти колихаєшся? Абсолютно ні. Ти вважаєш, що цигун так і потрібно практикувати. Ти сформував таку концепцію. Ледве заплющуєш очі, як зникаєш. Куди діваєшся, теж не знаєш. Ми навчаємо того, що твоя головна свідомість неодмінно має бути ясною, бо цей метод практики вдосконалює тебе самого. Ти маєш цілком свідомо підвищуватися. Ми також маємо статичну практику. Як її виконувати? Наша вимога така: хоч як глибоко ти поринеш у медитацію, все одно маєш знати, що ти ось тут виконуєш практику; категорично заборонено входити в такий стан, коли ти вже нічого не знаєш. У такому разі який конкретно виникне стан? Коли ти там сядеш, то відчуєш себе так чудово, неначе сидиш у шкаралупі курячого яйця. Це буде надзвичайно приємний стан. Ти знаєш, що загартовуєш Гун, але відчуваєш, що все тіло не в змозі поворухнутися. Усе це неодмінно виникає, коли виконуєш наш Гунфа. Буває й інший стан. Сидиш-сидиш і тут виявляєш, що в тебе зникли ноги. Ти не розумітимеш, куди ж вони поділися. Зник і тулуб, і плечі, і руки. Залишилась одна лише голова. Коли практикуєш далі, то виявляєш, що й голова зникла. Залишилось лише твоє мислення, крихітна думка: «Я знаю, що я тут загартовую Гун». Ми вимагаємо досягти цієї міри, і достатньо. Чому? Коли людина практикує в цьому стані, її тіло досягає найповнішої еволюції. Це найкращий стан. Тому ми вимагаємо, щоб ти, поринувши в

медитацію, перебував у такому стані. Але не засни, не очманій, інакше гарні речі ти, імовірно, даси виробити й забрати іншим.

Усі наші практикувальники, хай там що, звертайте увагу на те, щоб не поводитися дивно серед звичайних людей. Якщо в суспільстві ти не справлятимеш гарного враження і люди казатимуть, мовляв, чому всі, хто починає вчитися Фалунь Дафа, стають такими, то це все одно що ти псуєш репутацію Фалунь Дафа. Хай там що, будь у цьому пильним. В інших питаннях і процесах, пов'язаних із самовдосконалюванням, також слід звертати увагу на те, щоб не з'явилася надмірна радість. Нею дуже легко користуються дияволи.

УДОСКОНАЛЕННЯ ВУСТ

«Удосконалюй уста», — у минулому в релігіях теж так казали. Але основним змістом удосконалення вуст, який вони мали на увазі, було те, що деякі професійні вдосконалювальники — буддійські ченці, даоси — закривали рота й мовчали. Адже це були професійні вдосконалювальники. Їхньою метою було ще більшою мірою позбутися пристрастей, бо в них уважалось, що тільки-но людина про щось подумала, це вже карма. У релігії карму поділяли на два види: добру й лиху. Незалежно від того, добра карма чи лиха, згідно з Пустотою Школи Будди та Нічим Школи Дао, ні одну, ні другу не слід створювати. Тому вони кажуть, що нічого не роблять. Адже вони не бачать причинного зв'язку речей, тобто ця подія, зрештою, є доброю чи поганою, і який вона має причинний зв'язок. Пересічні вдосконалювальники не мають такого високого рівня й не бачать цих речей, тому побоюються того, що справа, яка зовні здається доброю, якщо її зробити, можливо, виявиться поганою. Отже, вони максимальною мірою дотримуються Недіяння. Вони нічого не роблять і в такий спосіб запобігають новому створенню карми. Бо коли хтось створив карму, він має позбутися її, має витримати страждання. Візьмімо для прикладу нашого вдосконалювальника. Йому вже було заплановано, коли в нього відкриється Гун. Але на півдорозі ти вставляєш якісь зайві речі, що створять труднощі для всього вдосконалювання. Тому ченці й даоси і дотримуються Недіяння.

Під удосконаленням вуст, про яке йшлося в Школі Будди, мається на увазі те, що мова людини контролюється її свідомістю. А ця свідомість уже сповнена діяння. Якщо сама свідомість людини захоче подумати й щось сказати, щось зробити, керувати органами чуття, кінцівками, то серед звичайних людей це вже, імовірно, буде видом пристрасті. Наприклад, між

людьми є суперечності: ти добрий, він поганий, ти вдосконалюєшся добре, він — погано. Це само собою вже суперечність. Візьмімо щось звичайне: «Я маю зробити це і це. Зараз цю справу слід зробити так-то й так-то», — можливо, ненароком уже комусь завдав шкоди. Адже суперечності між людьми дуже складні. Може бути так, що ненавмисно вже було створено карму. Отже, вони закривають рота й зберігають абсолютне мовчання. У минулому в релігії завжди вважали вдосконалення вуст дуже важливим. Так уважали в релігії.

Абсолютна більшість учнів нашого Фалунь Дафа вдосконалюються серед звичайних людей (крім послідовників, що вдосконалюються професійно), а отже, не можуть уникнути нормального життя звичайної людини в суспільстві та спілкування з людьми. Кожний має свою роботу. Причому потрібно працювати добре. Для деяких з вас говорити — ваша робота. Тоді чи немає тут конфлікту? Немає. Чому немає? Удосконалення вуст, якого навчаємо ми, різко відрізняється від того, що було в релігіях. Оскільки це різні школи вдосконалення, вони мають різні вимоги. Коли ми починаємо говорити, то завжди маємо говорити згідно із Сіньсін практикувальника, не кажемо такого, що сіє розбрат, не кажемо поганих речей. Будучи вдосконалювальником, потрібно оцінювати себе за критеріями Закону: слід чи не слід це казати. Якщо це сказати слід, і, коли оцінювати Законом, це відповідає стандартам Сіньсін практикувальника, то проблеми немає. До того ж ми також маємо розповідати про Закон, пропагувати Закон. Тому не можна нічого не казати. Під удосконаленням вуст, про яке кажемо ми, мається на увазі таке: слава й вигода, які непокоять удосконалювальника серед звичайних людей, і те, що ніяк не стосується його фактичної роботи в суспільстві; або коли послідовники однієї школи теревенять між собою про якісь дурниці; або коли підбурений пристрастю показуєш себе; або коли поширюєш почуті краєм вуха плітки; або коли дуже збуджено та охоче обговорюєш якісь інші суспільні події. На мою думку, усе це є пристрастями звичайних людей. У цих аспектах, мені здається, нам слід дещо вдосконалити свої вуста. Таким є вдосконалення вуст, якого ми навчаємо. У минулому ченці вважали ці речі дуже важливими, адже варто їм було лише про щось подумати, як вони вже створювали карму. Тому вони дотримувалися принципу «Тіло, Вуста, Думки». Удосконалення тіла, про яке вони казали, означало не скоювати поганих вчинків; удосконалення вуст означало мовчати; удосконалення думок означало навіть не думати. У минулому в професійному вдосконалюванні в монастирях дуже суворо вимагали цього. Ми ж висуваємо до себе вимоги за стандартами Сіньсін практикувальника. Якщо добре розумієш, що казати слід, а чого не слід, то цього вже достатньо.

ЛЕКЦІЯ ДЕВ'ЯТА

ЦІГУН І СПОРТ

Перебуваючи на звичайному рівні, люди схильні вважати, що цигун і спортивні тренування безпосередньо пов'язані між собою. Звичайно, якщо казати на низькому рівні, з погляду набуття здорового тіла цигун збігається зі спортивними тренуваннями. Але, коли казати конкретно, у тренувальних прийомах і застосовуваних засобах відмінність між цигун і ними вже дуже велика. У спортивних тренуваннях, щоб досягти тілесного здоров'я, людина збільшує навантаження, посилює фізичні тренування; цигунське ж самовдосконалення, якраз навпаки, не велить людині рухатися, а якщо велить, то розслаблено, неквапливо й заокруглено, або навіть вимагає залишатися нерухомим, перебувати в стані спокою. У цьому воно за формою вже дуже відрізняється від спортивних тренувань. Тоді якщо казати з позиції високого рівня, цигун — це не лише зцілення та оздоровлення. Він містить те, що належить до більш високих рівнів, більш глибокий зміст. Цигун — це не лише ті мізерні речі, що належать до рівня звичайних людей. Це щось надприродне, до того ж на різних рівнях є різні його прояви. Це така річ, яка далеко-далеко перевищує звичайних людей.

З погляду суті тренувань відмінність між цигун і спортом теж дуже велика. Від спортсмена вимагається збільшувати навантаження. Особливо від сучасних спортсменів. Щоб їхнє тіло адаптувалося до сучасного рівня атлетики й досягло таких нормативів, вони мають завжди підтримувати свій організм в оптимальному стані. Для досягнення цієї мети потрібно збільшувати тренувальні навантаження, стимулювати достатній кровообіг у людському тілі й тим самим посилювати його метаболічну здатність, щоб тіло завжди зберігало стан підйому. А чому потрібно посилювати метаболічну здатність? Бо тіло спортсмена має завжди демонструвати найкращий для змагань стан підйому. Людський організм складається з безлічі клітин. Усі вони мають такий процес. Нові клітини, що з'являються від поділу, мають дуже велику життєздатність і демонструють зростання. Коли ж вони досягають максимуму, то більше вже не можуть рости. Можуть лише в'янути. Аж доти, доки не деградують до крайньої нижньої точки, і їх замінять нові клітини. Візьмімо для прикладу 12 годин одного дня. Із шостої години ранку, коли відбувся поділ клітин, вони постійно демонструють підйом, підйом... Коли настає восьма, дев'ята година, близько десятої, то це для них чудовий період. Коли ж настає дванадцята година, то клітини більше не можуть перебувати в стані підйому, і тоді їх життєздатність може лише спадати. У цей час клітини мають ще половину

життєздатності. Але ця половина вже не відповідає спортивній формі, яка б дозволила брати участь у змаганнях.

І що ж робити? Атлети посилюють тренування, посилюють кровообіг, після чого новоутворені клітини замінюють ці старі клітини. Ось яким шляхом вони йдуть. Тобто клітини ще не закінчили всього свого життєвого процесу, а щойно тільки пройшли його половину, як їх уже піддають виділенню, тому тіло спортсменів залишається дужим і зберігає стан підйому. Однак клітини у людей не можуть необмежено ділитися в такий спосіб. Кількість поділів клітин обмежена. Припустімо, що за все життя людини клітини можуть поділитися 100 разів (насправді ж це може відбутися понад мільйон разів), скажімо, коли клітини звичайної людини діляться 100 разів, вона здатна прожити 100 років. Але тепер її клітини проживають лише половину свого життя. Тоді людина зможе прожити лише 50 років. Однак ми не бачили, щоб у когось зі спортсменів сталися якісь величезні проблеми. Адже нинішні спортсмени, ще не досягши 30 років, уже відсіюються. Особливо зараз, коли високий рівень змагань, велика й кількість відсіюваних атлетів. Тому вони повертаються до нормального способу життя, унаслідок чого зовні не видно, щоб спорт здійснив на них значний негативний вплив. З погляду теорії, по суті, це так: спорт допомагає людині зберігати здоровий організм, але укорочує її життя. Спортсмен-підліток має вигляд на двадцять з гаком років; а спортсмен, якому двадцять з гаком, має вигляд на тридцять з гаком років. Часто атлети справляють на людей враження передчасно зрілих і постарілих. Це має свої плюси й мінуси, ми ж дивимось на це діалектично. Ось яким шляхом насправді йдуть спортсмени.

Практика цігун прямо протилежна спортивним тренуванням. Вона не вимагає енергійних рухів. Коли рухи є, то вони розслаблені, неквапливі та округлені, надзвичайно повільні, чи навіть потрібно залишатися зовсім нерухомим і поринути в стан спокою. Як вам відомо, у такому методі вдосконалення як медитація людина залишається на місці в стані спокою. Медитація навіть уповільнює темп серцебиття, кровообіг і все інше. В Індії є багато майстрів йоги, що можуть багато днів бути зануреними у воду, багато днів бути закопаними в землі. Вони входять у стан повного спокою. Вони й своє серцебиття здатні втихомирити. Нехай людські клітини діляться один раз на день, тоді вдосконалювальник змушує клітини людського тіла ділитися один раз на два дні, один раз на тиждень, один раз на пів місяця, навіть один раз за ще довший час. Отже, він уже збільшує тривалість свого життя. Це ще йде мова про методи, які лише вдосконалюють Сіньсін і не практикують подовження життя. У них теж

можна досягти цього, теж можна подовжувати своє життя. Хтось із вас подумав: «Хіба людська доля, хіба все життя людини не є розпланованим? Як же можна бути довгожителем, якщо не практикувати метод подовження життя?» Правильно. Та якщо рівень удосконалювальника прорве Три сфери, він зможе подовжувати своє життя. Але на вигляд він буде надзвичайно старим.

У справжніх методах практики, де подовжують життя, зібрана матерія високої енергії невпинно накопичується в клітинах людського тіла. Коли вона невпинно збільшуватиме свою густину, то поступово зможе приборкати клітини звичайної людини й помалу їх замінить. Тоді відбудуться якісні зміни, і ця людина вже назавжди залишиться молодою. Певна річ, самовдосконалення є дуже повільним процесом, що потребує колосальної віддачі. Ти «втомлюєшся так, що болять м'язи й кістки, мучишся так, що нестерпно й тяжко на душі». Це дуже непросто. Хіба ти зможеш не завагатися в пов'язаних із Сіньсін чварах з людьми? Хіба зможеш не піддатися спокусі перед лицем власної вигоди? Домогтися цього дуже важко. Тому це не така мета, якої можна досягти, лише цього захотівши. Людина зможе досягти її лише тоді, коли і її Сіньсін, і Де підвищаться у вдосконалюванні.

Дуже багато хто весь час змішує цігун і звичайні фізичні вправи. Насправді між ними колосальна різниця. Вони зовсім не є одним і тим самим. Лише під час вправ із ці на якнайнижчому рівні навчають тому, як вилікуватися та оздоровитися, як набути здорового організму. Мета цігун на найнижчому рівні має спільне з метою спортивних тренувань. Але по досягненню високого рівня цігун уже зовсім не є з ними одним і тим самим. Очищення тіла в цігун також має мету. Причому потрібно висувати до практикувальника вимоги, користуючись надприродними принципами, а не принципами звичайних людей. А спорт — це лише справа звичайних людей.

ДУМКИ

Настав час поговорити про думки, тобто про нашу людську розумову діяльність. Як у колах удосконалювальників дивляться на діяльність людських думок у головному мозку? Як дивляться на різні форми людського мислення (думок)? У чому вони втілюються? У вивченні людського головного мозку в сучасній медицині дуже багато питань, які все ще дуже важко з'ясувати, бо це не так просто, як з речами на поверхні

нашого тіла. У глибинних пластах різні простори мають різні форми. Але це не так, як розповідають деякі майстри цігун. Деякі майстри самі не знають, у чім річ, і не можуть як слід пояснити. Вони гадають, коли їхній головний мозок запрацює, коли виникне думка, то вона може виконати якусь роботу. Тому вони й кажуть, що це здійснюється їхнім мисленням, виконується за допомогою їхньої думки. Насправді ж це виконується зовсім не думкою.

Передусім поговоримо про джерело людських думок. У Стародавньому Китаї ходив вислів «серце думає». Чому люди казали «серце думає»? Наука в Стародавньому Китаї була надзвичайно розвиненою, бо вона безпосередньо вивчала людське тіло, життя і Всесвіт. Деякі люди цілком реально відчували, що думає їхнє серце. А деякі відчували, що думає мозок. Чому ж складалася така ситуація? Те, що, як вони казали, думало серце, теж є слухним, бо, як ми бачимо, душа звичайної людини дуже мала. Коли головний мозок надсилає справжню інформацію, то це дія, яку виконує не сам мозок. Це не сам мозок її надсилає, а душа людини. Людська душа не залишається винятково в палаці Нівань. Палац Нівань, про який веде мову Школа Дао, — це пізнане в нашій сучасній медицині шишкоподібне тіло. Якщо душа перебуває в палаці Нівань, то ми дійсно відчуваємо, що це мислить і надсилає інформацію головний мозок; коли ж вона перебуває в серці, то ми цілком достовірно відчуваємо, що це мислить серце.

Людське тіло — це малий усесвіт, і в практикувальника в ньому може мінятися місцями багато-багато істот. Якщо під час зміни позицій душа потрапить у живіт, то практикувальник відчуватиме, що це дійсно мислить живіт; якщо душа потрапить у литку чи п'ятку, то він відчуватиме, що мислить литка чи п'ятка. Гарантую, що так буде, хоч як дивовижно це звучить. Коли твій рівень удосконалення буде ще не дуже високим, ти вже відчуватимеш існування такого явища. Якщо людське тіло не має душі, не має темпераменту, уроджених схильностей, характеру, якщо воно не має всього цього, то є не більше ніж шматком м'яса й не може бути повноцінною людиною, що має своє самостійне «я» та індивідуальність. Тоді яку ж роль відіграє людський головний мозок? Якщо вам цікава моя думка — людський головний мозок у формі нашого матеріального простору є всього-на-всього «переробним заводом». Справжню інформацію надсилає душа. Але вона надсилає не мову, а своєрідну інформацію з Усесвіту, що виражає якийсь смисл. Наш головний мозок, отримавши цю команду, переробляє її на нашу сучасну мову — цю форму вираження. А ми за допомогою жестикуляції, виразів очей і всіх інших рухів це

виражаємо. Мозок відіграє лише таку роль. Справжні команди, справжні думки надсилає душа людини. Часто люди гадають, що це безпосередня й незалежна роль головного мозку. А насправді іноді душа перебуває в серці, і деякі люди дійсно відчують, що в них думає серце.

Зараз ті, хто вивчає людське тіло, вважають, що головний мозок людини випромінює щось на зразок електрохвиль. Ми поки не казатимемо, що він насправді випромінює. Але вони визнають це матеріальним існуванням, отже, це не забобони. А яку роль відіграє ця випромінювана річ? Один майстер цігун каже: «За допомогою думки я переміщую предмети, за допомогою думки відкриваю тобі небесне око, за допомогою думки вилікову тебе від хвороб» і таке інше. Насправді ж деякі майстри цігун і самі повністю не знають і не розуміють, які здатності вони мають. Їм лише відомо те, що, коли вони хочуть щось зробити, щойно вони про це подумують, як це вже відбувається. Насправді річ у тім, що, коли в них з'являється думка, здатності отримують наказ від думки головного мозку й під її керівництвом виконують конкретну роботу. Сама ж думка зовсім не здатна виконати жодної роботи. Коли практикувальник конкретно щось робить, то це діють його здатності.

Надприродні здатності — це приховані можливості людського тіла. Слідом за розвитком нашого людського суспільства мислення людського головного мозку стає дедалі складнішим, люди дедалі більше цінують реальність, дедалі більше залежать від так званих модернізованих інструментів. Тож людські вроджені здатності дедалі більше регресують. Школа Дао робить акцент на тому, що потрібно повернутися до витоків й віднайти справжнього себе. У процесі вдосконалення ти вимагаєш від себе бути Чжень (істинним) і зрештою повернешся до витоків й віднайдеш справжнього себе, повернешся назад до своєї первозданної природи. Лише тоді ти зможеш проявити свої вроджені здатності. Зараз ми називаємо їх надприродними здатностями, а фактично все це вроджені здатності людини. Людське суспільство начебто прогресувало, але насправді воно деградує і все далі й далі відходить від властивості нашого Всесвіту. Того дня я розповідав про Чжан Голао, який їздив на віслюку, сидячи задом наперед, але, можливо, ви не зрозуміли, що це означає. Він виявив, що йти вперед означає відходити назад, що люди все далі й далі відходять від властивості Всесвіту. У процесі еволюції Всесвіту, особливо зараз, після того як відбувся вплив товарного господарства, моральність багатьох людей неймовірно зіпсувалася й відходить усе далі й далі від властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень. Ті, хто, перебуваючи серед звичайних людей, плывуть униз за течією, не відчують міри, до якої

зіпсувалася моральність людства, тому деякі люди навіть вважають, що це добре. Лише тоді, коли людина підвищить Сіньсін завдяки вдосконалюванню і подивиться свіжим поглядом, вона зрозуміє, до якого страшного стану дегенерувала моральність людства.

Один з майстрів цігун каже: «Я розвину тобі здатності». Які ще здатності ти йому розвинеш?! Його здатності не діятимуть без енергії. Хіба ти можеш їх розвинути, якщо вони не проявилися? Хіба ти можеш розвинути його здатності, коли вони не сформувалися під дією його енергії? Це зовсім неможливо. Розвинення здатностей, про яке він каже, — це всього-на-всього те, що він устанавлює зв'язок між твоїми вже сформованими здатностями й твоїм головним мозком, щоб вони діяли, отримуючи команди від твого мозку. І це вже вважається, що він розвинув тобі здатності. Насправді ніяких здатностей він тобі не розвинув, а зробив лише таку дрібницю.

У практикувальника людські думки працюють, керуючи людськими здатностями; у звичайної людини думки працюють, керуючи людськими кінцівками та органами чуття. Це подібно до заводу, де виробничо-диспетчерський відділ, офіс директора дають розпорядження, а насправді роботу виконує кожний функціональний відділ. Це також подібно до органу керування армією, де штаб командувача роздає накази й керує цілою військовою частиною у виконанні бойових завдань. Коли я проводив курси в інших місцях, то часто розмовляв на цю тему з керівниками місцевих дослідницьких асоціацій цігун. Вони були дуже вражені: «Ми постійно вивчаємо, наскільки велику потенційну енергію й потенційну свідомість мають людські думки». Насправді це не так. Із самого початку вони вже відхилились. На мою думку, у мисленні тих, хто вивчає науку про людське тіло, мають статися радикальні зміни. Не можна за допомогою логіки звичайних людей і їхніх методів пізнання намагатися зрозуміти такі надприродні речі.

Коли ми кажемо про думки, слід згадати, що вони мають ще кілька видів. Наприклад, деякі люди кажуть про несвідоме, підсвідомість, натхнення, сні й таке інше. Що стосується снів, то ніхто з майстрів цігун не бажає пояснювати, що це таке. Бо, коли ти народився, у багатьох просторах Усесвіту одночасно народилося по одному твоєму «я», що становлять з тобою єдине ціле, мають взаємозв'язок і тісно пов'язані думками. З другого боку, ти сам маєш головну душу, допоміжну душу, а також образи інших різноманітних істот усередині твого тіла. Кожна клітина і всі внутрішні органи мають твій образ та інформацію, таку форму існування в іншому

просторі. Тому це є надзвичайно складним. Коли ти спиш, то в одну мить ти бачиш одне, а в другу — уже інше. Звідкіля ж це, зрештою, береться? У медицині кажуть, що це відбуваються зміни в корі головного мозку. Це реакція, що проявляється в цій матеріальній формі. Насправді це результат того, що вона приймає інформацію з інших просторів. Тому, коли під час сновидінь ти відчуваєш, що все переплутано, то це анітрохи тебе не стосується, і тобі не потрібно звертати на такі сни увагу. Але бувають такі сни, які безпосередньо стосуються тебе. Такі сни ми не можемо називати снами. Твоїй головній свідомості, тобто твоїй головній душі, сниться, що перед нею з'явився хтось із рідних; або вона цілком реально пережила якусь подію; щось побачила або щось зробила. Отже, це означає, що твоя головна душа справді щось зробила в іншому просторі, бачила якусь подію і брала в ній участь. У таких випадках свідомість ясна й виразна, а ці вчинки робляться цілком реально, просто вони здійснюються в інших матеріальних просторах, в інших просторах-часах. Хіба ти можеш називати це снами? Ні. Але оскільки на цьому боці твоє фізичне тіло дійсно спить, то нічого не залишається, як називати їх снами. Винятково такі сновидіння безпосередньо стосуються тебе.

Щодо натхнення, підсвідомості, несвідомого тощо — я вважаю, що ці терміни створили не вчені, а письменники на основі звичних для звичайних людей станів. Вони ненаукові. Що люди, власне, мають на увазі під несвідомим? Дуже важко пояснити. Цей термін надто загальний. Адже людина має вкрай складну різноманітну інформацію. Це схоже на майже недосяжну крихту пам'яті. Що ж до підсвідомості, про яку вони кажуть, її нам легко пояснити. Якщо виходити з визначення, яке дають підсвідомому стану, часто під ним мається на увазі те, що людина щось зробила, коли перебувала в туманному стані. Часто тоді люди кажуть, що це вона зробила підсвідомо, а не свідомо. Ця підсвідомість — це якраз те ж саме, що й допоміжна свідомість, про яку ми розповідали. Бо коли головна свідомість розслабилася й не керує головним мозком, перебуваючи в туманному стані, неначе заснула, або коли людина уві сні, у несвідомому стані, то вона схильна потрапляти під контроль допоміжної свідомості, тобто допоміжної душі. Тоді допоміжна свідомість може щось зробити. Тобто вона щось здійснює, коли сам ти перебуваєш у туманному стані. Але часто в таких випадках важко вчинити погано, бо допоміжна свідомість перебуває в іншому просторі, здатна бачити природу речей і не зазнає омани нашого суспільства звичайних людей. Тому, коли ти отямлюєшся й бачиш здійснену нею справу, ти кажеш: «Як можна було так жахливо це зробити? На свіжу голову я б такого не наробив». Але це ти зараз кажеш, що справу виконано погано. Мине десять днів чи пів місяця, ти озирнешся

назад і тоді побачиш: «Ого! Як чудово це було зроблено! Як же мені тоді це вдалося?» Ось що часто трапляється. Адже допоміжну свідомість не цікавить те, який ефект зроблене матиме просто зараз. Вона знає, що це дасть гарний ефект у майбутньому. Є й такі справи, від яких не буває ніяких наслідків, вони актуальні лише в той час. Тоді, якщо їх здійснить допоміжна свідомість, то їх, імовірно, відразу ж буде зроблено чудово.

Є ще одна форма: часто люди з дуже гарною моральною основою можуть зробити якийсь учинок, потрапивши під контроль Вищої істоти. Звичайно, то вже інша справа, і тут ми про неї не казатимемо, адже зараз ми розповідаємо здебільшого про види свідомості, що походять від самої людини.

Що ж до натхнення, цей термін теж вигадали письменники. Як правило, люди вважають так: натхнення — це знання, накопичені людиною за все її життя, що тієї миті посипалися, наче іскри. Я б на це сказав, що з погляду матеріалізму, якщо казати про знання, накопичені людиною за все її життя, то, чим більше б вона накопичувала знань, чим більше б користувалася головним мозком, тим ставала би більш тямущою, і коли б настав час застосувати свої знання, то вони мали б надходити в невичерпній кількості, і, тим самим, просто не виникло би питання якогось там іще натхнення. Усе, що можна назвати натхненням або появою натхнення, не відповідає такому стану. Часто буває так, що, коли людина виконує розумову роботу, то напружує і напружує свій мозок і зрештою відчуває, ніби знання вичерпалися, наче нічого не виходить; пише статтю і, дійшовши до якогось місця, не знає, як продовжити; складає пісню і втрачає хід думок; працює над науково-дослідним проєктом і не може просунути далі. Часто в цей час від втоми в людини «пульсують сині вени», кругом розкидані недокурки, від напруження голова страшенно болить, і все одно людина нічого не придумала. Тоді в якому ж стані приходить врешті-решт натхнення? Наприклад, коли, утомившись, вона думає: «Годі! Ну ж бо я відпочину». Тому що, коли головна свідомість дедалі дужче контролює головний мозок, інші істоти не можуть у нього втиснутися. А тут, щойно людина почала відпочивати, щойно розслабилася і перестала думати про проблему, як одразу ж ненавмисно придумала, з мозку надійшла ідея. Ось як у більшості випадків з'являється натхнення.

Чому ж у цей час з'являється натхнення? Бо, коли людський головний мозок перебуває під контролем головної свідомості, чим більше вона напружує мозок, тим міцніше тримає його під своїм контролем, і тим менше в допоміжній свідомості можливості втиснутися. Коли людина думає так

напружено, що в неї аж болить голова, і їй дуже нестерпно від того, що вона не може нічого придумати, то допоміжна свідомість, яка теж є елементом тіла людини, теж народилася з материнської утроби й теж керує частиною тіла, також одночасно з нею відчувається зле, у неї також болить голова, страшенно болить. А коли головна свідомість розслабилася, допоміжна відображує в головному мозку те, що вона знає. Адже, перебуваючи в іншому просторі, допоміжна свідомість може бачити природу речей. Отже, людина просунулася в проєкті, щось написала, щось склала.

Хтось із вас сказав: «Тоді ми застосовуватимемо допоміжну свідомість у роботі». Це точно, як щойно хтось написав мені записку із запитанням: «Як установити контакт зі своєю допоміжною свідомістю?» Ти не в змозі встановити такий контакт, бо ти щойно почав практикувати і є людиною, яка не має ніяких здатностей. Поки що не намагайся встановити з нею контакт. Мета, заради якої ти хочеш це зробити, неодмінно є пристрастю. Хтось із вас, імовірно, подумав: «Хіба ми не можемо застосовувати допоміжну свідомість у роботі, щоб створити побільше цінностей і цим дати поштовх розвитку людського суспільства?» Не можете! І чому ж? Бо відоме твоїй допоміжній свідомості теж є дуже обмеженим. Простори складні, рівнів багато. Структура Всесвіту неймовірно складна. Допоміжна свідомість може знати лише те, що належить до простору, у якому вона перебуває. Того, що перевищує її простір, вона вже не знає. Крім того, є ще багато-багато різних просторів вертикальних рівнів. Розвитком людства здатні керувати лише Вищі істоти, що перебувають на дуже високих рівнях. Цей розвиток відбувається відповідно до певних закономірностей.

Наше суспільство звичайних людей розвивається за історичними закономірностями. Ти хочеш, щоб воно розвивалося якимось шляхом, хочеш досягти якихось цілей, але Вища істота розмірковує зовсім не так. Хіба давнім людям не спадало на думку створити сьгоднішні літаки, поїзди та велосипеди? Як на мене, то не обов'язково, що не спадало. Оскільки історія не розвинулася до того ходу подій, вони не могли їх створити. Поверхово, зі звичного для наших звичайних людей теоретичного розуміння, з погляду наявних зараз у людства знань їх не було створено тому, що тоді наука людства не досягла такого рівня. Насправді ж розвиток людської науки теж іде відповідно до історичного плану. Хоч ти й бажаєш штучно досягти якоїсь мети, тобі цього зробити все-таки не вдасться. Певна річ, деякі люди схильні до того, щоб у них допоміжна душа відігравала роль. Один письменник каже: «Коли я пишу

книгу, то за день можу написати багато десятків тисяч слів і нітрохи не втомлююся. Якщо захочу, то дуже швидко напишу. Інші це читають, і їм дуже подобається». А чому так відбувається? Це результат того, що його головна й допоміжна свідомості ділять роботу порівну, і наполовину може відігравати роль його допоміжна свідомість. Але це не з усіма так. В абсолютної більшості людей допоміжна свідомість зовсім не втручається в їхні справи. Якщо ти захочеш змусити її щось робити, то вийде, навпаки, погано. Будуть прямо протилежні результати.

ЧИСТЕ СЕРЦЕ

Багато людей не в змозі увійти в стан спокою під час вправ цігун, тому усюди шукають майстрів цігун і запитують у них: «Учителю! Чому я не можу заспокоїтися під час вправ? Щойно я намагаюся це зробити, як починаю думати про все на світі, метаюся від думки до думки. У голові дійсно наче той вир, спливає все, що завгодно. Зовсім не можу заспокоїтися». Чому ж вони не можуть увійти в стан спокою? Деякі люди, не розуміючи, у чім річ, гадають, ніби існують якісь секрети, тож звертаються до знаменитих майстрів: «Навчіть мене якогось потужного прийому, щоб я зміг поринути в стан спокою». Як на мене, це вони все-таки шукають зовні. Якщо ти хочеш підвищитися, то маєш шукати всередині, сумлінно працювати над своїм серцем. Лише тоді ти зможеш справді підвищитися й поринути в стан спокою під час сидіння в медитації. Спроможність заспокоїтися — це Гун. А те, наскільки глибоко ти здатний поринути в медитацію, — це втілення твого рівня.

Чи здатні звичайні люди за бажання увійти в стан спокою? Аж ніяк не здатні. Винятком є люди з дуже доброю моральною основою. Тобто фундаментальна причина того, що людина не може заспокоїтися, не є питанням якогось прийому. Вона не в тому, що існує якась панацея, а в тому, що твоє мислення, твоє серце не чисте. Перебуваючи в суперечностях зі звичайними людьми у суспільстві, ти змагаєшся й борешся з ними заради особистих інтересів, семи почуттів і шести бажань, відчуваєш жагу до різних речей. Усе це хвилює тебе, і ти не можеш байдуже ставитися до цього. І ти хочеш поринути в стан спокою. Це лише сказати просто, чи не так? Хтось же, роблячи вправи цігун, каже: «А я не вірю. Я маю увійти в стан спокою. Не можна кидатися від думки до думки». Не встиг він і договорити ці слова, як у нього в голові знову все стало вирувати. Це через те, що в тебе серце не чисте, тому й не можеш заспокоїтися.

Хтось із вас, можливо, не погодиться з моїм поглядом: «Чи не так, що деякі майстри цігун навчають якихось прийомів? Можна концентруватися на одному, спостерігати і уявляти, зосереджувати думки на Даньтєн, дивитися всередину Даньтєн або читати ім'я Будди тощо». Такі методи є. Але вони є не просто методами, а втіленням гунфу. А гунфу вже безпосередньо пов'язаний із Сіньсін, який ми вдосконалюємо, з рівнем, який ми підвищуємо. Це не так, що, зосереджено застосовуючи цей метод, уже можна увійти в стан спокою. Не віриш — спробуй: ти маєш усілякі неймовірно великі бажання та пристрасті, і що тебе тільки не хвилює — подивись, чи зможеш ти заспокоїтися. Хтось називає дієвим читання імені Будди. Хіба ти зможеш, читаючи ім'я Будди, поринути в стан спокою? Дехто каже: «У школі Будди Амитабхи легко практикувати. Читаєш ім'я Будди, і все». Ти пробував це робити? Я вважаю, що це гунфу. Ти кажеш, це просто, а я кажу, не просто. Ні в якій школі практикувати не просто.

Як вам відомо, Шак'ямуні проповідував «Медитацію». А що він проповідував до «Медитації»? «Заповідь». У медитацію можна поринути лише тоді, коли цілком кинеш усі бажання й захоплення, коли нічого не залишиться. Ось у чому логіка, чи не так? А «Медитація» — це теж гунфу. Одразу тобі не досягти рівня, коли можеш повністю дотримуватися всіх заповідей. Поступово, слідом за тим як ти пориватимеш з усіма поганими речами, твоя медитація ставатиме глибшою. Коли людина читає ім'я Будди, потрібно уважно читати всім серцем, не можна мати жодних думок, так щоб інші частини її головного мозку від читання зацікавилися, щоб вона вже нічого не знала, щоб одна думка замінила всю безліч думок, щоб кожна буква слова «Амитабха» з'явилася перед очима. Хіба це не гунфу? Хіба можна із самого початку досягти цього? Не можна. Коли не можна, то людина точно не зможе поринути в стан спокою. Якщо не віриш, то спробуй. Вустами ти там раз по раз читаєш ім'я Будди, а подумки про що тільки не міркуєш: «Чому голова нашого підприємства такий незадоволений мною? Цього місяця він видав мені так мало преміальних». Чим більше людина думає про це, тим більше гнівається. Страшенно розлючується. А вустами й далі читає ім'я Будди! Скажи, хіба так можна практикувати? Хіба це не пов'язано з гунфу? Хіба це не пов'язано з тим, що твоє серце не чисте? Деякі люди мають відкрите небесне око і здатні дивитися всередину Даньтєн. Адаже внизу живота людини збирається Дань. Чим чистіша ця енергія і матерія, тим вона світліша, а чим більш нечиста, тим темніша, чорніша. Хіба, дивлячись на Дань у внутрішній частині Даньтєн, ти зможеш увійти у стан спокою? Не зможеш. Річ не в самому методі. Ключ у тому, що мислення, думки людини не чисті. Ти дивишся всередину Даньтєн і бачиш, як це чудово, що Дань прозорий і

виблискує, але невдовзі Дань на щось змінюється. Він перетворюється на квартиру. «Ця кімната буде моєму синові після його одруження, у цій кімнаті житиме дочка, у цій будемо мешкати ми з дружиною, а посередині буде вітальня. Як чудово! Та чи можуть мені видати цю квартиру? Доведеться вигадати, як її дістати. Що ж мені робити?» Люди схилені на таких речах. Скажи: хіба ти зможеш увійти у стан спокою? Інші кажуть: «Я прийшов у суспільство звичайних людей, немов зупинився в готелі. Поживу тут кілька днів і квапливо піду». Деякі ж люди так прив'язалися до цього місця, що забули свій дім.

Якщо щиро вдосконалюєшся, то маєш виправляти свої думки, удосконалюватися всередині, шукати всередині. Не можна шукати зовні. Як кажуть в одній школі: «Будда — у серці». Вони мають рацію. Але хтось неправильно зрозумів цю фразу. Він каже «Будда — у серці» так, нібито він сам уже Будда, неначе в його серці перебуває Будда. Ось як він це зрозумів. Чи не помиляється він? Як можна було так це зрозуміти? Цей вислів означає, що ти можеш успішно вдосконалитися, тільки якщо вдосконалюватимеш своє серце. Ось у чому суть. Звідки у твоєму тілі може взятися Будда? Щоб успішно вдосконалитися, потрібно вдосконалюватися.

Ти не можеш увійти в стан спокою через те, що у твоєму мисленні немає Пустоти, і ти не маєш такого високого рівня, а це відбувається від поверхового до глибокого й разом з підвищенням рівня взаємно доповнює одне одного. Коли ти звільнився від пристрастей, то і твій рівень підвищується, і твоя медитація стає глибшою. Якщо ж ти хочеш домогтися стану спокою шляхом якихось прийомів і методів, то, як я б сказав, що все це є пошуком зовні. А те, коли людина шукає зовні, якраз і означає, що в неї сталося відхилення у практиці, що вона пішла лихим шляхом. Особливо в буддизмі, якщо ти шукаєш зовні, то вони скажуть, що ти пішов шляхом диявола. А в справжньому вдосконалюванні потрібно працювати над своєю душею. Тільки коли ти підвищиш Сіньсін, твої думки зможуть досягти чистоти й Недіяння; тільки коли підвищиш Сіньсін, ти зможеш стати одним цілим із властивістю нашого Всесвіту, відкинути найрізноманітніші людські бажання, пристрасті та погані речі, зможеш викинути із себе погане і піднятися вгору. Тоді твоя матерія Де, більше не зазнаючи стримувальної дії властивості Всесвіту, зможе перетворитися на Гун. Чи не проявляється тут взаємна обумовленість? Саме така логіка речей!

Коли не можеш досягти критеріїв практикувальника — це суб'єктивна причина того, чому не можеш поринути у стан спокою. Зараз і об'єктивно

склалася ситуація, що серйозно заважає тобі вдосконалюватися на високі рівні й небезпечно впливає на практикувальників. Як вам відомо, слідом за реформами й відкритістю поживаються економіка, мають місце й політичні послаблення. Було перейнято багато науково-технічних новацій, і в людей зростає рівень життя. Серед звичайних людей усі вважають це гарним явищем. Але з погляду роздвоєння єдиного, з погляду діалектики слідом за реформами та відкритістю в наше життя увійшло й погане — на будь-який колір і смак. У книжковому бізнесі склався такий підхід, ніби книгу не буде розпродано, якщо там не буде трішки змісту еротичного характеру, адже вони піклуються про обсяги збуту. У кінематографі й телебаченні вважають, ніби фільми й телеканали ніхто не дивитиметься, якщо там не буде трохи постільних сцен, адже вони турбуються про рейтинги відвідуваності та кількість переглядів. У витворах живопису... хтозна, це справді мистецтво або щось інше. У нашій народній творчості Давнього Китаю не було таких речей. Це не так, що хтось, кому це лиш захотілося, заснував цю традицію китайської нації, її не міг створити будь-хто. Коли я розповідав про доісторичні цивілізації, вже зупинявся на цьому: у всього є своє джерело. Моральні норми людства викривилися, змінилися. Змінився навіть критерій оцінки доброго та поганого. Така ситуація серед звичайних людей. Властивість же Всесвіту, еталон Чжень-Шань-Жень, — це єдиний критерій оцінки того, добра людина чи погана, — і він не змінюється. Будучи практикувальником, якщо ти хочеш вистрибнути звідси, то маєш оцінювати все цим критерієм, а не критеріями звичайних людей. Отже, об'єктивно існують такі завади. І це ще не все. З'явилися такі речі, як гомосексуалізм, сексуальне звільнення, наркоманія та інше неподобство.

Людське суспільство у своєму розвитку дійшло сьогоднішнього етапу. Замисліться: як воно виглядатиме, якщо розвиватиметься так і далі? Хіба можна дозволити йому завжди так існувати? Якщо порядок не наведуть люди, то його наведе Небо. Щоразу, коли з людством трапляється катастрофа, воно перебуває в такому стані. Протягом стількох лекцій я не заводив мови про кінець світу. Однак про це говориться в релігіях, і дуже багато хто обговорює цю актуальну тему. Я вам скажу ось що. Замисліться: рівень моралі в нашому суспільстві звичайних людей уже настільки змінився! Напруженість між людьми вже сягнула такої міри! Подумай: чи воно не досягло вже вкрай небезпечного становища? Тому середовище, що зараз об'єктивно існує, теж серйозно заважає нашим практикувальникам удосконалюватися на високі рівні. Зображення з оголеними тілами розміщують просто ось там, вішають посеред проспекту. Як піднімеш голову, то й відразу побачиш.

Лаоцзи казав такі слова: «Коли добродісна людина чує Дао, то сумлінно йде цим шляхом». Добродісна людина чує Дао й думає: «Як же непросто отримати істинний Закон! Якщо я сьогодні не почну вдосконалюватися, то скільки ж доведеться чекати наступної такої можливості?» Складне середовище, як на мене, — це, навпаки, річ гарна. Чим воно є складнішим, тим видатніші люди можуть з'явитися! Якщо зможеш проявити себе навіть тут, лише тоді вдосконалювався ти найґрунтовніше.

Для того, хто дійсно здатний рішуче вдосконалюватися, я вважаю, це, навпаки, гарна річ. Без виникнення суперечностей, без створення шансів для підвищення твого Сіньсін тобі все-таки не піднятися! Ти добрий, я теж добрий. Як тоді вдосконалюватися? Той, хто є рядовим удосконалювальником, належить до «пересічних людей, які чують Дао»: вони вважають, що можна практикувати, а можна і не практикувати. Тоді таким людям, імовірно, буде дуже тяжко. Хтось із вас слухає тут лекцію і вважає, що Вчитель все правильно каже. А як повернеться назад у суспільство звичайних людей, актуальні вигоди все одно залишаться для нього цілком реальними. Авжеж, вони цілком реальні. Не говоримо про тебе. На Заході є багато великих багатіїв і мільярдерів, які після смерті виявляють, що нічого не мають, що матеріальне багатство не можна ні принести, коли народжуєшся, ні забрати, коли помираєш, і що воно є зовсім пустим. А чому ж Гун настільки дорогоцінний? Бо його носить безпосередньо твоя душа, його можна принести, коли народжуєшся, і забрати із собою, коли помираєш. Ми вважаємо, що душа безсмертна, і це ніякі не забобони. Після того як скидаються клітини нашого фізичного тіла, ще менші молекулярні частинки, що перебувають в інших матеріальних просторах, усе ж не руйнуються. Людина всього-на-всього скинула свою оболонку.

Усе те, про що я щойно розповів, належить до теми Сіньсін людини. Шак'ямуні казав такі слова, і Бодхидхарма теж: «Східна земля Китай — це місце, де з'являються люди великого Де». Протягом усієї історії в нас у Китаї багато ченців, багато китайців дуже цим пишалися. Тобто вони гадали, що тут можна виробити високий Гун. Тому багато хто радів і виявляв самовдоволеність: «Ми, китайці, молодці! У Китаї з'являються люди з видатними вродженими якостями, люди великого Де». Насправді дуже багато хто не розуміє внутрішнього змісту цього висловлювання. Чому ж у Китаї можуть з'являтися люди великого Де? Чому можуть виробляти високий Гун? Дуже багато хто не знає справжнього значення слів людей, що перебували на високих рівнях, і так само не знає ні рівня, на якому ті перебували, ні стану їхнього мислення. Звичайно, ми вже вам

казали не давати визначень їхнім словам. Замисліться: лише в найскладнішому натовпі людей, у найскладнішому середовищі можна виробити високий Гун. Ось що ці слова означають.

МОРАЛЬНА ОСНОВА

Моральна основа визначається тим, наскільки багато матерії Де має людське тіло в іншому просторі. Якщо Де мало, а чорної матерії багато, то кармічне поле велике, а отже, це означає погану моральну основу; коли Де багато, білої матерії багато, то кармічне поле мале, а отже, це означає гарну моральну основу. Обидві речовини людини, біла й чорна, можуть перетворюватись одна на одну. І як же перетворюватись? Здійснення добрих учинків створює білу матерію. Біла матерія здобувається людиною, коли та постраждала, зазнала болю, зробила добро. А чорна матерія утворюється, коли коїш лихі вчинки, робиш щось погане. Це карма. Ось який вони мають процес перетворення. Водночас вони мають і зв'язок з носієм. Бо вони йдуть безпосередньо слідом за душею людини й не є продуктами одного життя, а накопичуються з давніх-давен. Тому люди й кажуть про збирання карми і збирання Де. Крім того, їх можуть накопичувати й предки. Іноді я згадую, як давні китайці чи старі люди казали: «Предки накопичують Де» або «збирання Де», «брак Де». Як же справедливо вони казали! Справді абсолютно правильно.

Залежно від того, яку людина має моральну основу — гарну чи погану, такою ж буде і її здатність усвідомлення. Погана моральна основа в людини може призводити до того, що здатність усвідомлення в неї теж стає дуже слабкою. А чому? Бо людина з доброю моральною основою має багато білої матерії. Така біла матерія гармонійно зливається з Усесвітом, може злитися в одне ціле з властивістю Чжень-Шань-Жень, без проміжків. Властивість Усесвіту прямо відображується у твоєму тілі, безпосередньо з'єднується з твоїм тілом. А чорна матерія, якраз навпаки, здобувається людиною внаслідок скоєння лихих учинків. Вони з властивістю нашого Всесвіту унікають одна одної, тому між такою чорною матерією і властивістю нашого Всесвіту і створюється своєрідний заслін. Якщо чорної матерії багато, то вона утворює навколо людського тіла поле та оточує людину. А чим більше це поле, чим більша густина чорної матерії, чим вона товща, тим гіршою це робить здатність усвідомлення людини. Це тому, що ця людина не може прийняти властивість Усесвіту Чжень-Шань-Жень, що, своєю чергою, викликано тим, що вона скоювала погані вчинки й через це створила чорну матерію. Часто така людина дедалі менше вірить у

самовдосконалення, її здатність усвідомлення дедалі погіршується, і вона дедалі більше зазнає перешкод від карми; чим більші її страждання, тим менше вона вірить, унаслідок чого їй важко вдосконалюватися.

Людині з великою кількістю білої матерії вдосконалюватися легко, бо достатньо тільки, щоб у процесі вдосконалення вона стала одним цілим із властивістю Всесвіту, і її Сіньсін підвищився, як її Де уже безпосередньо перетворюється на Гун. А людина з великою кількістю чорної матерії нагадує продукцію, що виготовляють на заводі, — перед тим як стати готовою продукцією вона має пройти додаткову обробку. Інші люди вже як готовий матеріал, а вона як груба сировина, яку потрібно ще обробити, пройти такий процес. Тому людині спершу треба витримати страждання, усунути свою карму й перетворити її на білу матерію. Високий Гун у цієї людини може вирости лише після утворення матерії Де. Але часто така людина вже й так має погану здатність усвідомлення, а ти ще й змушуєш її багато страждати, тоді вона тим паче не вірить, тим паче не може витримати. Отже, тим, хто має багато чорної речовини, удосконалюватися тяжко. У минулому в Школі Дао чи в школах, у яких здійснюється єдина передача, казали: «Це вчитель шукає учня, а не учень учителя». У цьому теж рішення робилося залежно від кількості цих речей, які мав потенційний учень у своєму тілі.

Моральна основа визначає здатність усвідомлення, але це не є абсолютним. Одна людина має дуже погану моральну основу, але дуже добре домашнє середовище: дуже багато членів її родини практикує, а хтось є світським буддистом і цілком вірить у те, що пов'язано із самовдосконаленням. Таке середовище теж може сприяти тому, щоб вона повірила, щоб покращилася її здатність усвідомлення. Тому це не є абсолютним. А інша людина має дуже гарну моральну основу, але часто її мислення стає надзвичайно обмеженим у зв'язку з тим, що вона здобула освіту на основі нинішніх мізерних знань нашого реального суспільства, і особливо у зв'язку із застосуванням кілька років тому методом ідеологічного виховання, якому була властива абсолютизація. Її тотальне невір'я в усе, що виходить за межі сфери її знань, теж може призводити до того, що її здатність усвідомлення зазнаватиме серйозних завад.

Наведу приклад. Коли я проводжу курси, то на другий день пояснюю відкриття небесного ока. Є така людина, що має добру моральну основу. Я відразу відкрив їй небесне око на дуже високому рівні. Вона побачила багато-багато таких картин, яких інші не бачать. Ця людина сказала іншим: «Ой! Я бачу, як у всьому залі, де викладається Закон, неначе ті сніжинки,

Фалунь опускаються на людей; бачу справжній образ Учителя Лі; бачу ореол Учителя Лі, бачу, які на вигляд Фалунь, скільки тут Тіл Закону. Бачу, що Вчитель Лі викладає Закон на різних рівнях, як Фалунь налагоджують здоров'я учасникам курсів. Також бачу, що, коли Вчитель читає лекцію, рівень за рівнем, усюди на різних рівнях Тіла Гун Учителя теж читають лекцію. Крім того, я також бачу, як небесні діви осипають усе квітами» і таке інше. Цей учасник курсів побачив настільки чудесні речі. Це свідчить про те, що його моральна основа дуже непогана. Він розповідав-розповідав, а насамкінець сказав фразу: «...але я в усе це не вірю». Щось із цього нинішня наука вже підтвердила, багато чому можна в нинішній науці знайти пояснення, деякі речі ми вже описали. Адже пізнане в цигун і справді перевершує пізнання сучасної науки. У цьому немає сумнівів. У світлі цього моральна основа не повністю визначає здатність усвідомлення.

УСВІДОМЛЕННЯ

Що таке «усвідомлення»? «Усвідомлення» — це термін, що походить з релігії. У буддизмі під ним мається на увазі розуміння вдосконалювальником Закону Будди, пізнавальне усвідомлення та остаточне усвідомлення, тобто Пробудження-Мудрість. Але зараз це слово вже стало вживаним серед звичайних людей. Скажімо, людина дуже розумна, знає, чого хоче керівник, одразу може це збагнути й дуже до нього підслеслива. Тоді люди кажуть, що вона має гарне усвідомлення. Ось як вони зазвичай це розуміють. Але коли ти вистрибнеш із рівня звичайних людей і перебуватимеш на трішки вищому рівні, то виявиш, що принцип, який пізнають звичайні люди, часто є хибним. Усвідомлення, про яке кажемо ми, — це аж ніяк не таке «усвідомлення». Вивертка людина має, навпаки, погану здатність усвідомлення. Це тому, що надто «розумна» людина виконує роботу лише поверхово, щоб завоювати увагу голови підприємства чи свого безпосереднього очільника. Тоді справжню ж роботу будуть змушені виконувати інші, чи не так? Отже, вона завинятиме іншим; оскільки вона хитра, то вміє підслесуватися, завдяки чому може отримувати більше благ, тоді іншим діставатиметься більше поганого; оскільки вона хитра, то не може зазнавати збитків, їй і непросто зазнати збитку, отже зазнавати збитків будуть змушені інші. Вона дедалі вище цінує мізерну актуальну вигоду, а отже, її натура стає дедалі вужчою, тим більше їй здається, що лише матеріальна вигода звичайних людей є такою річчю, яку не можна випускати з рук. Тим самим, вона вважає себе практичною людиною. Вона не залишиться у збитку.

А хтось навіть нею захоплюється! Скажу тобі: не захоплюйся нею. Ти навіть не знаєш, наскільки стомливо вона живе: погано їсть, погано спить, навіть уві сні боїться, щоб її інтересам не зашкодили. У питанні особистих інтересів вона просто «влазить у кінчик бичачого рогу». Скажи, чи не стомливо вона живе? Усе своє життя вона проживає заради цього. Ми кажемо: коли з кимось вступив у суперечку, відступи на крок назад, і тобі відкриється «неосяжне море і безкрає небо». Гарантую, що картина стане іншою. А такого типу людина не йде на поступки. Вона живе стомливіше за всіх. Ти в неї не вчися! У колах удосконалювальників кажуть: «Ця людина заблукала глибше за всіх. Заради матеріальних вигід вона серед звичайних людей зовсім збилася з пуття». Велиш їй берегти Де — легко сказати! Ти закликаєш її практикувати, та де ж їй повірити: «Практикувати? Ви, практикувальники, не завдаєте удару у відповідь, коли вас б'ють, і не відповідаєте, коли вас сварять. Інші з тобою жажливо вчиняють, а тобі не можна навіть у думках ставитися до них так само. Навпаки, треба навіть їм дякувати. Усі ви перетворилися на Ак'ю! Усі ви психічно хворі!» Таким людям неможливо зрозуміти самовдосконалювання. Вони вважатимуть, що це саме ти недоладний, що це ти дурний. От і скажи, хіба таких легко спасти?

Усвідомлення, про яке кажемо ми, — це не таке «усвідомлення», а якраз те, чому вони називають нас дурнішими в особистих інтересах. Ось про яке усвідомлення ми кажемо. Звичайно, ми не є справді дурними. Просто ми ставимося байдуже до насущних інтересів. А в інших аспектах ми дуже тямущі. Коли ми працюємо над якимось науково-дослідним проектом, коли керівник дає нам якесь доручення або ми виконуємо якусь роботу, то для нас усе цілком чітко й зрозуміло, і все в нас чудово виходить. Але, коли ми опинилися в конфлікті з іншими, то на наші дрібні особисті інтереси ми дивимося з легкою душею. Хто тоді назве тебе дурнем? Ніхто. Гарантую.

Поговорімо про справжнього дурня. Цей принцип на високому рівні стає цілком протилежним. Дурню неможливо скоїти серед звичайних людей значний лихий учинок, неможливо змагатися й боротися заради особистих інтересів, він не прагне слави й не втрачає Де. А ось інші дають йому Де. Щоразу, коли б'ють, лають його, вони дають йому Де. А ця матерія вкрай дорогоцінна. У нашому Всесвіті є принцип: «Хто не втрачає, той не отримує. Щоб отримати, треба втратити». Усі, хто бачить того великого дурня, сварять його: «Який же ти великий дурень!» Слідом за тим, як ти відкриваєш рота й когось свариш, ти кидаєш йому частинку Де. Ти поживився чужим коштом, а отже, ти щось отримав, тоді й маєш щось втратити. Хтось, проходячи повз нього, б'є його ногою: «Який же ти

великий дурень!» Гарзд, знову йому кинули щедрю частинку Де. Хтось його ображає, хтось дає йому копняка, а він сміється: «Давай-давай! Хай там що, ти дав мені Де. Я ж анітрохи не віддам його назад!» Замисліться: хто ж тоді, згідно з принципом високого рівня, має гострий розум? Чи не він? Він найрозумніший. Він не втрачає ніскільки Де. Коли ти кидаєш йому Де, він анітрохи не відштовхує його назад, забирає цілком усе, і ще й усміхається. У цьому житті дурний, а в наступному — ні. Його душа не дурна. У релігії кажуть, що коли в людини стало багато Де, то в наступному житті вона стане високопосадовцем, страшно розбагатіє. Усе це обмінюється на Де.

Ми кажемо, що Де може безпосередньо еволюціонувати в Гун. Чи не від еволюції Де залежить те, наскільки високо ти вдосконалишся? Він може безпосередньо еволюціонувати в Гун. Чи не від еволюції цієї матерії утворився Гун, що визначає висоту рівня людини та величину її сили Гун? От і скажи, дорогоцінна вона чи ні? Її можна приносити із собою, коли народжуєшся, і забирати, коли вмираєш. У буддизмі кажуть: «Те, наскільки високо ти вдосконалишся, буде твоїм Плодом удосконалювання». Скільки ти віддаси, стільки і отримаєш — ось такий принцип. Як кажуть у релігії, маючи Де, у наступному житті людина обійме високу посаду, наживе великого багатства. Якщо ж вона має мало Де, то не випросить навіть милостині, бо не має Де для обміну. Адже не втрапиш — не здобудеш! Коли в людини не залишиться жодної частинки Де, то на неї чекає Повне знищення тіла й душі. Вона дійсно помре.

Раніше був один майстер цігун. Коли він щойно вийшов на люди, його рівень був досить високим. Згодом цей майстер упав, загрузнувши в славі та вигоді. Його вчитель відвів його допоміжну душу, адже він належав до тих, у кого вдосконалюється допоміжна душа. Коли допоміжна душа тієї людини ще була з нею, то людина була під контролем допоміжної душі. Наведу приклад. Одного дня в неї на роботі ділили квартири. Її очільник сказав: «Хто не має житла — підійдіть. Опишіть, у яких ви перебуваєте житлових умовах, нехай кожний з вас розкаже, наскільки потребує квартири». Кожний розповів про себе. А та людина — ні пари з вуст. Зрештою очільник побачив, що саме вона має найтяжче становище з-поміж усіх, і вирішив, що квартиру слід дати їй. Одна з її колег тоді сказала: «Ні! Не давайте їй квартиру. Дайте мені. Мені вона так потрібна!» А та людина відповіла: «Ну гарзд, хай їй дадуть тобі». З погляду звичайних людей, ця людина дурна. Хтось із її колег знав, що вона практикувальник, тож він її спитав: «Ти практикувальник, і тобі нічого не потрібно. А що ж тобі все-таки потрібно?» Вона сказала: «Мені потрібно те, що іншим не потрібно».

Насправді ця людина була анітрохи не дурною. Вона була надзвичайно обдарованою. Просто вона мала таке ставлення до особистих нагальних інтересів, скорялася природному плинові речей. Той знов її питає: «А хіба є таке, що нинішнім людям не потрібно?» А вона відповідає: «Люди штурхають ногами каміння, що лежить на землі, і воно нікому не потрібне. От я і підберу те каміння». Для звичайних людей це немислимо. Звичайні люди не розуміють практикувальників, не здатні їх зрозуміти. Своїм рівнем мислення вони дуже-дуже відстають від практикувальників, між ними надто велика прірва в рівнях. Певна річ, та людина не підбирала з долу каміння. Вона лише висловила принцип, який звичайні люди не можуть усвідомити: «Я не прагну речей звичайних людей». Візьмімо цей камінь. Як ви знаєте, у буддійських канолах розповідається: «У Світі Найвищого Щастя і дерева золоті, і земля золота, і птахи золоті, і квіти золоті, і будинки золоті. Навіть Тіла Будд переливаються золотим сяйвом». Там не знайти жодного каменя. Кажуть, каміння там замість грошей. Та людина все ж не понесе туди камінь, але вона висловила принцип, який звичайні люди зрозуміти не в змозі. Абсолютно правильно кажуть практикувальники: «Ми не женемося за тим, за чим женуться звичайні люди; ми не вважаємо цінним те, що мають звичайні люди; але звичайні люди не здобудуть того, що маємо ми, навіть якщо захочуть».

Насправді те усвідомлення, про яке ми щойно розповідали, усе-таки належить до усвідомлення в процесі вдосконалення і є прямо протилежним до усвідомлення звичайних людей. Усвідомлення, яке ми дійсно маємо на увазі, це коли в процесі нашої практики вчитель викладає Закон, учитель Школи Дао викладає Дао, коли ти в процесі вдосконалення стикаєшся з бідами, чи можеш ти усвідомити, що ти вдосконалювальник, чи можеш зрозуміти, чи можеш прийняти, чи можеш у процесі вдосконалення вчиняти згідно із цим Законом. Деякі люди усе одно не вірять, хоч що ти їм розповідаєш. Їх цікавить лише реальна вигода серед звичайних людей. Вони не можуть повірити через те, що невідступно тримаються притаманних їм уявлень. Ще деякі тільки й думають про лікування. Щойно я тут сказав, що призначення цігун зовсім не в лікуванні, як у них уже виникла антипатія, і всьому викладеному після того вони вже не вірили.

У деяких з вас здатність усвідомлення ніяк не підвищиться. Хтось бере цю мою книгу й довільно пише у ній свої нотатки. Ті з нас, хто має відкрите небесне око, бачать, що ця книга переливається всіма кольорами райдуги, сяє золотом, що кожне слово є образом мого Тіла Закону. Якби я вам брехав, то це означало би, що я вас обдурюю. А те, що ти написав, таке чорне й темне. Ти насмілюєшся ось так довільно писати там? Що ми тут

робимо? Хіба не навчаємо тебе вдосконалюватися вгору? Про деякі речі тобі слід замислитися. Ця книга здатна вказувати тобі шлях у самовдосконалюванні. Поміркуй: дорогоцінна вона чи ні? Чи може твоє поклоніння Будді дати тобі змогу дійсно вдосконалюватися? Ти дуже побожний. Ти не наважуєшся навіть доторкнутися до статуї Будди й щодня палиш для неї ладан. Але насмілюєшся псувати Великий Закон, який справді може вказувати тобі шлях у вдосконалюванні.

Коли кажуть про усвідомлення, мають на увазі міру, до якої ти розумієш усілякі рівні, що з'являються в процесі вдосконалення, або якийсь предмет, якийсь Закон, який виклав учитель. Але це ще не є тим, що ми називаємо докорінним усвідомленням. Докорінне усвідомлення, про яке ми кажемо, означає, що людина всю решту свого життя від самого початку вдосконалювання невпинно підноситься, невпинно позбувається людських пристрастей і різноманітних бажань. Її Гун також невпинно зростає вгору. Зрештою так відбувається аж до того, як вона зробить останній крок у своєму вдосконалюванні. Її матерія Де цілком еволюціонує в Гун, людина дійде кінця запланованого вчителем шляху вдосконалення і цієї миті всі замкі — «Бах!» — одразу повністю відкриються від вибуху. Її небесне око досягне найвищої точки рівня, на якому людина перебуватиме. Вона побачить реальні картини кожного простору того рівня, на якому перебуватиме, форми існування різноманітних істот кожного простору-часу, форми існування матерії кожного простору-часу, побачить істину нашого Всесвіту. У неї повною мірою проявиться чудотворна сила, і вона зможе спілкуватися з усілякими істотами. Коли досягаєш цього стану, хіба ти вже не Великий Пробуджений? Хіба не так, що ти вже вдосконалився й досяг Пробудження? У перекладі на давньоіндійську мову це «Будда».

Докорінне усвідомлення, про яке ми казали, — це його «раптова» форма. У раптовому усвідомленні людина всю решту свого життя вдосконалюється в замкненому стані. Вона не знає, який заввишки її Гун, не знає, які форми має вироблений нею Гун. У неї зовсім не виникає жодної реакції. Навіть клітини її тіла замкнені. Увесь вироблений Гун замкнений. Так відбувається, аж доки людина не дійде самого кінця свого вдосконалення — лише тоді вони відкриваються. Виконати це здатна лише людина з видатними вродженими якостями. Удосконалюватися їй неймовірно болісно. Починаючи від того, щоб бути доброю людиною, вона тільки й знає, що підвищувати свій Сіньсін, терпіти страждання і вдосконалюватися вгору. Вона тільки й знає, що вимагає від себе підвищувати Сіньсін, але не бачить власного Гун. Таким людям удосконалюватися важче за всіх. Це

мусить бути людина з видатними вродженими якостями. Хоч скільки років вона вдосконалюється, їй нічого не відомо.

Є й такий вид усвідомлення, який називається поступовим. Із самого початку дуже багато хто з вас відчуває обертання Фалунь. Водночас я відкриваю вам небесне око. Деякі з вас перейдуть від стану, коли з різноманітних причин не бачать, до такого, коли в майбутньому побачать, від стану, коли бачать невиразно, до такого, коли бачитимуть виразно, від стану, коли небесним оком користуватися не вміють, до такого, коли вмітимуть це робити. Ти невпинно підвищуєш свій рівень. Слідом за твоїм підвищенням Сіньсін та усуванням усіляких пристрастей, у тебе проявлятимуться різноманітні здатності. Еволюція впродовж усього процесу вдосконалення, хід перетворення тіла відбуватиметься цілком за умов, коли ти сам можеш це побачити чи відчути. Отже, зробивши найостанніший крок, ти цілком зможеш пізнати істину Всесвіту. Твій рівень досягне вершини, до якої тобі належало дійти в удосконалюванні. Зміни твого тіла та посилення здатностей досягнуть певного ступеня. Ти досягнеш цієї мети крок за кроком. Таким є поступове усвідомлення. Метод удосконалення поступового усвідомлення теж непростий. Набувши здатностей, деякі люди ніяк не звільняються від пристрастей, тож можуть показати себе, можуть скоїти щось погане. Як наслідок, у тебе впаде Гун, твоє вдосконалювання зійде нанівець, і зрештою ти все втрадиш. Деякі практикувальники з відкритим небесним оком можуть побачити всіляких істот різних рівнів. Вони, можливо, вмовлятимуть тебе щось зробити, вмовлятимуть практикувати їхні речі, приймуть тебе в учні, проте вони не здатні дати тобі Істинного Плоду, бо вони й самі його не домоглися.

Крім того, люди просторів високих рівнів є богами. Вони перетворюються на велетнів, проявляють величезну чудотворну силу. Чи не підеш ти за ними, щойно твої думки стануть неправедними? Щойно ти це зробиш, твоє вдосконалювання відразу ж зійде нанівець. Навіть якщо це буде справжній Будда, справжній Даос, ти все одно будеш змушений знов удосконалюватися з початку. Люди багатьох рівнів Небес — це святі, чи не так? Цілком вистрибнути звідси можна лише тоді, коли дійдеш у вдосконалюванні вкрай високого рівня й досягнеш своєї мети. А ось в очах простої людини ті небожителі, безперечно, і високі, і великі, і мають великі здатності. Але вони зовсім не обов'язково домоглися Істинного Плоду. Чи ти зможеш не піддатися завадам від різноманітної інформації, спокусам від усіляких картин? Тому я і кажу, що вдосконалюватися з відкритим небесним оком теж важко. Тоді важче ручатися за свій Сіньсін. Але добра річ у тому, що деякі з нас належать до тих, кому розблоковують здатності

й дають увійти в стан поступового усвідомлення лише на півдорозі. Небесне око ми відкриваємо кожному, а здатності дуже багатьом з вас не проявимо. Після того як твій Сіньсін поступово крок за кроком підвищиться до певного рівня, душевний стан стане стійким і ти зможеш тримати себе в руках, ми відразу відкриємо тебе за допомогою вибуху. Ми дамо тобі увійти в стан поступового усвідомлення, коли ти досягнеш певного рівня. Тієї пори тобі стане досить легко контролювати себе, і в тебе проявляться різноманітні здатності. Ти вдосконалюватимешся вгору й зрештою досягнеш стану повного відкриття. Ми зробимо так, щоб це відбулося на півдорозі твого вдосконалення. Дуже багато хто з нас належить до цієї категорії. Тому не прагніть швидше досягти зрячого стану.

Ви, імовірно, чули, що в Дзені теж кажуть про поділ на раптове й поступове усвідомлення. Шостий патріарх Дзену Хуейнен стояв за раптове усвідомлення, а Шеньсю з північної його течії був прихильником поступового. В історії між ними двома в буддійській філософії точилася дуже довготривала дискусія. Вони сперечалися й сперечалися. Як на мене, це не має сенсу. Чому? Бо вони мали на увазі всього-на-всього пізнання якогось принципу в процесі вдосконалення. Цей принцип хтось зрозумів уже відразу, а хтось усвідомив, зрозумів його поступово. Чи не однаково, як ти його усвідомлюєш?! Краще пізнати відразу. Поступово усвідомити теж годиться. Хіба це в обох випадках не усвідомлення? Усвідомлення. Отже, і одне, і друге є непоганим.

ЛЮДИНА З ВИДАТНИМИ ВРОДЖЕНИМИ ЯКОСТЯМИ

Хто така людина з видатними вродженими якостями? Вона все-таки відрізняється від людей з гарною чи поганою моральною основою. Таку людину з видатними вродженими якостями неймовірно важко знайти. За вкрай тривалий історичний період може народитися лише одна така людина. Звичайно, людина з видатними вродженими якостями передусім мусить мати величезний Де — її поле білої матерії мусить бути колосальним. Це обов'язково. Водночас вона має бути здатною витримувати страждання у стражданні, мати велику терплячість, бути здатною відмовлятися, уміти берегти Де, мати гарну здатність усвідомлення тощо.

Що таке страждання у стражданні? У буддизмі вважають, що бути людиною — це вже страждання. Якщо ти став людиною, то мучитимешся. Там уважають, що ніхто з істот усіх просторів не має такого, як у нас, тіла звичайної людини, а тому не хворіє, тому не стоїть перед проблемою

народження — старості — хвороб — смерті, тому не має таких мук. Люди інших просторів можуть літати в повітрі, вони невагомі, і це так прекрасно. А перед звичайними людьми саме через наявність цього тіла постає проблема: їм погано від холоду, від жару, від спраги, від голоду й від утоми. Ще вони проходять через народження — старість — хвороби — смерть. Так чи інакше ти не маєш комфорту.

Я читав одну статтю в газеті, де розповідалося, що, коли стався Таншаньський землетрус, під час якого загинуло багато людей, деяких потерпілих урятували. Серед цих людей провели особливе соціологічне опитування: їх запитали, що вони відчували в стані клінічної смерті. Але, що було несподіваним, ці люди розповіли про одне особливе становище, причому були в цьому однастайними: у момент смерті людина не відчуває страху, а, якраз навпаки, раптом переживає відчуття визволення, відчуття прихованого піднесення; деякі з них відчували, як у них одразу зникли тілесні пута, як вони надзвичайно приємно злетіли й навіть побачили своє тіло; другі навіть побачили істот інших просторів; а треті потрапили до таких-то таких-то місць. Усі ці люди розповіли, що тієї миті пережили приховане відчуття збудження від звільнення, відчуття, коли немає страждань. Тому я і кажу, що мати наше фізичне тіло — це вже страждання. Але всі з'являються на світ з материнської утробы, а тому вже й не знають, що страждають.

Я казав, що така людина мусить витримати страждання у стражданні. Як я вже того дня розповідав, у просторі-часі людства та іншому, більшому, просторі-часі різне поняття простору. У нас на цьому боці один шичень — це дві години, а в їхньому просторі це один рік. Вони кажуть, що ця людина практикує в такому болісному середовищі, вона дійсно вражає; вони кажуть, що в цієї людини з'явилося бажання знайти Дао, вона хоче вдосконалюватися, вона просто вкрай особлива. Їй настільки гірко, але її природа все-таки не зникла, вона все ще бажає вдосконалюватися й повернутися назад. Ось чому можна безумовно допомагати вдосконалювальникам. Скажімо, ця людина в просторі звичайних людей усю ніч просиділа в медитації. Побачивши це, вони кажуть, що людина і справді чудова — вона просиділа тут уже шість років. Адже один наш шичень — це на тому боці один рік. Наше людство має вкрай особливий простір.

Як витримувати страждання у стражданні? Наведу приклад. Одного дня людина пішла на роботу. На підприємстві стан речей не дуже добрий, ситуація кепська — людей більше, ніж роботи. Підприємство

переживатиме структурні зміни й найматиме підрядників. Зайві працівники мають звільнитися. Ця людина теж виявилася серед них. Одразу залишилася без шматка хліба. Який вона має настрій? «Нізвідки брати гроші на витрати. Як тепер жити? Узятися за щось інше? Але ж нічого іншого я не вмію». Пригнічена вона повернулася додому. Щойно дісталася дому, як там захворів її батько, причому дуже серйозно. Схвильована, людина думає: «Треба терміново доставити його до лікарні!» З величезними труднощами вона позичила гроші, щоб покласти стару людину в лікарню. Повернулася додому, щоб зібрати йому якісь речі. Щойно дісталася дому, як прийшов шкільний учитель і сказав: «Ваш син жахливо побив іншого школяра. Терміново підіть і погляньте!» Тільки-но людина, розібравшись із цим, повернулася додому і ось там присіла, задзвонив телефон і їй сказали: «Ваша дружина вам зраджує». Звичайно, ви не зіткнетеся з таким випадком. Пересічна людина не зможе витримати такого страждання й подумає: «Навіщо мені ще жити? Знайду мотузку й повішуся. Краще я помру! Смерть покладе край усім проблемам!» Я кажу, що така людина мусить витримати страждання у стражданні. Звичайно, усе-таки не обов'язково в такій формі. Міжлюдські інтриги, пов'язані із Сіньсін чвари, боротьба за особисті інтереси цьому не поступаються. Скільки людей живуть тільки заради слави, а коли не витримують приниження, то вішаються. Отже, ми маємо вдосконалюватися в такому складному середовищі, маємо витримати страждання у стражданні. Водночас ми також повинні мати велику терплячість.

А що таке велика терплячість? Практикувальнику передусім слід домогтися того, щоб не відповідати ударом на удар і лайкою на лайку. Він має терпіти. Інакше який ти практикувальник? Хтось із вас сказав: «Такої терплячості дуже важко домогтися. Я маю поганий характер». Якщо маєш поганий характер, то змінюйся. Практикувальник мусить бути терплячим. Є такий, що, повчаючи дитину, теж вибухає, піднімаючи просто несамопитий крик. Коли повчаєш дитину, не треба бути таким. Тобі не слід дійсно розлючуватися. Коли виховуєш дитину, дій розумніше. Лише тоді ти зможеш справді добре її виховати. Ти не можеш пережити навіть дрібниць і зриваєшся. А ще хочеш, щоб у тебе зріс Гун! Хтось із вас каже: «Якщо, коли я йтиму вулицею, хтось ударить мене ногою, і поруч не буде нікого зі знайомих, тоді стерпіти я зможу». Я скажу, що цього ще не достатньо. Хтозна, може, у майбутньому зроблять так, що тобі дадуть два ляпаси, що ти осоромишся саме в присутності того, перед ким найбільше боїшся втратити лице. Як ти до цього поставишся? Тоді подивляться, чи зможеш ти це стерпіти. Якщо ти зможеш стерпіти, але в душі це тебе непокоїтиме, то це теж не годиться. Як вам відомо, той, хто досяг рівня

Архата, зіткнувшись із будь-якою проблемою, ніколи не бере її близько до серця, жодні події звичайних людей він не бере близько до серця, він завжди веселий і в гарному настрої. Зазнаючи будь-яких збитків, він усе одно в гарному настрої і не звертає на них уваги. Якщо ти дійсно можеш досягти цього, то ти вже домігся Початкового Плоду вдосконалювання Архата.

Хтось із вас сказав: «Якщо ми виявлятимемо терплячість до такої міри, то звичайні люди скажуть, що ми надто слабкі й нас надто просто скривдити». Я кажу: це не слабкість. Подумайте: навіть старі люди зі звичайних людей, висококультурні люди поведуться виховано й не опускаються до рівня інших. Чи не маємо ми, практикувальники, тим паче так учиняти? Яка ж це слабкість? Я вважаю, що це вияв великої терплячості, вияв сили волі. Винятково практикувальники можуть мати таку велику терплячість. Є такий вислів: «Невіглас, зазнавши образи, витягне меча й битиметься». Звичайна людина, певна річ, так і робитиме: ти облаяв мене, я облаю тебе; ти вдарив мене, я вдарю тебе. Це і є звичайна людина. Хіба можна сказати, що це практикувальник? Якщо, будучи вдосконалювальником, ти не матимеш твердої волі й будеш не в змозі себе контролювати, то не зможеш досягти цього.

Як вам відомо, у давнину була постать на ім'я Хань Сінь. За переказами, Хань Сінь був талановитою людиною, він служив головнокомандувачем армії імператора Лю Бана, стовпом держави. Завдяки чому ж він був здатний виконувати настільки відповідальну справу? Казали, що Хань Сінь уже змалку був неабиякою людиною. Є така історія: Хань Сінь зазнав ганьби, пролізши в іншого між ніг. Хань Сінь змалку практикував бойові мистецтва, а люди, які їх практикували, завжди носили із собою меча. Одного дня, коли він ішов вулицею, один місцевий хуліган, ставши руки в боки, загородив йому прохід: «Навіщо ти носиш меча? Ти насмілишся когось убити? Якщо ти насмілишся вбити людину, то відрубай мені голову», — кажучи це, він підставив йому шию. Хань Сінь подумав: «Навіщо мені відрубувати тобі голову?» У ті часи за таке теж доносили владі й змушували заплатити життям за життя. Хіба можна довільно вбивати людей? Хуліган, побачивши, що Хань Сінь не наважується його вбити, сказав: «Якщо ти не наважуєшся мене вбити, то проповзи в мене між ніг». І Хань Сінь дійсно проповз у нього між ніг. Це свідчить про те, що Хань Сінь мав винятково велику терплячість. Він відрізнявся від рядових звичайних людей і саме завдяки цьому був у змозі нести настільки відповідальну службу. «Люди живуть, аби боротися за свою славу». Це вислів звичайних людей. Замисліться: чи не стомливо жити заради цієї

слави? Чи не гірко це? Чи варто це робити? Хань Сін усе-таки був звичайною людиною, а ми самовдосконалювальники. Ми набагато сильніші за нього. Наша мета — досягти рівня, що перевищує звичайних людей, і зробити крок у бік іще вищих рівнів. З таким випадком ми не зіткнемося, але коли вдосконалювальник серед звичайних людей зазнає ганьби й приниження, то це не обов'язково поступається тій історії. Я б сказав, що пов'язані із Сіньсін чвари з людьми не відрізняються від того випадку і навіть перевершують його. Їх теж дуже важко витримати.

Водночас удосконалювальник має бути здатним відмовлятися — позбуватися різноманітних пристрастей і бажань звичайної людини. Одразу цього не домогтися. Ми можемо досягати цього поступово. Якби сьогодні ти вже міг досягти цього, ти вже сьогодні був би Буддою. Удосконалювання проходить поступово, але не розслаблюйся. Ти скажеш: «Учитель казав, що вдосконалювання проходить поступово, то і вдосконалююся поступово». У жодному разі! Ти маєш висувати до себе суворі вимоги. У вдосконалюванні за Законом Будди ти маєш бути хоробрим і сумлінним.

Також треба бути здатним берегти Де, потрібно берегти Сіньсін. Не можна коїти неподобство. Тобі не можна довільно робити що заманеться, ти маєш бути в змозі вберегти свій Сіньсін. Серед звичайних людей ви часто чуєте такі слова: «Накопичуйте Де, роблячи добрі вчинки». Практикувальники не накопичують Де — ми бережемо Де. А чому ми бережемо Де? Бо ми бачимо таку ситуацію: Де накопичують звичайні люди. Якщо вони накопичать Де, зроблять добро, то в наступному житті їм буде добре. А ми тут більше не маємо цієї проблеми. Якщо ти успішно вдосконалишся, то осягнеш Дао. Ти більше не матимеш проблеми багатьох життів. Збереження Де, про яке ми тут кажемо, має і таке значення: ці дві речовини, які має наше тіло, зібрано не за одне життя, вони залишилися з давніх часів. Ти ганятимеш на велосипеді по всьому місту й не обов'язково натрапиш на можливість зробити добрий учинок. Ти не обов'язково на неї натрапиш, навіть якщо день у день так робитимеш.

Це має ще одне значення. Тобі дадуть накопичувати Де. Ти зіткнешся з якимось випадком, що здасться тобі доброю річчю, але, якщо ти це зробиш, то можливо таке, що це виявиться поганим; ти зіткнешся з випадком, що здасться тобі поганим, і якщо ти в нього втрутишся, то можливо таке, що насправді це був позитивний випадок. А чому? Бо ти не бачиш їх внутрішнього причинного зв'язку. Інциденти звичайних людей вирішуються відповідно до законів — у цьому немає проблеми. Той, хто

став практикувальником, вже є надприродним. Отже, ти як надприродна людина вже маєш висувати до себе вимоги за надприродними принципами і вже не можеш оцінювати речі принципами звичайних людей. Ти не знаєш причинного зв'язку якогось інциденту, а отже, можеш хибно в ньому вчинити. Тому ми дотримуємося Недіяння. Ти не можеш робити все, що тобі схочеться. Хтось із вас каже: «А я хочу провчати лихих людей». Я відповідаю: ну стань тоді поліцейським. Але це не означає, що ми кажемо тобі не втручатися, навіть якщо ти зіткнешся з убивством чи підпалом. Я вам кажу про те, що коли між людьми відбуваються суперечності, і один б'є іншого ногою, б'є кулаком, то, хтозна, може бути, що раніше другий завинив першому, і вони розраховалися. Якщо ж ти втрутишся, то розрахунку між ними не вийде, і їм доведеться чекати наступного разу, щоб це знову повторилося. Це означає, що ти не бачиш причинного зв'язку й можеш скоїти поганий учинок, а звідси втратити Де.

Звичайні люди втручаються у справи звичайних людей. Це не страшно. Вони оцінюють речі принципами звичайних людей. А ти маєш оцінювати речі надприродними принципами. Якщо ти побачиш убивство чи підпал і нічого не зробиш, то це вже буде проблемою Сін'яні. Інакше як тобі проявити себе доброю людиною? Якщо ти не втручатимешся, навіть коли когось убивають чи вчиняють підпал, то коли ж ти втручатимешся? Але є ось який момент. Ці речі до нас, удосконалювальників, не мають ніякого стосунку. Навряд чи тобі це запланують, навряд чи тобі дадуть із таким зіткнутися. Ми розповіли про необхідність берегти Де, щоб ти не наробив поганих вчинків. Хтозна, можливо, навіть якщо ти трошки втрутишся у щось, то вже скоїш лихий вчинок. Тоді ти втрадиш Де. Якщо ти втрадиш Де, то як ти підвищиш свій рівень? Як досягнеш своєї кінцевої мети? Ось яка в цьому міститься проблема. Крім того, потрібно також мати гарну здатність усвідомлення. Якщо моральна основа гарна, то, імовірно, здатність усвідомлення теж буде гарною. Роль відіграє і вплив середовища.

Ми також ось що скажемо. Якщо кожний з нас удосконалюватиметься всередині, кожний шукатиме у своєму Сін'яні, коли в чомусь учинить погано, сам пошукає в собі причину, щоб наступного разу вчинити добре, і, роблячи щось, передусім думатиме про інших, то людське суспільство зміниться на краще, знову підніметься моральність, поліпшиться і духовна культура, і стан громадського порядку. Хтозна, можливо, навіть не залишиться поліції! Буде ні до чого, щоб інші за тобою наглядали — кожний наглядатиме за самим собою, шукатиме в собі. Погодься, як це чудово. Як вам відомо, зараз закони поступово повнішають, поступово досконалішають. Але чому деякі люди все одно скоюють злі вчинки?

Закони ж є, чому вони їх не дотримуються? Тому, що ти не можеш контролювати їхні думки. Коли ніхто не бачитиме, вони все одно робитимуть погані речі. Якщо кожна людина вдосконалюватиметься всередині, то картина різко зміниться. Більше не буде потреби, щоб ти виступав на захист скривджених.

Закон можна було викласти лише до цього рівня. Ще вищий зміст ти зможеш пізнати лише в ході свого вдосконалення. Деякі з вас ставлять мені дедалі конкретніші запитання. Якщо я відповім навіть на запитання, пов'язані з побутом, то що ж тобі залишиться вдосконалювати?! Ти маєш сам удосконалюватися, сам усвідомлювати. Якщо я все розповім, то вже не залишиться того, що б удосконалив ти. Добре, що Дафа вже поширюється. Ти можеш учиняти згідно з Дафа.

* * *

Думаю, час мого викладання Закону здебільшого скоро завершиться, тому я хотів залишити вам справжні речі, так щоб, коли ви надалі будете вдосконалюватися, ви мали Закон, який би спрямовував вас. У всьому процесі викладання Закону я був відповідальним перед вами й водночас відповідальним перед суспільством. Насправді ми вчиняли згідно із цим принципом. Що ж стосується того, добре чи погано ми це робили, про це я вмовчу. Ви самі матимете щодо цього неупереджену думку. Моїм бажанням було викласти Дафа, щоб іще більше наших людей змогли отримати користь, щоб ті, хто дійсно хоче вдосконалюватися, могли, покладаючись на Закон, удосконалюватися вгору. Водночас у процесі викладання Закону ми також висловили суть того, як бути людиною, і сподіваємося, що після курсів, якщо ви не зможете вдосконалюватися за Дафа, то принаймні зможете бути добрими людьми. Тоді це принесе користь нашому суспільству. Насправді ти вже вмієш бути доброю людиною. Після курсів ти зможеш бути доброю людиною.

Під час викладання Закону не завжди все проходило гладко, також були величезні завади з усіх боків. Завдяки тому, що нас дуже підтримували організатори і керівники різних сфер, та й працівники наполегливо працювали, наші курси було проведено досить успішно.

Усе те, що я розповів на курсах, спрямовуватиме вас у вдосконалюванні на високі рівні. Ніхто з тих, хто викладав Закон у минулому, не розповідав цього. Ми виклали все надзвичайно зрозуміло, поєднавши свої лекції із сучасною наукою і з науками, що досліджують людське тіло, причому виклали все з погляду дуже високих рівнів. Я здебільшого зробив це заради вас — щоб у майбутньому ти зміг дійсно осягнути Закон, удосконалитися. Саме це було моєю вихідною точкою. Коли ми викладаємо Закон й навчаємо практики, дуже багатьом здається, що Закон чудовий, але його дуже важко дотримуватися. Насправді я вважаю, що важко чи ні, залежить від того, про кого йде мова. Цілком звичайнісінька людина, що не бажає вдосконалюватися, вважатиме вдосконалювання просто неймовірно складним, немислимим і думатиме, що в ньому неможливо досягти успіху. Вона звичайна людина, вона не хоче вдосконалюватися, тому їй це здаватиметься дуже складним. Лаоцзи казав: «Коли добродісна людина чує Дао, то сумлінно йде цим шляхом; коли пересічна людина чує Дао, вона то йде цим шляхом, то сходить з нього; коли нікчемна людина чує Дао, то гучно з нього сміється; якщо вона з нього не сміятиметься, то він не заслуговує вважатися Дао». Для справжнього вдосконалювальника, я б сказав, це буде дуже просто, це не щось недосяжне. Насправді багато досвідчених учнів, присутніх тут або тих, що не прийшли сюди, уже досягли в удосконалюванні неймовірно високих рівнів. Я тобі про це не розповідав, побоюючись, що в тебе виникнуть пристрасті, самовдоволеність та інші чинники, що впливатимуть на зростання твоєї сили Гун. Той, хто має справжню рішучість удосконалюватися, зможе стерпіти; стоячи перед лицем всіляких вигід, зможе позбутися пристрасті, зможе дивитися на них дуже байдуже. Якщо зможеш цього домогтися, то вже буде не важко вдосконалюватися. Річ у тім, що ті, хто називає це важким, не можуть відпустити ці речі. Сам метод практики, за яким удосконалюються, зовсім не складний, у самому підвищенні твого рівня зовсім немає нічого складного. Просто людина не відпускає пристрасті — лише тому вона каже, що це складно. Адже, стоячи перед лицем реальної вигоди, дуже важко відкинути пристрасть. «Ось вона, вигода. Тож скажи, як звільнитися від цієї пристрасті?» Складність, яку вони мають на увазі, насправді полягає в цьому. Коли в нас відбуваються суперечності з людьми, а ми не можемо стримати гнів, і доходить навіть до того, що не можемо реагувати на це як практикувальники, то, я б сказав, так нічого не вийде. Раніше, коли я сам удосконалювався, багато вчителів високого рівня казали мені такі слова: «Те, що важко стерпіти, можна стерпіти. Те, що важко здійснити, можна здійснити». Насправді саме так і є. Не зашкодить, якщо ви спробуєте, коли повернетесь додому. Коли вскочив у справжню халепу, або коли проходиш випробування, спробуй: хоча важко

терпіти, але терпи; коли здається, що якусь справу важко зробити, інші теж кажуть, що це зробити важко, але ти спробуй і подивись, вийде, врешті-решт, чи ні. Якщо ти справді зможеш дотримуватися цих слів, то дійсно буде, як у приказці: «Блукавши довго серед гір, натрапив раптом на тіністі верби і яскраві квіти. І, врешті-решт, — попереду село».

Оскільки я вже сказав надто багато, вам буде дуже важко втримати все в пам'яті. Я лише висуну до вас невеличку вимогу. Сподіваюся, що коли ви надалі будете вдосконалюватися, то не забуватимете, що ви практикувальники Гун, і будете по-справжньому вдосконалюватися далі. Я сподіваюся, що і нові, і досвідчені учні зможуть удосконалюватися в Дафа й досягнуть успіху та Повної Досконалості! Сподіваюся, що коли ви повернетесь додому, то будете, не гаючи часу, щиро вдосконалюватися.

Словник

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Ак'ю	阿Q		Ак'ю — персонаж китайського письменника XX ст. Лу Сюня. Змальований як малоосвічена людина сільського походження, що переконувала себе у своїй перемозі над іншими, навіть зазнаючи великих поразок і принижень.
Архат	羅漢	luóhàn	Плід удосконалювання у Школі Будди.
Багуа	八卦	bā guà	Вісім триграм — вісім знаків, кожний з яких складається з трьох рисок і означає якесь явище природи, рису характеру, члена родини, частину тіла тощо.
Бігу	辟穀	bì gǔ	Метод, який передбачає повну відмову від їжі.
Блукавши довго серед гір, натрапив раптом на тінисті верби і яскраві квіти. І, врешті-решт, — попереду село			З вірша автора Лу Ю, династія Сун, Подорож у село Шаньсі (на гірському заході). «Гора за горою, струмок за струмком, я розгубився, не знаю куди йти. Тінисті верби, яскраві квіти і, зрештою, — попереду село». Під час подорожі в горах людина загубилася, а потім знайшла людське поселення. Цей вираз став ідіомою, яка означає що після якихось труднощів раптом з'явилася надія.
Бодхидхарма	達摩	dá mó	Патріарх буддизму, що заснував школу Цзен (Чань).
Бодхисатва	菩薩	pú sà	Плід удосконалювання у Школі Будди.
Будда	佛	fó	<i>санскр.</i> Дослівно в перекладі означає «Той, хто пробудився».
Будь-що, досягнувши крайньої точки, неодмінно йде у зворотний бік	物極必反	wù jí bì fǎn	Китайська ідіома про циклічність розвитку всіх речей.
Бути знаменитим не обов'язково означає бути розумним	有名的名不一定是明白的明	yǒu míng de míng bù yī dìng shì míng bai de míng	В оригіналі: «„Мін“, що означає „бути знаменитим“, — це не обов'язково „мін“, який означає „бути розумним“». Тут «мін» — це два різні ієрогліфи, які мають різне значення, але звучать однаково і з однаковою інтонацією.
Бянь Цюе	扁鵲	biǎn què	Видатний лікар (прибл. 401 до н.е. — прибл. 310 до н.е.) епохи Міжцарських війн (Чжаньго).

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Вей Де	威德	weī dé	кит. «Могутність і Добродесність» або «Могутній Де», «Могутня Добродесність. У Стародавньому Китаї це слово також вживалося, коли мали на увазі імператора — «могутність і добродесне правління».
Велика культурна революція	文化大革命	wén huà dà gé mìng	Суспільно-політичний рух у Китаї, що тривав з 1966 по 1976 рр.
Внутрішня алхімія	丹經	dān jīng	кит. «Даньцзін» — даоська книга, присвячена техніці виготовлення «пілюлі безсмертя».
Втомлюватися так, що болять м'язи й кістки, мучитися так, що нестерпно й тяжко на душі	勞其筋骨 苦其心志	láo qí jīn gǔ kǔ qí xīn zhì	Китайський вислів про фізичні й духовні страждання, автором якого є філософ Менцзи: «...коли Небеса збираються покласти на когось велику відповідальність, вони спочатку змушують його мучитися так, що нестерпно й тяжко на душі; втомлюватися так, що болять м'язи й кістки; роблять так, щоб його тіло відчувало голод. Його змусять пережити бідність і руйнуватимуть усе, що він намагається побудувати...»
Вхід у Закон	法門	fǎ mén	«Вхід у Закон» — це дослівний переклад китайського слова, яке найчастіше перекладається просто як «школа».
Гун	功	gōng	Енергія вдосконалення. Енергія вищого порядку, у порівнянні з ці. «Гун» також перекладається з китайської, як «успіх», «досягнення», «майстерність», «ефект» тощо.
Гунфа	功法	gōng fǎ	Термін, що позначає практичну частину методу вдосконалення — комплекси вправ, рухи, пози тощо, у кожного методу практики він свій. Але також можна перекласти як: «Метод розвитку Гун», «Методи Гун», «Способи вдосконалення Гун» тощо.
Гунфу	功夫	gōng fu	кит. «Гунфу» має кілька значень: майстерність у чомусь (вмінні, мистецтві, ремеслі); майстерність володіння бойовим мистецтвом; надприродна здатність тощо.
Ґуань	關	guān	кит. «вхід» або «прохід».
Дань	丹	dān	кит. «пілюля безсмертя».

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Даньтєн	丹田	dān tián	«Поле пілюлі», від <i>кит.</i> «дань» — «пілюля безсмертя», «тєн» — «поле» (ділянка землі). Позначає нижню ділянку живота.
Даньчжун	膻中	dàn zhōng	Точка в центрі грудної клітини, між сосками.
Дао	道	dào	<i>кит.</i> «шлях». Також перекладається, як Істина, Закон, правда тощо.
Даоський скарб	道藏	dào zàng	<i>кит.</i> «Даоцзан» — повне зібрання релігійної та філософської літератури даосизму.
Дацзі	妲己	dá jǐ	Улюблена наложниця останнього царя династії Шан (1600–1046 до н.е.) Ді Сіня. За повір'ям була одержима духом лисиці.
Дафа	大法	dà fǎ	Дослівний переклад — «Великий Закон».
Де	德	dé	Дослівний переклад — «мораль», «моральність», «доброчесність».
Дзен	禪	chán	<i>кит.</i> Чань. Школа буддизму, заснована Бодхидхармою.
Доброчесність	德	dé	<i>див.</i> Де
Додавати гілки й листя	添枝加葉	tiān zhī jiā yè	Китайська ідіома, яка зазвичай означає, що хтось додає деталі, що вигадав він сам, відсебеньки.
Залазити у кінчик бичачого рогу	鑽牛角尖	zuān niú jiǎo jiān	Китайський ідіоматичний вислів, який означає «старанно занурюватися в дріб'язкову або нерозв'язну проблему», «заходити в глухий кут».
Істинний Плід	正果	zhèng guǒ	Інші варіанти перекладу: «Істинний плід власних зусиль», «Праведний плід», «Справжній плід». <i>Див.</i> Плід удосконалювання.
Ієрогліф «Небо»	天字	tiān zì	Китайський ієрогліф «небо» («тєн»): 天.
Їнхаї	嬰孩	yīng hái	<i>кит.</i> «немовля», «новонароджений».
Карма	業力	yè lì	<i>кит.</i> «é-лі». Із санскриту перекладається як «дія», «діяння» (зазвичай погані вчинки). Чорна матерія в тілі від здійснення поганого вчинку.
Комплекс вправ	功法	gōng fǎ	<i>див.</i> Гунфа.
Круг неба	周天	zhōu tiān	<i>кит.</i> «чжоутєн». Термін також вживається в китайській астрономії та означає там повний круг світила по

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
			небу; інші значення: «весь Усесвіт», «усі Небеса», «усе небо».
Круг неба Мао-Йоу	卯酉	mǎo yǒu	Поверховий переклад «Мао-Йоу» — «схід-захід».
Круг неба Цзи-У, обертання Цьен і Кунь, обертання Хече	子午周天 乾坤運轉 河車運轉	zǐwǔ zhōu tiān qiánkūn yùnzhuǎn hé chē yùnzhuǎn	Поверховий переклад «Цзи-У» — «північ-південь», «Цьен і Кунь» — «Небо і Земля», «Хече» — «колесо Чумацького Шляху».
Лаогун	勞宮	láo gōng	Точка, що розташована близько до центру долоні людини, між вказівним і середнім пальцем.
Лаоцзи	老子	lǎo zi	Лаоцзи (за різними версіями, жив у VI, V або IV ст. до н.е.) — видатний давньокитайський мислитель, автор знаменитої книги «Даодецзін».
Лей Фен	雷鋒	léi fēng	У 60-ті роки ХХ століття у Китаї був оголошений взірцем альтруїзму, героїзму та відданості.
Лі Шичжень	李時珍	lǐ shí zhēn	Лі Шичжень (1518–1593 рр.) — лікар, дослідник, фармацевт, травник і акупунктурник епохи династії Мін.
Лін'їньси	靈隱寺	líng yǐn sì	Монастир дзен-буддизму в м. Ханчжоу провінції Чжецзян. Один з найбільших і найбагатших буддійських храмів у Китаї.
Лунь Юй	論語	lùn yǔ	Головний текст китайського мислителя Конфуція також називається «Лунь Юй». Його цитування напам'ять було обов'язковою вимогою китайської класичної освіти. Але назва «Лунь Юй» у «Чжуань Фалунь» може мати інший зміст, ніж у Конфуція.
Лю Бан	刘邦	liú bāng	Лю Бан (256 або 247 — 195 до н.е.) — китайський імператор, засновник династії Хань, що проіснувала близько 400 років.
Люй Дунбінь	呂洞賓	lǚ dòng bīn	Люй Дунбінь (народився 796 р.) — учений і поет династії Тан, що, як вважається, піднісся до статусу Безсмертного. Один з Восьми Безсмертних.
Маджонг	麻將	má jiàng	Маджонг (по-іншому: мацзян) — китайська гра в кості для чотирьох гравців.
Меридіан вагітності та провідний меридіан	任督二脈	rèn dū èr mài	Перший меридіан проходить від точки трохи нижче нижньої губи, вниз рівно

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
			посередині тулуба аж до статевих органів. Другий проходить від місця трохи нижче куприка рівно посередині спини уздовж усього хребта, посередині голови, лоба, носа аж до верхньої губи.
Метод «Круг неба Фалунь»	法輪周天	fǎ lún zhōu tiān	кит. «Фалунь чжоутьєнь фа». Назва четвертого комплексу вправ Фалунь Дафа.
Мін	明	míng	Китайська династія (1368–1644 рр.).
Мінмень	命門	mìng mén	кит. «ворота життя», «двері долі». Точка, що розміщена на лінії спинного хребта на рівні попереку, другого хребця поперекового відділу.
Мудра великого лотоса	大蓮花手印	dà lián huā shǒu yìn	Положення рук, коли всі пальці направлені вгору, основи долонь з'єднані одна з одною, кінчик мізинця однієї руки з'єднаний з кінчиком мізинця другої, те ж саме з кінчиками великих пальців, решта пальців розтягнута в боки. Усе разом нагадує квітку.
Нагарджуна	龍樹	lóng shù	Нагарджуна (прибл. 150–250 рр.) — видатний індійський мислитель буддизму.
Небесні діви	飛天	fēi tiān	кит. «фей-тьєнь» (або фей-тянь) — у буддизмі напівбогині. Зображувалися у вигляді прекрасних жінок, які носили багатий одяг і коштовності.
Нефритовий імператор	玉皇	yù huáng	кит. «Юйхуан», один з найвищих даоських богів.
Ніщо	無	wú	кит. «У». Інший варіант перекладу — «Небуття».
Один отвір Сюеньгуань	玄關一竅	xuán guān yī qiào	Акупунктурна точка Сюеньгуань. Кит. «і-цяо» («отвір») також перекладається як «один отвір». Ієрогліф «і» означає «один», але найчастіше залишається без перекладу, просто вказуючи на одинину.
Отвір	竅	qiào	Кит. цяо. Акупунктурна точка.
Палац Нівань	泥丸宮	ní wán gōng	кит. «Ніваньгун», даоський термін для позначення шишкоподібного тіла (шишкоподібна залоза, епіфіз) головного мозку людини.
Плід удосконалювання	果位	guǒ wèi	кит. «Го-вей». Також перекладається як «Плід власних зусиль», «Стан

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
			досягнення ступеня Будди», «Статус Плоду», «Місце Плоду» тощо.
Повернутися до витоків й віднайти справжнього себе	返本歸真	fǎn běn guī zhēn	Інші варіанти перекладу: «повернутися у своє початкове місце, знову стати істинним», «повернутися назад до свого справжнього образу», «повернутися до свого коріння й до істини».
Пристрасті	执著心	zhí zhuó xīn	Поняття, яке також можна перекласти як «вперті прагнення», «уперті думки», «нав'язливі бажання» тощо.
Пожирати як вовк, заковтувати як тигр	狼吞虎嚥	láng tūn hǔ yàn	Китайська ідіома про те, коли хтось жадібно помирає свою здобич або їжу.
Посвята в статус богів	封神演義	fēng shén yǎn yì	кит. «Феншень янь-ї» — китайський роман, написаний в епоху династії Мін у XVI столітті.
Правило «підвищувати лише кільком відсоткам людей за раз»	長工資甚麼百分之幾的	zhǎng gōng zī shén me bǎi fēn zhī jǐ de	Правило часів «реформ і відкритості» в материковому Китаї, необхідність якого пояснювали поганим станом економіки країни.
Практикувальник	煉功人	liàn gōng rén	Той, хто здійснює практику самовдосконалювання. Дослівно «людина, що практикує Гун», або «той, хто загартовує Гун». Див. Гун.
Пробуджений	覺者	jué zhě	див. Будда.
П'ять елементів	五行	wǔ xíng	кит. «усін» — метал, дерево, вода, вогонь, земля.
Реформи та відкритість	改革開放	gǎi gé kāi fàng	«Політика реформ та відкритості» — програма економічних реформ, проголошена після «Культурної революції».
Самовдосконалення	修煉	xiū liàn	В кит. мові складається з ієрогліфів: «сю» (修) та «лен» (炼). «Сю» — вдосконалювання, виправлення, покращення; «лен» — практика, загартовування.
Самовдосконалювання	修煉	xiū liàn	Див. самовдосконалення. У перекладі «самовдосконалювання» вживається, щоб підкреслити, що це процес, а коротша форма «самовдосконалення» вживається у більш загальному значенні, або щоб підкреслити не процес, а результат цієї дії.
Силач-Ваджра	金剛	jīn gāng	Вид небесних істот у Школі Будди, які мають образ суворого м'язистого велетня. Вважається, що вони

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
			мандрували разом з Буддою Шак'ямуні і захищали його.
Сім почуттів і шість пристрастей	七情六慾	qī qíng liù yù	Китайська буддійська ідіома, що загалом позначає всі людські почуття, емоції, бажання та пристрасті.
Сіньсін	心性	xīn xìng	Поверховий переклад: «характер душі», «властивості серця», «душевні якості», «духовність», «духовні якості», «духовний рівень».
Сіньцзян	新疆	xīn jiāng	Сіньцзян — нині Сіньцзян-Уйгурський автономний район (історично Східний Туркестан), регіон на північному заході Китаю із центром в Урумчі.
Спалахувати і втратити розум	走火入魔	zǒu huǒ rù mó	Популярний у Китаї ідіоматичний вираз. В загальному значенні цей вираз перекладається як «збожеволіти», «втратити розум».
Справжня передача	真傳	zhēn chuán	Одне з поверхових значень — «передача таємних знань і секретів від учителя учневі».
Сунь Симяо	孫思邈	sūn sī miǎo	Лікар традиційної китайської медицини в епоху династій Суй і Тан (6–7 ст.).
Сунь Укун	孫悟空	sūn wù kōng	Один з головних персонажів знаменитого китайського роману «Мандрівка на Захід», що володів надзвичайними здібностями.
Сю-лен	修煉	xiū liàn	<i>див.</i> Самовдосконалення.
Тайцзі	太極	tài jí	В перекладі «Велика межа». Знак із зображенням їнь і ян. Також транскрибують як Тайчі.
Тайян	太陽	tài yáng	Тайян — <i>кит.</i> «Сонце» або «Великий Ян». Парна акупунктурна точка на скронях.
Танська епоха	唐代	táng dài	Тан (618–907 рр.) — династія імператорів Китаю зі столицею в м. Чан'ань. Уважається періодом піднесення китайської цивілізації.
Таншаньський землетрус	唐山地震	táng shān dì zhèn	Стався 28 липня 1976 року. Вважається найбільшим землетрусом у XX столітті за кількістю загиблих.
Татхагата	如來	rú lái	<i>кит.</i> Жулай. Один із варіантів перекладу: Той, хто прийшов з істинним шляхом; людина, що пояснює істину; той, хто прийшов із істиною.
Туйна	推拿	tuī ná	Форма китайської мануальної терапії.

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Три тисячі всесвітів	三千大千世界	sān qiān dà qiān shì jiè	Вираз, сказаний Шак'ямуні. Слово «всесвіт» (大千世界) також перекладається як «великий хіліокосм» або всесвіт всесвітів. Один «великий хіліокосм», за китайським тлумачним словником, — це світ у мільярд разів більший за наш світ.
Цзеїнь	結印	jié yìn	Цзеїнь — одне з основних положень рук у всіх п'яти комплексах вправ Фалунь Дафа.
Усвідомлення	悟	wù	кит. «у»: «пробудження», «осягнення», «пробудитися», «отямитися», «прокинутися», «осягнути», «збагнути», «зрозуміти».
Установлення Сюеньгуань на місце	玄關設位	xuán guān shè wèi	кит. «Сюеньгуань шевей» — «установити таємний вхід на місце». «Сюеньгуань» («таємний вхід») також можна перекласти як «темний прохід» або «таємна акупунктурна точка».
Фалунь	法輪	fǎ lún	Дослівний переклад з китайської — «Колесо Закону».
Фалунь Дафа	法輪大法	fǎ lún dà fǎ	Можна перекласти як «Великий Закон Фалунь» або «Великий Закон Колеса Закону».
Феншуй	風水	fēng shuǐ	Буквальний переклад: «Вітер і вода». Китайська техніка, яку використовують для визначення найбільш сприятливого місця для життя тощо.
Футі	附體	fù tǐ	Одержимість, вселення в людину чужорідної істоти; істота, що вселяється в людину, дух тварини.
Ханський регіон	漢地	hàn dì	Материковий Китай, землі, де переважає населення етнічних китайців — ханців (назва бере початок від династії Хань).
Хань Сінь	韓信	hán xìn	Видатний генерал, що зробив великий внесок у заснування династії Хань (206 до н.е. — 220 н.е.).
Хуа То	華佗	huà tuó	Видатний лікар китайської медицини, що жив в епоху династії Хань. Приблизні роки життя: 140–208 рр.
Хегу	合谷	hé gǔ	У перекладі — «долина на з'єднанні». Парна акупунктурна точка, що розташована в місці перетину лінії великого та вказівного пальця, на тильному боці руки.

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Хету, лошу	河圖 洛書	hé tú luò shū	«Схема з річки Хуанхе», «Послання з річки Ло» — стародавні артефакти, що являють собою схеми із чисел.
Хуейчан	會昌	huì chāng	Девіз Хуейчан (841–847 рр.) проголосив імператор Уцзун династії Тан, що, будучи даосистом, переслідував буддизм та інші «некитайські» релігії.
Цао Цао	曹操	cáo cāo	Голова одного з трьох царств (царства Вей) в епоху Троєцарства. Роки життя: 155–220.
Цариця-мати	王母娘娘	wáng mǔ niáng niáng	кит. «Ван Му» або «Сі Ван Му», даоська богиня.
Цзігун	濟公	jì gōng	Цзігун — чернець дзен-буддизму (чань-буддизму), що жив в епоху династії Південна Сун. Роки життя: 1130–1207.
Ці	氣	qì	У китайській культурі фундаментальна субстанція, що заповнює Усесвіт, а також тіла живих істот, забезпечуючи всі важливі органи їхнього організму «життєвою силою»; ефір.
Цігун	氣功	qì gōng	Комплекси вправ, поширені в Китаї в ХХ столітті здебільшого для покращення здоров'я.
Цінь	秦	qín	Цінь Хуей (1090–1155 рр.) — прем'єр-міністр династії Сун. Ув'язнив і стратив видатного китайського генерала Юе Фея, який і досі вважається взірцем відданості.
Ціцзі	氣機	qì jī	«Енергетичні механізми», «механізми ці».
Чжан Голао	張果老	zhāng guǒ lǎo	Один з Восьми Безсмертних. Його зображують як старця з довгою сивою бородою, що сидить на віслюку задом наперед з бамбуковими тріскачками в руках.
Чжень-Шань-Жень	真善忍	zhēn shàn rěn	Істина-Доброта-Терпіння. Інші значення Чжень: чесний, щирий, прямий, справжній, бездоганний тощо. Інші значення Шань: дружній, доброзичливий, вмілий, ретельний тощо. Інші значення Жень: витривалий, толерантний, гнучкий тощо.
Чжоу-ї	周易	zhōu yì	«Чжоуська Книга змін». «Книга змін», яку було адаптовано в період династії

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
			Чжоу (прибл. 1046 до н.е. — 256 до н.е.). Текст з ворожіння, що справив великий вплив на культуру Давнього Китаю.
Чжуань Фалунь	轉法輪	zhuǎn fǎ lún	Варіанти перекладу з китайської: «Обертання Фалунь», «Обертаю Фалунь», «Фалунь, що обертається».
Чун-гуань	沖灌	chōng guàn	<i>кит.</i> «підняття-вливання». Назва руху в третьому комплексі вправ Фалунь Дафа, коли одна рука уздовж одного боку тіла йде вгору, а друга одночасно із цим уздовж другого боку йде вниз.
Шак'ямуні	釋迦牟尼	shì jiā móu ní	Історичний Будда. Світське ім'я Сідхартха Гаутама. «Шак'ямуні» означає «Мудрець з роду Шак'їв». Шак'я — народ або рід на північному сході Індії.
Шань'гень	山根	shān gēn	<i>кит.</i> «підніжжя гори». Акупунктурна точка в переніссі.
Широке море і безкрає небо	海闊天空	hǎi kuò tiān kōng	<i>кит.</i> ідіома, яка позначає щось безмежне, неосяжне.
Юйчжень	玉枕	yù zhěn	Дві точки Юйчжень розташовані на два пальці в бік (одна ліворуч, друга праворуч) від лінії спинного хребта, на рівні верхнього краю вух. У перекладі її назва означає «нефритова подушка».